

รายวิชา 1161207 การอ่านคิดพัฒนาชีวิต

อาจารย์รุ่งทิwa สุภานันท์
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
ปี 2567

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้า นางสาว รุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แนะนำผู้บรรยาย

ชื่อ: อาจารย์รุ่งทิวา สุภานันท์

- วุฒิการศึกษา: • ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ภาษาไทย) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กำลังศึกษา)
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
 - ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทย) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Email: rungtiva.s@aru.ac.th

ID Line: rungo.s

สถานที่และเวลาให้คำปรึกษา:

ห้องพักอาจารย์ 616 ทุกวันพุธ เวลา 13.00 – 15.00 น.

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิวา สุภานันท์ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แนะนำรายวิชา

- รหัสและชื่อรายวิชา: 1161207 การอ่านคิดพัฒนาชีวิต
- จำนวนหน่วยกิต: 3 หน่วยกิต 3 (2-2-5)
- จุดมุ่งหมายของรายวิชา
 1. เพื่อให้นักศึกษารู้และเข้าใจหลักการอ่านและคิดได้อย่างถูกต้อง
 2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอ่านสารประเภทต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 3. เพื่อให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ ตีความ และวิจารณ์สารประเภทต่าง ๆ ได้
 4. เพื่อให้นักศึกษาสืบค้นงานเขียนและคัดเลือกงานเขียนเพื่อนำมาพัฒนาทักษะการอ่านได้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

- **วัตถุประสงค์รายวิชา**

เพื่อให้ นักศึกษารู้และเข้าใจลักษณะทั่วไป รูปแบบ ประเภทและจุดมุ่งหมายของการอ่านงานเขียน ประเภทต่าง ๆ มีทักษะในการอ่านเชิงวิเคราะห์ สามารถวิเคราะห์ตีความและวิจารณ์คุณภาพของสารได้

- **คำอธิบายรายวิชา**

สืบค้น วิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านและการคิด แนวคิดทฤษฎีการสอนที่ส่งเสริมการอ่านและการคิด หลักการอ่าน การคิดอย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกปฏิบัติการอ่านการคิด ทั้งการจับใจความสรุปความ วิเคราะห์ ตีความ ประเมินค่า และวิจารณ์งาน ทั้งงานเขียนร้อยแก้วร้อยกรอง ในรูปแบบสารคดีและบันเทิงคดี จากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อออนไลน์ในรูปแบบต่าง ๆ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แผนการประเมินผล

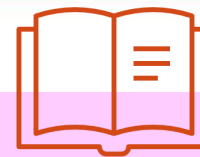

ลำดับที่	การประเมินผล	สัดส่วนการประเมินผล
1.	สอบกลางภาค	20%
2.	สอบปลายภาค	30%
3.	จิตพิสัย	10%
4.	งานมอบหมายในชั้นเรียน	30%
5.	งานกลุ่ม	10%
รวม		100%

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การประเมินผลการเรียน

เกรด	คะแนน	ความหมาย
A	85-100	ดีเยี่ยม
B+	80-84	ดีมาก
B	75-79	ดี
C+	70-74	พอใช้
C	60-69	ผ่าน
D+	55-59	ควรปรับปรุง
D	50-54	ต้องปรับปรุง
F	0-49	ตก
I		การวัดผลไม่สมบูรณ์

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

เนื้อหาสื่อการสอน (15 สัปดาห์)

บทที่ 1 บทนำ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน	4 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 1
บทที่ 2 พื้นฐานหลักการอ่าน	4 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 2
บทที่ 3 การอ่านจับใจความสำคัญ	4 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 3
บทที่ 4 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	4 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 4
บทที่ 5 การอ่านตีความ การขยายความ และสรุปความ	4 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 5
บทที่ 6 ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกอ่านหนังสือ	4 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 6
บทที่ 7 การปฏิบัติศัณหนังสือ	4 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 7
บทที่ 8 การอ่านงานเขียนเชิงวิชาการ	4 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 8
บทที่ 9 การอ่านงานเขียนสารคดี	8 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 9 - 10
บทที่ 10 การอ่านงานบันเทิงคดี และการอ่านงานเขียนสร้างสรรค์	8 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 11 - 12
บทที่ 11 การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง	12 ชั่วโมง	สัปดาห์ที่ 13 - 15

แนะนำรายวิชา

แผนการสอน 60 ชั่วโมง

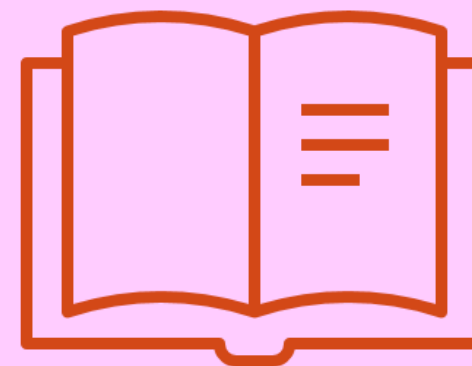

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงใน การสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

บทที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน

- ความหมายของการอ่าน
- ความสำคัญของการอ่าน
- จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- ประเภทของการอ่าน
- หลักการอ่านที่ถูกต้อง
- ประโยชน์ของการอ่าน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การอ่าน คือ กระบวนการรับสารทางความคิด
ที่ผู้เขียนสื่อโดยอาศัยภาษาส่งมาถึงผู้อ่าน
ผู้อ่านจึงต้องแปลความหมายของสารนั้น

- ขั้นตอนการรับรู้คำศัพท์
- ขั้นตอนการเข้าใจความหมาย
- ขั้นตอนการแสดงปฏิกิริยาต่อสาร (วิเคราะห์)
- ขั้นตอนการประมวลความคิด
(สังเคราะห์ ประเมินค่า)

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านคิดพัฒนาชีวิต คือ เส้นทางสู่การพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นด้วยการอ่าน ซึ่งการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่มนุษย์ใช้เพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การอ่านช่วยให้มนุษย์สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนี้ยังช่วยให้พัฒนาทักษะการคิด การแก้ปัญหา และการสื่อสารให้ดีขึ้นด้วย ดังนั้น คำว่า “การอ่าน” นั้น จึงได้ผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายนิยามความหมายไว้หลายท่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความหมายของการอ่าน

ราชบัณฑิต. (2556). อธิบายความหมายว่า (1) ก. ว่าตามตัวหนังสือ, ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง, ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ (ไทยเดิม).

(2) ก. สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ เช่น อ่านสีหน้า อ่านริมฝีปาก อ่านใจ (ไทยเดิม).

(3) ก. ตีความ เช่น อ่านรหัส อ่านลายแทง (ไทยเดิม).

(4) ก. คิด, นับ. (ไทยเดิม).

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ความหมายของการอ่าน

พัชจิรา จันทรดำ . (2554). อธิบายความหมายว่า การอ่าน หมายถึง การใช้สายตาสังเกตและแยกแยะตัว หนังสือ เป็น ออกเสียงให้ตรงกับคำที่อ่าน แปลความหมายของคำได้ รู้ส่วนประกอบของคำ รู้เสียงสูงเสียงต่ำ จากความหมายนี้จะ เห็นได้ ว่าการอ่านไม่ได้มีความละเอียดลึกซึ้งมากมายนัก จึงเป็นความหมาย ของการอ่านเพียงเบื้องต้น กล่าวคือ เป็นการ อ่านของเด็กในระดับ ชั้นประถมศึกษาเท่านั้น แต่ถ้าหากมาพิจารณากันในอีกความหมายหนึ่ง

การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรออกมา เป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ตัวอักษรคือ เครื่องมือแทนคำพูดและคำพูดก็เป็นเพียงเสียงที่ใช้แทนของจริงอีก ที่หนึ่ง เพราะฉะนั้นหัวใจของการอ่านจึง อยู่ที่การเข้าใจความหมาย ของคำ จากความหมายนี้การอ่านไม่ได้หยุดอยู่แค่การออกเสียงได้ถูกต้อง เท่านั้น หรือรู้ ส่วนประกอบของคำแต่ละคำ และแปลความหมายได้ แต่จะต้องสามารถเก็บเอาความคิดจากการอ่านไปใช้ประโยชน์อีก ด้วย

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ความหมายของการอ่าน

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า การอ่านไม่ได้หมายความว่า การกวาดสายตามองผ่านตัวอักษร หรือข้อความเท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการในการค้นหาความหมาย และความเข้าใจในสัญลักษณ์ ทั้งสัญลักษณ์ที่เขียนเป็นตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่นๆ ที่เป็นสื่อ แทนความคิด อาทิ รูปภาพ เครื่องหมาย ฯลฯ โดยกระบวนการในการค้นหาความหมาย และความ เข้าใจ จะเป็นการผสมผสานทักษะหลายด้านเข้าด้วยกัน เช่น ความรู้เรื่องคำ การวิเคราะห์ และ ตีความ ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ทั้งนี้เพื่อให้กระบวนการอ่านบรรลุตามวัตถุประสงค์ และวิธีการของผู้อ่าน นั่นก็คือขั้นตอนของการพิจารณาและประเมินค่าเพื่อนำไปสู่องค์ความรู้ ขั้นสุดท้ายที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

สรุปความหมายการอ่านได้ว่า หมายถึง เป็นกระบวนการในการทำความเข้าใจความหมาย และความเข้าใจในสัญลักษณ์ ทั้งสัญลักษณ์ที่เขียนเป็นตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่นๆ ที่เป็นสื่อ แทนความคิด โดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และวิธีการของผู้อ่านในการพิจารณาและประเมินค่าเพื่อนำไปสู่องค์ความรู้ และผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ความสำคัญของการอ่าน

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

1. **การอ่านช่วยให้เข้าใจชีวิตมากยิ่งขึ้น** การศึกษาชีวิตหลายแบบจากหนังสือ นับว่า เป็นการเรียนรู้ชีวิตทางอ้อม เนื่องจากในชีวิตจริงมนุษย์ไม่สามารถรับรู้ความเป็นจริงของชีวิต เพื่อนมนุษย์ได้ทั้งหมด ดังนั้นการอ่านจึงเป็นการช่วยให้เราได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตของผู้อื่น ที่ถ่ายทอดมาเป็นตัวอักษร ทำให้นำเรื่องราวชีวิตของผู้อื่นมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของตัวเองและช่วยให้มีความเข้าใจในชีวิตมากขึ้น
2. **การอ่านช่วยให้เราเป็นคนรอบรู้ เป็นคนทันสมัย ทันโลกและทันเหตุการณ์** เพราะ หนังสือคือการบันทึกเรื่องราวของอดีต ปัจจุบัน และบางเรื่องยังเป็นการทำนายอนาคตด้วย เรื่องราวที่บันทึกอดีตไว้มีหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ประเพณี สภาพสังคม เศรษฐกิจ ศาสนาและการเมือง ดังนั้นการอ่านเรื่องราวเหล่านี้ผ่านตัวหนังสือจึงเปรียบเสมือนการเรียนรู้ สภาพสังคมและวิถีชีวิตของคนในแต่ละยุคแต่ละสมัยได้เป็นอย่างดี การรับรู้ถึงความเปลี่ยนแปลง ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ด้านการเรียนรู้ และสร้างความมั่นใจในการดำเนินชีวิต ทำให้ผู้อ่านสามารถเผชิญสถานการณ์ใหม่ๆ ได้อย่างมั่นใจ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

3. การอ่านช่วยให้เป็นคนที่มีความคิดกว้างไกลมีเหตุผล เนื่องจาก หนังสือหรือวรรณกรรมส่วนใหญ่เป็นการบันทึกทัศนคติและแนวความคิดของผู้เขียนไว้ ดังนั้น การรับรู้แนวคิดของผู้เขียนในประเด็นต่างๆ จึงเป็นการช่วยขยายความคิดของเราให้กว้างขวาง มากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้อ่านเป็นคนที่มีความคิดกว้างไกล รู้จักใช้เหตุผล ประกอบการคิดและตัดสินใจ

4. การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เป็นการตอบสนองความต้องการ ความอยากรู้อยากเห็นของมนุษย์ และยังก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน บางคน ใช้กิจกรรมการอ่านเป็นงานอดิเรก นอกจากนี้การรับรู้ข้อมูลข่าวสารบางอย่างยังเป็นการเพิ่มรสชาติ ให้กับชีวิต ทำให้ได้รับรู้ในสิ่งที่อยากรู้ อีกทั้งยังเป็นการช่วยเร้าความสนใจ เพราะผู้อ่านสามารถ เลือกอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับอารมณ์และความต้องการของตนเองได้ อันจะเป็นเครื่องมือที่ทำให้ เราได้รับความสุขและสร้างความพึงพอใจในการอาศัยอยู่ในโลก

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

5. **การอ่านช่วยพัฒนาตนเอง** เพราะวัตถุประสงค์ขั้นสูงสุดของการอ่าน คือการนำ ความรู้ที่ได้มาประมวลผลเป็นความคิดรวบยอด ซึ่งองค์ความรู้หรือปัญญาที่บังเกิดจากการอ่าน จะช่วยยกระดับความคิด จิตใจและภูมิปัญญาของผู้อ่านให้สูงยิ่งขึ้น
6. **การอ่านช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม** ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการวัดความเจริญก้าวหน้าของประเทศ คือจำนวนผู้อ่านหนังสือออก อีกทั้งในการกำหนดยุทธศาสตร์และสร้างแผน พัฒนาประเทศ ย่อมต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์และการสื่อสารสัมพันธ์ (communication media) ซึ่งการอ่านจะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นในการรับรู้ข่าวสารข้อมูลของประชากรในประเทศ การอ่านเป็นสิ่งที่ช่วยให้ประชากรของแต่ละประเทศเกิดการเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับความจริงก้าวหน้าในวิชาการทุกแขนง ดังนั้นการสร้างวัฒนธรรมการอ่านให้แก่ประชากรในประเทศจึงเป็น แนวทางสำคัญในการพัฒนาคน และเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาบ้านเมือง
7. **การอ่านช่วยสะท้อนสภาพสังคม** หนังสือหรือวรรณกรรมเป็นผลงานที่เกิดจาก ความรู้ ประสบการณ์และความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียน ในการสร้างผลงานขึ้นมานักเขียนย่อม ได้รับอิทธิพลทางทัศนคติและความคิดจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมในยุคสมัยของผู้เขียนเอง ดังนั้น หนังสือจึงมิได้เป็นเฉพาะสื่อที่นำเสนอสาระความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนความคิดเห็น และความบันเทิงแก่ผู้อ่านเท่านั้น แต่หนังสือยังเปรียบได้กับกระจกเงาที่สะท้อนสภาพความเป็นไปของสังคมในด้านต่างๆ อีกด้วย

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

1. การอ่านช่วยให้เข้าใจชีวิตมากยิ่งขึ้น
2. การอ่านช่วยให้เราเป็นคนรอบรู้ เป็นคนทันสมัย ทันโลกและทันเหตุการณ์
3. การอ่านช่วยให้เป็นคนที่วิสัยทัศน์และความคิดกว้างไกลมีเหตุผล
4. การอ่านเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
5. การอ่านช่วยพัฒนาตนเอง
6. การอ่านช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
7. การอ่านช่วยสะท้อนสภาพสังคม

การอ่าน

ความรู้

ความเข้าใจ

ทันสมัย,
ทันเหตุการณ์

ความคิด วิสัยทัศน์กว้างไกล

พัฒนาตนเอง

พัฒนาสังคม

**หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อ
การสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ลาวัณย์ สังขพันธ์านนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

1. การอ่านเพื่อความรอบรู้ ได้แก่ การอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจจะเป็นการศึกษาองค์ความรู้ในแนวอาชีพของตน เพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนสมรรถภาพในการ ทำงาน ทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางทั้งเรื่องส่วนตัวและงานที่ต้องปฏิบัติ นอกจากการอ่านเพื่อ ความก้าวหน้าในอาชีพของตนแล้ว การอ่านเพื่อความรอบรู้อาจจะเป็นการอ่านเพื่อแสวงความรู้แขนงอื่นๆ ที่ตนเองสนใจ โดยเป็นการอ่านที่ผู้อ่านตั้งใจจะจับความคิดหรือนำสารบางอย่างที่ได้ จากการอ่านมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งสามารถประเมินค่า ตีความ วิพากษ์วิจารณ์ ให้กว้างขวางออกไปได้

2. การอ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง อาจเป็นการอ่านเพื่อปฏิบัติตามและ แก้ไขปัญหาต่างๆ การอ่านในลักษณะนี้เป็นการอ่านที่เน้นความรวดเร็ว เพราะสิ่งที่ต้องการจาก การอ่าน คือคำตอบอย่างสั้นๆ หัวข้อ หรือประเด็นสำคัญ รวมทั้งแนวความคิดที่เด่นๆ ของ ข้อความทั้งหมด เช่น การอ่านประกาศ การอ่านป้ายโฆษณา การอ่านพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์

การอ่านแผนที่ การอ่านวิธีการสร้างหรือการปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นต้น

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

• จุดมุ่งหมายของการอ่าน

3. การอ่านเพื่อความบันเทิงและความสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นการอ่านเพื่อสร้าง ความผ่อนคลาย และพักผ่อน เพราะหนังสือเป็นเครื่องมือที่สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้อ่านได้เป็น อย่างดี ไม่ว่าจะเป็น นวนิยาย เรื่องสั้น กวีนิพนธ์ บทละคร นิตยสาร วารสารเรื่องต่างๆ เป็นต้น

4. การอ่านเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต ได้แก่ การอ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด อุดมคติและ จินตนาการ การอ่านประเภทนี้จะต้องเป็นการอ่านอย่างพิถีพิถัน ดั่งนั้นจึงไม่เน้น ความรวดเร็ว ในการอ่าน แต่เน้นความถูกต้องแม่นยำในการวิเคราะห์ตีความหรือการถอดรหัสสาร จากการอ่าน เพื่อ ก่อให้เกิดปัญญาหรือความรู้ แล้วนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• ประเภทของการอ่าน

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

การจำแนกประเภทตามลักษณะการอ่าน โดยทั่วไปสามารถจำแนกประเภทของ การอ่าน ตามลักษณะการอ่านได้ 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ

การอ่านออกเสียง

การอ่านในใจ

1. การอ่านออกเสียง หมายถึง การอ่านโดยวิธีการเปล่งเสียงออกมาเป็นถ้อยคำ หรือเสียงแล้วถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด การอ่านออกเสียงถือว่าเป็นการอ่านที่ยุ่งยาก เนื่องจากต้องคำนึงถึงผู้ฟังเป็นสำคัญ

2. การอ่านในใจ คือ การอ่านที่ถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง ซึ่งในชีวิตประจำวันของเรา การอ่านในใจนับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นมากกว่าการอ่านออกเสียง โดย เฉพาะผู้ที่กำลังศึกษาหาความรู้ในระดับชั้นต่างๆ

การอ่านในใจนั้นเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยทักษะและความชำนาญ ผสมผสานกับการหมั่น ฝึกฝนตนเองเพื่อ ก่อให้เกิดความชำนาญในการอ่าน ทักษะที่สำคัญในการอ่านในใจ ได้แก่ ทักษะ การอ่านได้เร็วและทักษะในการเข้าใจ ความหมาย ซึ่งทั้งสองทักษะนี้เป็นทักษะที่ผู้อ่านควรจะต้องฝึกฝน ไปพร้อมๆ กัน **หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อ การสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

- หลักการอ่านที่ถูกต้อง

หลักการอ่านที่ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมีนักวิชาการได้คิดทฤษฎีในการอ่านไว้ ดังนี้

1. ทฤษฎีการอ่านแบบ OK4R
2. ทฤษฎีการอ่านแบบ SQ3R

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

• หลักการอ่านที่ถูกต้อง

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า การอ่านจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับวิธีการอ่าน ด้วย มีนักวิชาการ หลายท่านนำเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่านหลายทฤษฎี ได้แก่

1. ทฤษฎีการอ่านแบบ OK4R

มีขั้นตอนในการอ่านดังนี้

1.1 การอ่านอย่างคร่าวๆ (overview) เป็นการอ่านแบบสำรวจก่อนการอ่านจริง การอ่านในขั้นตอนนี้ ผู้อ่านควรอ่านคำนำและบทสรุปในแต่ละบทอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ทราบถึง สาระสำคัญของเนื้อหาที่จะอ่าน

1.2 การเก็บความคิดที่สำคัญ (key ideas) เป็นการพยายามคำนึงถึงลำดับความสำคัญของเนื้อหา ว่าส่วนใดเป็นหัวใจของเรื่องและส่วนใดเป็นเนื้อหาสำคัญรองลงมาเป็นการ พยายามตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่านว่า สิ่งสำคัญของเรื่องคืออะไร เนื้อหาสำคัญและเนื้อหาที่เป็น ส่วนประกอบของเรื่องคืออะไร

1.3 การอ่าน (reading) เป็นการค้นหาเพื่อตอบคำถามที่ต้องการให้ได้ นับเป็น ขั้นตอนในการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องทำให้เกิดความกระจ่างและชัดเจนที่สุด โดยทั่วไปประโยคที่ใช้ ในการตั้งคำถามคือการหาคำตอบว่าใคร ทำอะไร ทำที่ไหน ทำเมื่อไหร่ ทำอย่างไรและทำไม

1.4 การระลึก (recall) คือ การพิจารณาว่าสิ่งที่อ่านไปแล้วมีความเข้าใจเพียงใด

1.5 ความคิดสร้างสรรค์เพิ่มเติม (reflect) เป็นขั้นตอนในการพิจารณาว่าผลจาก การอ่านก่อให้เกิด ความคิดใหม่ หรือความคิดเพิ่มเติมจากความคิดเดิมของตนเพียงไร

1.6 การทบทวน (review) เป็นการทบทวนสาระความรู้หรือกระตุ้นความรู้ที่ได้จาก การอ่านเป็นครั้งคราว เพื่อไม่ให้ความรู้ที่ได้สูญหายหรือลบเลือนไป

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

2. ทฤษฎีการอ่านแบบ SQ3R

2.1 การสำรวจ (survey) หมายถึง การสำรวจเนื้อหาและองค์ประกอบคร่าวๆ ของ หนังสือ เช่น ชื่อผู้แต่ง ชื่อหนังสือ ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ รวมไปถึงแนวความคิดและจุดมุ่งหมายของการเขียนหนังสือเรื่องนั้นๆ

2.2 การตั้งคำถาม (question) ได้แก่ การตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่า ผู้อ่าน ต้องการอะไรจากการอ่าน การตั้งคำถามในการอ่านนั้นจะเป็นการกำหนดเป้าหมายหรือแนวทาง ในการอ่านให้ชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์มากขึ้น

2.3 การอ่าน (reading) คือ การอ่านอย่างรวดเร็วและละเอียดถี่ถ้วน เพื่อค้นหา สารหรือคำตอบที่ต้องการจากการตั้งคำถาม

2.4 การจดจำ (recite) เมื่อผู้อ่านได้รับคำตอบจากการอ่านแล้ว ก็ควรมีการจด บันทึกเพื่อเป็นการเชื่อมโยงความคิดสำคัญของแต่ละย่อหน้า อีกทั้งยังเป็นการช่วยเตือนความทรงจำ และสามารถตรวจสอบได้ว่ามีความคิดอะไรใหม่ๆ จากการอ่านบ้าง

2.5 การทบทวน (review) ได้แก่ การทบทวนความรู้จากการอ่านว่าถูกต้องหรือไม่ เพียงใด การทบทวนถือว่าการสร้างความเข้าใจในการอ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้ที่ได้ มาใช้ให้เกิดประโยชน์

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

สรุปหลักการอ่านที่ถูกต้อง

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). กล่าวโดยสรุปในการอ่านควรมีวิธีการหรือหลักการที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. การตั้งกำหนดเป้าหมายหรือตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมาย ที่ชัดเจนในการอ่านว่าต้องการอะไรจากการอ่าน เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางในการอ่านและเป็น การกำหนดระดับความพยายามในการอ่าน

2. การอ่าน คือ ขั้นตอนของการลงมืออ่านอย่างจริงจัง โดยควรเริ่มต้นเป็นลำดับดังนี้

2.1 การสังเกตส่วนประกอบของหนังสือ ได้แก่ การสำรวจเนื้อหาและองค์ประกอบ คร่าวๆ ของหนังสือ

2.2 การอ่านเก็บใจความสำคัญ คือขั้นตอนในการลงมืออ่านอย่างมีสมาธิ ซึ่งจะใช้ วิธีการอ่านประเภทใดนั้น ขึ้นอยู่กับ จุดประสงค์ในการอ่าน เช่น เมื่อต้องการอ่านเพื่อวิพากษ์วิจารณ์ ก็ควรอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน แต่ ถ้าเป็นการอ่านเพื่อ จุดมุ่งหมายใดโดยเฉพาะก็สามารถอ่านแบบ คร่าวๆ ได้ เป็นต้น

2.3 การตั้งคำถามทบทวน ในระหว่างที่อ่านผู้อ่านควรตั้งคำถามเพื่อทบทวนความรู้ที่ได้จากการอ่านเป็น ระยะๆ อีกทั้งยังเป็นการย้ำจุดมุ่งหมายในการอ่านของตนเองอีกด้วย

3. การสรุปและประมวลผล ได้แก่ ขั้นตอนของการนำสารหรือสาระที่ได้จากการอ่าน มาประมวลผลเป็นองค์ความรู้ หรือความคิดรวบยอด แล้วจึงนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ให้เกิด ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ต่อไป

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• ประโยชน์ของการอ่าน

1. ประโยชน์ต่อตนเอง
2. ประโยชน์ต่อสังคม

การอ่านมีประโยชน์มากมายทั้งด้านสุขภาพจิตและการพัฒนาตนเอง ดังนี้

1. **พัฒนาความรู้และความเข้าใจ** การอ่านช่วยเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในหลากหลายเรื่อง เป็นการเปิดโลกมุมมองและเข้าใจความต้องการของผู้คนรอบตัวได้มากขึ้น
2. **พัฒนาทักษะการอ่านและความคิด** การอ่านช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและความสามารถในการวิเคราะห์และตีความเนื้อหา ทำให้เป็นผู้มีความคิดริเริ่มและคิดอย่างมีเหตุผลมากขึ้น
3. **พัฒนาสุขภาพจิต** การอ่านหนังสือหรือเรื่องราวที่น่าสนใจช่วยลดความเครียดและสร้างความสุขให้กับจิตใจ เป็นการพักผ่อนทางใจที่มีประสิทธิภาพ
4. **เพิ่มพูนประโยชน์ในชีวิตประจำวัน** ทำให้เป็นบุคคลที่พร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายและเรียนรู้ในทุกๆ มิติของชีวิต
5. **เสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์** การอ่านเรื่องราวและสิ่งเขียนที่น่าสนใจช่วยเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ และกระตุ้นความคิดใหม่ๆ ที่นำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ทั้งในด้านศิลปะ นวัตกรรม หรือการแก้ปัญหา

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้ ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งต่อการพัฒนาสมองและอารมณ์ ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือ เว็บไซต์ หรือบทความต่างๆ การลงมืออ่านเป็นการลงมือทำสิ่งที่ดีต่อตนเองอย่างแท้จริงและมีส่วนช่วยสังคม สะท้อนสังคมและพัฒนาสังคมต่อไป

สรุปท้ายบทที่ 1

การอ่านเป็นกระบวนการในการทำความเข้าใจความหมาย และความเข้าใจในสัญลักษณ์ ทั้งสัญลักษณ์ที่เขียนเป็นตัวอักษรและสัญลักษณ์อื่นๆ ที่เป็นสื่อ แทนความคิด โดยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และวิธีการของผู้อ่าน ในการพิจารณาและประเมินค่าเพื่อนำไปสู่องค์ความรู้ และผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ มีความสำคัญของการอ่านและประโยชน์ของการอ่าน คือ เป็นการเน้นทักษะการอ่านและการคิดเชิงวิเคราะห์ตามหลักและวิธีการที่ถูกต้อง เพื่อการใช้ความรู้ในชีวิตและการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ เน้นการพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อความรู้ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหา เพื่อผู้เรียนมีทักษะในการเป็นผู้อ่านที่มีประสิทธิภาพ แก้ปัญหา และตัดสินใจในชีวิตทั่วไปและในอาชีพ เน้นหาเน้นการอ่านและวิเคราะห์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตนเอง การจัดการเวลา การตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหในชีวิตประจำวันและการทำงาน สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของการอ่าน ประเภทของการอ่าน และหลักการอ่านที่ถูกต้อง

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสนทนา
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์

https://www.orst.go.th/iwfm_table.asp?a=28

หนังสือ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). การคิดเชิงวิพากษ์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย เกสซิณี จุฑาวิจิตร. (2552). การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์: Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด.

เดือนวาด พิมวนา. (2546). ช่างสำราญ, กรุงเทพฯ: สามัญชน

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (2553), การอ่านให้เก่ง (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์ ถ่ายเถา สุจริตกุล. (2553). ดอกส้มสีทอง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แสงดาว.

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 1

1. ให้นักศึกษาเขียนอธิบายความหมายของการอ่าน
2. ให้นักศึกษาเขียนอธิบายทฤษฎีการอ่านแบบ OK4R
3. การทบทวน (review) อยู่ในทฤษฎีการอ่านแบบใด และมีความสำคัญอย่างไร

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

เอกสารอ้างอิง

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

พัฒนจิรา จันทร์ดำ . (2554). การอ่านและการวิจารณ์เรื่องสั้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.

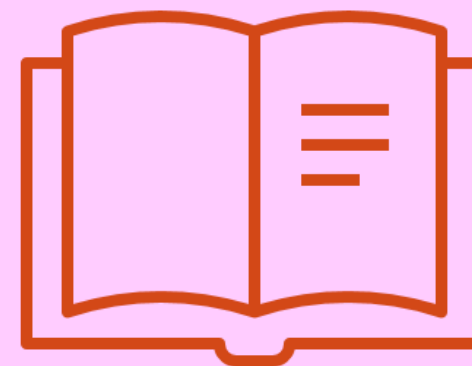
ราชบัณฑิต. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บทที่ 2 พื้นฐานหลักการอ่าน

- การจำแนกงานเขียนประเภทต่าง ๆ
- การอ่านและพิจารณาข่าว
- การอ่านและพิจารณาวรรณกรรมร้อยแก้ว
- การอ่านและพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

**หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• การจำแนกงานเขียนประเภทต่าง ๆ

ความรู้พื้นฐานเรื่องประเภทของหนังสือ และวรรณกรรมประเภทต่าง ๆ แบ่งได้ดังต่อไปนี้

- แบ่งตามลักษณะเนื้อหา ได้แก่ บันเทิงคดี สารคดี
- แบ่งตามลักษณะการแต่ง ได้แก่ ร้อยแก้ว ร้อยกรอง

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550).

ความรู้พื้นฐานประเภทของหนังสือและ วรรณกรรมประเภทต่างๆ

1.แบ่งตามลักษณะเนื้อหา

- ความเรียง
- บทความ
- สารคดีท่องเที่ยว
- สารคดีชีวประวัติ
- จดหมายเหตุ
- อนุทิน
- ปกิณกคดี
- บันเทิงคดี

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550).

2.การแบ่งตามลักษณะการแต่ง

1. ร้อยแก้วเป็นภาษารูปแบบหนึ่งซึ่งใช้โครงสร้างไวยากรณ์ปกติและการไหลของถ้อยคำอย่างเป็นธรรมชาติ แทนที่จะใช้โครงสร้างเป็นจังหวะดังในกวีนิพนธ์ แม้จะมีการถกเถียงเชิงวิจารณ์ต่อการสร้างร้อยแก้ว แต่ด้วยความเรียบง่ายและโครงสร้างที่นิยามอย่างหลวม ทำให้ร้อยแก้วถูกนำมาใช้ในบทสนทนาเป็นส่วนใหญ่ วจนินพนธ์ข้อเท็จจริง ตลอดจนการเขียนเฉพาะเรื่องและบันเทิงคดี ร้อยแก้วเป็นรูปแบบภาษาที่ใช้กันสามัญ เช่น ในวรรณกรรม หนังสือพิมพ์ นิตยสาร สารานุกรม การแพร่สัญญาณ วิชาประวัติศาสตร์ ปรัชญา กฎหมาย และการสื่อสารอีกหลายรูปแบบ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550).

2. ร้อยกรอง พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ให้ความหมายไว้ว่า คือ “การสอดผูกให้ติดกัน ประดิษฐ์คำ แต่งหนังสือดีให้มีความไพเราะ ร้อยและเย็บดอกไม้ให้เป็นรูปต่างๆ” ซึ่งร้อยกรองเป็นงานเขียนที่ต้องใช้ความสามารถในการเลือกภาษา แล้วจัดวางตำแหน่งถ้อยคำให้เหมาะสม ประกอบกับการฝึกบ่มเพาะจนเกิดทักษะ ทั้งนี้ เนื่องจากการเขียนร้อยกรองนั้น ใช้คำได้เท่าที่ฉันทลักษณ์กำหนด ทั้งยังอาจเลยไปถึง การกำหนดคำตามเสียง / รูปวรรณยุกต์ และการกำหนดสัมผัสจึงเป็นเรื่องยุ่งยาก สำหรับนักเขียนมือใหม่ เมื่อลองเขียนคำประพันธ์ชนิดใดก็ตามได้ด้วยตนเองสักบทหนึ่ง จะพบว่าร้อยกรองเป็นเรื่องไม่ยากและงดงามกว่า ให้ความหมายกว้างและลึกซึ้ง กว่า การเขียนร้อยแก้วมากมายนัก

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• การอ่านและพิจารณาข่าว

การอ่านข่าวเป็นกระบวนการที่ผู้คนในสังคมใช้เพื่อได้ทราบและเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลกหรือในสิ่งที่สนใจ การอ่านข่าวจึงเป็นวิธีรับสารที่มีประสิทธิภาพในการทราบข้อมูลที่ทันเหตุการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ล่าสุด ปัจจุบันการอ่านข่าวสามารถเข้าถึงข้อมูลจากสื่อประเภทต่าง ๆ ได้หลายช่องทาง เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือเว็บไซต์ข่าวออนไลน์ หรือแม้กระทั่งผ่านโทรทัศน์และวิทยุด้วย การอ่านข่าวช่วยให้ผู้อ่านได้รับข้อมูลอันมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวตลอดเวลา และช่วยให้มีความเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ ที่มีผลต่อชีวิตประจำวันและสังคมได้ในทั่วโลก

ดร.ณิ หิรัญรักษ์ (2538) ได้อธิบายความหมายของข่าวไว้ว่า ข่าวไม่จำเป็นต้องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทันทีทันใดอย่างที่ได้กำหนดไว้ เพราะเหตุการณ์ ที่ยังไม่เกิดขึ้นก็อาจจะเป็นข่าวได้ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลายปีมาแล้วก็อาจจะเป็นข่าวได้ ถ้าสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่เพิ่งค้นพบและเรื่องราวหรือเนื้อหาของข่าวจริง ๆ ไม่จำเป็นที่จะต้องเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ที่เพิ่งจะเกิดขึ้น

ข่าวจึงเป็นการรายงานเหตุการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้น ข้อเท็จจริง และเป็นสิ่งที่น่าสนใจของ คนทั่วไป ซึ่ง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้น ณ ขณะนั้น หรือเมื่อไม่นานมานี้ก็ได้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ยงยุทธ รักษาศรี (2544) แบ่งประเภทของข่าวออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. **ข่าวหนัก (hard news)** เป็นข่าวที่ให้ความรู้หรือข้อเท็จจริงและเป็นข่าวสารที่มี ความสำคัญ ต่อผู้อ่านโดยตรงซึ่งเกี่ยวกับการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์ เป็นต้น

2. **ข่าวเบา (soft news)** เป็นข่าวที่คนทั่วไปสนใจและไม่เน้นหนักข่าวสารด้านความรู้ ข่าวประเภทนี้จึงมักจะเป็นข่าวที่เน้นทางด้านให้ เกิดอารมณ์มากกว่าให้ความรู้และการศึกษา ผู้อ่าน จึงมีทุกระดับ

คุณลักษณะของข่าวที่ดีว่ามีคุณลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

1. **ความสำคัญ (significance)** คือ ข่าวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อ ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้อ่านจำนวนมาก ทั้งที่อยู่ใน สังคมเดียวกันหรือต่างสังคมกัน คุณลักษณะของข่าวประเภทนี้ต้องมีการรายงานข่าวที่ละเอียดรอบคอบ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวหรือ เหตุการณ์ ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันที เช่น ข่าวอุทกภัยที่เกิดขึ้นตามภาคต่างๆ ของประเทศ ข่าวการแพร่ระบาดของโรคไข้หวัดนก เป็นต้น

2. **ความน่าสนใจ (Interest)** คือ เหตุการณ์หรือเรื่องราวที่กำลังเกิดขึ้นหรือที่เกิดขึ้น แล้วทำให้ผู้อ่านสนใจ อยากรู้และอยากติดตาม สถานการณ์หรือเรื่องราวนั้นๆ ซึ่งผู้อ่านโดยทั่วไป

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แนวทางการอ่านข่าว

1. วิธีการนำเสนอข่าว ข่าวนั้นมีหลายประเภทต้องดูว่าข่าวที่นำเสนอเป็นข่าวประเภทใด และวิธีการนำเสนอเป็นข่าวขนาดสั้นหรือข่าวขนาดยาว เพราะข่าวทั้งสองแบบนี้รายละเอียดของข่าวหรือเนื้อหาของข่าวก็ย่อมต่างกัน ผู้อ่านต้องสามารถสรุปประเด็นและจับใจความของข่าว ที่อ่านได้

2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือรายละเอียดของข่าว ข่าวที่นำเสนอให้รายละเอียดมากน้อยเพียงใด ข้อเท็จจริงที่นำเสนอมีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด และที่สำคัญไม่ควรมีทัศนคติ หรืออคติของนักข่าวอยู่ด้วย และผู้อ่านควรตระหนักไว้เสมอว่าจะเชื่อข่าวนั้นมากน้อยเพียงใด และ ควรอ่านข่าวจากหลายแหล่งไม่ใช่เชื่อข้อมูลเพียงแหล่งเดียวเท่านั้น เพราะข่าวเดียวกันใน หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับอาจมีรายละเอียดต่างกันหรือไม่ตรงกันก็ย่อมเป็นไปได้ ดังนั้นผู้อ่านจึงควร ใช้ วิจารณญาณในการอ่านข่าวพอสมควร และควรพิจารณาด้วยว่าข่าวนั้นมีผลกระทบหรือเกี่ยวข้องกับ ผู้อ่านได้ในประเด็นใดบ้าง

3. การใช้ภาษาของข่าว เมื่อข่าวมีหลายประเภท เช่น ข่าวการเมือง ข่าวเศรษฐกิจ ข่าว สังคม ข่าวอาชญากรรม ข่าวต่างประเทศ ข่าวกีฬา ซึ่งแต่ละข่าวนั้นก็มีภาษาที่ใช้เหมาะกับข่าว นั้นๆ เพื่อช่วยให้ข่าวนั้นน่าสนใจและชัดเจน เช่น อาจมีการใช้สมญานาม หรือคำที่ใช้เฉพาะใน แวดวงนั้นๆ เป็นต้น

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ตัวอย่างการอ่านข่าว

สะพริง หญิงชอบให้อาหารนกพิราบ ไม่รู้หายใจเอาเชื้อราเข้าปอด ไม่มีอาการป่วย รู้ตัวอีกทีต้องผ่าตัดเพราะมีก้อนในปอด

นพ.มณูญ ลีเชวงวงศ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคระบบทางเดินหายใจ ได้โพสต์เฟซบุ๊กเล่าเคสผู้ป่วยที่ปอดอักเสบจากเชื้อรา โดยระบุว่า

"ผู้ป่วยหญิงอายุ 52 ปี บ้านอยู่ กทม. ปกติแข็งแรงดี ไม่ไอ ไม่มีไข้ ไม่เบื่ออาหาร น้ำหนักไม่ลด ไม่ปวดหัว ไม่เคยสูบบุหรี่ ไม่มีโรคประจำตัว

ไปตรวจร่างกายประจำปี วันที่ 12 พฤษภาคม 2567 เอกซเรย์ปอดพบก้อนเล็กๆ เกิดขึ้นใหม่ที่ปอดขวาใกล้บน เอกซเรย์ปอดก่อนหน้านี้ 1 ปีปกติ ทำคอมพิวเตอร์ปอดพบก้อนขนาด $0.9 \times 0.9 \times 1.7$ เซนติเมตร เห็นโพรงอยู่ข้างในก้อนที่ปอดขวาใกล้บน ตรวจเลือดไม่ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยไปรับการผ่าตัดปอดเอาก้อนจากปอดขวาใกล้บนออกที่โรงพยาบาลใกล้บ้านเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคมเพราะสงสัยมะเร็งปอด

ผลพยาธิวิทยาเป็นปอดอักเสบจากเชื้อราคริปโตคอกคัส ตรวจเลือดหาคริปโตคอกคัสแอนติเจนหลังผ่าตัด 4 วันให้ผลบวก titer 1:8 แพทย์เริ่มให้การรักษาด้วยยา fluconazole ผู้ป่วยมาขอคำแนะนำหลังจากนี้ควรทำอย่างไรต่อไป

ซักประวัติ มีนกพิราบอยู่แถวบ้านหลายตัว ให้อาหารนกพิราบประจำ ผู้ป่วยรายนี้หายใจเอาสปอร์ของเชื้อราคริปโตคอกคัส นีโอฟอร์แมนส์ (Cryptococcus Neoformans) จากมูลนกพิราบเข้าไปในปอด ทำให้เกิดปอดอักเสบเป็นก้อนที่มีโพรงข้างใน โชคดีที่เชื้อราไม่ได้กระจายออกนอกปอดเนื่องจากร่างกายแข็งแรง มีภูมิคุ้มกันดี วางแผนให้ยาฆ่าเชื้อราฟลูโคนาโซลชนิดกินต่อไปประมาณ 6 เดือน แนะนำให้อยู่ห่าง และหลีกเลี่ยงให้อาหารนกพิราบ“

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสนธิ**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แหล่งที่มา <https://www.sanook.com/news/9411558/>

ตัวอย่างการอ่านข่าว

กรม. เห็นชอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 วงเงิน 122,000 ล้านบาท รองรับแจกเงินดิจิทัล 10,000 บาท ผ่านดิจิทัลวอลเล็ต นำกลุ่มเปราะบาง บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ 14.98 ล้านคน ลีดแรก 30 ก.ย. 67

เว็บไซต์ mcot สำนักข่าวไทย รายงานว่า นายชัย วัชรงค์ โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เปิดเผยว่า ที่ประชุม กรม. เห็นชอบปรับเพิ่มวงเงินงบประมาณรายจ่ายปี 2567 จำนวน 122,000 ล้านบาท สำหรับ “งบกลาง” หลังคาดการณ์รายได้ภาษีเพิ่ม 10,000 ล้านบาท และเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน 112,000 ล้านบาท เพื่อรองรับโครงการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่านเงินดิจิทัล 10,000 บาท ผ่านดิจิทัลวอลเล็ต โดยใช้เงินจาก 3 แหล่งเงิน ได้แก่

การบริหารงบฯ ปี 67 จำนวน 175,000 ล้านบาท

การยืมเงินจาก ธ.ก.ส. 172,300 ล้านบาท

จัดสรรจากงบฯ ปี 68 จำนวน 152,700 ล้านบาท

การดำเนินการโครงการเติมเงิน 10,000 บาท ผ่านเงินดิจิทัล 10,000 บาท ผ่านดิจิทัลวอลเล็ตต้องลงทะเบียนผู้มีสิทธิเข้าร่วมโครงการให้ทันภายในปีงบฯ 67 เพื่อให้สามารถเบิกจ่ายงบฯ เพิ่มเติมปี 67 ได้ทันภายในวันที่ 30 ก.ย. 67 และสอดคล้องตาม ม.21 ของ พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังฯ คาดว่าดำเนินการได้ทันภายในปีงบฯ 2567 จึงต้องนำผู้มีสิทธิเข้าร่วมโครงการ ที่เป็นประชาชนกลุ่มเปราะบางผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ 14.98 ล้านคน มาร่วมโครงการก่อนในเฟสแรก

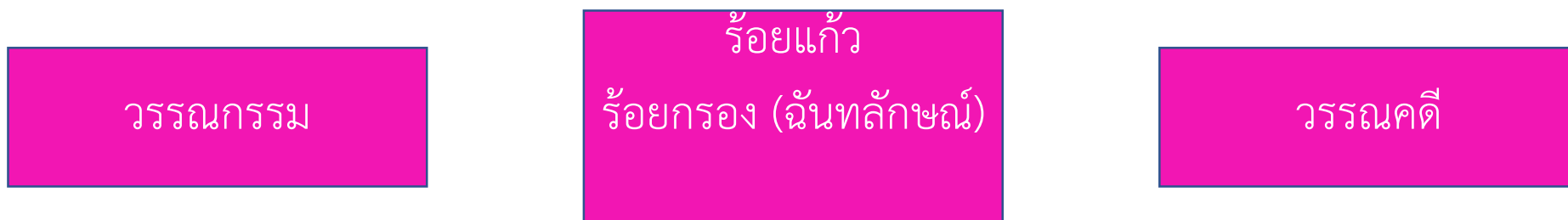
แหล่งที่มา <https://www.sanook.com/money/924603/>

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

• การอ่านและพิจารณาวรรณกรรมร้อยแก้ว

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). อธิบายว่า หมายถึง งานที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น ด้วยการนำถ้อยคำภาษา สละสลวยมาเรียบเรียงขึ้น เป็นเรื่องราวหรือข้อความ โดยใช้รูปแบบอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลาย ๆ อย่าง ซึ่งไม่มีกฎเกณฑ์ข้อบังคับในการแต่งเหมือนร้อยกรอง เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น บทความ สารคดี ฯลฯ

ดังนั้น ร้อยแก้ว ไม่จำเป็นต้องแต่งแบบมีฉันทลักษณ์ต่างจากร้อยกรอง ได้แก่ ข้อความที่ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ใช้ถ้อยคำ จดหมาย บันทึก คำร้อง ข่าว ฯลฯ ใช้ภาษาได้ทั้งแบบปกติและแบบมีวรรณศิลป์

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

คุณค่าและประโยชน์ของงานประพันธ์

เสนีย์ วิลาวรรณ (2544) กล่าวถึงคุณค่าของงานประพันธ์ไว้ว่า งานเขียนที่ถูกหลักการประพันธ์จัดเป็นศิลปะแขนงหนึ่ง ศิลปะไม่ว่าแขนงใดย่อมมีคุณค่าแก่ชีวิต ทั้งปัจเจกบุคคลผู้สร้างและสังคมทั่วไป ซึ่งมีโอกาสสัมผัสศิลปะนั้น ๆ ศิลปะสาขาวรรณศิลป์ ย่อมมีคุณค่ามากกว่าศิลปะสาขาอื่น เพราะสามารถแพร่ขยายไปในวงกว้าง และสะดวกแก่การเผยแพร่มากกว่าศิลปะอื่นใด ทั้งทางด้านอารมณ์ จินตนาการ สติปัญญา และวัฒนธรรม

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

งานประพันธ์ประเภทวรรณกรรมและวรรณคดีร้อยแก้ว

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). อธิบายว่า การอ่านงานประพันธ์ใดก็ตาม ผู้อ่านต้องเข้าใจ ศิลปะแห่งการแต่งงานประพันธ์แต่ละประเภท ตามความต้องการและความสนใจ งานประพันธ์หรืองานเขียนมีชื่อเรียกต่าง ๆ กันไป ตามลักษณะเนื้อหา รูปแบบของหนังสือ และตามความนิยม เป็นต้นว่า วรรณคดี วรรณกรรม วรรณกรรมปัจจุบัน วรรณกรรมมุขปาฐะ ตำรา สารคดี นิทาน นิยาย นวนิยาย เรื่องสั้น บันเทิงคดี ฯลฯ การเรียกชื่อดังกล่าว เป็นการแบ่งประเภทหนังสืออย่างกว้าง ๆ แต่ถ้าหาก ต้องการอ่านอย่างวิเคราะห์วิจารณ์ จำเป็นจะต้องรู้จักประเภทของหนังสือให้ละเอียดออกไป เพื่อจะได้พิจารณาหนังสือได้อย่างถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้น

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย (2552) ให้คำนิยาม คำวรรณคดีว่า หรือศิลปะทางการประพันธ์อย่างสูง เป็นศิลปกรรม และยังบันทึก งานประพันธ์ที่มีคุณค่าและมีวรรณศิลป์ ทางภาษา ซึ่งถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการของมนุษย์ เรื่องราวของชีวิตและสังคมในแต่ละยุคสมัยไว้ด้วย ให้ประโยชน์ทั้งในแง่ ความจรรโลงใจและความรู้ วรรณคดีจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ มีคุณค่าทางอารมณ์และปัญญา

กล่าวโดยสรุป วรรณคดี หมายถึง หนังสือที่แต่งดี มีลักษณะเป็นวรรณศิลป์ ก่อให้เกิด แล้วย่อมมีวรรณคดี เป็นสมบัติวัฒนธรรมของชาติตน ชาติที่เจริญ

ตัวอย่างงานวรรณกรรมหรือวรรณคดี (ร้อยแก้ว)

วรรณกรรมหรือวรรณคดี (ร้อยแก้ว) เช่น ไตรภูมิพระร่วง (ความเรียง)

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

• การอ่านและพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง

การอ่านร้อยกรอง

การอ่านร้อยกรองให้ไพเราะนั้น ต้องศึกษาหลัก หรือวิธีการอ่านให้ถูกต้อง หมั่นฝึกอ่านให้คล่องแคล่ว ชัดเจน และได้อารมณ์ คือ และ ใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์หรือความรู้สึก ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง จึงจะทำให้ผู้ฟังเกิด ภาพพจน์ และได้รรถรสตามไปด้วย

ความหมายของร้อยกรอง

พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2552) ได้ให้ ความหมาย “ร้อยกรอง” ว่า หมายถึง การนำคำประกอบกันขึ้น ให้มีลักษณะตามรูปแบบ ที่กำหนดไว้ และมีกฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ เดิมเรียกกัน หลายอย่างตามหลักฐานที่ปรากฏ เป็นครั้งแรกในโคลงยวนพ่าย เรียกว่า กานท์ ก็มี กาพย์ ก็มี...สำนวนภาษาที่เป็น ร้อยกรอง นั้น แต่โบราณเรียกหลายอย่างทั้งกานท์ กลอน กาพย์ และฉันท์ ต่อมาคำว่า กานท์ กาพย์ และฉันท์ เรียก เป็นชื่อเฉพาะร้อยกรองแต่ละชนิด ฉะนั้น เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า เจ้าอยู่หัว ตั้งวรรณคดีสโมสร ขึ้น เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2457 ได้ทรงกำหนดเรียกโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน รวมกันว่า “กวีนิพนธ์”...

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

เสถียรโกเศศ พระยาอนุมานราชธน (2519) ให้นิยามของคำว่า ร้อยกรอง ไว้ ว่า “ร้อยกรอง หมายถึง โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ซึ่งมีถ้อยคำที่นำมาประกอบประพันธ์กัน มีขนาดมาตรา เสียงสูงต่ำ หนักเบา และสั้น ยาว ตามแบบรูป (Pattern) ที่กำหนดไว้

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2551) กล่าวถึง ความหมายของร้อยกรอง ไว้ดังนี้ “ตามรูปคำ “ร้อยกรอง” แปลว่า เลือกสรรคัดกรองนำมาร้อยเรียงเข้าด้วยกัน หมายถึงงานสร้างสรรค์ทางภาษา ที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ระเบียบของภาษา ซึ่งมีรูปแบบและกฎเกณฑ์ข้อบังคับเฉพาะแต่ละรูปแบบ เช่น กำหนดจำนวนคำ

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ร้อยกรอง หมายถึง ถ้อยคำที่นำมาประกอบประพันธ์กัน ตามฉันทลักษณ์ อย่างใดเราละ

****หากพบว่ามีคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลักษณะบังคับทั่วไปของร้อยกรอง

ลักษณะบังคับของร้อยกรองแตกต่างกันไปตามชนิดของร้อยกรอง แต่อย่างไรก็ดี ร้อยกรองทุกชนิดมีลักษณะบังคับร่วมกัน คือ การกำหนดจำนวนคำ การแบ่งวรรค และสัมผัส

1. จำนวนคำหรือคณะ

ร้อยกรอง ส่วนมาก ยกเว้น ร่าย กำหนดจำนวนคำ หรือคณะ ไว้ตายตัว คำ ในการแต่งร้อยกรอง หมายถึง พยางค์ ในวิชาหลักภาษา

2. วรรค

วรรค ในการแต่งร้อยกรอง หมายถึง คำกลุ่มหนึ่ง ๆ ร้อยกรองทุกชนิดกำหนด จำนวนวรรค ระหว่างวรรคหนึ่ง ๆ ต้องเว้นช่องว่างไว้ วรรคหนึ่ง ๆ ของร้อยกรองแต่ละชนิด กำหนดจำนวนคำไว้แน่นอน

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

3. สัมผัส

สัมผัสในการแต่งร้อยกรอง หมายถึง เสียงสระหรือพยัญชนะที่คล้องจองกันระหว่าง ทำแบ่งออกเป็น **สัมผัสสระ** และ **สัมผัสอักษร**

สัมผัสสระ ได้แก่ เสียงสระที่คล้องจองกันระหว่างคำ โดยไม่จำกัดเสียงวรรณยุกต์ แบ่งออกเป็น 2 พวก คือ เสียงสระที่ไม่มีเสียงพยัญชนะสะกด เช่น กา ขา มา ฯลฯ และ เสียงสระที่มีเสียงพยัญชนะสะกด เช่น ขาล จาร ปราน ฯลฯ

สัมผัสอักษร ได้แก่ เสียงพยัญชนะต้นที่คล้องจองกันระหว่างคำ โดยไม่จำกัดเสียงสระ ยงพยัญชนะสะกด หรือเสียงวรรณยุกต์ เช่น กาง กิน ไก่ ฯลฯ

สัมผัสนอก ได้แก่ สัมผัสสระหรือสัมผัสอักษรระหว่างวรรค สัมผัสนอกชนิดสัมผัส - เป็นสัมผัสบังคับของร้อยกรองทุกชนิด

สัมผัสใน ได้แก่ สัมผัสสระหรือสัมผัสอักษรภายในวรรค สัมผัสในไม่ใช่สัมผัสบังคับ นิยมเพิ่มขึ้นเพื่อความไพเราะ

****หากพบว่ามีคำตัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การอ่านร้อยกรอง

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).
อธิบายว่า โดยถือเกณฑ์ความเก่า และความยากง่ายของร้อย
กรอง 10 ประเภท เรียงตามลำดับ ดังนี้

1. เพลงพื้นบ้าน
2. กลอน
3. กาพย์
4. โคลง
5. ร่าย

6. ลิลิต
7. ฉันท์
8. กลบท
9. เพลง
10. คำประพันธ์รูปแบบใหม่

การเรียงลำดับประเภทของร้อยกรองในขอบเขตที่กล่าวตาม
เอกสารเล่มนี้ ถึงเฉพาะร้อยกรองแบบฉบับที่นิยมแตกต่างกันแพร่หลาย คือ
โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน มุ่งการให้มีความรู้เบื้องต้นในการอ่านคำประพันธ์
แต่ละประเภทได้ถูกต้อง ฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์นั้น ๆ เป็นสำคัญ
ความรู้สึกและข้อคิดไว้ด้วย จะกล่าว ตามแบบแผน ยังไม่เน้นศิลปะการอ่าน
อย่างลึกซึ้ง เพื่อให้สามารถวิเคราะห์คุณค่าของงานประพันธ์ทั้งด้านภาษา
และด้านสังคม และจำคำประพันธ์ที่มีคุณค่าไปใช้ในการสื่อสารได้

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

คุณค่าและประโยชน์ของร้อยกรอง

นภลัย สุวรรณธาดา (2547) กล่าวถึง ร้อยกรองมีคุณค่าทางการสื่อสารจากผู้แต่งสู่ผู้อ่าน ร้อยกรองมีคุณค่าต่อผู้อ่านเฉพาะบุคคล ในด้านจิตใจ สติปัญญา และการปฏิบัติ ทั้งยังมีคุณค่าต่อสังคมในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสังคม

คุณค่าของร้อยกรองที่มีต่อผู้แต่งในแต่ละด้านนั้น อาจแยกกล่าวตามลำดับ ดังนี้

1. คุณค่าทางจิตใจ คือ พรรณนาอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียน อารมณ์ของกวี ถ้าแสดงออกในรูปแบบของร้อยกรองก็จะงดงาม เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่น
2. คุณค่าทางสติปัญญา กล่าวคือ ผู้แต่งได้ใช้สติปัญญา ใช้วิจารณ์ญาณในการแต่ง ซึ่งต้องศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลให้เพียงพอ เป็นการเพิ่มพูนความรู้ความคิดให้แก่ผู้เขียน
3. คุณค่าทางสังคม เมื่อผู้เขียนประสบความสำเร็จในการเขียนบทกวี จะเกิดความ มั่นใจ ภาคภูมิใจในความสำเร็จนั้น ทำให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพมั่นคง เกิดความกล้าที่จะส่ง ผลงานต่อไป ได้รับการยอมรับจากสังคม
4. คุณค่าทางการสื่อสาร คุณค่าในด้านการสื่อสาร คือ ทำให้กวีสามารถเล่าเรื่องราว หรือถ่ายทอดความในใจสู่ผู้อ่าน ผู้ฟัง และผู้ชม โดยผ่านสื่อต่าง ๆ

****หากพบว่ามีการค้าลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

คุณค่าของร้อยกรองที่มีต่อผู้อ่าน

ผู้อ่านหรือผู้ฟังร้อยกรอง อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้อ่านเฉพาะบุคคล และ ผู้อ่านกลุ่มใหญ่หรือสถาบันทางสังคม ร้อยกรองมีคุณค่าต่อผู้อ่านทั้ง 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. คุณค่าต่อผู้อ่านเฉพาะบุคคล ร้อยกรองมีคุณค่าต่อผู้อ่านแต่ละคนในด้านจิตใจ สติปัญญา ตลอดจนการปฏิบัติ ดังนี้

1.1 คุณค่าในด้านจิตใจ บทร้อยกรองที่ไพเราะ จะช่วยกล่อมเกลาจิตใจของ ผู้อ่านให้มองโลกในแง่ดี มีความปรารถนาดีต่อผู้อื่น สามารถรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นได้ โดยง่าย ทำให้เกิดความเข้าใจ เห็นใจ และปรารถนาจะช่วยเหลือผู้อื่น

1.2 คุณค่าในด้านสติปัญญา ในการแต่งบทร้อยกรองนั้น ผู้เขียนมักใช้ศิลปะ การแต่งต่าง ๆ กัน เช่น ใช้โวหารเปรียบเทียบ ใช้สัญลักษณ์ ผู้เขียนจะไม่เฉลยคำตอบไว้ ผู้อ่านจะต้องค้นหาเอาเอง จึงเป็นเรื่องที่ท้าทายสติปัญญาอย่างยิ่ง

1.3 คุณค่าในด้านการปฏิบัติ เมื่ออ่านบทร้อยกรองแล้วเกิดอารมณ์สะท้อนใจ เกิดความคิดวิจารณ์ญาณก็จะแสดงออกในทางปฏิบัติ บทร้อยกรองมักเป็นเครื่องมือสั่งสอนจริยธรรมแก่คนมาทุกยุคทุกสมัย จึงมีคุณค่าในด้านการประพฤติปฏิบัติเป็นอย่างยิ่ง

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

2. **คุณค่าต่อสังคม** ผู้อ่านหลาย ๆ คนรวมกันเป็นสังคม สังคมรวมกันก็คือ ประเทศชาติ ร้อยกรองมีผลต่อสังคมและประเทศชาติ ในการเป็นแหล่งวัฒนธรรม และมีอิทธิพล ต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม ดังนี้

2.1 ร้อยกรองเป็นแหล่งวัฒนธรรม ร้อยกรองเป็นวัฒนธรรมทางภาษาและทาง จิตใจของชนในชาติ นับตั้งแต่เพลงพื้นบ้าน เป็นที่รวมของชนบประเพณี ภาษา และความรู้สึก ของคนในท้องถิ่น วรรณคดีไทยส่วนใหญ่เป็นร้อยกรอง คือ แหล่งวัฒนธรรมสมบูรณ์แบบ ที่ชนรุ่นหลังจะได้ศึกษา และช่วยกันอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติสืบไป

2.2 ร้อยกรองมีอิทธิพลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคม วรรณคดี อาจมี อิทธิพลต่อสังคมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การชี้นำสังคม การสร้างสำนึกร่วมในความเป็นชาติ การบันทึกหรือสะท้อนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ตัวอย่างเช่น โองการแช่งน้ำ ในสมัยต้นกรุงศรีอยุธยา มีส่วนสำคัญในการสร้างความสามัคคี และความจงรักภักดีของเสนา ข้าราชการ หรือในยุคที่บ้านเมืองอยู่ในภาวะสงคราม วรรณคดีศาสนา อาทิ มหาชาติคำหลวง พระมาลัยคำหลวง นันโทปนันทสูตรคำหลวง ล้วน สงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นต้น

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ตัวอย่างบทร้อยกรอง

“ถึงบางพุดพุดดีเป็นศรีศักดิ์
มีคนรักกรสถ้อยอร่อยจิต
แม้พุดชั่วตัวตายทำลายมิตร
จะชอบผิดในมนุษย์เพราะพุดจา”

(สุนทรภู่)

แหล่งอ้างอิง <https://www.sanook.com/campus/1416503/>

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

วิธีการอ่านคำประพันธ์

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2551) กล่าวถึง การอ่านศึกษาผลงานร้อยกรอง ได้ 2 วิธี คือ อ่านในใจและอ่านออกเสียง

การอ่านในใจ อาจกำหนดความมุ่งหมายได้หลายประการ คือ 1) อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน 2) อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ 3) อ่านเพื่อวิพากษ์วิจารณ์

การอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงบทร้อยกรอง เพื่อให้โสตประสาทสัมผัสเสียง คำจากบทร้อยกรอง มีความสำคัญ และส่งผลให้ผู้อ่านได้รับอารมณ์รส และสุนทรียภาพ หรือ ความงาม ความไพเราะเด่นชัดยิ่งขึ้น

การที่ผู้อ่านจะสามารถได้รับรสจากบทร้อยกรองอย่างสมคุณค่า จะต้องอ่านออกเสียง ช่วงทำนอง และลีลาของรูปแบบร้อยกรองนั้น ๆ ซึ่งได้กำหนดทำนองเป็น แบบแผนไว้ การอ่านทำนองจากบทร้อยกรองต้องแบ่งช่วงเสียงให้ถูกต้อง มีการเอื้อนเสียง ทอดเสียง ตามรูปแบบคำประพันธ์แต่ละชนิด

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

สรุปท้ายบทที่ 2

การจำแนกงานเขียนประเภทต่าง ๆ สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ แบ่งตามลักษณะเนื้อหา ได้แก่ บันเทิงคดี สารคดี และแบ่งตามลักษณะการแต่ง ได้แก่ ร้อยแก้ว ร้อยกรอง

การอ่านและพิจารณาข่าว เป็นแนวทางการอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความรู้แนวทางการอ่านข่าวมีดังนี้

1. วิธีการนำเสนอข่าว
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือรายละเอียดของข่าว
3. การใช้ภาษาของข่าว

ส่วนการอ่านและพิจารณาวรรณกรรมร้อยแก้ว และการอ่านและพิจารณาวรรณกรรมร้อยกรอง คำนึงถึงความเข้าใจในการถอดบทประพันธ์เพื่อทราบความหมายและเจตนาที่แท้จริงในวรรณกรรมนั้น ๆ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

หนังสือ

ผะอบ โปษกฤษณะ (2554), ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ รวมสาร
ราชบัณฑิตยสถาน (2546) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ
วรรณ บัวเกิด. (2551), การวิเคราะห์และวิจารณ์, ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย
(ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 2

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. นิยามความหมายและอธิบายความแตกต่าง คำว่า "ร้อยแก้ว" และ "ร้อยกรอง"
2. คำว่า "สารคดี" กับ "บันเทิงคดี" แตกต่างกันอย่างไร
3. อ่านงานประพันธ์ต่อไปนี้และอธิบายว่าเป็นรูปแบบใด ให้คุณค่าและประโยชน์ด้านใดบ้าง

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

“ถึงม้วยดินสิ้นฟ้ามหาสมุทร
ไม่สิ้นสุดความรักสมัครสมาน
แม้อยู่ในใต้หล้าสุธาธาร
ขอพบพานพิศواسมิตลาดคลา
แม่เนื้อเย็นเป็นห้วงมหรณพ
พี่ขอพบศรีสวัสดิ์เป็นมัจฉา
แม่เป็นบัวตัวพี่เป็นภูมรา
เชยผกาโกสุมปทุมทอง
แม่เป็นลำอำไพขอให้พี่
เป็นราชสีห์สมสู่เป็นคู่สอง
ขอติดตามทราบนงนวลละออง
เป็นคู่ครองพิศวาสทุกชาติไป”
(สุนทรภู่)
แหล่งอ้างอิง

<https://www.sanook.com/campus/1416503/>

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เอกสารอ้างอิง

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2551). หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชาท 018 การศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). **การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

ดรุณี หิรัญรักษ์. (2538). เทคนิคการหาข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นภลัย สุวรรณธาดา (2547)การเขียนแสดงทรรศนะ, ใน เอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาไทย 1 หน่วยที่ 9 – 15. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

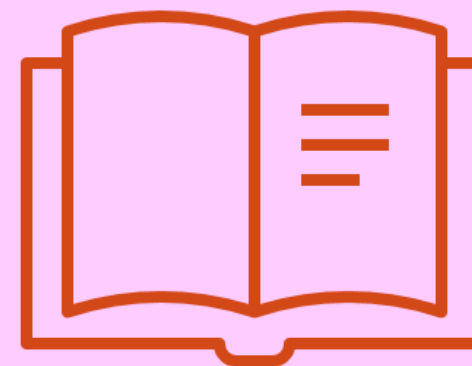
ราชบัณฑิต. (2552). **พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรมไทย**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

- ยงยุทธ รักษาศรี. (2544). ทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ: แม็ค
- ลาวัณย์ สังขพันธ์านนท์ และคณะ. (2550). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลั
มหาสารคาม
- เสถียรโกเศศ พระยาอนูมานราชชน (2519) การศึกษาวรรณคดีในแง่วรรณศิลป์, กรุงเทพฯ: รุ่งพัฒนา
- เสนีย์ วิลาวรรณ. (2544). พัฒนาทักษะภาษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- Sanook. (2567). กรม. เคาะแจกเงินดิจิทัล 10,000 บาท ล็อตแรกกลุ่มเปราะบางบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ.
<https://www.sanook.com/money/924603/>
- Sanook. (2567). สะพริง หญิงชอบให้อาหารนกพิราบ ไม่รู้หายใจเอาเชื่อร่าเข้าปอด รู้ตัวอีกทีต้องผ่าตัด.
<https://www.sanook.com/news/9411558>
- Sanook. (2567). กลอนสุนทรภู่ คติสอนใจ จากบทกวีของสุนทรภู่. <https://www.sanook.com/campus/1416503>

****หากพบว่ามีารคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บทที่ 3 การอ่านจับใจความสำคัญ

- ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ
- ความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

• ความหมายของการอ่านจับใจความสำคัญ

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้เราศึกษาหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการอ่านที่จับประเด็นสำคัญได้ จะช่วยในการจดจำและเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องที่เราได้อ่านได้ดีขึ้นและตรงประเด็น ซึ่งการอ่านเพื่อเพิ่มความรู้ต้องเน้นการจับใจความที่สำคัญ และเก็บสาระสำคัญเอาไว้ เพื่อเข้าใจข้อเท็จจริงและเห็นภาพรวมของเนื้อหาที่เราได้อ่านได้ชัดเจน นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้เราสามารถจับประเด็นหลักหรือความคิดที่สำคัญของเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อฝึกฝนการจับใจความสำคัญจากเนื้อหาทุกประเภท เช่น ร้อยแก้ว ร้อยกรอง สารคดี และบันเทิงคดี ซึ่งจะช่วยให้เราเกิดความชำนาญในการวิเคราะห์และเข้าใจเนื้อหาได้อย่างถ่องแท้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

• ความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญ

บทบาทสำคัญของการอ่านจับใจความ

สุนันtha มั่นเศรษฐวิทย์ (2551) กล่าวว่า ในยุคข้อมูลข่าวสารที่บุคคล สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว การอ่านจับใจความสำคัญ มีบทบาทสำคัญในด้าน พัฒนาทางการศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง และสังคม กล่าวได้โดยสรุป ดังนี้

1. บทบาทด้านการศึกษา การอ่านจับใจความมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาของบุคคลทุกคน ความสามารถในการอ่านของประชาชนในชาติ แสดงให้เห็นถึงการ พัฒนาของประเทศ ทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากผู้อ่านจะสามารถนำความรู้ที่ได้พัฒนาตนเองแล้ว ยังช่วยส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ผู้อ่านจับใจความ อย่างมีประสิทธิภาพ จะเป็นผู้ที่มีโอกาสในชีวิต และเป็นกำลังสำคัญของประเทศชาติต่อไป
2. บทบาทด้านเศรษฐกิจ การอ่านจับใจความ มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและอาชีพของบุคคล ความรู้ที่ได้จากการอ่านสารที่เกี่ยวข้องด้านเศรษฐกิจ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับเปลี่ยนระบบการผลิต การบริโภค และการเลือกอาชีพที่เหมาะสมสำหรับตนเองต่อไป

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

บทบาทสำคัญของการอ่านจับใจความ

3. บทบาทด้านการเมือง การอ่านจับใจความด้านการเมือง ไปพัฒนาความรู้และความเข้าใจ เกี่ยวข้องกับการนำ ความ เพื่อใช้เป็นพื้นฐานของการ ที่ได้จากการอ่านสารการเมืองประเมินค่า ให้ถูกต้องตามหลักประชาธิปไตย อันเป็นระ บอ การปกครองของประเทศที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

4. บทบาทด้านสังคม การอ่านจับใจความด้านสังคมเกี่ยวข้องกับการพัฒนาความ และความคิดของผู้อ่านให้ กว้างขวาง เพื่อการนำมาใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตในครอบครัวและ ประเทศชาติให้ก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศอื่น อีกทั้งยัง สามารถช่วยลดปัญหาทางสังคมใน และความต้องการ ระดับหนึ่ง หากมีการจัดกิจกรรมทางการอ่านให้สอดคล้องกับความ สนใจ ของประชาชน

กล่าวโดยสรุป การอ่านจับใจความในยุคข้อมูลข่าวสาร มีบทบาทสำคัญในด้านการ ศึกษาหาความรู้ การใช้ ความรู้จากการอ่านมาพัฒนาเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม จึงกล่าว ได้ว่า การอ่านจับใจความในยุคข้อมูลข่าวสารมีส่วน ช่วยพัฒนาในเรื่องดังกล่าว

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านจับใจความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551) สรุปได้ดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่าน ประสบการณ์ หมายถึง เหตุการณ์ที่ได้พบเห็น หรือ จากการอ่านและการได้ยิน ทั้ง ประสบการณ์ตรงและประสบการณ์รอง (จากการฟัง การอ่าน) จับใจความได้ถูกต้อง ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้อ่านไม่มี ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน จะทำให้ต้องใช้เวลาในการอ่านมาก
2. ความรู้พื้นฐาน ความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน หมายถึง ความรู้เดิมเป็นองค์ประกอบ สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่าน สามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจและจับใจความได้ครบถ้วน ความสำเร็จใน การอ่านจับใจความจะเกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐาน ที่ผู้อ่านเคย ได้รับและเก็บสะสมไว้ในสมอง ดังนั้นเมื่อผู้อ่านอ่านสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐาน จะเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหญ่ กับความรู้เก่า ช่วยให้อ่านสารได้นำแนวความคิดมาเปรียบเทียบกับกัน ก่อนที่จะนำมารวมกันเพื่อ ใช้ประโยชน์ต่อไป
3. วัฒนธรรมของผู้อ่าน วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำให้ความเจริญงอกงามแก่ หมู่คณะ วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ คือ “ภาษาพูด” ของผู้อ่าน ประชาชนที่ใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาพูด จะมีผลต่อการออกเสียงคำเพี้ยนไปจากเดิม อาจทำให้เข้าใจความหมายของคำผิด การจับใจความเรื่องที่อ่านก็อาจ ผิดพลาดได้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านจับใจความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2551) สรุปได้ดังนี้

1. ประสบการณ์ของผู้อ่าน ประสบการณ์ หมายถึง เหตุการณ์ที่ได้พบเห็น หรือ จากการอ่านและการได้ยิน ทั้ง ประสบการณ์ตรงและประสบการณ์รอง (จากการฟัง การอ่าน) จับใจความได้ถูกต้อง ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้อ่านไม่มี ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน จะทำให้ต้องใช้เวลาในการอ่านมาก
2. ความรู้พื้นฐาน ความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน หมายถึง ความรู้เดิมเป็นองค์ประกอบ สำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่าน สามารถอ่านเรื่องได้เข้าใจและจับใจความได้ครบถ้วน ความสำเร็จใน การอ่านจับใจความจะเกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐาน ที่ผู้อ่านเคย ได้รับและเก็บสะสมไว้ในสมอง ดังนั้นเมื่อผู้อ่านอ่านสารที่เกี่ยวข้องกับความรู้พื้นฐาน จะเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้ใหญ่ กับความรู้เก่า ช่วยให้อ่านสารได้นำแนวคิดมาเปรียบเทียบกับกัน ก่อนที่จะนำมารวมกันเพื่อ ใช้ประโยชน์ต่อไป
3. วัฒนธรรมของผู้อ่าน วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำให้ความเจริญงอกงามแก่ หมู่คณะ วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ คือ “ภาษาพูด” ของผู้อ่าน ประชาชนที่ใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาพูด จะมีผลต่อการออกเสียงคำเพี้ยนไปจากเดิม อาจทำให้เข้าใจความหมายของคำผิด การจับใจความเรื่องที่อ่านก็อาจ ผิดพลาดได้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านจับใจความ

4. ความสนใจของผู้อ่าน ความสนใจของผู้อ่าน เป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อ การอ่านจับใจความ ความสนใจที่มีต่อการอ่านจะจูงใจให้ผู้อ่านต้องการอ่านเรื่องที่ตนสนใจ ผู้อ่านแต่ละคนจะมีความสนใจแตกต่างกัน บางคนต้องการอ่านเรื่องที่ตนสนใจ บางคนขาด ความสนใจในการอ่าน เมื่อมีความจำเป็นต้องอ่าน อาจทำให้อ่านช้า บางครั้งสรุปใจความ สำคัญได้ไม่ครบถ้วน ความสนใจของผู้อ่านจะได้รับอิทธิพลจากครอบครัว และชุมชนที่ ครอบครัวอาศัยอยู่ นอกจากนั้นยังเกี่ยวข้องกับ สังคม การศึกษา รายได้ และตำแหน่งหน้าที่ การงานที่จะส่งผลต่อความสนใจในการอ่าน ผู้อ่านที่มีการศึกษา ตำแหน่งสูง และ รายได้สูง ความสนใจในการอ่านจับใจความเกี่ยวกับการงานและหน้าที่ที่รับผิดชอบจะสูง ตรงกันข้าม กับผู้ใช้แรงงานที่ไม่ได้ใช้ ความรู้จะมีความสนใจในการอ่านน้อย จึงกล่าวได้ว่า ความสนใจของ ผู้อ่านเกี่ยวข้องกับการศึกษาและอาชีพ ผู้อ่านมีความ สนใจอ่านสารที่เกี่ยวข้องกับงานที่ตนเอง รับผิดชอบ ซึ่งจะมีส่วนช่วยพัฒนาการอ่านจับใจความได้ถูกต้องและรวดเร็ว

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านจับใจความ

5. การเรียนรู้ของผู้อ่าน ความสามารถในการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วย ให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ คำ และจับใจความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง ความสามารถในการเรียนรู้ จะเกี่ยวข้องกับการจำ การเข้าใจ การนำไปใช้ การ วิเคราะห์ การสังเคราะห์ และ การประเมินค่า ดังนั้น การอ่านจับใจความจึงเกี่ยวข้องกับการจำและการเข้าใจ การจำคำ กลุ่มคำ หลักเกณฑ์ และทฤษฎีที่ได้จากการอ่าน ส่วนการเข้าใจจะเรียงลำดับเหตุการณ์ แล้วสรุปเป็นใจความสำคัญ อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ผู้อ่านจะสรุปเป็นใจความสำคัญได้ ต้องพบ กับคำต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสาร ซึ่งมีทั้งความหมายในทางตรง และ ความหมายในทางนัย ผู้อ่านจึงต้องอาศัยความรู้พื้นฐานและประสบการณ์เดิม ช่วยในการตัดสินใจตีความหมาย ก่อนที่จะ สรุป เป็นใจความสำคัญ กระบวนการดังกล่าว จึงเกี่ยวข้องกับความสามารถทางการเรียนรู้ของ ผู้อ่านนั่นเอง

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

องค์ประกอบที่มีผลต่อการอ่านจับใจความ

6. การทำงานของสายตา การอ่านจับใจความจะเกี่ยวข้องกับการทำงานของสายตา การอ่านสารที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับความสามารถของผู้อ่าน จะช่วยลดปัญหาการอ่าน จับใจความ แต่ปัญหาทางสายตาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความคือ สายตาที่ผิดปกติ ซึ่ง ได้แก่ การมองเห็นไม่ชัด สายตาสั้น สายตาวาว และสายตาเอียง จึงควรได้รับการตรวจรักษาจากจักษุแพทย์ ด้วยเหตุนี้ สายตาจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการอ่านจับใจความ

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การสังเกตลักษณะของใจความสำคัญ

1. ข้อความ หรือประโยคที่จบประโยคสั้น กระชับ ได้ใจความสำคัญครอบคลุมตรงประเด็น
2. ไม่ใช่ส่วนขยาย เช่น การยกตัวอย่าง โดยมีคำต่อไปนี้ ดังนี้ เช่น ได้แก่

ในย่อหน้าประกอบด้วย ใจความหลัก
และ ใจความรอง (ส่วนขยาย)

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ตัวอย่างที่ 1 การอ่านจับใจความสำคัญ

ความต้องการของเด็ก อย่างหนึ่ง คือ ความต้องการความสามารถในการกระทำให้สิ่งหนึ่งได้สำเร็จ เป็นความต้องการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ เด็กเองมีความใฝ่ฝันที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จเพื่อที่จะได้มาซึ่งความรักและความชื่นชมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น เป็นการแสดงให้เห็นว่าตนเองมีความสามารถทำอะไรได้ด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ ในการพยายามทำบางสิ่งให้สำเร็จ เด็กอาจต้องเผชิญความล้มเหลว ความหงุดหงิดก่อกวน หรือต้องต่อสู้กับข้อจำกัดบางอย่างของตนเอง เช่น ข้อจำกัดทางร่างกาย ซึ่งเด็กต้องฝ่าฟันไปให้ได้ โดยในงานวิจัยนี้พบการประกอบสร้างแฟงเรน **ความหมาย และอุดมการณ์เชิงสังคมหลายประการในหนังสือ** ได้แก่ การจัดลำดับชั้น เพศสภาพ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเด็กผู้ใหญ่ ชาย - หญิง ชนชั้นสูง-ชั้นล่าง -รัฐ-ราษฎร ตลอดจนระหว่างความเป็นไทยและความเป็นฝรั่งในยุคโลกาภิวัตน์ (สรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์ และคณะ, 2547)

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ตัวอย่างที่ 2 การอ่านจับใจความสำคัญ

(หลัก) โดยในงานวิจัยนี้พบการประกอบสร้างแฝงเร้นความหมาย และ
อุดมการณ์เชิงสังคมหลายประการในหนังสือ (รอง) ได้แก่ การจัดลำดับชั้น
เพศสภาพ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างเด็กผู้ใหญ่ ชาย - หญิง ชนชั้นสูง-ชั้น
ล่าง - รัฐ-ราษฎร ตลอดจนระหว่างความเป็นไทยและความเป็นฝรั่งในยุค
โลกาภิวัตน์

ใจความสำคัญที่พบอยู่ท้ายย่อหน้า

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ตัวอย่างที่ 3 การอ่านจับใจความสำคัญ

การขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ เกิดจากการหมุนรอบตัวเองของโลกตามแกนเหนือและใต้ โดยหมุนจากทางทิศตะวันตกไปยังทิศตะวันออก เราจึงเห็นดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออกในตอนเช้า และลับขอบฟ้าทางทิศตะวันตกในตอนเย็น

ใจความสำคัญที่พบอยู่ต้นย่อหน้า

**หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ตัวอย่างที่ 4 การอ่านจับใจความสำคัญ

ภาวะโลหิตจาง คือ ภาวะที่ร่างกายมีจำนวนเม็ดเลือดแดงต่ำกว่าปกติ ทำให้มีอาการซีด อ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย ผู้ที่มี ภาวะโลหิตจางรุนแรงอาจจะทำให้การทำงานของหัวใจล้มเหลว เกิดภาวะหัวใจวาย และสมองทำงานช้าลง จนกระทั่ง หมดสติได้

ใจความสำคัญที่พบอยู่ต้นย่อหน้า

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ตัวอย่างที่ 5 การอ่านจับใจความสำคัญ

“คนในชาติมีศีลเป็นข้อชี้นำตนเอง ในฐานะที่ศีล คือ กฎที่ทุกคนพึงเว้นและปฏิบัติตาม ข้อบัญญัตินั้น ธรรมจะเป็นตัวเสริมสร้างความรักความสามัคคีให้บังเกิดขึ้นในชาติบ้านเมืองนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้ได้ ความเจริญ อันได้แก่ ความสุขสถาพร ก็จะเกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง และผู้ที่มีความสุขในชีวิต ก็จะเป็นผู้ที่ถ่ายทอดความสุขนั้น ส่งต่อให้ผู้อื่นสืบไป ให้ได้รับความเจริญอันเป็นความผาสุกที่ยิ่งใหญ่ กล่าวคือ การที่สุดท้ายแล้วนั้นประชาชนคนในชาติทุกคนดำรงชีวิตด้วยความสุขสงบ เพราะมีศีลธรรมนั่นเอง”

ใจความสำคัญที่พบอยู่ท้ายย่อหน้า

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ตัวอย่างที่ 6 การอ่านจับใจความสำคัญ

คนที่ดีเป็นอย่างไร ท่านอาจบอกว่าคนที่ดีคือคนเข้าวัด เพื่อนของท่านอาจบอกว่าคนที่ดีคือคนรวย บางคนอาจบอกว่าคนดีคือคนไม่เบียดเบียนใคร แต่ข้าพเจ้าจะกล่าวว่า **คนดีคือคนที่อ่านหนังสือ** เพราะการอ่านหนังสือทำให้คนพัฒนาตนทั้งความคิดและการกระทำให้ดีได้

ใจความสำคัญที่พบอยู่ท้ายย่อหน้า

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ตัวอย่างที่ 7 การอ่านจับใจความสำคัญ

ทุกคนควรบริโภคน้ำตาลให้พอเหมาะกับร่างกาย ผู้ที่ต้องการรสหวานโดยไม่ใช้น้ำตาลก็มีสารที่ให้ความหวานทดแทนได้ แต่การใช้สารเหล่านี้ถึงแม้จะศึกษาพบว่าปลอดภัยในขณะนี้ก็ตาม แต่ในวันข้างหน้าอาจพบว่าเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคที่ใช้เป็นเวลานาน ดังนั้นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับผู้ที่มีข้อจำกัดในการบริโภคน้ำตาล คือ การควบคุมอาหารและเครื่องดื่มที่มีรสหวานให้น้อยลง เวลารับประทานอาหารต้องไม่เติมน้ำตาลลงไปอีก ไม่รับประทานขนมหวาน คุณต้องควบคุมเรื่องความหวานด้วยตัวเองจึงจะได้ผลดีต่อสุขภาพ

ใจความสำคัญที่พบอยู่กลางย่อหน้า

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

เทคนิคการจับใจความสำคัญ คือ การพิจารณาตำแหน่งของข้อความ หรือประโยคประกอบ
ดังนี้

1. ใจความสำคัญอยู่ตอนต้นย่อหน้า
2. ใจความสำคัญอยู่ตอนท้ายย่อหน้า
3. ใจความสำคัญอยู่ตอนกลางย่อหน้า
4. ใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและตอนท้ายย่อหน้า
- **5. ใจความสำคัญไม่ระบุชัดเจน

ใจความสำคัญปรากฏต้น กลาง ท้าย และทั้งต้นและท้ายย่อหน้าเรื่องที่อ่าน

**หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

สังเกตใจความรอง มีวิธีขยายความต่อจากประโยคใจความสำคัญ ดังนี้

1. ขยายโดยวิธีอธิบายให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากข้อความหลัก
2. ขยายโดยวิธียกตัวอย่างประกอบ (เช่น ได้แก่)
3. ขยายโดยวิธีแสดงความเป็นเหตุเป็นผล (เพราะ เนื่องจาก)
4. ขยายโดยวิธีเปรียบเทียบให้เห็นชัดเจน (บอกถึง2สิ่งเหมือนหรือต่างกันอย่างไร)
5. ขยายโดยวิธีให้คำนิยาม (คือ หมายถึง)

**หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แนวทางหาใจความสำคัญจากคำสันธาน

.....(หน้า).....**เพราะ**

จึง.....(หลัง).....

แต่.....(หลัง).....

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

สรุปท้ายบทที่ 3

การอ่านจับใจความสำคัญเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้เราศึกษาหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการอ่านที่จับประเด็นสำคัญได้ จะช่วยในการจดจำและเข้าใจเนื้อหาสาระของเรื่องได้อ่านได้ดีขึ้นและตรงประเด็น ซึ่งการอ่านเพื่อเพิ่มความรู้ต้องเน้นการจับใจความที่สำคัญ และเก็บสาระสำคัญเอาไว้ เพื่อเข้าใจข้อเท็จจริงและเห็นภาพรวมของเนื้อหาที่อ่านได้ชัดเจน นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้สามารถจับประเด็นหลักหรือความคิดที่สำคัญของเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อฝึกฝนการจับใจความสำคัญจากเนื้อหาทุกประเภท ทำให้เกิดความชำนาญในการวิเคราะห์และเข้าใจเนื้อหาได้อย่างถ่องแท้ โดยในย่อหน้าประกอบด้วยใจความหลัก และใจความรอง (ส่วนขยาย) การจะหาใจความสำคัญให้แน่ชัดพิจารณาจากตำแหน่งของใจความสำคัญและพิจารณาส่วนขยายประกอบ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

หนังสือ

จินตนา ไบกาซูยี. 2542. เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

วิทยานิพนธ์

ณัฏชา วิมไตรเมต. 2560. นิทานสร้างเสริมลักษณะนิสัย : การศึกษาตามแนวทฤษฎีการวิเคราะห์เชิงวิพากษ์.

วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต, คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 3

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ข้อความด้านล่างนี้ ใจความสำคัญคือข้อความใด

ศิลปวัฒนธรรมในบ้านเมืองเรามักจะสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ตัวอย่างบางคนชอบปลูกไม้ดอกไม้ผล เมื่อเกิดดอกออกผลก็ชื่นใจ เกิดความคิดที่จะทำดอกผลนั้นให้งดงามน่าดูยิ่งขึ้น จึงมีผู้นำผลไม้มานำประติษฐานลดทอน แล้วจัดวางในภาชนะให้มองดูแปลกตาน่ารับประทาน ลดทอนนั้นเกิดจากการตัด ผ่า ปอก ควั่น และแกะสลัก ส่วนไม้ดอกไม้ที่ออกดอก ก็นำมาผูกมัดเป็นช่อบ้าง เป็นพวงเป็นพุ่มบ้าง เสียบเป็นพุ่มหรือปักลงในแจกันก็ได้ตามแต่จะเห็นงาม ชีวิตชาวไทยกับศิลปะความงามจึงแยกกันไม่ออก

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

2. ข้อใดเป็นใจความสำคัญ

- ก. ฝึกคิดในผู้สูงอายุ
- ข. หากิจกรรมทำ
- ค. คนหลง ๆ ลืม ๆ
- ง. เซลล์สมองหยุดการสร้าง
- จ. คนที่มีอายุมากจะไม่ค่อยได้คิดอะไรมากมาย

****หากพบว่ามีอาการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการ
สอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

คนที่มีอายุมากขึ้นนั้นความคิดจะเริ่มช้า เพราะ เซลล์สมองหยุดการสร้างและเริ่มทำลายตัวเอง การที่ทำให้เซลล์สมองถูกทำลายช้าลงนั้นก็คือ การ ฝึกคิด ซึ่งคนที่มีอายุมากจะไม่ค่อยได้คิดอะไร มากมายนัก แต่ก็ต้องพยายามฝึกคิด อาจจะหา กิจกรรมทำเช่น ฝึกบวกเลข อ่านหนังสือ หรือคิด ประดิษฐ์อุปกรณ์ ต่าง ๆ จากวัสดุเหลือใช้ ฝึกคิด อยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ ยิ่งอายุมากก็อย่าปล่อย ตนเองอยู่เฉย ๆ นิ่งนอน ๆ ไปวัน ๆ เพียงเท่านั้น ก็ จะเป็นคนหลง ๆ ลืม ๆ

เอกสารอ้างอิง

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

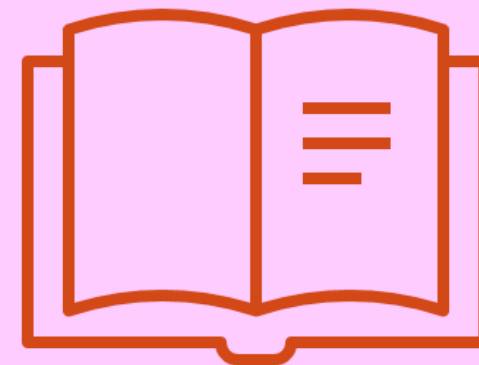
สรณี วงศ์เปี้ยสัจจ และคณะ. (2547). หนังสือนิทานภาพสำหรับเด็กของไทยที่ได้รับรางวัล : การวิเคราะห์เชิงวรรณกรรม และวาทกรรม : รายงานการวิจัย. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2551). การอ่านจับใจความสำคัญในเอกสารการสอน ชุดวิชาภาษาไทย 5- การอ่านหน่วยที่ 1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บทที่ 4 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

- ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ตัวอย่างงานเขียนที่ต้องใช้หลักการการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546) ได้ให้ความหมาย ว่า หมายถึง ปัญญาที่สามารถรู้หรือให้เหตุผลที่ถูกต้องได้ การอ่านอย่างมี วิจารณญาณ จึงหมายถึง การอ่านโดยใช้สติปัญญาพิจารณาไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล

ประเทิน มหาจันทร์ (2530) ได้ใช้คำว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ ซึ่งหมายถึงการคิดอย่างรอบคอบ โดย ใช้วิจารณญาณอย่างลึกซึ้ง ต่อเรื่องราวที่อ่านจากหนังสือ ผู้อ่านต้องใช้ วิจารณญาณในการตัดสินใจความคิดของผู้เขียน

นุชน้อย สติรอังกูร (2533) ได้กล่าวไว้ “การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ คือ การอ่านอย่างละเอียดทุกตัวอักษร และเมื่ออ่านจบแล้ว ต้องแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิด เห็นได้ แยกได้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด ถ้าผิดก็ต้องทราบว่ามีผิดอย่างไร นอกจากนั้นผู้อ่านควรใช้ความคิดวิจารณ์ในเรื่องวิธีการเขียนว่าชอบหรือไม่ชอบ เพราะเหตุใด”

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

กองทัพ เคลือบพนิชยกุล (2542) ให้ความหมาย คำ “วิจารณ์ญาณ” ว่า ปัญญาที่สามารถรู้ หรือให้เหตุผลที่ถูกต้อง หรือการตรวจหาเหตุผลนั่นเอง

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556) อธิบายได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หมายถึง การอ่านโดยใช้สติปัญญาพิจารณาตอบคำถาม สรุปสาระสำคัญ ตีความ และประเมินค่าข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านได้เป็นอย่างดี โดยเข้าใจความหมาย โดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ และความรู้สึกของผู้เขียน การพิจารณาแยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ทั้งนี้ผู้อ่านจะใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองมาช่วยในการอ่าน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีความสำคัญ ดังนี้ จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556)

1. ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน ตลอดจนรู้จุดประสงค์ของผู้เขียน
2. ผู้อ่านสามารถวิเคราะห์ ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นจากข้อความที่อ่านได้
3. ผู้อ่านสามารถคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผลว่า สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดไม่ควรเชื่อ
4. ผู้อ่านสามารถใช้ความรู้และประสบการณ์มาช่วยในการคิดและวินิจฉัยเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความฉลาดรอบรู้ สามารถแสวงหาความรู้ โดยใช้การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิดและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การอ่าน

การคิด

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ประกอบด้วยความคิด 3 ลักษณะ (วรรณ บัวเกิด, 2551) คือ

1. การคิดไตร่ตรอง เป็นการคิดเพื่อทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. การคิดจดจ่อจุดใดจุดหนึ่ง เป็นการคิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อทำความเข้าใจ กระจ่างในเรื่องนั้น อันจะนำไปสู่การชั่งน้ำหนัก การประเมินและการตัดสินใจ เข้าใจ
3. การตัดสินใจ เป็นการตัดสินใจจากข้อมูลที่มีอยู่ว่า ควรเชื่อ หรือควรทำอย่างไร ลักษณะของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ต้องอาศัยคุณสมบัติของนักคิดอย่างมี วิจารณญาณ

**หากพบว่ามีมัลแวร์หรือการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลักษณะของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ต้องอาศัยคุณสมบัติของนักคิดอย่างมี วิจารณญาณ คุณสมบัติดังกล่าว ได้แก่

1. มีใจกว้าง คือ ยอมรับความคิดของผู้อื่น ไม่ยึดมั่นความคิดของตนเองเป็นหลัก
2. มีความไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น เข้าใจผู้อื่น คือ เข้าใจว่าผู้อื่นรู้สึกอย่างไร เมื่อต้องเผชิญในสถานการณ์ใด สถานการณ์หนึ่ง
3. สามารถเปลี่ยนความคิดเห็นของตนที่มีอยู่เดิม คือ นำข้อมูลใหม่มาพิจารณา เพื่อตรวจสอบความคิดเดิม ถ้าไม่ถูกต้องก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้
4. กระตือรือร้นในการค้นหาข้อมูลและความรู้ การค้นคว้าข้อมูลความรู้เพิ่มเติมตลอด เวลา จะเป็นประโยชน์ต่อการคิด พิจารณาและตัดสินใจ
5. มีเหตุผล คือ ใช้เหตุผลในการคิด ไม่ตัดสินด้วยอารมณ์ หรือความรู้สึกส่วนตัว ดังนั้น การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึง ต้องอาศัยการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้เกิดสติปัญญาในการพิจารณา วิเคราะห์ และตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

(วรรณ บัวเกิด, 2551)

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

กระบวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2532) ได้อธิบายไว้ ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมี 6 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นรู้จำ ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำศัพท์ ข้อความ เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน
2. ขั้นเข้าใจ ผู้อ่านจับประเด็นความคิดสำคัญของผู้เขียน และ บอกแนวคิดของ
3. ขั้นนำไปใช้ ผู้อ่านเข้าใจจุดมุ่งหมายในการเขียน เข้าใจ นำไปใช้ประโยชน์

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

4. ขั้นวิเคราะห์ ผู้อ่านพิจารณาองค์ประกอบของงานเขียนแยกข้อเท็จจริงและข้อคิด
5. ขั้นสังเคราะห์ ผู้อ่านนำเรื่องที่อ่านไปเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ เพื่อสรุปข้อ จากเรื่อง
6. ขั้นประเมินค่า ผู้อ่านพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นเพื่อประเมินคุณค่า เรื่องที่อ่าน รวมถึงความประทับใจที่ได้รับจากการอ่าน

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

หลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2533 : 6, อ้างอิงจาก วรรณา บัวเกิด, 2551 12 ได้นำหลักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ ดังนี้

1. พิจารณาทำความเข้าใจหัวข้อเรื่อง หรือประเด็นให้เข้าใจ ชื่อเรื่อง หัวข้อสื่อประเด็นต่าง ๆ แสดงถึงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและขอบเขตเนื้อหา การพิจารณา ทำความเข้าใจ จึงเป็นการสรุปประเด็นสำคัญของเรื่อง และจับประเด็นความคิดผู้เขียน

2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญของเรื่อง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง ผู้ว่า ตั้งคำถาม เช่น คำว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ได้ผลอะไร นอกจากนั้น กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านว่า ต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2550) ได้แนะนำหลักการอ่าน อย่างใช้วิจารณญาณโดยหลักดังกล่าว

1. พิจารณาความถูกต้องของภาษาที่อ่าน เช่น ด้านความหมาย การวางตำแหน่งคำ การเว้นวรรคตอน เข้าใจความหมายของคำศัพท์ หรือความหมายซ่อนเร้นที่ผู้เขียนไม่ได้ บอกโดยตรง
2. จับประเด็นความคิดสำคัญของผู้เขียน ผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า และของทั้งเรื่อง รวมทั้งส่วนที่เป็นรายละเอียด เพื่อสรุปประเด็นความคิดสำคัญของเรื่อง
3. เข้าใจจุดมุ่งหมายในการเขียน ผู้อ่านต้องสามารถพิจารณาว่า ผู้เขียนเขียนเพื่ออะไร เขียนเพื่อเสนอความรู้ หรือเพื่อโฆษณาชวนเชื่อ เพื่อสนับสนุนหรือโต้แย้งความคิดเห็นของ ผู้อื่น โดยการจับความรู้สึกที่ผู้เขียนต้องการแสดงออก
4. พิจารณาความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ ผู้อ่านต้องมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของ งานเขียนประเภทต่าง ๆ สามารถแยกแยะองค์ประกอบของงานเขียนนั้น ๆ เพื่อพิจารณาส่วนประกอบแต่ละส่วน และพิจารณาความสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน ของส่วนประกอบทุกส่วน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

5. พิจารณา แยกแยะข้อเท็จจริงและความคิดเห็น ผู้อ่านต้องพิจารณาเรื่องที่อ่านว่า ข้อความใดเป็นความจริง ข้อความใดเป็นความคิดเห็นของผู้เขียน เพื่อจะได้นำมาพิจารณา ได้ถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความคิดเห็น ด้วยการพิจารณาความเป็นเหตุเป็นผล หรือการแสดงความคิดเห็นอย่างลำเอียง ตลอดจนสามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างสมมติฐานกับข้อเท็จจริง

6. ขยายความหรือคาดการณ์ล่วงหน้า โดยอาศัยเหตุผลและความเหมาะสมของข้อมูล ผู้อ่านต้องเพิ่มเติมรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน การคาดคะเนเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิด ตามมา หรือคาดคะเนความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่อง

7. ประเมินคุณค่าของสิ่งที่อ่าน มาสนับสนุน ว่าผลจากการอ่านจะทำให้เกิดความรู้ความคิดมาก ความสามารถในการประเมินคุณค่าขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณดังกล่าวมาแล้วข้างต้น หลังจากประเมินคุณค่าแล้ว ผู้อ่านยังสามารถนำ สิ่งที่มีคุณค่าไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสม

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

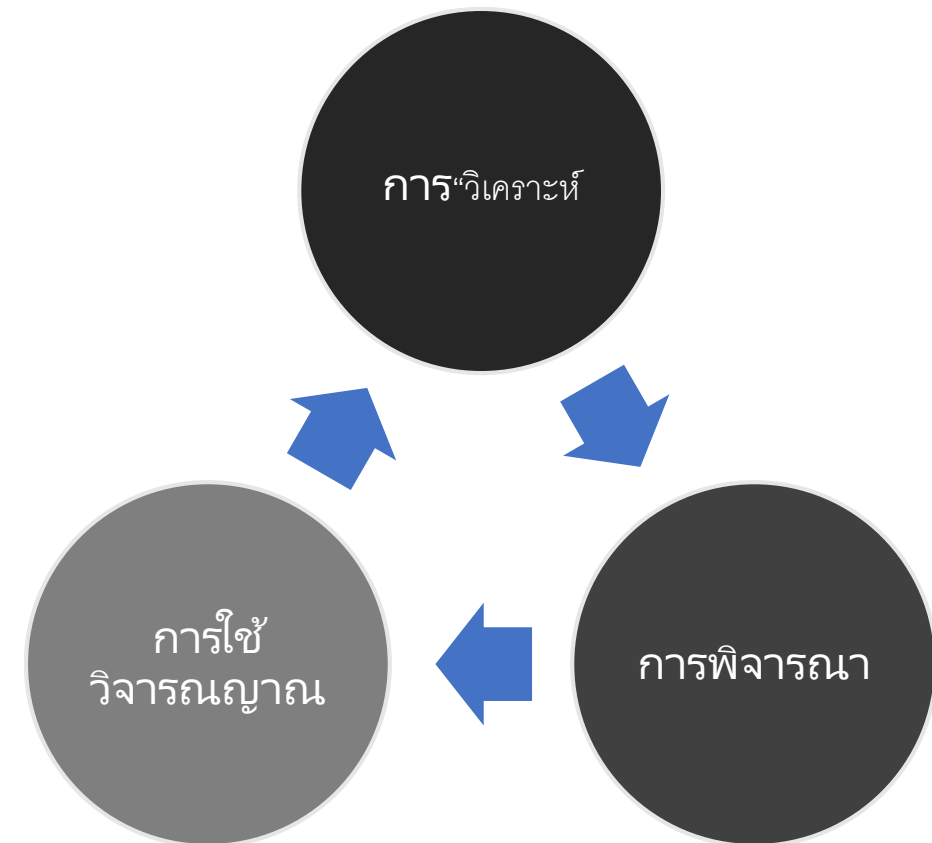
ขั้นตอนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

ความหมายของการอ่านวิเคราะห์ และวิจารณ์

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2550) อธิบายว่า การนำเรื่องใดเรื่องหนึ่งมาพิจารณา ส่วนต่าง ๆ อย่างละเอียด ให้เห็นความแตกต่าง ความกลมกลืน ข้อดี ข้อด้อย ฯลฯ ของ แต่ละส่วนนั้น เรียกว่า การวิเคราะห์

กล่าวได้ว่า การวิเคราะห์ คือ การพิจารณางานเขียนตามรูปเพื่อขอรiconพอนพิจารณา ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น ตลอดจนสาระสำคัญของเรื่อง

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556)
คำว่า “วินิจ” วินิจสาร หมายถึง พิจารณาด้วยความเอาใจใส่ พิจารณาอย่างรอบคอบให้ได้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของผู้วินิจสาร

**หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการ
สื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอร้บผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556)

การวิเคราะห์ และวิจารณ์ เป็นกระบวนการที่ดำเนินอย่างต่อเนื่อง ผู้อ่าน ต้องอาศัยความรู้ ประสบการณ์ตลอดจนวิจารณญาณ การอ่านงานเขียนด้วยการวิเคราะห์ และวิจารณ์จึงต้องอ่านอย่างพิจารณา ไตร่ตรอง กลั่นกรอง แยกแยะ อย่างมีเหตุผล เพื่อสามารถสรุปความคิดเกี่ยวกับงานเขียนนั้น ๆ อันจะส่งผลให้ผู้อ่านเป็นผู้มีเหตุผล มีความรอบรู้ สามารถนำประโยชน์จากการอ่านไปใช้ดำเนินชีวิต

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ความสำคัญของการอ่านวิเคราะห์ และพิจารณาสาร

การวิเคราะห์ เป็นกระบวนการหนึ่งของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ มีหนังสือและสื่อสารสนเทศหลายประเภทให้เลือกอ่าน การอ่านอย่างวิเคราะห์พิจารณาสาร จะทำให้เราได้รับความรู้ความคิดที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ อย่างเต็มที่ นอกจากนั้นยังทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ความพอใจ คลายความตึงเครียดลงได้ การอ่านอย่างวิเคราะห์เพิ่มความมีชีวิตชีวา เสริมสร้างและพัฒนาสติปัญญาให้มีความรู้ ฝึกอ่านและคิดอย่างเป็นระบบเพื่อที่เราจะได้เข้าใจ และติดตามการเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ รวมทั้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างเท่าทัน

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ประโยชน์ของการอ่านวิเคราะห์ และพิจารณาสาร

ก่อให้เกิดประโยชน์และคุณค่าทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นภาพรวมของงานเขียนแต่ละชิ้น ว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบ กันเข้ามาในลักษณะใด ทั้งยังมองเห็นความสัมพันธ์ของข้อความแต่ละส่วนว่า มีความสัมพันธ์ ที่สอดคล้องกันของส่วนประกอบทุกส่วนอย่างไร
2. ช่วยให้ผู้อ่านเกิดทักษะในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งเอกสารในรูปแบบต่าง ๆ สามารถเลือกได้ว่าอะไรควรอ่าน อะไรควรอ่านผ่าน ๆ เพราะหากอ่านสื่อได้ตรงความต้องการ มีสาระที่ดี จะทำให้พัฒนาการด้านการอ่าน รวมทั้งพัฒนาการทางด้านจิตใจ เกิดขึ้นได้ หากผู้อ่านเลือกอ่านสื่อสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม
3. ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการอ่านให้แก่ตนเอง เสริมสร้างปัญญา และความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดความรักชื่นชม ชาบซึ่ง และเล็งเห็นคุณค่าของงานเขียน
4. ช่วยให้ผู้อ่านได้นำความรู้จากการอ่าน มาเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพ อาชีพ ตลอดจนคุณภาพชีวิต
5. ช่วยให้ผู้อ่านนำความรู้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาสังคมทุกด้าน เช่น ด้านความ นึกคิด และวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนความสัมพันธ์อันดีระหว่างมนุษยชาติ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การวิเคราะห์ พิจารณาสาร ประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

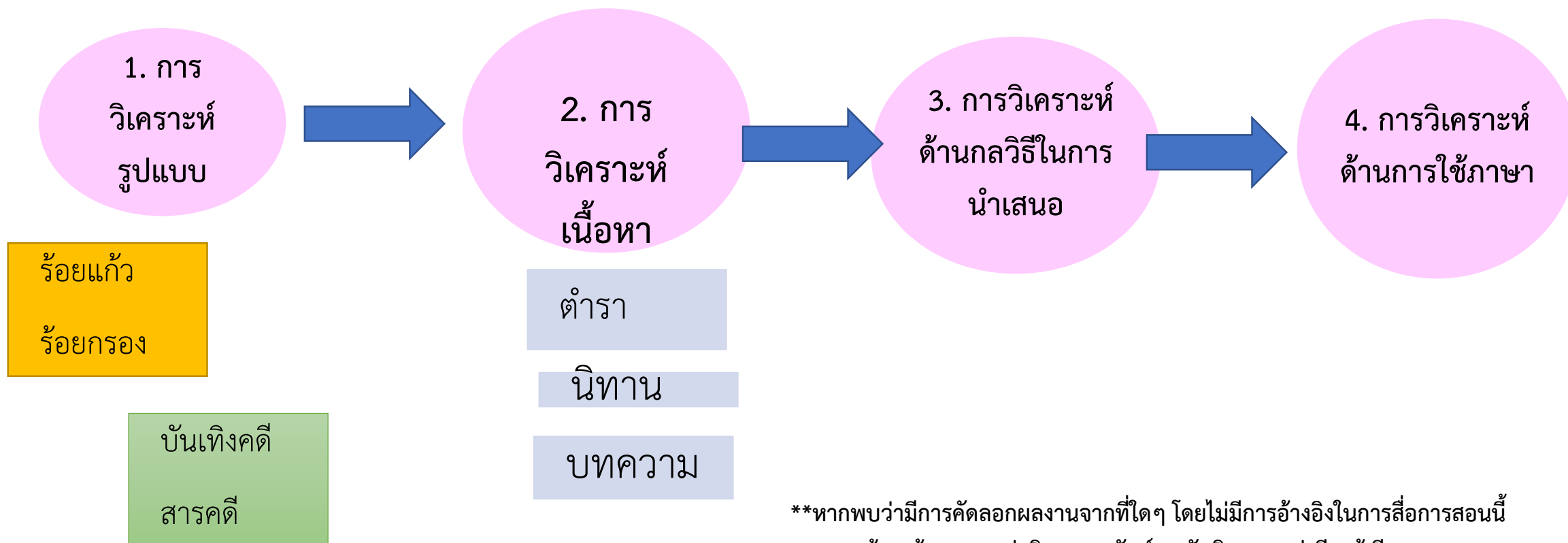
จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556)

1. พิจารณาองค์ประกอบของงานเขียน กลวิธีการนำเสนอ ตลอดจนสำนวนภาษา คือ รูปแบบ เนื้อหา และแนวคิดของเรื่อง
2. สำนวญเนื้อความว่าตอนใดเป็นข้อเท็จจริง หรือตอนใดแสดงอารมณ์ของผู้เขียน และตอนใดเป็นข้อคิดเห็น
3. พิจารณาเจตนาและแนวคิดของผู้เขียน ให้ทราบแน่ชัดว่าผู้เขียนมีเจตนาอย่างไร ในการเสนองานชิ้นนี้ หรือมุ่งหวังให้อ่านตอบสนองอย่างไร มีแนวคิดอะไรที่น่าสนใจ พิจารณาสาระสำคัญที่ผู้เขียนนำเสนอสำคัญรองลงไป

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การวิเคราะห์องค์ประกอบของสาร

**หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

วรรณ บัวเกิด (2551 : 227) กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบของสาร คือ การพิจารณาองค์ประกอบของงานเขียนแต่ละส่วน พอสรุปได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์รูปแบบ

รูปแบบของคำประพันธ์ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ร้อยแก้ว อาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ บันเทิงคดี สารคดี และงานเขียน เบ็ดเตล็ด

บันเทิงคดี ได้แก่ นิทาน นิยาย เรื่องเล่า นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร และ สารบันเทิง

สารคดี ได้แก่ ความเรียง บทความ บันทึกร และสารคดีชีวประวัติ

การอ่านวิเคราะห์และวิจารณ์ : การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

1.2 ร้อยกรอง ร้อยกรองแบบฉบับ คือ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย ลิลิต กลบท

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

2. การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาของงานเขียนแต่ละประเภท งานเขียน ได้แก่ ตำรา บันเทิงคดี สารคดี ยกตัวอย่างการวิเคราะห์เนื้อหาของงานเขียนประเภทข่าว คือ จะแตกต่างกันตามรูปแบบของ ต้องพิจารณาความครบถ้วน ความถูกต้องของส่วนประกอบของข่าว 3 ส่วน ได้แก่ พาดหัวข่าว (Headline) ความนำ (Lead) และเนื้อเรื่อง (Body)

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

3. การวิเคราะห์ด้านกลวิธีในการนำเสนอ

เจตนาในการเขียนหรือความหมายของเรื่องราวนั้นเพราะการตีความต้องอาศัยการวิเคราะห์กลวิธี ตัวอย่างเช่น กลวิธีในการนำเสนองานเขียนตำรา ต้องพิจารณาว่า ผู้เขียน มีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอความรู้เพียงอย่างเดียว ไม่มีการแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

4. การวิเคราะห์ด้านการใช้ภาษา

การใช้ภาษาของผู้เขียน เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความคิดไปยังผู้อ่าน การพิจารณา งานเขียนนั้น ผู้อ่านต้องพิจารณาทั้งความหมายที่ปรากฏตามตัวอักษร และความหมาย ที่แฝงอยู่ เพื่อสามารถแปลความ ตลอดจนตีความเรื่องราวที่ผู้เขียนส่งมา

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

สรุปท้ายบทที่ 4

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หมายถึง การอ่านโดยใช้สติปัญญาพิจารณาตอบคำถาม สรุปสาระสำคัญ ดีความ และประเมินค่าข้อความหรือเรื่องราวที่อ่านได้เป็นอย่างดี โดยเข้าใจความหมายโดยนัยของถ้อยคำ อารมณ์ และความรู้สึกของผู้เขียน การพิจารณาแยกแยะข้อเท็จจริงข้อคิดเห็น ทั้งนี้ผู้อ่านจะใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองมาช่วยในการอ่าน โดยมีการวิเคราะห์องค์ประกอบของสาร คือ การพิจารณาองค์ประกอบของงานเขียน แต่ละส่วน

1. การวิเคราะห์รูปแบบ

2. การวิเคราะห์เนื้อหา

3. การวิเคราะห์ด้านกลวิธีในการนำเสนอ

4. การวิเคราะห์ด้านการใช้ภาษา

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์

https://www.orst.go.th/iwfm_table.asp?a=28

หนังสือ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). การคิดเชิงวิพากษ์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ชัคเชสมีเดีย เกสซิณี จุฑาวิจิตร. (2552). การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์: Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด.

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 4

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. อธิบายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
2. อธิบายการวิเคราะห์องค์ประกอบของสาร
3. บอกประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

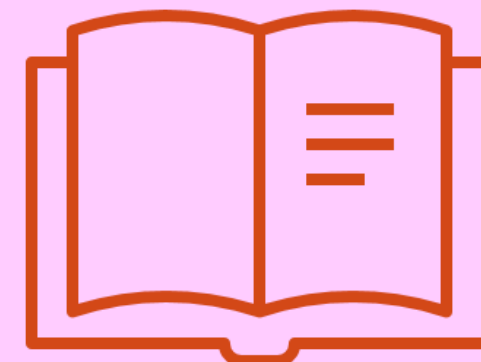
เอกสารอ้างอิง

กองทัพ เคลือบพนิชยกุล. (2542) . การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส. พรีนตติ้งเฮ้าส์
กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2550). วรรณคดีวิจารณ์ .กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556). **การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
นุชน้อย สติรอังกูร. (2533). หลักการอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น, กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
ราชบัณฑิตยสถาน (2546)พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
วรรณ บัวเกิด. (2551). การวิเคราะห์และวิจารณ์, ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่าน
ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.
สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2550). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง.กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์
สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2532). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย, กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บทที่ 5 การอ่านตีความ การขยายความ และสรุปความ

- ความหมายของการอ่านตีความ การขยายความ และการสรุปความ
- ความสำคัญของการอ่านตีความ ขยายความ และสรุปความ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

พิทยา ลัมมณี (2537)

การอ่านตีความ หรือการอ่านอย่างพินิจสาร คือ การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญา ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างทะลุปรุโปร่ง คือสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ สาร และท่าทีของ ผู้เขียนอย่างกระจ่างชัด ดังนี้

1. วิเคราะห์งานเขียนนั้นตามรูปแบบให้ได้รายละเอียดมากที่สุด
2. สามารถแยกแยะความรู้ ความคิด และความรู้สึก
3. สามารถวิเคราะห์ และรวบรวมปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่องานเขียนนั้น ๆ ได้

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ความสามารถในการตีความของผู้อ่าน ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็น ประสพการณ์สั่งสมมาจากปัจจัย ดังต่อไปนี้ (วรรณ บัวเกิด, 2551 : 247)

1. ความรู้เกี่ยวกับภาษา ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างภาษา ความรู้ เกี่ยวกับความหมายของถ้อยคำ คำศัพท์ สำนวน โวหารต่างๆ แบบแผนการใช้ภาษา ลีลา รูปแบบของวรรณกรรม
2. ความรู้รอบตัวและความถนัดเฉพาะสาขาวิชา ประกอบด้วยความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางโลกและทางสังคม วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ฯลฯ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน เช่น
3. ความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังทางสังคม ได้แก่ สภาพสังคมสมัยที่แต่งหรือสมัยที่ปรากฏ สภาพภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ วรรณกรรมเรื่องนั้นเป็นครั้งแรก ภูมิหลังทางสังคมหมายถึง ความเชื่อ วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ศาสนา การเมืองและการปกครอง
4. ความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เขียน ประกอบด้วยชีวประวัติของผู้เขียน ความคิด ความเชื่อ ความสนใจ ความชำนาญพิเศษ รวมทั้งคุณสมบัติอื่น ๆ
5. ความสามารถด้านการคิดของผู้อ่าน ประกอบด้วย ความสามารถด้านการ เรียบเรียงการจัดลำดับ การวินิจฉัย และการสรุป ความคิดรวบยอด
6. ทักษะคติของผู้อ่าน ประกอบด้วย ค่านิยม ความเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือความนิยมในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ศิวกานต์ ปทุมสูติ (2553.) กล่าวถึงการตีความไว้ว่า การอ่านตีความคือการอ่านที่ต้องใช้ความขบคิดวินิจฉัย เพื่อค้นหาความหมายที่แท้จริง จากสารที่แท้จริงที่ผู้เขียนต้องการบอก ดังนั้น เรื่องที่จะต้องใช่วิธีการอ่านแบบตีความก็คือเรื่องที่มี ลักษณะซ่อนหรือแฝงความหมายที่แท้จริงไว้ในสารที่ปรากฏ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความอันปรากฏ ตามความหมายของคำที่เขียนไว้นั้นไม่ตรงกับ ความหมายที่แท้จริงนั่นเอง โดยทั่วไปเนื้อความอันเป็นสารที่แท้จริงมักซ่อนอยู่ในรูปสัญลักษณ์ (symbol) หรือบุคลาธิษฐาน (personification) หรือบางครั้งอาจซ่อนอยู่ในสำนวนโวหารและกลวิธี แต่งที่แบบยลอื่น ๆ

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ข้อควรคำนึงในการอ่านตีความ พิทยา ลิ้มฉวี (2537) กล่าวว่าในการอ่านตีความ ผู้อ่านควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1. วรรณกรรมนั้น เมื่อผู้แต่งได้ตัดสินใจเผยแพร่แล้ว จะกลายเป็นสมบัติของ สาธารณชน ดังนั้น ผู้อ่านจึงมีเสรีภาพในการตีความวรรณกรรม หรือแสงเป็นสมบัติของ เกี่ยวกับวรรณกรรมที่ตนอ่านได้ อย่างไรก็ตาม แม้ผู้อ่านจะมีเสรีภาพในการตีความ แต่ก็ควรทำความระมัดระวัง รอบคอบ ปราศจากอคติ โดยคำนึงถึงความลึกซึ้งกว้างขวาง และความสมเหตุสมผล เป็นสำคัญ

2. ในการอ่านตีความนั้น ควรตีความวรรณกรรมด้วยความสุจริตใจตามหลักวิชา โดยไม่ตีความไปในทางที่เสียหายแก่ผู้เขียน หรือผู้ใดผู้หนึ่ง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2523 : 107) กล่าวถึงสิ่งที่สำคัญมากในการตีความ วรรณกรรม คือ

1. ไม่ตีความวรรณกรรมไปในทางที่เสียหายแก่ผู้เขียน หรือผู้หนึ่งผู้ใดที่ผู้เขียน กล่าวถึงหรืออ้างถึงโดยเดา
2. ตีความโดยสุจริตใจ
3. ตีความตามหลักวิชา (วรรณคดีวิจารณ์) นอกจากนี้ ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า “ถ้าเราจะตีความให้เป็นหลักวิชา การตีความมีชื่อเรียกอีกคำหนึ่งคือ การวินิจฉัยสาร วินิจ แปลว่า เฟ่งเล็งมองดูด้วยความตั้งใจ

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

อัมพร ทองใบ (2540) ว่า ผู้อ่านควรระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้ ได้ให้แนวทางการตีความจากการอ่านที่สรุปได้

1. ความสามารถของผู้อ่าน การตีความจากการอ่านได้นั้น ย่อมแตกต่างกันไปตาม สามารถแต่ละบุคคล

2. วัย เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้การตีความแตกต่างกันได้ ความคิด ความรู้ ย่อมแตกต่างกันไปตาม วัย ก็อาจจะมีความรู้สึกลึกคิตอย่างหนึ่ง จะเห็นว่าความคิดความซาบซึ่งแตกต่างกันไป ในเยาว์วัยถ้าเราเคยได้อ่านเรื่องใดก็ตาม เมื่อเติบโตขึ้นลองกลับมาอ่านอีกในเรื่องเดียวกัน

3. ประสบการณ์ เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้ได้ผลจากการอ่านแตกต่างกัน ดังจะเห็น ได้จากความชอบหรือไม่ชอบอ่านหนังสือต่างประเภทกัน และการที่ผู้ใดได้เคยประสบกับ ได้จากคาดเมื่อได้อ่านเรื่องที่ตรงกับ ประสบการณ์ของตน ก็สามารถที่จะตีความข้อความ นั้นๆ ได้อย่างดี เช่น คนที่มีประสบการณ์ซึ่งเคยตกอยู่ในห้วงของความรัก ก็จะตีความ บทประพันธ์ต่อไปนี้ อย่างมีอารมณ์สะท้อนใจมากกว่าคนที่ไม่มีประสบการณ์ในด้านความรัก ดังตัวอย่าง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ดังตัวอย่าง

“โื่อน้ำค้างกลางหาวนาวละห้อย
โอดอกดวงพวงพะยอมอย่าหอมเลย
ขอชมต่างหน้าน้องละอองนวล
อย่าเข้าแฝงเมฆมนต์ลมบนหวน

อย่าหยดย้อยหยุดบังน้ำค้างเอ๋ย
โอ้พระจันทร์อันสว่างกระจ่างแจ้ง
พี่อยากเชยชมชูเรณุนวล
อย่าเพ้อดวนลับเหลี่ยมเมรุไกร”

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

4. ความเข้าใจในถ้อยคำ ซึ่งหมายถึง ความหมายของคำ จะเป็นส่วนสำคัญขณะ การตีความ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การจะตีความได้ดีนั้นจะต้องมีความเข้าใจในถ้อยคำ นั้นอย่างดีเสียก่อน ดังมีการวิจารณ์การใช้คำในบทประพันธ์ของ นาย นรินทรธิเบศร (อิน) ในบทชมพระมহানคร ซึ่งแตกต่างกัน บทประพันธ์ของ นายชิต บุรทัต ในสามัคคีเภทคำฉันท์

เช่น “เอออูเหม่นะมึงซิข้างกระไร ทุทาสสกุลฉะนี้โฉน ก็มาเป็น” ถึงแม้จะยกมาเพียงบทเดียว ผู้อ่านก็เข้าใจได้ทันทีว่า บทนี้ต้องอยู่ในอารมณ์ที่ไม่พอใจ

5. ความเข้าใจในการที่จะหาเรื่องอื่น ๆ มาเปรียบเทียบกับ หรือการรู้จักลากข้อความ ที่ใกล้เคียงกัน เกี่ยวข้องกัน ไม่ว่าไปตามตัวอักษร เพราะข้อความบางข้อความนั้นเป็นการ เปรียบหรือให้แนวทาง เป็นต้นว่า คำพังเพย สำนวนไทย สุภาษิต เช่น “เห็นช้างขี้ อย่าขี้ ตามช้าง” มีผู้ตีความว่า “อันมูลช้างนั้นใหญ่กว่ามูลคน ฉะนั้นอย่าทำตามช้าง” เป็นการ ตีความตามอักษรซึ่งเนื้อแท้ของข้อความก็คือ “การรู้จักประมาณตามอัตภาพของตน” หรือจะใช้สำนวนอื่นใดก็ได้ เช่น “จะทำอะไรก็ควรดูฐานะของตนเสียก่อน ไม่ควรเอาอย่าง คนอื่นที่เขาฐานะดีกว่าเรา” ซึ่งเป็นเรื่องของการเขียนอธิบาย

6. ความเข้าใจในการใช้ถ้อยคำในการอธิบายข้อความที่จะตีความ ซึ่งเป็นกา ยากอยู่เหมือนกันสำหรับคนบางคน ที่เข้าใจเรื่องดีทั้งหมดแต่อธิบายไม่ได้ ซึ่งปัญหานี้มัก เกิดขึ้นได้กับทุกคน ถึงแม้ว่าจะเป็นนักอธิบาย แต่บางครั้งเข้าใจแต่ไม่สามารถจะบรรยายอย่างไรดีจึงจะสมกับที่ตนรู้และเข้าใจ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

7. ความรู้ในการพิจารณากลวิธีการเขียน ผู้ตีความจะต้องมีความรู้ในการพิจารณา
กลวิธีการเขียน บางครั้งผู้เขียนใช้ถ้อยคำที่กล่าวเกินจริง (โวหารอธิพจน์) ผู้อ่านจะ
ตีความ ตัวอักษรไม่ได้ จะต้องพิจารณาลักษณะการเขียนรวมไปกับจุดหมายของข้อเขียน
นั้น ๆ

“มาดมั่นจะหาดวง วิเชียรช่วงเท่าศิริ
หาดวงพระสุริย์ศรี ก็จะได้ดุจตั้งใจ
จะหาโฉมให้เหมือนนุช จนสุดฟ้าสุราลัย
ตายแล้วและเกิดใหม่ ไม่ได้เหมือนเจ้านฤมล”
(บทพากย์รามเกียรติ์ ตอนนางลอย)

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอน

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ข้อแนะนำในการตีความ จีรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ.
(2556). สรุปได้ว่า

➤ 1.การเข้าใจสำนวนภาษา

➤ 1.1 ความหมายโดยตรง

➤ 1.2 ความหมายแฝง

➤ เช่น เสือ คือ ความดุ

➤ ไฟ คือ ร้อนแรง

➤ 2. การจับใจความ

➤ การขยายความ

**หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ความหมายของการขยายความ

- คำว่าขยายความหรืออนุมานตามความหมายที่ระบุไว้ในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 1328) หมายถึง การคาดคะเนตามหลักเหตุผล
- สนิท ตั้งทวี (2526 : 325) กล่าวว่า การขยายความเป็นการเพิ่มเติมรายละเอียดให้ มากขึ้น เพื่อให้เนื้อความกว้างขวางออกไปจา การขยายควา
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2537 : 219) กล่าวถึงการอนุมานว่า เป็นกระบวนการที่ผู้อ่าน หาความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยใช้ข้อความหรือคำชี้แนะบางประการ ความหมายจากการ อนุมาน อาจพิสูจน์ได้โดยข้อเท็จจริง หรือเป็นเพียงความหมายจากการคาดหมาย
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2550 : 96) ให้ความหมายว่า การอ่าน ขยายความ คือ การอธิบายเพิ่มเติมให้ละเอียดขึ้นภายหลังจากได้ตีความแล้ว ซึ่งอาจใช้วิธี ยกตัวอย่างประกอบ หรือมีการอ้างอิงเปรียบเทียบเนื้อความให้กว้างขวางออกไปจนเป็นที่ เข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการขยายความ

- จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).
การขยายความ เป็นการตีความอย่างหนึ่ง ดังนั้น ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการ ขยายความ จึงเป็นปัจจัยเดียวกับการตีความ ซึ่งได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับภาษา รูปแบบของ วรรณกรรม ความรู้รอบตัวและความถนัดเฉพาะวิชา ภูมิหลังทางสังคม ภูมิหลังของผู้เขียน รวมทั้งความสามารถด้านการคิด และทัศนคติของผู้อ่าน นอกจากความรู้และความสามารถ ดังกล่าว การขยายความยังต้องอาศัยความสามารถในการคาดหมายอีกด้วย การ คาดหมายสิ่งที่จะเกิดขึ้น ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ง่ายยิ่งขึ้น มากกว่าการอ่านที่ไม่อาศัยการคาดหมายเลย ทั้งนี้เพราะการคาดหมาย ทำให้ความคิดของผู้อ่าน คาดการณ์ไปล่วงหน้าว่าเรื่องจะดำเนินไปแนวใดบ้าง ผู้อ่านจึงต้องอาศัยความรู้เกี่ยวกับเรื่อง ที่อ่านซึ่งมีอยู่เดิม และประสบการณ์ (ความสามารถ) ในการคาดหมาย
 - สุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2537 : 219) กล่าวว่า การอ่านโดยการอนุมานความหมา เป็นกระบวนการซึ่งผู้อ่านหาความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยการใช้ข้อความหรือคำชี้แนะบางประการ เพื่อรวบรวมสารสนเทศบางอย่าง ซึ่งคาดว่าเป็นความหมายที่ควรจะเป็นของข้อความที่อ่านนั้น
- **หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ประเภทของการขยายความ วรรณ บัวเกิด(2551) การขยายความแบบจินตนาการ

ตัวอย่าง

เหมือนเขายัง ภาวักเข้า อยู่ซ้ำซ้ำ
ในสายแดด อุ่นหอม ทุ่มหอมเกล้า
ใครไล่ต้อน ควายจิ้ง กระจดั่งดั่ง
ยังในเรือน เอียนกรุ่น สมุนไพร
ชาวนาพัก ในร่ม ไม้ห่มคลุม
เสียงใครจาก ฟากสวน ครวญเพลงรัก
หิวก็หา จัตวง กินกลางดิน
พักก็พอ หายล้ำ มิช้านาน
ในร่มเงา ชาวสวน นั่งมวนยา
เด็กเรีงเล่น มองดู ไม่รู้เหนื่อย

แมวบิตกาย ชายคา หาร้องเท่า
คลอหมวกงอบ ชุดเกล้า ของชานา
เหงื่อของใคร ฝ่หวัง รินหลังหล้า
ใต้ชายคา ผู้เฒ่า เหลาตอกไม้
ในสายลม พัดเฉื่อย น้ำเฉื่อยไหล
ใครมาเยี่ยม คนไข้ เสียงไถ่ทัก
เสียงกลองเพล เนิบทุ้ม นุ่มและหนัก
ให้ผู้สาว คิกคัก ชะงักงาน
ล้ากินนอน แบนถิ่น แผ่นดินผสาน
จึงหมวกงอบ แยมบาน ในลานนา (เรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์ “แม่น้ำรำลึก”)

จากคำประพันธ์ดังกล่าวในตัวอย่าง

ผู้อ่านสร้างภาพตามจินตนาการจากการ
บรรยายของผู้ประพันธ์ ผู้อ่านมี
ประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตในชนบท จะเกิด
ภาพเพิ่มเติมจากการขยายความ เช่น ภาพ
บ้านเรือนในชนบทที่ตั้งอยู่ริมน้ำ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ความหมายของการสรุปความ

คำว่า “สรุป” หมายถึง ย่อเอาเฉพาะ พจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน (2554) มีผู้อธิบายและให้ความหมาย “การสรุปความ” ไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้ ๆ ไป

การย่อสรุปเรื่อง เป็นทักษะอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายดียิ่งขึ้น....เรื่อง ย่อสรุปนั้นคือ ข้อความที่ผู้อ่านเขียนขึ้นอย่างสั้น ๆ แต่ได้ใจความสำคัญ ที่เขียนขึ้นเองจากเรื่องที่ตนอ่าน โดยสรุปแต่เฉพาะใจความสำคัญ ๆ ของเรื่อง

(สุพัฒน์ สุขมลสันต์, 2537)

การสรุปความ คือ การย่อความชนิดหนึ่ง แต่เป็นการย่อโดยมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่อง ซึ่งวิธีการใดที่ใช้ในการย่อความ ก็อาจจะนำมาใช้ได้กับการสรุปความเหมือนกัน อ่านแล้วสามารถจับใจความสำคัญในเนื้อเรื่องที่อ่าน

การอ่านสรุปความ คือ อ่านแล้วสามารถสาระสำคัญเป็นข้อความสั้น ๆ ได้ ื่องที่อ่าน แล้วสรุป และสามารถถ่ายทอดให้ผู้อ่านเข้าใจได้โดยการพูดหรือ การเขียน (กองเทพ เคลือบพณิชกุล, 2542)

การสรุปความ เป็นการสรุปหาความหมายที่ผู้เขียนละไว้ โดยเชื่อว่าผู้อ่านสามารถ ทราบเองได้จากการอ่าน ดังนั้น ในขณะที่อ่าน ผู้อ่านจะต้องประมวลข้อมูลที่ผู้เขียนให้ไว้ แล้วสรุปความจากความเข้าใจของตนอีกทีหนึ่ง (รินฤทัย สัจจพันธุ์, 2551)

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ข้อเสนอแนะในการจัดทำสรุปความ อ่านเนื้อเรื่องโดยตลอด ประมวลได้ดังนี้ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องโดยสังเขป และตัดสินใจว่า ความสำคัญของเรื่อง หรือของข้อความที่อ่านนั้นคืออะไร เวลาเขียนสรุปเรื่อง ให้ใช้ใจความ

1. สำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นใจความสำคัญของเรื่องที่สรุปขึ้น
2. จับใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้า ส่วนใดเป็นข้อความที่มาขยาย สันนิษฐาน และแยกแยะให้ได้ว่า ส่วนใดเป็นเนื้อความสำคัญ ส่วนใดอธิบายรายละเอียด หรือเป็นข้อคิดเห็น หรือเป็นข้อ ซึ่งประโยคใจความสำคัญอาจปรากฏอยู่ตอนต้นย่อหน้า หรือทั้งตอนต้นและตอนท้ายย่อหน้าก็ได้ กลางย่อหน้า ท้ายย่อหน้า นำเอาใจความสนับสนุนใจความสำคัญ และรายละเอียดที่สำคัญมาเขียนสนับสนุน ใจความสำคัญของเรื่องเพื่อให้ผู้อ่านได้ภาพรวมทั้งหมดที่สำคัญของเรื่อง ที่นำมาสรุป
3. เขียนข้อความของเรื่องที่สรุปด้วยถ้อยคำของตนเอง เพื่อเน้นใจความที่สำคัญ ๆ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

4. เขียนข้อความของเรื่องที่สรุปด้วยถ้อยคำของตนเอง เพื่อเน้นใจความสำคัญของเรื่อง และควรตัดใจความต่าง ๆ ที่ไม่สำคัญออกไป

5. ใช้คำเชื่อมโยงในเรื่องย่อสรุป เพื่อแสดงว่าใจความสำคัญต่าง ๆ ที่สรุปนั้น มีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด เช่น คล้อยตามกัน ขัดแย้งกัน เป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน หรือ เปรียบเทียบกัน เป็นต้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

สรุปท้ายบทที่ 5

การอ่านตีความ หรือการอ่านอย่างพินิจสาร คือ การอ่านที่ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญา ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างทะลุปรุโปร่ง คือสามารถเข้าใจวัตถุประสงค์ สาร และท่าทีของ ผู้เขียนอย่างกระจ่างชัด ดังนี้

1. วิเคราะห์งานเขียนนั้นตามรูปแบบให้ได้รายละเอียดมากที่สุด
2. สามารถแยกแยะความรู้ ความคิด และความรู้สึก
3. สามารถวิเคราะห์ และรวบรวมปฏิกิริยาของผู้อ่านที่มีต่องานเขียนนั้น ๆ ได้

การอ่านขยายความและการอ่านสรุปความเพื่อการพิจารณาเรื่องอ่านอย่างละเอียดในแต่ละย่อหน้า

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์

https://www.orst.go.th/iwfm_table.asp?a=28

หนังสือ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). การคิดเชิงวิพากษ์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย เกสซิณี จุฑา วิจิตร. (2552). การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์: Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด.

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 5

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. อ่านตีความบทประพันธ์ต่อไปนี้

“มาดแมนจะหาดวง วิเชียรช่วงเท่าศิริ

หาดวงพระสุริย์ศรี ก็จะได้ดุดังใจ

จะหาโฉมให้เหมือนนุช จนสุดฟ้าสุราลัย

ตายแล้วและเกิดใหม่ ไม่ได้เหมือนเจ้านฤมล” (บทพากย์รามเกียรติ์ ตอนนางลอย)

2. บอกประโยชน์ของการอ่านตีความ

3. บอกประโยชน์ของการอ่านสรุปความ

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เอกสารอ้างอิง

พิทยา ลิ้มมณี. (2537). การอ่านตีความ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

วรรณ บัวเกิด. (2551). การวิเคราะห์และวิจารณ์สาร, ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง) (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช.

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (2553). คู่มือการอ่านคิดวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ศูนย์เรียนรู้ทุ่งสักอาศรม

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2523)ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม กรุงเทพมหานคร: ดวงดีการพิมพ์.

อัมพร ทองใบ. (2540). เอกสารเสริมทักษะการอ่าน และแบบฝึกหัดการอ่าน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. เพชรบุรี: หมวด วิชาภาษาไทย โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี.

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

ราชบัณฑิตยสถาน (2546)พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์

สุพัฒน์ สุขมลสันต์ (2537) การพัฒนาทักษะการอ่าน นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (2550). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง.กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์

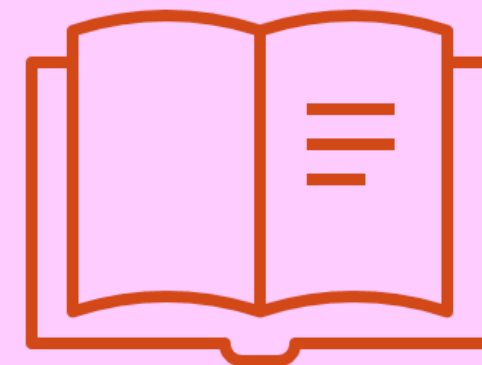
(رينฤทัย สัจจพันธุ์, 2551 วรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

บทที่ 6 ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกอ่านหนังสือ

- การเลือกหนังสือสำหรับอ่าน หลักการพิจารณาเลือกอ่านหนังสือ
- วิธีอ่านหนังสือ
- คุณสมบัติของนักอ่านที่ดี
- การประเมินค่าสิ่งที่ได้อ่าน
- เกณฑ์ในการพิจารณาประเมินคุณค่าหนังสือ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

- การเลือกหนังสือสำหรับอ่าน หลักการพิจารณาเลือกอ่านหนังสือ

ลักษณะหนังสือที่ดี ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ (2546 : 62-63) หนังสือที่ดี ควรค่าแก่การอ่าน มีลักษณะดังต่อไปนี้ กล่าวถึงลักษณะโดยทั่วไปของ

1. มีความคิดดี คือ ความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์ ที่ผู้เขียนสอดแทรกไว้ในหนังสือ มีความคิดมุ่งให้ผู้อ่านรู้และเห็นคุณค่าของคุณธรรม ความดีงาม ความถูกต้อง และอื่น ๆ ผู้อ่านสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์และมีความสุขได้ตาม ความเหมาะสม

2. มีเนื้อหาสาระดี หนังสือแต่ละประเภทย่อมมีเนื้อหาสาระแตกต่างกันไป แต่จะดี มีเนื้อหาสาระที่ถูกต้องครบถ้วน สมบูรณ์ ไม่บิดเบือน ยั่วยุ หรือเพ้อฝันเกินความเป็นจริง มีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และคติสอนใจที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

3. มีกลวิธีการเขียนดี คือ มีวิธีเขียนเหมาะกับประเภทหนังสือและเนื้อหา ชวนให้น่าสนใจ และน่าติดตาม ใช้ภาษาในการเขียน ต่างๆ กันด้วย สำนวนโวหารและถ้อยคำเหมาะสมกับประเภทของหนังสือ รวมทั้งเหมาะสมกับผู้อ่าน

4. มีประโยชน์ หนังสือที่ดีควรให้ประโยชน์แก่ผู้อ่านคุ้มค่า อาจเป็นประโยชน์เพียง ด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ได้ความรู้ ซึ่งอาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะ ด้านก็ได้ ได้ความเข้าใจ คือเข้าใจในสิ่งที่สงสัยอย่างชัดเจน อื่นอีก สามารถนำไปเป็นแนวทาง ในการดำรงวิถีชีวิตได้ และได้ความเพลิดเพลิน คือ ได้รับความพึงพอใจ ความเพลิดเพลิน และความสุขใจจากการอ่าน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

หลักการพิจารณาเลือกอ่านหนังสือ ผู้อ่านแต่ละคนจะเลือกอ่านหนังสือต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจและจุดมุ่งหมาย ในการอ่านของผู้อ่าน อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านควรมีแนวทางในการพิจารณาเลือกหนังสืออ่าน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองมากที่สุด โดยพิจารณาตามหลักการดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญการอ่าน หลายท่านเสนอแนะไว้ พอสรุปได้ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ตำราวิชาการ และหนังสืออ้างอิงทางการศึกษา เป็นหนังสือที่ผู้แต่งมีจุดมุ่งหมายให้ความรู้ด้านวิชาการโดยตรง ทั้งนี้อาจจะเสนอ ทฤษฎี หรือเนื้อหาสาระอย่างกว้าง ๆ หรือเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง หลักที่ควรใช้พิจารณาในการเลือกตำราวิชาการและหนังสืออ้างอิง มีดังนี้

1.1 พิจารณาชื่อเรื่อง หนังสือที่มีเนื้อหาอย่างเดียวกัน อาจจะมีผู้เขียนไว้หลายเล่ม บางเล่มอาจจะตั้งชื่อไว้กลางๆ ทำให้เข้าใจง่าย แต่อาจจะซ้ำกันได้ ผู้อ่านต้องตรวจสอบ สารบัญ เพื่อหาเล่มที่มีข้อมูลตามที่ต้องการ แต่ถ้าหนังสือระบุชื่อเรื่องเฉพาะเจาะจง ก็จะช่วยให้อ่านตัดสินใจเลือกหนังสือที่ตรงกับความต้องการได้เร็วขึ้น

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

1.2 พิจารณาชื่อผู้แต่ง ผู้แต่งที่มีชื่อเสียงเกียรติคุณ ได้รับการยกย่องจากวงการ หนังสือ ส่วนมากจะพยายามสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณค่า เพื่อรักษาชื่อเสียงของตน การเลือกอ่านหนังสือของผู้แต่งที่มีชื่อเสียงได้รับการยกย่องในวงการ หรือสาขาวิชานั้น จึงมักเชื่อถือได้

1.3 พิจารณาองค์ประกอบของหนังสือ ได้แก่ ส่วนเนื้อหา สามารถพิจารณาจากสารบัญ เพื่อดูการลำดับเนื้อหาว่าเป็นระบบหรือไม่ หากลำดับเรื่องไร้ระบบความคิดและการเรียบเรียงไม่ชัดเจน ก็ไม่ควรเลือกอ่าน และส่วนช่วยค้นหา พิจารณาจากเชิงอรรถ บรรณานุกรม ดัชนี ภาคผนวก ประวัติผู้แต่ง และประวัติการพิมพ์ เป็นต้นหากหนังสือเล่มใดมีส่วนช่วยค้นคว้ามาก ผู้อ่านจะได้รายละเอียดของข้อมูลมากพอตามความประสงค์ ง่ายขึ้นชัดเจนขึ้น ย่อมทำให้ข้อมูลน่าเชื่อถือ และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจได้

1.4 พิจารณาการใช้ภาษา ผู้อ่านควรอ่านตัวอย่างสัก 2-3 หน้า เพื่อสังเกต การเขียนและการใช้ภาษาว่าเหมาะสมกับแขนงวิชานั้นๆ หรือไม่ นอกจากนี้ควรพิจารณา ความถูกต้องของการสะกดคำ การเว้นวรรคคำ และการใช้ภาพประกอบด้วย เพราะสิ่งเหล่านี้ จะช่วยให้อ่านเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

1.5 พิจารณารูปเล่ม ผู้อ่านควรเลือกเล่มที่สมบูรณ์ รูปเล่มตั้งแต่หน้าปก ใบบรอง คำนำ และสารบัญ ข้อบกพร่อง ก็ไม่ควรเลือกซื้อหรือเลือกอ่าน โดยสำรวจลักษณะของ หากพบ แล้วพลิกดูเนื้อหาข้างในอย่างรวดเร็ว เพราะอาจไม่ได้ข้อมูลครบถ้วนตามที่ต้องการ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

2. สารคดี เป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสาระให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านไป พร้อม ๆ กัน เรื่องราวต่าง ๆ ไม่ว่าด้านใด สามารถนำมาเขียนสารคดีได้ทั้งนั้น เช่น ชีวประวัติ สถานที่สำคัญ สถานที่ท่องเที่ยว การเมือง การศึกษา เป็นต้น หลักที่ควรใช้พิจารณาในการเลือกอ่านสารคดี มีดังนี้

2.1 พิจารณาชื่อเรื่อง ควรมีขอบเขตพอเหมาะ เรื่อง ไม่กว้างจนเกินไป เป็นการประมวลความรู้เฉพาะ

2.2 พิจารณาเนื้อหา จะต้องถูกต้อง สมบูรณ์ และเสนอความคิดเห็นที่เป็น ประโยชน์ต่อผู้อ่านและสังคม

2.3 พิจารณาวีธีเขียน ว่ามีวิธีการดำเนินเรื่องตามลำดับขั้นตอน ให้ข้อมูลชัดเจน ใช้สำนวนภาษาไพเราะ งดงาม สุภาพ กระชับรัด เข้าใจง่าย

2.4 พิจารณาภาพประกอบ ภาพประกอบเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับหนังสือสารคดี อย่างมาก เพราะการดูรูปภาพจะน่าสนใจมากกว่าการอ่านเรื่องราวเพียงอย่างเดียว รูปภาพ ต้องตรงหรือสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง แต่ก็ไม่ควรมีรูปภาพมากเกินไป

2.5 พิจารณารูปเล่ม สารคดีมีทั้งที่เป็นกลุ่ม และตีพิมพ์อยู่ในนิตยสาร วารสาร และเอกสารทั่วไป หากเป็นเล่ม ควรเลือกรูปเล่มที่มีขนาดกะทัดรัด ไม่หนาเกินไป การเข้า เล่มมั่นคง ทนต่อการใช้และการเก็บรักษา

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

3. บันเทิงคดี

เป็นหนังสือที่มุ่งให้อ่านเกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินเป็นสำคัญ บันเทิงคดีมีทั้ง นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร การ์ตูน เรื่องขำขัน เป็นต้น การเลือกอ่านบันเทิงคดี มีรายละเอียดที่ควรพิจารณา ดังนี้

3.1 พิจารณาโครงเรื่องและเนื้อเรื่อง ควรเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้จริง เหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นในเนื้อเรื่อง ควรเป็นไปอย่างสมจริง และสมเหตุสมผล

3.2 พิจารณาการดำเนินเรื่อง ควรดำเนินเรื่องอย่างเรียบง่าย เป็นไปอย่างรวดเร็ว ขนาดของเรื่องไม่ยาวเกินไป

3.3 พิจารณาตัวละครในเรื่อง ควรใช้ตัวละครน้อย และมีความสำคัญจริง ๆ ลักษณะนิสัยของตัวละครควรมีความสมจริง

3.4 พิจารณาฉากของเรื่อง ควรแสดงให้เห็นชัดเจน สมจริง หรือคล้ายคลึงกับสภาพความเป็นจริง

3.5 พิจารณาแนวคิดของเรื่อง ควรเสนอแนวคิดของตัวละครตัวเดียว เป็นแนวคิดที่ชัดเจน แจ่มแจ้ง

3.6 พิจารณาการใช้ภาษา สำนวนภาษาที่ใช้ควรสละสลวย เข้าใจง่าย สามารถสร้างอารมณ์ และความรู้สึกได้ดี หากเป็นบทสนทนาภาษาที่ใช้ควรสมจริง และเหมาะสมกับ ตัวละคร

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• วิธีอ่านหนังสือ

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ (2531 : 51-52) กล่าวถึง การฝึกให้สามารถอ่านหนังสือ ได้ดี ควร ศึกษาข้อปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้ ขั้นแรก อ่านคร่าว ๆ ตรวจสอบหัวเรื่องก่อน หรืออ่านแต่ละตอนแต่ละบทอย่างรวดเร็ว ขั้นที่สอง ตั้งคำถามทันทีที่ดูหัวเรื่องจบ เพื่อทราบว่าเป็นเรื่องที่ต้องการอ่านหรือไม่ ขั้นที่สาม อ่านเรื่องเพื่อตอบคำถามขั้นที่สอง ขั้นที่สี่ เล่าเรื่องหรือเก็บความจากเรื่องที่เป็น การตอบคำถาม ถ้าเล่าได้หรือตอบได้ แสดงว่าอ่านหนังสือนั้นเข้าใจ แต่ถ้าตอบไม่ได้ ให้อ่านใหม่ และวิธีช่วยในการอ่านคือ จดบันทึกใจความสำคัญไว้ ขั้นที่ห้า ทบทวนความเข้าใจ หรือทบทวน ข้อความจดบันทึกไว้ เพื่อให้เข้าใจสมบูรณ์

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

การแบ่งประเภทหนังสือออกเป็นประเภทต่าง ๆ นั้น อาจกระทำได้หลายอย่าง สุดแต่จะนำสิ่งใดมาเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง การแบ่งประเภทของหนังสือตามที่กล่าวมา พอจะสรุป เกณฑ์การแบ่งหนังสือได้ คือ แบ่งตามคุณสมบัติของหนังสือ แบ่งตามลักษณะคำประพันธ์ แบ่งตามลักษณะเนื้อหา แบ่งตามลักษณะรูปเล่มและกำหนดเวลาที่ออก การแบ่งหนังสือเป็น ประเภทต่าง ๆ นั้น เป็นความพยายามที่จะบ่งบอกลักษณะของหนังสือนั่นเอง ถ้ายังบอก ลักษณะต่าง ๆ ได้มากเท่าไร ก็จะช่วยให้รู้จักหนังสือได้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ข้อควรคำนึงในการเลือกหนังสืออ่าน ผู้อ่านควรเลือกหนังสืออ่านให้ตรงตามจุดประสงค์ หรือเลือกอ่านเรื่องที่สนใจ หรือต้องการใช้ประโยชน์ ควรเลือกหนังสืออ่านที่ดีมีคุณค่า มีประโยชน์ต่อการดำรงวิถีชีวิตของตนเอง และควรเลือกหนังสืออ่านให้เหมาะสมกับเวลาที่มีอยู่

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลชะพันธุ์ (2534 : 5-7) กล่าวถึงวิธีอ่านหนังสือ ว่า การอ่านแต่ละครั้งย่อมมีความมุ่งหมายแตกต่างกัน ผู้อ่านจึงควรทราบวิธีอ่านเพื่อความ มุ่งหมายแต่ละอย่าง ซึ่งสรุปได้ ดังนี้ 1. วิธีอ่านเพื่อต้องการศึกษาค้นคว้า ผู้อ่านต้องกำหนดความต้องการให้แน่ชัดก่อน เลือกหนังสือว่าต้องการค้นคว้าเรื่องอะไร เมื่อทราบแน่ชัดแล้ว จึงเลือกหาหนังสือโดยพิจารณา ประเภทของหนังสือ เมื่อได้หนังสือที่ต้องการแล้ว ผู้อ่านต้องมีวิธีอ่าน เพื่อประโยชน์ทางภาษาโดยตรง การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า **วิธีที่สำคัญที่สุด คือ ต้องรู้จักส่วนประกอบที่สำคัญของหนังสือ คือ คำนำ สารบัญ บัญชีตารางและบัญชีภาพ เนื้อเรื่อง ภาคผนวก บรรณานุกรม** และ การอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิด จึงต้องฝึกฝนมากเป็นพิเศษ หากพยายามฝึกการอ่านจนมีความชำนาญ ย่อมทำให้การศึกษาค้นคว้าเป็นไปอย่าง สะดวกสบาย และ ทำให้การศึกษาเล่าเรียนสำเร็จตามความประสงค์อย่างรวดเร็ว

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

2. วิธีอ่านเพื่อต้องการความบันเทิง ความบันเทิง คือ ความเพลิดเพลิน สนุก รื่นรมย์ และความเป็นสุขใจ ผู้อ่านหนังสือแล้วเกิดความบันเทิงใจ นับว่าเป็นผู้ที่โชคดีที่ได้ใช้การอ่าน เป็นเครื่องมือสำหรับให้ความสุขแก่ชีวิต การอ่านเพื่อต้องการความบันเทิงใจ ควรปฏิบัติดังนี้

2.1 เลือกหนังสือเรื่องที่ตรงกับความต้องการ โดยดูจากประเภทของหนังสือว่า เป็นความบันเทิงด้านใด เช่น สารคดีเบา ๆ เรื่องตลกขบขัน นิทาน นวนิยาย หรือเรื่องสั้น เป็นต้น

2.2 อ่านคำนำ หรือคำปรารภ เพื่อให้อ่านรู้จักผู้แต่ง ทราบความประสงค์ และวิธีแต่ง หนังสือเล่มนั้น

2.3 ควรปล่อยให้รับรสความบันเทิงเต็มที่

2.4 พิจารณาว่า ในเนื้อเรื่องที่อ่านจบแล้วนั้นมีแก่นสารอันใดอยู่บ้าง

2.5 ควรวินิจฉัยว่า หนังสือเล่มนั้นให้ความบันเทิงใจอย่างไร เช่น เกิดความสนุกสนานขบขัน เกิดอารมณ์แจ่มใส เกิดความอึดอัด หรือปลื้มปิติ

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

3. วิธีอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่น ๆ ความต้องการอื่น ๆ นอกเหนือจาก เพื่อการศึกษาค้นคว้าและเพื่อความบันเทิงดังกล่าวแล้วข้างต้น คือ ความต้องการหาข้อคิด คำแนะนำในการดำรงชีวิตในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การปรับปรุงธุรกิจการงานของตน และ ต้องการเสริมสร้างบุคลิกภาพของตนเอง เป็นต้น ความต้องการเหล่านี้ เป็นปกติธรรมดาของ มนุษย์ การสนองความต้องการด้วยการอ่านหนังสือ เป็นวิธีที่ถูกต้องและเหมาะสมวิธีหนึ่ง การอ่านเพื่อสนองความต้องการ ควรปฏิบัติ ดังนี้

3.1 สำรวจตัวเองว่า ขณะนี้ต้องการอะไร และเลือกหนังสือให้ตรงกับความต้องการ ของตน เช่น รู้สึกว่าตนเองขาดหลักในการดำเนินชีวิต ทำให้เป็นคนไม่มีระเบียบวินัย โลเล และไม่เชื่อมั่นตนเอง ควรหาหนังสือประเภทประวัติบุคคลสำคัญ หรือประเภทให้ข้อคิดในการ ดำรงชีวิต ถ้ารู้สึกว่าคุณขาดความรัก ความอบอุ่น ก็อาจอ่านหนังสือนวนิยาย หรือหนังสือ อื่น ๆ ที่บอกให้ทราบว่า ยังมีผู้อื่นที่ว้าเหว่ ขาดความอบอุ่นอยู่อีกมาก และยังมีหนทางต่อ ให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการได้

3.2 อ่านอย่างช้า ๆ ตีความหมายในเนื้อเรื่องให้แจ่มแจ้ง และอ่านให้ตลอดเรื่องเมื่ออ่านจบแล้ว ควรตั้งคำถามตนเองว่า หนังสือเรื่องนั้นสนองความต้องการแล้วหรือไม่ มีส่วนใดที่น่าพึงพอใจและประทับใจ การอ่านเพื่อสนองความต้องการที่กล่าวนี้ เน้นที่ประโยชน์จากการอ่านเป็นสำคัญ **หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้ ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ (2545 : 12) เสนอแนะวิธีฝึกอ่านหนังสือให้เร็ว ดังนี้

- 1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน ว่าต้องการรู้อะไรจากเรื่องที่อ่าน ความคิดเห็น
- 2. ฝึกอ่านอย่างมีสมาธิ เพื่อให้จิตใจจดจ่ออยู่กับเรื่องที่อ่าน ทำให้เข้าใจเรื่องได้เร็ว ความคิดเห็น
- 3. กำหนดปริมาณหนังสือที่จะอ่านไว้ล่วงหน้าและจับเวลาในการอ่าน
- 4. ขณะอ่านอย่าอ่านหนังสือทีละคำ ควรฝึกสายตาให้สามารถมองตัวหนังสือเป็น ช่องกว้างขึ้น โดยมองเป็นกลุ่มคำ เป็นประโยค และฝึกกวาดสายตาไปตามตัวหนังสืออย่างรวดเร็ว
- 5. เมื่ออ่านจบแล้วลองทดสอบความเข้าใจในการอ่านทุกครั้ง โดยสรุปเรื่องที่อ่าน ว่ากล่าวถึงเรื่องอะไร และมีสาระสำคัญอย่างไร ถ้าทำเช่นนั้นไม่ได้ แสดงว่ายังไม่เข้าใจ และ มีข้อบกพร่องในการอ่านจึงควรพัฒนาให้ดีขึ้นในการอ่านครั้งต่อไป

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

• คุณสมบัติของนักอ่านที่ดี

จิรวุฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

1. อ่านหนังสือได้เร็ว เข้าใจเรื่องหรือสาระเรื่องได้ทันที สามารถสรุปเรื่องได้ การอ่าน และทำความเข้าใจได้ทันทีนั้น ผู้อ่านต้องมีอุปนิสัยรักการอ่าน ฝึกหัดการอ่านเสมอ และมีความเข้าใจในประโยชน์ของการอ่านถ่องแท้
2. อ่านหนังสือดี ๆ สม่าเสมอ และอ่านหนังสือได้หลายประเภท จะช่วยส่งเสริมคุณสมบัติการเป็นนักอ่านที่ดีในลำดับต่อไป พื้นฐานดีขั้น ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ เพราะการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่าน
3. ตั้งใจอ่านหนังสือทุกประโยค มีความอดทน และมีสมาธิดีในการอ่านหนังสือ การฝึกหัดตนให้มีความอดทนและมีสมาธิ สามารถอ่านได้นาน และอ่านด้วยความเข้าใจ การฝึกที่มั่นคงในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นมาก ที่จะหาประโยชน์จากหนังสือนั้นให้ได้ ต้องอาศัยความตั้งใจจริงและความมุ่งมั่นของผู้อ่าน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

4. มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านดีพอสมควร เพื่อให้สามารถเข้าใจและตีความ หรือเชื่อมโยงความคิดที่ปรากฏในเรื่องเข้ากับความคิดของตนได้ เช่น เรื่องเศรษฐกิจ การเมือง ศาสนา ความรัก ความยากจน เป็นต้น
5. มีพื้นฐานการอ่านในด้านภาษาและศิลปะ
6. เป็นผู้หาความรู้เพิ่มเติม หรือทำความเข้าใจให้กระจ่างในข้อความที่อ่านแล้ว แต่ยัง คลุมเครืออยู่ ด้วยการอ่านหนังสือที่ผู้เขียนอ้างอิง ด้วยการสอบถามผู้รู้ ด้วยการเปิด พจนานุกรมเพื่อหาคำอธิบายศัพท์ ด้วยการไตร่ตรองคิด และทบทวนประสบการณ์ของตน
7. จัดทำบันทึกการอ่าน จด หรือทำประมวลสรุปสาระเรื่องที่อ่าน ไว้สำหรับนำมาใช้ได้ ในภายหลัง
8. สนใจติดตามข่าวความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับวงการหนังสืออยู่เสมอ เพื่อให้มีข้อมูล เกี่ยวกับหนังสือสามารถเสาะแสวงหาอ่านศึกษาได้ หรือสามารถติดตามรับทราบคำวิจารณ์ หนังสือต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางประกอบการเลือกหนังสือสำหรับอ่าน

****หากพบว่ามีการค้าลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

นักอ่านที่ดี นอกจากมีคุณสมบัติและลักษณะที่ดีในการอ่านดังที่กล่าวแล้ว นักอ่านที่ดี จะต้องมีความรู้พื้นฐานของการอ่านที่ดี ดังที่ สิทธา พิณภูวดล และทิพย์สุนทร นาคธน (2520 : 13) ซึ่งสอดคล้องกับชูลี อินม้น (2533 : 16) ที่กล่าวถึงปัจจัยในการสร้างพื้นฐานมีอยู่ 3 ประการสำคัญ สรุปได้ดังนี้

1. **ภูมิหลัง** ผู้อ่านที่ดีควรมีความรู้รอบตัวโดยกว้างขวาง เพื่อเป็นพื้นฐานของการ อ่าน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุด การที่อ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้น บางทีอาจเป็นเพราะ ผู้อ่านขาดภูมิหลังในเรื่องนั้นๆ

2. **ประสบการณ์** คือ การได้พบ ได้เห็น ได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์ หรือเรื่องราวต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้อ่านเรื่องที่ได้ดีขึ้น

3. **ความรู้เชิงภาษา** ถ้าผู้อ่านมีพื้นฐานความรู้เชิงภาษาไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มี ศิลปะสูงในการใช้ ถ้อยคำสำนวน คำพังเพย ไวยากรณ์ และการเปรียบเทียบที่แหลมคมก็ตีความ ไม่ได้ ทำให้การอ่านหมดรสชาติไป

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• การประเมินค่าสิ่งที่ได้อ่าน

วนิดา เสนีเศรษฐ และคณะ (2530 : 26) ให้ความหมายของ การประเมินค่า ว่า “การ ประเมินค่า คือ การชี้บอกว่าสิ่งไหนมีความดีเด่นด้านใด บกพร่องด้านใด ในการประเมินค่า ต้องพิจารณารูปแบบของสิ่ง นั้นเสียก่อน แล้วพิจารณาว่าจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์สิ่งนั้น คืออะไร นอกจากนี้ ยังได้อธิบายเพิ่มเติม เกี่ยวกับการประเมินค่าไว้สรุปได้ว่า เมื่อจะประเมินค่า ของสิ่งที่ได้อ่าน จะต้องพิจารณารูปแบบ และ จุดประสงค์ในการผลิต ถ้าพิจารณานิยาย หรือ นิทาน หรือเรื่องสั้น จะดูว่า เนื้อเรื่องมีข้อคิดอย่างไร ยั่วยุ ความคิดอย่างไรหรือไม่ มีสิ่งใดที่ แสบคายควรจดจำหรือไม่ สำหรับการประเมินค่าการอ่านนวนิยาย ค่อนข้างยากกว่านิทานหรือนิยาย เพราะ นวนิยายมีส่วนประกอบหลายอย่าง นวนิยายมักเป็นเรื่องราว การ ตีความนวนิยายมักไม่ค่อย ง่ายนัก โดยเฉพาะนวนิยายของนักเขียนที่มีวิธีการอย่างแยบยล การจะชี้บอก ว่านวนิยาย เรื่องนี้ดีในส่วนไหน ไม่ดีในส่วนไหน ไปตามอารมณ์ย่อมไม่สมควร

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ตัวอย่าง

การประเมินค่านิยาย ที่ควรพิจารณามีแนวทางดังต่อไปนี้

1. ส่วนประกอบต่างๆ นั้นเหมาะหรือไม่ เช่น ลักษณะของตัวละคร เหมาะสมกับ เนื้อเรื่องหรือไม่ บทสนทนาเหมาะกับเนื้อเรื่องหรือไม่ บทสนทนาที่คมคายเหมาะที่จะสังเกต ไว้หรือไม่ เป็นต้น
2. ผู้ประพันธ์ส่งสารโดยอาศัยส่วนใด อาศัยการบรรยายของตนเองหรือคำพูดของ ตัวละคร
3. การกระทำของตัวละครที่สำคัญของเรื่อง ทำให้นวนิยายน่าสนใจขึ้น หรือทำให้ คุณค่าด้อยลง เป็นต้น ในการอ่านบทร้อยกรองสั้น ๆ มักตีความได้ง่ายและซื่อบอกให้รู้ว่า เราเห็นว่าตรงไหนดี ตรงไหนคุณภาพหย่อนไปได้โดยไม่ยากนัก แต่บทร้อยกรองที่เป็นเรื่องยาว เช่น วรรณคดี มรดกนั้น เป็นวรรณคดีที่มีความหมายต่อชีวิต ผู้ประพันธ์มักเป็นผู้เจนจัด มีประสบการณ์ และมักใช้กลวิธีที่แนบเนียนและแยบยล ถึงจุดหมายได้ ต้องอาศัยความชำนาญในการอ่านจึงจะบรรลุ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• เกณฑ์ในการพิจารณาประเมินคุณค่าหนังสือ

สีทธา พินิจภูวดล และทิพย์สุเนตร นาคธน (2520 : 170-171) กล่าวถึงเกณฑ์ในการพิจารณาประเมินคุณค่าของหนังสือว่า หนังสือทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นนวนิยาย เรื่องสั้น บทความ สารคดี บทร้อยกรอง บทละคร หนังสือพิมพ์ นวนิยาย จะมีลักษณะดีเป็นเลิศ รวมกัน 7 ประการ สรุปได้ดังต่อไปนี้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

1. ดี (Good) คือ ไม่ผิดศีลธรรม ไม่ชักนำให้ผู้อ่านเห็นผิดเป็นชอบ ไม่ชี้ช่องทางให้ประพฤติชั่ว ไม่ยุยงให้เกิดก่อกวน ไม่สนับสนุนการฆ่าฟันกัน ไม่สอนให้คนเนรคุณ เป็นต้น
2. มีแง่มุม (Beautiful) คือ งามด้วยคำ ด้วยเสียง ด้วยเรื่องราว ด้วยภาพพจน์ ด้วยการลำดับเรื่อง ด้วยการจัดท่วงเรื่อง ด้วยการวาดลักษณะของตัวละคร เป็นต้น
3. มีความเที่ยงธรรม (Honest) วรรณกรรมที่มีคุณค่า ผู้เขียนจะต้องมีความซื่อสัตย์เที่ยงตรง เที่ยงธรรม ไม่ใส่ร้ายป้ายสีถ้าไม่ชอบ ไม่ยกยอเกินไปเมื่อรักหรือชอบ ไม่บิดเบือน ชักพาเข้าสู่ผลประโยชน์ของตน หรือพาเข้าสู่แนวคิดของตนจนไม่คำนึงถึงความเที่ยงธรรม

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

4. มีความสำคัญ (Important) หนังสือที่ดีต้องกล่าวถึงเรื่องราวที่มีความสำคัญ น่าสนใจ ไม่ควรเป็นกิจเ็งเล็กๆ น้อยๆ หยุมหยิม ไม่มีสาระ ไม่น่าสนใจ ไม่ควรเสนอความ เดินที่ไม่มีน้ำหนัก ไม่น่าเชื่อถือ ไม่น่านิยมชมชื่น ฯลฯ ควรเสนอสิ่งที่แปลกใหม่ นำนำไปใช้เพื่อการสร้างสรรค์ เป็นต้น

5. เป็นสิ่งจำเป็น (Necessary) เรื่องราวบางอย่างในหนังสือบางคนอาจคิดว่า มีความสำคัญเพียงเล็กน้อย เพราะเราอาจจะชินชาเสียแล้วจึงแลไม่เห็น แต่ก็เป็งสิ่งจำเป็น หนังสือที่ดีจะชี้ให้คนหันมามองสิ่งจำเป็นที่คนมองข้ามไป เช่น เกลือเป็นของราคาถูก แต่ จำเป็นมากในการปรุงอาหาร ดินสอจำเป็นสำหรับเขียนหนังสือ ความรู้เป็งสิ่งจำเป็นในการ ประกอบอาชีพ เป็นต้น

****หากพบว่ามีกัลดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิวา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

6. มีประโยชน์ (Useful) หนังสือที่ดีควรเสนอเรื่องราวที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน ให้อะไรแก่ผู้อ่านบ้าง เช่น ให้คติชีวิต ให้ความรู้ ให้ความคิดที่ลึกซึ้ง ให้ทัศนคติที่ใหม่ ขึ้น กว้างขวางขึ้น ให้แนวความคิดที่เป็นธรรมขึ้น ให้คำแนะนำที่เฉียบแหลมปฏิบัติตามได้ ให้ความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ช่วยให้ผ่อนคลายความหงอยเหงาเศร้าสร้อยที่เกิดจากชีวิตประจำวันซึ่งซ้ำซาก แนะนำให้รู้จักสิ่งหรือผู้คนที่อยู่ไกลแสนไกล หรือตายไปนานแล้ว หรือ ผู้ที่คนธรรมดาสามัญจะไม่มีวันเข้าถึง และทำความรู้จักด้วยตัวเองได้ ฯลฯ

7. มีค่านิยมสูง (Valuable) หนังสือที่ดีจะช่วยยกระดับอุดมการณ์ของบุคคล ของสังคม หรือของชาติก็ได้ ช่วยทำให้ความนิยมนับถือว่า สิ่งใดดีที่สุดในชีวิตหรือเลวที่สุดในชีวิต สมเหตุสมผลขึ้น เช่น บางสังคมเคยนิยมว่า ถ้าชายใดมีภรรยาน้อยหลาย ๆ คน เป็น อยู่ ชายที่ยิ่งใหญ่ บางสังคมนิยมว่าผู้หญิงที่ดีเลิศต้องมีคุณสมบัติ 5 ประการ หรือเบญจกัลยาณี (หญิงที่มีลักษณะงาม 5 ประการ คือ ผมงาม เนื่องาม (คือเหงือกและริมฝีปากแดงงาม) ฟันงาม ผิวงาม วัยงาม (คือ ดูนามทุกวัย)) บางสังคมอาจไม่นิยมทำดีเพื่อความดี แต่นิยม ทำดีเพื่อได้เงิน เป็นต้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

สรุปท้ายบทที่ 6

การเลือกอ่านหนังสือมีความหลากหลายตามแต่ละบุคคลและวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน ไป ความเข้าใจในการเลือกอ่านหนังสือสามารถอธิบายได้ด้วยหลายปัจจัย เช่น ความสนใจส่วนตัว การพัฒนาตนเอง การเลือกอ่านหนังสือมักมีความหลากหลายและมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเองและการเข้าใจโลกรอบตัวได้อย่างถูกต้องและครอบคลุม

การเลือกหนังสือที่ดีมีประโยชน์แก่ผู้อ่าน คือ ทำให้ผู้อ่านได้รับความบันเทิง ได้ความรู้ ได้แง่คิด และ สะท้อนสภาพสังคม นักอ่านที่ดี มีลักษณะดังนี้ 1) อ่านหนังสือได้เร็ว และ เข้าใจความหมายได้ทันที 2) อ่านหนังสือดี ๆ อย่างสม่ำเสมอ 3) มีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านพอสมควร 4) มี สมาธิแน่วแน่ในขณะที่อ่าน 5) เข้าใจศิลปะในการแต่งหนังสือ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์

https://www.orst.go.th/iwfm_table.asp?a=28

หนังสือ

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2549). การคิดเชิงวิพากษ์ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: ชัคเชสมิเดีย เกสซิณี จุฑาวิจิตร. (2552). การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์: Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด.

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 6

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. การเลือกอ่านหนังสือ เพื่อเลือกหนังสือที่ดีมีประโยชน์แก่ผู้อ่านอย่างไร
2. วิธีการอ่านหนังสือที่ถูกต้องมีขั้นตอนที่ควรปฏิบัติอย่างไรบ้าง
3. อธิบายว่านักอ่านที่ดีควรเป็นอย่างไร

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เอกสารอ้างอิง

กุลทรัพย์ เกษแม่นกิจ. (2551). หนังสือเรียนภาษาไทย รายวิชาท 018 การศึกษาค้นคว้าเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา

พานิช.

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556). **การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และคณะ. (2546). ภาษาไทย ม.1. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลขะพันธ์. (2534). การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ. (2545). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์, กรุงเทพฯ : ประสานมิตร

วนิดา เสนีเศรษฐ และคณะ. (2530). มนุษย์สัมพันธ์ในองค์กร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์ .

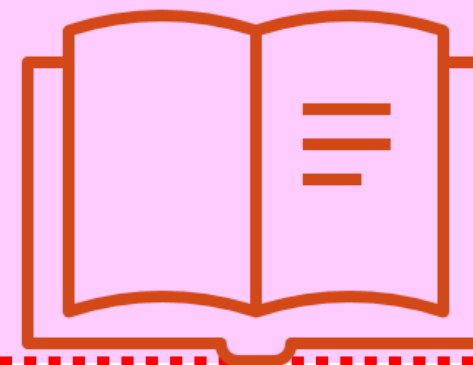
สิทธา พินิจภูวดล และทิพย์สุนทร นาคธน (2520) ความรู้ทั่วไปทางวรรณคดีไทย, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

****หากพบว่ามีคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

บทที่ 7 การปฏิทัศน์หนังสือ (Book Review)

- ความหมายของการปฏิทัศน์หนังสือ
- หลักการและวิธีการปฏิทัศน์หนังสือ
- ตัวอย่างการปฏิทัศน์หนังสือตามประเภทของงานเขียน

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ความหมายการปฏิบัติศน์หนังสือ (Book Review)

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2556) ให้ความหมายไว้ว่า
บรรณ น. ปีก; หนังสือ; ใบไม้ (ส. ปรุณ; ป. ปณณ)

นิทัศน์ น. ตัวอย่างที่นำมาแสดงให้เห็น, อุทาหรณ์ (ส. นิทรุศน; ป. นิทสน)

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). การบรรณนิทัศน์หนังสือ หมายถึง การแนะนำหนังสือ หรือบอกให้ผู้อื่นรู้จักหนังสือเล่มนั้น เพื่อความสะดวกในการเลือกอ่านหนังสือ หรือเป็นการชักชวนให้ผู้อื่นสนใจ กระตือรือร้น อยากที่จะอ่านหนังสือเล่มนั้น

นอกจากนี้ยังมีผู้รู้บางท่านให้ความหมายเกี่ยวกับการเขียนแนะนำหนังสือ เรียกเป็น ศัพท์ว่า ปฏิทัศน์ หรือเรียก ปฏิทัศน์หนังสือ (Book Review) ซึ่งคำ “ปฏิทัศน์” พจนานุกรม ให้ความหมายไว้ว่า “การวิจารณ์หนังสือประเภทวารสารที่วิจารณ์ข่าว หรือเรื่องราวต่าง ๆ” ในเอกสารเล่มนี้ จะยึดแนวทางตามพจนานุกรมฯ เป็นส่วนใหญ่พร้อมทั้งเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญ อันแทรกไว้ด้วย เพื่อประโยชน์ในการบรรณนิทัศน์หนังสือได้ชัดเจนขึ้น

การปฏิบัติศน์หนังสือ
(Book Review)

=

บรรณนิทัศน์

ปฏิทัศน์

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

บรรณา กิตติศักดิ์ (2542 : 32) กล่าวถึง การปฏิทัศน์หนังสือไว้ ดังนี้ คำว่า “ปฏิทัศน์” เป็นศัพท์บัญญัติของราชบัณฑิตยสถาน ถ้าแยกคำศัพท์จะได้เป็น 2 คำ คือ “ปฏิ” แปลว่า เฉพาะ ตอบ ทวน กลับ และคำว่า “ทัศน์” แปลว่า การดู ฉะนั้น ปฏิทัศน์ จึงแปลว่า การดูกลับ การดูซ้ำ การดูทบทวน การดูเฉพาะ

การปฏิทัศน์หนังสือ จึงเป็นการเขียนเล่าเรื่องหนังสือให้ผู้อื่นรู้จักหนังสือ และมีแสดง ข้อคิดเห็นเป็นเชิงแนะนำ เพื่อให้ผู้อ่านหนังสือรู้จักหนังสือยิ่งขึ้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

รณจวน อินทรกำแหง และคณะ (2519 : 84) กล่าวถึง การอ่านที่จะส่งเสริมการ แสดงทัศนะเกี่ยวกับ หนังสือไว้ว่า “การอ่านที่จะเกิดประโยชน์แก่ผู้อ่านได้อย่างเต็มที่ คือ การอ่านอย่างใจ สว่าง ด้วยปัญญาที่ แหลวมคม หมายความว่า รู้ว่าตนเองกำลังอ่านเรื่องอะไร อ่าน เพื่ออะไร และหวังจะได้รับสิ่งใดจากการอ่าน ความรู้สึกนี้จะเป็นส่วนนำให้เกิด ปัญญาพิจารณาใคร่ครวญว่าได้รับสิ่งที่คาดหวังจากหนังสือเรื่องนั้นหรือไม่ อัน เป็นการส่งเสริมให้สามารถแสดงทัศนะ หรือความคิดเห็นต่อหนังสือเรื่องนั้นได้” นอกจากนี้ ยังได้อธิบาย เพิ่มเติมเกี่ยวกับการแสดงทัศนะ หรือความคิดเห็นไว้ ซึ่ง สรุปได้ว่าถ้าผู้อ่านอ่านหนังสืออย่างมีความคิดอ่าน สร้างสรรค์ที่เป็นของตัวเอง ทัศนะหรือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือก็จะเกิดขึ้น ผู้อ่านจึงควรพยายามฝึกฝน ตนเองให้รู้จักมีทัศนะ หรือความคิดเห็นต่อหนังสือจะเป็นการสร้างความงอกงามในการอ่าน หมายถึง ความ งอกงาม ทางสมอง สติปัญญา และความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

• หลักการและวิธีการปฏิบัติตนหนังสือ

บรรเทา กิตติศักดิ์ (2542:33) ได้อธิบายแนวการบรรณนิทัศน์ (ปฏิบัติตน) หนังสือ มีวิธีการดังต่อไปนี้

1. อ่านหนังสือตลอดเล่ม และต้องอ่านอย่างใช้สติปัญญา รวมทั้งพิจารณาใคร่ครวญ เพื่อแสดงทรรศนะ หรือความคิดเห็นต่อหนังสือเรื่องนั้น
2. ต้องรู้จักการแบ่งประเภทหนังสือว่า เรื่องที่อ่านนั้น เป็นหนังสือประเภทใด
3. อ่านหนังสืออย่างรู้จุดมุ่งหมายของผู้เขียนและจุดมุ่งหมายของหนังสือ ซึ่งผู้ปฏิบัติตน หนังสือจะต้องอ่านคำแนะนำของหนังสือด้วย

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

4. อ่านเพื่อหาคุณค่าของหนังสือ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์หนังสือ ได้แก่ เนื้อหา สารของเรื่อง โครงเรื่อง แนวคิดสำคัญของเรื่อง คุณค่าของเรื่อง เป็นต้น

5. เขียนการปฏิบัติหนังสือ ตามหลักการบรรณนิทัศน์ ได้แก่ บอกชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่ง หรือนามปากกา บอกสำนักพิมพ์ จำนวนเล่มที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวนหน้า ราคา บอกประเภทหนังสือ เล่าเนื้อเรื่องโดยสังเขป บอกคุณสมบัติของหนังสือ และ บอกข้อคิดเห็นของหนังสือตามความคิดของผู้ปฏิบัติ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2550 : 2) กล่าวถึง ลำดับชั้นในการปฏิบัติ หนังสือนี้อาจประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ต่อไปนี้คือ

1. แจ้างชื่อหนังสือ : ชื่อผู้แต่ง หรือนามปากกา
2. บอกประเภทหนังสือ : นวนิยาย สารคดี (เชิงท่องเที่ยว ฯลฯ) ตำรา บทละคร บทความ (ที่พิมพ์รวมเล่ม) ฯลฯ
3. เล่าเนื้อเรื่องโดยสังเขป
4. แสดงถึงคุณสมบัติพิเศษของหนังสือนั้น ภาษา เนื้อหา แนวคิด ภาพประกอบ วิธีการพิมพ์ ฯลฯ ยกตัวอย่างประกอบตอนที่กล่าวถึงนั้นๆ อย่างสั้นๆ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

5. ให้ข้อคิดเห็นสั้น ๆ ประกอบทัศนะของผู้ปฏิบัติ

6. บอกขนาดของหนังสือ (บอกจำนวนหน้า) ที่พิมพ์ พิมพ์ครั้งที่ ปีที่พิมพ์ และ ราคา หัวข้อที่เรียงลำดับข้างต้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นไปตามลำดับเช่นนี้เสมอไป อาจวาง รูปแบบเป็นอย่างอื่นได้ แต่ควรมีหัวข้อต่างๆ ให้ชัดเจน ครบตามข้อเสนอแนะ อนึ่ง การปฏิบัติหนังสือนี้มีเจตนาเน้นในการแนะนำหนังสือเป็นการชักชวนให้ผู้อื่น ได้สนใจในหนังสือฉบับนั้น

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จึงควรปฏิบัติ ดังนี้

ก. ไม่เล่าเรื่องละเอียดจนเกินไป ควรเล่าแต่โครงเรื่อง และยกตัวอย่างทำนอง
อัญประกาศ (Quotation) ตอนน่าสนใจ หรือน่าติดใจ อันเป็นจุดเด่นแทนการเล่าเรื่อง
(ทำนองภาพยนตร์ตัวอย่างที่ฉายโฆษณาภาพยนตร์เรื่องนั้น)

ข. ไม่ยกย่องคุณค่าจนเกินไป จนกลายเป็นการโฆษณาอย่างขาดความเป็นกลาง
แต่ขณะเดียวกัน ก็ไม่ตำหนิโดยใจลำเอียง หรือขาดหลักฐาน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ประกาศรี สี่ห้าไฟ (2545 : 751-766) กล่าวถึง เกณฑ์การปริทัศน์วรรณคดีมรดกประเภท ร้อยแก้ว มีลำดับขั้นตอน คือ

1. แนะนำหนังสือโดยบอกชื่อเรื่อง ผู้แต่ง หรือนามปากกา ประเภทของหนังสือ (ถ้าเป็น วรรณกรรมปัจจุบัน บอกสถานที่พิมพ์ ปีที่พิมพ์ จำนวนหน้า และราคาด้วย)
2. เล่าเรื่องโดยสังเขปเพื่อให้เห็นเค้าโครงเรื่อง
3. สรุปคุณสมบัติพิเศษเกี่ยวกับการใช้สำนวนภาษา เนื้อหา แนวคิด ฯลฯ พร้อมทั้ง ยกตัวอย่าง สั้น ๆ ไม่ให้ละเอียดจนเกินไป เน้นเฉพาะจุดเด่นที่น่าสนใจ
4. เสนอทรรศนะของผู้ปริทัศน์สั้น ๆ ไม่ยกย่องคุณค่ามากเกินไป หรือตำหนิโดย ใจลำเอียง โดยไม่มีเหตุผลที่เหมาะสม แต่ยังไม่ถึงขั้นของการวิจารณ์ประเมินค่า

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

วิธีอ่านเพื่อปริทัศน์หนังสือ ประภาศรี สีหอำไพ (2545 : 767) ได้กล่าวถึงวิธีอ่านเพื่อปริทัศน์หนังสือ ไว้ดังนี้

1. อ่านให้จบตลอดทั้งเล่ม แล้วเขียนลำดับขั้นตอน โดยมีจุดประสงค์เพื่อแนะนำ หนังสือบอกส่วนประกอบของหนังสือ ได้แก่ ผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ประเภทของหนังสือ เล่าเนื้อเรื่อง โดยสังเขปเสนอข้อคิดเห็นสั้นๆ เกี่ยวกับภาษา เนื้อเรื่อง แนวคิด และยกตัวอย่าง ประกอบสั้น ๆ บอกจำนวนหน้า ปีที่พิมพ์ และราคา คล้ายกับการทำบรรณนิทัศน์ แต่การ ปริทัศน์หนังสือ บอกเนื้อเรื่องและข้อคิดเห็นค่อนข้างละเอียดกว่าบรรณนิทัศน์

2. อ่านทวนซ้ำ เพื่อพิจารณาคุณค่าของเรื่อง เพราะการปริทัศน์เป็นเบื้องต้นของการวิจารณ์วรรณคดี การสรุปแนวความคิด เกี่ยวกับวรรณคดีวิจารณ์ในด้านต่าง ๆ ตามแนวทางการอ่าน แสดงให้เห็นว่า การปริทัศน์เป็นเพียงระดับต้นของการวิจารณ์ คือ เจตนาจะแนะนำหนังสือ ให้เป็นที่รู้จัก แนวทางการอ่านมีหลายแนว ได้แก่ การวิเคราะห์หนังสือหรือปริทัศน์หนังสือ การทำบรรณนิทัศน์ และวิจารณ์วรรณคดี เป็นต้น (ประภาศรี สีหอำไพ, 2545 : 772)

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ตัวอย่างการแนะนำหนังสือเรื่องเล่า ประเภทสารคดี
เรื่อง สถาปนิธาน ผู้เขียน ฟรานซิส คริปส์ ตุลจันทร์
สำนักพิมพ์ ศักขิตสยาม ปีที่พิมพ์ พ.ศ. 2514

ขนาดของหนังสือและจำนวนหน้า ขนาด 8 หน้ายก 218 หน้า ราคา 38 บาท
ประเภทของหนังสือ เรื่องเล่าประเภทสารคดี

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เนื้อหาโดยย่อ สภาพอีสานเป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับสังคมอีสาน ฟรานซิส คริปส์ อาสาสมัครจากอังกฤษ ถูกส่งไปสอนที่โรงเรียนฝึกหัดครูมหาสารคาม ได้พบเห็นสภาพท้องถิ่น บ้านช่อง ไร่นา การทำมาหากิน ตลอดจนความเป็นอยู่ของผู้คนในหลายจังหวัดทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เกิดความประทับใจ จึงนำมาเขียนเล่าเรื่องที่พบเห็นนั้นอย่างน่าตื่นตะลึง “ตุลจันทร์” แปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย ส. ศิวรักษ์ เขียนคำนำให้หนังสือเรื่องนี้ กล่าวไว้ใน ตอนหนึ่งว่า “ถึง ฟรานซิส คริปส์ จะเขียนอย่างตั้งใจ เพียงใดก็ตาม หากไม่ได้ “ตุลจันทร์” แปลอย่างน่าอ่าน สภาพอีสานก็คงไม่ได้รับความสำเร็จ ดังที่เมื่อนำไปทยอยลงพิมพ์ใน วิทยาสาร ถึงกับมีผู้ “ติด” “กั๊งอมแถมทีเดียว” สภาพอีสานแม้จะเป็นหนังสือสารคดีที่ กล่าวถึงเรื่องพื้นบ้านพื้นเมืองธรรมดาๆ ก็ตาม แต่ก็ เป็นหนังสือที่มีรสชาติและแสดงทัศนะ ที่ น่าคิดหลายแนว เหมาะสำหรับผู้อ่านทั่วไป ทั้งคนอีสานเองและคนต่างถิ่น ทุกเพศทุกวัย

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ความเหมาะสมสำหรับผู้อ่าน เหมาะสำหรับผู้อ่านทั่วไป โดยเฉพาะผู้ที่สนใจสภาพความเป็นอยู่ของชนบท และ ผู้ต้องการทราบทัศนะของชาวต่างชาติที่มีต่อเมืองไทย ที่มา : (ท 021 การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม, ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลขะพันธ์, 2534 : 50)

**หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ศยามล เจริญรัตน์.

“ปริทัศน์หนังสือ “การศึกษาสังคมผลไม้รวม”,” วารสาร
วิจัยสังคม. ปีที่40 ฉบับที่ 2.
(ก.ค.-ธ.ค.60): หน้า237-
243.

ปริทัศน์หนังสือ “การศึกษาสังคมผลไม้รวม”

พัทยา สายหู. การศึกษาสังคมผลไม้รวม. กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2559.

ศยามล เจริญรัตน์

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทปริทัศน์หนังสือฉบับนี้เขียนไม่ง่ายเพราะนอกจากจะมีคำนำของ
อาจารย์พัทยา สายหูแล้ว ยังมีบทตามของ ศ.สุริชัย หวันแก้ว ลูกศิษย์ที่เติบโต
ตามรอยครูได้ไม่ยิ่งหย่อนกัน อีกทั้งยังมีบทบรรณาธิการบันทึกของอาจารย์
สมหมาย ชินนาค มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี หลานศิษย์อีกท่านที่เติบโตในสาย
วิชาการตามผู้เป็นครู ดังนั้นงานปริทัศน์ชิ้นนี้จึงขอกล่าวถึงงานของอาจารย์
พัทยาในมุมมองของหลานศิษย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคนทำงานรุ่น
หลานในที่ทำงาน (สถาบันวิจัยสังคม)

ในช่วง 50 ปีก่อนหน้านี้ สำหรับวลี “โฉมฉาย-สายหู-ชูโต” จะเป็น
ฉายาในตำนานแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ไม่มีใครในแวดวงนักวิชาการไทย
สมัยนั้นไม่รู้จัก ศ.ดร.ประชุม โฉมฉาย คนบดีคนแรกของคณะเศรษฐศาสตร์
ศ.ดร.พัทยา สายหู ผู้อำนวยการคนแรกของสถาบันวิจัยสังคม และนักวิชาการ
บุกเบิกสาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา (อาจารย์พัทยาได้ทุน กพ. ไปเรียน
ปริญญาการเมืองและเศรษฐศาสตร์ (P.P.E.) ที่ Oxford และได้ B.Litt. ที่เรียน
ด้านมานุษยวิทยาพ่วงท้ายกลับมาด้วยซึ่งเป็นคนแรกของเมืองไทย ต่อมาได้ทุน
ไปเรียนต่อปริญญาเอก หรือ D.Phil ทางมานุษยวิทยา ที่ Oxford อีกครั้ง) และ
ศ.ดร.สมศักดิ์ ชูโต หัวหน้าภาควิชาการทูตและการต่างประเทศ

วารสารวิจัยสังคม ปีที่ 40 ฉบับที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 60) หน้า 237-243.

**หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มี
การอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่
เพียงผู้เดียว**

“กลไกของสังคม” เป็นผลงานคลาสสิกที่ผู้เขียนและนิสิต นักศึกษาสายสังคมวิทยาต้องอ่านเมื่อครั้งเป็นนักเรียนชั้นปริญญาตรี จวบถึงชั้นปริญญาโท หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือแบบเรียนสังคมวิทยาเล่มแรกๆ ที่อ่านแล้วให้ความรู้สึกถึงความพยายามในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมไทยจริงๆ ที่ไร้กลิ่นของนมเนยจากต่างประเทศตามวัตถุประสงค์ของอาจารย์พัทยาที่กล่าวไว้ในคำนำของหนังสือกลไกของสังคม (พัทยา

สายหู, 2516) เนื้อหาที่เข้าใจง่าย ยังทำให้ศิษย์รุ่นหลานแบบผู้เขียนสามารถเข้าใจแม้ว่าปรากฏการณ์ในหนังสือเหล่านั้นจะผ่านมารวม 30 ปี แล้วเมื่อย้อนกลับไปหยิบมาอ่านในทุกวันนี้ก็ยังคงสามารถเข้าใจได้ภายใต้ “วิถีแบบไทย” ในฐานะงานเขียนสำคัญในสำนักคิดของกลุ่มโครงสร้างหน้าที่ (structuralism- functionalism) ชั้นแรกๆ ของประเทศไทยที่เรียกว่ายังไม่แก่เลยสักนิด จนแทบจะกล่าวว่ล้าหน้าไปมากในยุคสมัยนั้น

“การศึกษาสังคมผลไม่รวม” เป็นหนังสือรวบรวมผลงานของอาจารย์พัทยา สายหู ที่ตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2559 เนื่องในวาระครบรอบ 42 ปี สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2559 หนังสือประกอบด้วยบทความ 14 ชิ้น ที่เขียนขึ้นในแต่ละช่วงเวลาตามที่ตั้งใจไว้ระหว่าง พ.ศ. 2512-2542 กับอีกหนึ่งบทความที่บรรณาธิการบันทึก ผู้เขียนเป็นอีกคนหนึ่งที่ได้มีโอกาสรับรู้ขั้นตอนการจัดทำหนังสือเล่มนี้ ความไม่ง่ายของการรวบรวมต้นฉบับ การปรับปรุง รวมถึงความทุ่มเทในการประสานงานระหว่างนักวิชาการรุ่นใหญ่สองท่าน (อาจารย์สุริชัย หวันแก้วและอาจารย์สมหมาย ชินนาค) ให้กลายเป็นหนังสือเล่มนี้ คุณูปการที่บรรณาธิการทั้งสองท่านมุ่งหวังให้นักวิชาการรุ่นใหม่ได้อ่านความ “ล้ายุค” และ “แตกฉาน” ของครูท่านหนึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้เหล่าศิษย์หลาน ศิษย์เหลน ได้เปิดตา เปิดหัวถึงประวัติศาสตร์วิชาการไทยที่ไม่เคยล้าหลังเลยอีกครั้ง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการ
อ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้
เดียว****

บทความทั้ง 14 ชิ้น ได้พยายามสร้างองค์ความรู้จากสังคมไทยเพื่ออธิบายปรากฏการณ์ของสังคมของเรา ในแบบฉบับที่ไม่ต้องพึ่งพาความรู้จากฝรั่ง ซึ่งอาจารย์ใช้คำว่า “ต้นไม้พลาสติก” ในบทความน่าจะหมายถึง การอธิบายว่าองค์ความรู้ที่เกิดจากการหยิบยืมความรู้ฝรั่งมาใช้ในสังคมไทยนั้นไม่อาจเติบโต และเจริญงอกงามได้ ฉันทใด ต้นไม้พลาสติกก็ไม่มีวันงอกงามได้ฉันทนั้น การศึกษาสังคมผลไม่รวมจึงเป็นเรื่องของการรวมเอาปรากฏการณ์ที่เกิดในสังคมไทยที่หลากหลาย และอาจดูไม่หรูหราแต่มีความสำคัญในสังคม ซึ่งเป็นกลไกในการขับเคลื่อนสังคมมาอธิบายแบบง่ายๆ ตามแบบฉบับอาจารย์พิทยาสายหู

บทความทั้งหมดแบ่งออกเป็นสามส่วนที่ผสมปนเปกันระหว่างงานทางสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

ส่วนที่มากที่สุดของบทความเป็นเนื้อหาว่าด้วยงานด้านวัฒนธรรมศึกษา (cultural studies) และชาติพันธุ์วรรณา (ethnography) ซึ่งเป็นแนวทางมานุษยวิทยา ประกอบด้วย บทที่ 4 “วัฒนธรรมกับการพัฒนาคนในสังคม”, บทที่ 5 “วัฒนธรรมไทย-วัฒนธรรมเทศ”, บทที่ 6 “การผสมผสานของวัฒนธรรมตะวันออกกับตะวันตก”, บทที่ 7 “ภาษาและวัฒนธรรม”, บทที่ 8 “การสนับสนุนงานวัฒนธรรมพื้นบ้านโดยหน่วยงานของราชการ”, บทที่ 9 “ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเรื่อง “ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย”, บทที่ 12 “ออกليبสองภาษา”, บทที่ 13 “ประสบการณ์ด้านวัฒนธรรมพื้นบ้านไทย-มาลาญของนักสังคมวิทยา” และ บทที่ 14 บทสุดท้ายเรื่อง “ชาติพันธุ์วิทยา” รวมทั้งสิ้น 8 บทความ

ความน่าสนใจมากๆ ของงานกลุ่มนี้คือ การอธิบายสิ่งที่เราพบเห็นรอบตัวเราในสังคมไทยสอดแทรกแนวคิดเชิงวิชาการ ซึ่งบางเรื่องเป็นเรื่องที่เราารู้อยู่แล้วแต่มองข้าม หรือมองว่าไม่สำคัญ โดยเฉพาะเรื่องของวัฒนธรรมรอบๆ ตัวเรา สิ่งของ ธรรมเนียมปฏิบัติ หรือความเชื่อ ที่เรียกรวมว่า “วิถีชีวิตของกลุ่มคน” ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง จากการแพร่กระจายของวัฒนธรรม (culture diffusion) มีสิ่งใหม่และสิ่งเก่า จนเกิดการปฏิเสธหรือการยอมรับสิ่งใหม่ (ในบท

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดย
ไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบ
แต่เพียงผู้เดียว****

วัฒนธรรมไทย-วัฒนธรรมเทศ) เกิดแนวคิดเรื่องการปะทะทางวัฒนธรรม ที่จะนำไปสู่การผสมผสานทางวัฒนธรรม และการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคม (ในบท วัฒนธรรมกับการพัฒนาคนในสังคม) ส่วนหนึ่งเรามักมองวัฒนธรรมที่หยิบยืม (borrowing) มาเป็นของใหม่และรับเอาเข้าใช้ในสังคม เมื่อวัฒนธรรมวัตถุและไม่ใช่วัตถุปรับตัวตามกันไม่ทันก็จะนำไปสู่ความล่าช้าทางวัฒนธรรม (culture lag) ตามแนวคิดของ William F. Ogburn (อ้างถึงใน Schaefer, 2009) อย่างไรก็ตาม ส่วนหนึ่งอาจารย์ได้อธิบายถึงข้อถกเถียงระหว่าง วัฒนธรรมเดิมกับวัฒนธรรมใหม่สิ่งใดดีกว่ากัน (ในบท ประสพการณ์ด้านวัฒนธรรมพื้นบ้านไทย-มาลาญชของนักสังคมวิทยา) แล้วพบว่า ประเพณีเก่าไม่ได้ล้าหลังไปเสียทุกอย่าง ในขณะที่ความก้าวหน้า หรือวัฒนธรรมแบบใหม่ ก็ไม่ได้ถูกต้องเหมาะสมไปทุกเรื่อง จึงต้องพิจารณาอย่างใกล้ชิดและแสวงหาวิธีการนำมาใช้ให้ได้ ประโยชน์สูงสุดต่างหากคือสิ่งสำคัญ

อีกส่วนเป็นเนื้อหาทางสังคมวิทยาว่าด้วยโครงสร้างหน้าที่ และช่วงชั้นทางสังคม (ไทย) ประกอบด้วยสองบทความ คือ บทแรก “สถาบันพระมหากษัตริย์กับสังคมและวัฒนธรรมไทย” และบทที่สอง “ภาวะสังคมไทย: โครงสร้างสังคม” สำหรับบทแรกนั้นชื่ออาจจะกลายเป็นเรื่องวัฒนธรรมของกลุ่มข้างบนมากกว่าที่จะเป็นเรื่องทางสังคมวิทยา แต่ถ้าอ่านโดยตลอดแล้วจะพบว่า อาจารย์ได้สอดแทรกแนวคิดเรื่องโครงสร้างหน้าที่ไว้อย่างแนบเนียน อาจารย์เริ่มต้นจากระบบการปกครองแบบไทยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นผู้ปกครองสูงสุดในสถาบันพระมหากษัตริย์ (institution) หน้าที่ของสถาบันการคงอยู่ และผลกระทบที่สถาบันพระมหากษัตริย์ส่งผลกระทบต่อสังคมไทยในสมัยต่างๆ การปกครองนี้เองที่ทำให้เกิดแนวคิดเรื่องชั้นในสังคมไทย โดยเฉพาะในระบบ “ศักดินา” จะพบว่าชนชั้นในสังคมไทยมีการแบ่งแยกชัดเจน ในที่นี้ระบบศักดินาแบบไทยออกจะแตกต่างกับของฝรั่งแม้ว่าอำนาจจะถูกกำหนดให้มามากน้อยตามปริมาณของที่ดินเหมือนกันก็ตาม (จิตร ภูมิศักดิ์, 2500 และ คีฤทธิปราโมช, 2504) ซึ่งชนชั้นยังแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของชนชั้นอีกด้วย ในสังคมที่มีช่วงชั้นมักใช้ 3 มิติที่ใช้เป็นเกณฑ์การจัดช่วงชั้นบุคคล คือ

****หากพบว่ามีคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ
โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอ
รับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

อำนาจ ความมั่งคั่ง และเกียรติยศ ซึ่งในประเทศไทยนั้นอาชีพเป็นหนึ่งในสิ่งที่ใช้ในการจัดช่วงชั้นผ่านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ และสถานภาพทางสังคม (สุภางค์ จันทวานิช, 2534) ซึ่งเชื่อมโยงไปสู่การดำรงวัฒนธรรมที่จำเป็น สำหรับบทความเรื่อง ภาวะสังคมไทย: โครงการสร้างสังคม นั้นเน้นไปที่ความพยายามอธิบายให้เข้าใจว่า “โครงสร้างสังคม” คืออะไร และในโครงสร้างนั้นมีระบบความสัมพันธ์อะไรบ้างในสังคม ซึ่งก็คือความสัมพันธ์ของชนชั้นทั้งหมดของคนในสังคม ดังนั้นเมื่อต้องการพัฒนาสังคมจึงไม่อาจละเลยที่ต้องพัฒนาโครงสร้างของสังคมไปด้วย

สุดท้ายเป็นเรื่องของความรู้กับมุมมองของวิชาการในสังคมไทย ที่องค์ความรู้และวิธีวิทยาเป็นสิ่งที่ท่านเรียกว่า “ต้นไม้พลาสติก” ไม่อาจเติบโต รวมถึงบทบาทของมหาวิทยาลัยกับองค์ความรู้ ประกอบด้วย บทที่ 3 “การศึกษา กับสังคม”, บทที่ 10 “มหาวิทยาลัยในเขตภูมิภาคกับภาวะแวดล้อม” และ บทที่ 11 “วิชาการสายสังคมศาสตร์: ต้นไม้จริงหรือต้นไม้พลาสติก”

ในบทเรื่องการศึกษากับสังคมนั้นเป็นการตั้งคำถามถึงระบบการศึกษาในสังคมว่าคืออะไร มีบทบาทอย่างไร ใครต้องมีหน้าที่ดูแลการศึกษา และคนในสังคมคาดหวังหรืออยากใช้ประโยชน์อะไรกับการศึกษา ประการหนึ่งที่เสนอไว้เด่นชัดคือการปรับปรุงระบบการศึกษา (อาจจะไม่ใช่แค่ในระบบ) ที่มีคุณภาพเป็นหน้าที่ของรัฐ เพื่อยังประโยชน์ให้กับเด็กและเยาวชนที่จะกลายเป็นอนาคตของชาติ ซึ่งประเด็นนี้ยังคงเป็นประเด็นสำคัญในสังคมไทยมาตราบทุกวันนี้ การเริ่มต้นในบทความนี้ได้โยงไปสู่อีกสองบทความที่ได้อธิบายถึงระบบการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นหรือระดับอุดมศึกษาว่า ความรู้ที่ถูกใช้สอนในมหาวิทยาลัยต่างจังหวัดเป็นอย่างไร คุณภาพของมหาวิทยาลัยคือคุณภาพของความรู้หรือคุณภาพในกระดาน ความรู้ที่ต้องการสอนควรเป็นความรู้แบบใด เหมือนว่าวงวิชาการกำลังติดกับกับคามหมายของความรู้ อีกทั้งยังทำให้เห็นปัญหาที่มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคยังต้องเผชิญที่ทำให้หน้าที่ของการให้และกระจายความรู้ไม่เต็มประสิทธิภาพ ซึ่งส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาคือการวางบทบาทและเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเหล่านี้ให้ชัดเจน เพื่อให้ก้าวอย่างของ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ
โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอ
รับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

มหาวิทยาลัยที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของตัว เช่นเดียวกับในบทสุดท้าย เรื่องวิชาการสายสังคมศาสตร์ฯ อาจารย์พทยากำลังบอกว่า ความรู้หรือหลักสูตรที่ถูกละทิ้งในสังคมสำหรับสายสังคมศาสตร์ไม่ได้ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริง แต่กลับถูกทำให้สอนในสาขาวิชาความรู้ที่มี (จากตัวผู้สอน) เสียมากกว่า ปัญหาหลักๆที่ทำให้วิชาการสายสังคมศาสตร์เป็น “ดอกไม้พลาสติก” ไม่งอกงาม คือปัญหาที่ความเข้มแข็งของวิชาที่ยังไม่แน่นพอจะนำไปสู่การวางนโยบาย เสรีภาพของวิชาการยังไม่เกิดอย่างแท้จริง และบทบาทและการได้มาซึ่งผู้นำ (หัวหน้าภาควิชา) ไม่ได้ทำให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ ซึ่งอาจารย์ได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาทางหนึ่งที่จะทำให้เกิดอิสระทางวิชาการของมหาวิทยาลัยด้วยการปลดล๊อคมหาวิทยาลัยออกจากการควบคุมทางการเงิน ให้สามารถบริหารตัวเองได้และสามารถวางแผนการดำเนินงานทางวิชาการอย่างแท้จริง ซึ่งแนวคิดแบบนี้คงเรียกว่า “ล้ำยุค” อย่างมากสำหรับเอกสารที่พิมพ์ใน พ.ศ. 2528

ในฐานะผู้อ่านหนังสือเล่มนี้ นอกจากความรู้ที่ทั้งแอบให้คิดและเขียนให้อ่านตรงๆ ในหนังสือแล้ว สิ่งหนึ่งที่ได้รับมาเป็นผลพลอยได้คือ วิธีของการขบปัญหาที่ต้องมองออกไปไกล และนอกกรอบที่พบจากเนื้อหาสาระ แล้วนั้น ผู้เขียนยังมองเห็นถึงความเมตตา และการให้กับทุกคน (ในฐานะครู) ของอาจารย์พทยา สายหู

ด้วยอาลัย “อาจารย์พทยา สายหู” ครูผู้ยิ่งใหญ่

****หากพบว่ามีการค้าลอกผลงานจากที่ใดๆ
โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอ
รับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

จิตร ภูมิศักดิ์. (2500). **โฉมหน้าศักดินาไทย**. สำนักพิมพ์ศรีปัญญา: กรุงเทพฯ.

พัทธา สายหู. (2516). **กลไกของสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คึกฤทธิ์ ปราโมช. (2504). **ฝรั่งเศสศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า 2000.

สุภางค์ จันทวานิช. (2534). **การจัดช่วงชั้นทางสังคม: เกียรติภูมิของอาชีพ
ต่างๆในสังคมไทย**. รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยสังคม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Schaefer, Richard T. (2009). **Sociology: A Brief Introduction**. 8th
Edition. New York: McGraw-Hill.

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงาน
จากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงใน
การสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์
ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

สรุปท้ายบทที่ 7

การปฏิบัติหนังสือ ลำดับขั้นในการปฏิบัติ คือการแนะนำจุดเด่นของหนังสือโดยไม่ใช้การบอกเนื้อหาสำคัญทั้งหมด หนังสือว่า ควรประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ต่อไปนี้คือ

1. แจ้งชื่อหนังสือ : ชื่อผู้แต่ง หรือนามปากกา
2. บอกประเภทหนังสือ
3. เล่าเนื้อเรื่องโดยสังเขป
4. แสดงถึงคุณสมบัติพิเศษของหนังสือนั้น ทั้งด้านภาษา ด้านเนื้อหา ด้านแนวคิด

ตลอดจนภาพประกอบ วิธีการพิมพ์ ฯลฯ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

โดยผู้อ่านควรมีวิธีการ ดังนี้

1. **อ่านให้จบตลอดทั้งเล่ม** แล้วเขียนลำดับขั้นตอน โดยมีจุดประสงค์เพื่อแนะนำ หนังสือ บอก ส่วนประกอบของหนังสือ ได้แก่ ผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ประเภทของหนังสือ เล่าเนื้อเรื่อง โดยสังเขป เสนอ ข้อคิดเห็นสั้นๆ เกี่ยวกับภาษา เนื้อเรื่อง แนวคิด และยกตัวอย่าง ประกอบสั้น ๆ บอกจำนวนหน้า ปีที่ พิมพ์ และราคา คล้ายกับการทำบรรณนิทัศน์ แต่การ ปรีทัศน์หนังสือ บอกเนื้อเรื่องและข้อคิดเห็น ค่อนข้างละเอียดกว่าบรรณนิทัศน์
2. **อ่านทวนซ้ำ** เพื่อพิจารณาคูณค่าของเรื่อง โดยมีเจตนาจะแนะนำหนังสือ ให้เป็นที่รู้จัก

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์

<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28334/24363>

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/APBJ/article/view/249170/168173>

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 7

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. พิจารณา การปฏิบัติตนหนังสือจากงานเขียนประเภทต่าง ๆ
2. อธิบายหลักการปฏิบัติตนหนังสือ
3. กำหนดหนังสือจำนวน 1 เล่ม ให้นักศึกษาอ่านและให้ปฏิบัติตนหนังสือ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เอกสารอ้างอิง

กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2550) วรรณคดีวิจารณ์, กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

บรรเทา กิตติศักดิ์. (2542). ท 021 การอ่านและพิจารณาหนังสือ, กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนา
พานิช

ประทีป วาทิกทินกร และสมพันธ์ เลขาพันธ์. (2534). การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม ท 021.
กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ประภาศรี สีสอไฟ. (2545). “การอ่านเพื่อปริทัศน์และวิจารณ์วรรณคดี” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 - การอ่าน หน่วยที่ 6-10. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รัฐจวน อินทรกำแหง และคณะ. (2519). การอ่านและพิจารณาหนังสือ ท 021. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

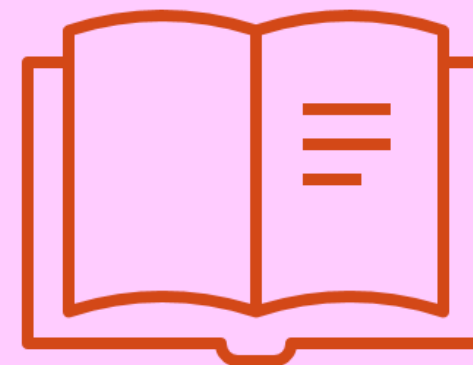
ศยามล เจริญรัตน์. “ปริทัศน์หนังสือ “การศึกษาสังคมผลไม่รวม”,” วารสารวิจัยสังคม. ปีที่40 ฉบับที่ 2. (ก.ค.-ธ.ค.60): หน้า237-243.

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

บทที่ 8 การอ่านงานเขียนเชิงวิชาการ

- ลักษณะของงานเขียนเชิงวิชาการ
- ประเภทของงานเขียนวิชาการ
- การอ่านและพิจารณางานเขียนเชิงวิชาการ

**หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

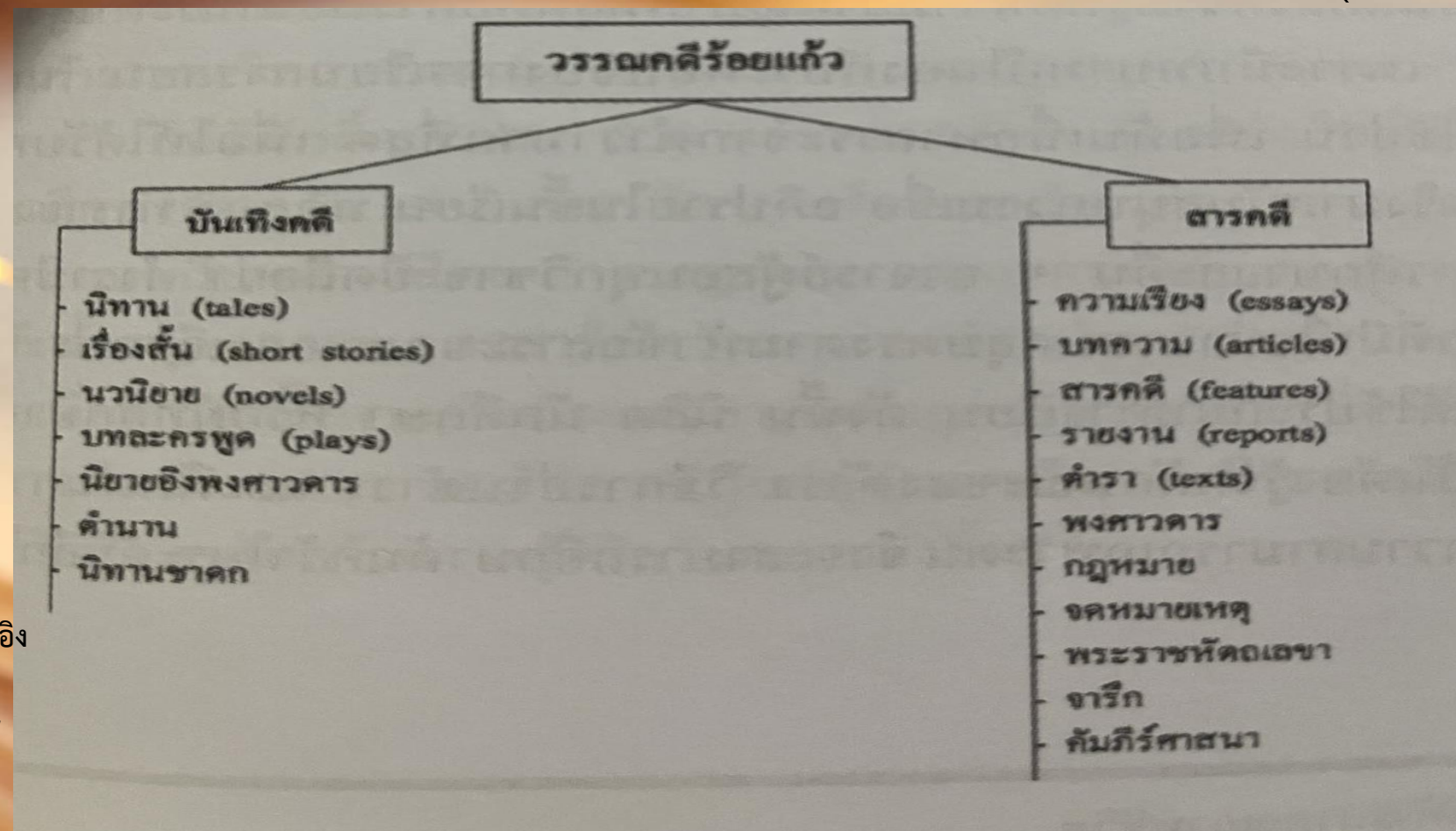

- ลักษณะของงานเขียนเชิงวิชาการ

การอ่านเชิงวิชาการ

ประภาศรี สีสอัมไพ. (2545)

1. ตำรา หรือหนังสือวิชาการ
2. บทความทางวิชาการ
3. รายงานทางวิชาการ
4. รายงานการวิจัย

**หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิง
ในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้
เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธ์านนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

แนวทางการอ่านเชิงวิชาการ

1. แยกแยะและพิจารณาประเภทของงานเขียน
2. พิจารณาเนื้อหาสาระของงานเขียน
3. ตั้งคำถามหรือประเด็นขณะที่ย่าน

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

• ประเภทของงานเขียนวิชาการ

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

งานเขียนทางวิชาการสามารถแบ่งได้ ดังนี้

1. ตำรา หนังสือวิชาการ หรือเอกสารประกอบการสอน หนังสือประกอบการศึกษาที่ได้เรียบเรียงขึ้นอย่างมีระบบเพื่อใช้ประกอบการเรียน ตามหลักสูตรสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง งานเขียนประเภทนี้มุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านหรืออาจเป็นหนังสือ ที่ใช้อ่านเพิ่มเติมและใช้ค้นคว้า หาความรู้ให้กว้างมากขึ้นได้

2. บทความทางวิชาการ งานเขียนที่ให้ความรู้ในทางวิชาการเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างครบถ้วนมีการเขียนที่เป็นระบบ มีรูปแบบการเขียนที่เป็นทางการมีการประมวลข้อมูลหรือความรู้ประสบการณ์ ข้อสรุป ข้อคิดเห็น ที่ได้จากการค้นคว้าศึกษาและวิเคราะห์อย่างมีระบบ โดยงานเขียนประเภทนี้ต้องมีความถูกต้อง เนื้อหาต้องให้ความรู้หรือประเด็นใหม่ มีการอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ สำนวนภาษาต้องใช้คำกะทัดรัด ชัดเจนและอ่านเข้าใจง่าย

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

3. รายงานทางวิชาการ ปริญญานิพนธ์หรือวิทยานิพนธ์ เป็นการเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในสถานศึกษาในระดับต่างๆ และเป็นการนำเสนอรายงาน อย่างละเอียดมีระบบ มีหัวข้อที่ศึกษาและระเบียบวิธีการศึกษา ซึ่งการศึกษาเหล่านี้จะขึ้นอยู่กับ วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของผู้ศึกษา งานเขียนประเภทนี้นอกจากเกิดประโยชน์ต่อผู้ศึกษา ในประเด็นที่ว่า ทำให้ผู้ศึกษาสามารถนำความรู้ที่ศึกษามาประกอบการวิเคราะห์ได้แล้ว ยังก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านด้วย นั่นคือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่ตนเองสนใจได้ละเอียดขึ้นและ สามารถนำความรู้ตรงนี้ไปขยายฐานความคิดเพิ่มเติมได้อีก

4. รายงานการวิจัย เป็นการเสนอผลการศึกษา การหาคำตอบในประเด็นที่ได้ตั้งข้อสงสัยหรือข้อสังเกตไว้ เป็นการหาข้อสรุปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยมีวิธีการศึกษาที่มีระบบมีหลักการหรือทฤษฎี มีระเบียบ วิธีการศึกษาและมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในประเด็นที่ศึกษา เช่น การใช้หลักหรือทฤษฎีทาง วิทยาศาสตร์เพื่อค้นหานวัตกรรมใหม่ๆ ซึ่งการวิจัยจะส่งผลให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่เป็น ประโยชน์ต่อวงวิชาการได้

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์และคณะ

- การอ่านและพิจารณางานเขียนเชิงวิชาการ

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

การอ่านงานเขียนเชิงวิชาการโดยภาพรวมสามารถอ่านได้ ดังนี้

1. แยกแยะและพิจารณาประเภทของงานเขียน งานเขียนเชิงวิชาการนั้นมีหลายประเภทดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้นจึงควรพิจารณาว่างานเขียนนั้นเป็นงานเขียนประเภทใด เพราะงานเขียนแต่ละประเภทมีวิธีการเรียบเรียงและรายละเอียด ปลีกย่อยที่แตกต่างกันไปบ้าง ถ้าสามารถแยกแยะและพิจารณาประเภทของงานเขียนแต่ละประเภท

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

2. พิจารณาเนื้อหาสาระของงานเขียน เนื้อหาต้องมีความถูกต้องและเชื่อถือได้ ผู้อ่านต้องพิจารณาว่าเนื้อหาของงานเขียนเชิงวิชาการ ประเภทนั้นๆ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจในประเด็นที่ศึกษาได้มากน้อยเพียงใดและเชื่อถือได้มากแค่ไหน สำคัญของเรื่องให้ได้และวิธีการนำเสนอ นั้นมีระบบแบบแผน และมีการเรียบเรียงอย่างมีขั้นตอน หรือไป ซึ่งส่วนนี้เองจะเป็นส่วนช่วยในการพิจารณางานเขียนประเภทนี้

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

พิจารณาเนื้อหาสาระของงานเขียน ดังนี้

ลาวัณย์ สังขพันธ์านนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

1) การอ่านตำรา หนังสือวิชาการ และเอกสารประกอบการสอน ควรมีแนวทางการ สำนวจลักษณะ
ทั่วไปของหนังสือ เพื่อเป็นการสำวจคร่าวๆ ว่าตำราหรือ หนังสือที่อ่านนั้นตรงกับที่ต้องการหรือไม่ โดยดูจากปก
ชื่อผู้แต่ง สารบัญ อ่านคำนำ คำนำจะช่วยแนะนำหรืออธิบายเนื้อหา จุดมุ่งหมาย ของตำราหรือ หนังสือและ
ประเด็นสำคัญของหนังสือ ตลอดจนจุดประสงค์ของผู้แต่งได้ อ่านคำอธิบาย วรรชนี ภาคผนวก เพื่อช่วยให้ทราบ
รายละเอียดของเนื้อหา ที่ต้องการให้เร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ตำราหรือหนังสือบางเล่มยังมีการอธิบายคำศัพท์ที่ยาก
หรือมีการเสริมเนื้อหาของตำราหรือหนังสือให้สมบูรณ์มากขึ้น การอ่านในส่วนดังกล่าวจึงช่วยให้ผู้อ่าน ได้ทราบ
เนื้อหาของหนังสือได้เพิ่มขึ้น อ่านเนื้อหาเพื่อจับประเด็นสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

2) การอ่านบทความทางวิชาการ ควรมีแนวทางการอ่านดังนี้

อ่านส่วนที่เป็นสาระสังเขปหรือบทคัดย่อของบทความก่อนเพื่อสำรวจว่าเรื่อง ที่อ่านนั้นเกี่ยวกับอะไร และช่วยให้เข้าใจบทความที่อ่านได้ง่ายขึ้น อ่านอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้สามารถแยกส่วนที่เป็นความรู้ ข้อมูล ประเด็น ทฤษฎี ซึ่งเป็นจุดสำคัญของบทความและส่วนที่เป็นข้อเสนอหรือความคิดเห็นของผู้เขียน

3) การอ่านรายงานทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และรายงานการวิจัย ควรมีแนวทางการอ่าน ดังนี้ อ่านส่วนที่เป็นสาระสังเขปหรือบทคัดย่อ เพื่อดูสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์ และงานวิจัยซึ่งเป็นการสำรวจ เนื้อหาอย่างคร่าวๆ ว่าเกี่ยวกับเรื่องใด และจะได้ทราบถึงการศึกษ เรื่องนั้นว่าศึกษาประเด็นสำคัญเรื่องใด ขอบเขต วิธีดำเนินการและผลของการศึกษา อ่านเนื้อหา อ่านผลการศึกษาค้นคว้าโดยจับประเด็นในแต่ละบท เพื่อให้ เข้าใจ ประเด็นได้ชัดเจน และสามารถเข้าใจในรายละเอียดและผลการศึกษได้ดียิ่งขึ้น อ่านบทสรุปและอภิปรายผล ในส่วน นี้เป็นการให้ข้อมูลที่ศึกษามาทั้งหมด อย่างคร่าวๆ และสรุปผลโดยดึงประเด็นที่น่าสนใจออกมา เมื่อผู้อ่านอ่าน บทสรุปและอภิปรายผลนี้ จะช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบถึงข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะซึ่งเป็นส่วนที่น่าสนใจ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวรรณ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

1. อ่านอย่างสำรวจ ขั้นต้นควรอ่านอย่างคร่าว ๆ โดยรวดเร็ว เพื่อสำรวจดูว่าเรื่องนั้น มีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง โดยอ่านผ่าน ๆ ตั้งแต่ต้นจนจบ อ่านข้ามตอนที่เป็นรายละเอียดไป อย่างรวดเร็ว ผู้อ่านควรอ่านคำนำ สารบัญ หัวข้อเรื่องในบทต่าง ๆ ภาพประกอบ แผนผัง แผนภูมิหรือตาราง ตลอดจนบรรณานุกรมของหนังสือนั้นด้วย ไม่ควรอ่านแต่เนื้อเรื่อง
2. ตั้งคำถาม เมื่ออ่านอย่างสำรวจจบแล้ว ให้สรุปเป็นคำถาม แยกเป็นประเด็น สำคัญ ๆ ว่าหนังสือเล่มนั้นกล่าวถึงเรื่องอะไรบ้าง
3. อ่านอย่างละเอียดเป็นทีละส่วนหนึ่ง เมื่อได้ตั้งคำถามไว้แล้ว จึงลงมืออ่านอย่างละเอียด เพื่อค้นหาคำตอบ ตอบคำถามต่าง ๆ ที่วางไว้ ในตอนนี้อาจจะได้คำตอบต่างไป จากคำถามที่วางไว้เดิมก็ได้
4. สรุปคำตอบเป็นข้อ ๆ (ขั้นต่อไป) ให้สรุปคำตอบเป็นข้อ และให้จดย่อใจความที่สรุปได้เป็นข้อ เราเอง ๆ ตามความเข้าใจ ๆ จนได้สาระสำคัญครบทุกแง่มุม
5. อ่านอย่างละเอียดอีกทีหนึ่ง เมื่อสรุปคำตอบได้แล้ว ต้องอ่านอย่างละเอียดอีก ครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบดูว่า ตรงตามข้อสรุปหรือไม่ จนเมื่อสรุปได้ตรงกันแล้ว ก็ปิดหนังสือ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ข้อควรคำนึงในการอ่านตำรา

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

1. การอ่านหนังสือประเภทตำรา ทุกวรรคทุกตอนให้เห็นเป็นวัตรธรรมดา ถ้าอ่านคำอธิบายท่าเรือของการจำไทย ต้องพยายามหลับตาวาดภาพจากความหมายของคำ และเห็นพฤติกรรมอันเป็นสื่อแทนถ้อยคำนั้น ๆ เช่น ท่า “เมขลา โยนแก้ว” ขณะที่อ่านคำอธิบายแต่ละวรรค พยายามหลับตาให้เห็นภาพกิริยาเคลื่อนไหวทุกขั้นตอน (หรือลองทำท่าประกอบไปด้วย) ก็จะช่วยให้เข้าใจและจำได้เร็วยิ่งขึ้น
2. การอ่านตำรา อาจอ่านตามลำดับตั้งแต่บทแรกถึงบทสุดท้าย หรือจะเลือกอ่าน เฉพาะบทที่สนใจก็ได้ การอ่านตำรา ต้องมีสมาธิ อ่านอย่างพิจารณาและพยายามจับประเด็น สำคัญของเรื่อง หาความรู้ใหม่จากตำรานั้น พยายามทำความเข้าใจในความรู้นั้นให้ถ่องแท้
3. จดใจความสำคัญ (หรืออาจท่องจำ) เพื่อให้สามารถบรรจุความรู้จากตำรานั้นไว้ใน ความทรงจำ เพื่อประดับสติปัญญา หรือนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

4. หมั่นทบทวนความรู้ หรือติดตามความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ เพื่อ ให้ความแม่นยำถูกต้องอยู่เสมอ ตำราวิชาการ บางสาขาต้องติดตามความเปลี่ยนแปลง เช่น ตำราทางเศรษฐศาสตร์ เป็นต้น

5. การอ่านตำราบางชนิดอาจต้องจดจำสูตร กฎ หรือต้องทดลอง เช่น ตำราทาง วิทยาศาสตร์ ตำราทางเกษตรศาสตร์ หรือต้อง ไตร่ตรองวิเคราะห์หาเหตุผล เช่น ตำราทาง ประวัติศาสตร์ สังคมศาสตร์ เป็นต้น

6. การอ่านหนังสือประเภทตำรา บางครั้งจำเป็นที่จะต้องศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เพื่อ ความกระจ่างชัดยิ่งขึ้น

กล่าวสรุปได้ว่า วิธีอ่านตำรา ผู้อ่านต้องอ่านอย่างศึกษา การอ่านต้องอ่านอย่างน้อย ที่สุด 2 เที้ยว คือครั้งแรกอ่านให้ตลอดก่อน ต่อจากนั้นจึงอ่านอีกครั้งหนึ่ง แล้วทำบันทึกย่อ ซึ่งเขียนด้วยสำนวนตนเอง ผู้อ่านหนังสือตำราบางคน อ่านแล้วทำบันทึกย่อโดยวิธีคัด ตัดตอนจากต้นฉบับ นับว่าเป็นการทำบันทึกที่ผิดวิธี เพราะบางครั้งผู้อ่านทำบันทึกโดย ไม่ได้เข้าใจเรื่องราวอย่างถ่องแท้เลย

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

แนวการอ่านบทความวิชาการ สรุปได้ดังนี้

1. แยกแยะประเภทของบทความที่อ่านว่าเป็นบทความประเภทใด จะช่วยให้ผู้อ่าน พิจารณาส່วนอื่น ๆ ของบทความได้ง่ายขึ้น
2. อ่านบทบรรณาธิการ ซึ่งจะเขียนเสนอแนะเกี่ยวกับหัวข้อบทความประจำฉบับ และ แนะนำผู้เขียนจุดเด่นและสาระสำคัญของเนื้อหาแต่ละบทความจะช่วยให้เลือกอ่านบทความ
3. การเลือกอ่านบทความจากสาระสังเขป หรือบทคัดย่อเพื่อรู้เนื้อหาของบทความ ช่วยในการรวบรวมบทความที่ตรงตามความสนใจ เพื่ออ่านรายละเอียดต่อไป
4. พิจารณาวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนว่า บทความนั้นมีจุดมุ่งหมาย ที่จะแสดงทัศนะหรือแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องอะไร สิ่งใด ถ้าผู้อ่านค้นหาจุดมุ่งหมายได้ก็จะช่วย ให้สามารถตีความสารที่ผู้เขียนตั้งใจจะบอกแก่ผู้อ่านได้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

5. ก่อนอ่านควรพิจารณาว่าบทความวิชาการนั้นเสนอเนื้อหาที่ดี เป็นเรื่องที่น่าสนใจ หรือไม่เพียงไร เป็นเนื้อหาบทความ ทฤษฎีใหม่ ปรับปรุงทฤษฎีเก่า หรือเป็นบทความสำรวจ ความรู้ในสาขาวิชา หรือเป็นบทความวิเคราะห์ปัญหาหรือประเด็น และควร อ่านบทความ อย่างมีวิจารณญาณเพื่อค้นหา แยกแยะส่วนความรู้ ประเด็น ทฤษฎี ซึ่งเน้นจุดสำคัญของ บทความจากเนื้อหา ส่วนใด เป็นข้อมูลเหตุผลสนับสนุนหรือคัดค้าน แนวคิด ประเด็น หรือ ทฤษฎีส่วนใดเป็นข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้เขียนเอง นอกจากนี้ ควรต้องดูเนื้อหานั้นด้วยว่า แสดงปัญหาอะไร ผู้เขียนเสนอแนะการ แก้ปัญหาหรือไม่อย่างไร ลักษณะของเนื้อหา มีความสัมพันธ์กัน ตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบหรือไม่ มีความน่าสนใจเพียงใด เป็นต้น

6. กลวิธีการเขียน บทความที่ดีจะต้องประกอบด้วยกลวิธีการเขียนที่ช่วยให้ผู้อ่าน สามารถเข้าใจเรื่องได้รวดเร็ว ลึกซึ้ง และเพลิดเพลิน ในการพิจารณาการเขียนบทความ นั้น จะพิจารณาจากองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ การดำเนินเรื่อง และการใช้ถ้อยคำ

7. สำนวนภาษา สำนวนภาษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยสื่อความนึกคิดของผู้เขียนไปยัง ผู้อ่าน ควรพิจารณาในด้านความ แจ่มแจ้งชัดเจนของถ้อยคำ การใช้โวหารต่าง ๆ เพื่ออธิบาย เนื้อเรื่องให้น่าสนใจเข้าใจง่าย การใช้คำที่สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึก และสร้างภาพให้แก่ ผู้อ่านได้ ฯลฯ

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

8. การอ่านบทความวิชาการ ผู้อ่านควรทบทวนบทความอีกครั้ง หรือหลายครั้ง แล้ว แต่ความสามารถของแต่ละคน เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบเนื้อหาสำคัญของความรู้ ทฤษฎี ประเด็นในเรื่องเดียวกันกับเนื้อหาที่เคยอ่านจากบทความหรืองานวิชาการอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อสรุป ความคิด ผู้อ่านควรบันทึกสาระสำคัญ และจดข้อมูลทางบรรณานุกรมของบทความวิชาการ ที่อ่านในการทบทวนซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจ และจดจำเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น นอกจากหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้แล้ว ผู้อ่านอาจจะพิจารณาไปถึงการตั้งชื่อบทความ ได้รับความสนใจ มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาเพียงใด เนื้อหา มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือหรือไม่ ความรัดกุมและความชัดเจนในแนวความคิด ความเหมาะสมในรูปแบบการเขียนและการอ้างอิง ประโยชน์ในด้านความก้าวหน้าทางวิชาการ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง และพัฒนางานที่เกี่ยวข้องได้ เป็นต้น บทความทางวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นบทความประเภทใด สาขาใด นักวิชาการจะแสดง เจตนาที่จะให้ประโยชน์สูงสุดแก่บุคคลและส่วนรวมเป็นสำคัญ ให้ความรู้ ความคิดเห็นที่ ถูกต้องและเที่ยงตรง การอ่านบทความที่มีคุณค่าทางวิชาการจะช่วยให้ได้รับประโยชน์ กิจกรรมพัฒนางานที่เกี่ยวข้องให้เจริญก้าวหน้าสืบต่อไป

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

แนวการอ่านรายงานการวิจัย การอ่านรายงานการวิจัย มีวิธีการอ่านซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำผลการอ่าน ไปใช้ประโยชน์ การเลือกอ่านเพื่อทราบข้อมูลทั่ว ๆ ไป ผู้อ่านสามารถอ่านจากบทคัดย่อ ซึ่งมักเขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบว่า ตรงตามความต้องการหรือไม่ นอกจากนี้ ผู้อ่านควรอ่านบทความวิจัยจากวารสารวิชาการในเรื่องที่ตนสนใจก่อน เนื่องจาก บทความจะมีการสรุปรายละเอียดด้วยภาษาที่ง่าย ๆ หรืออ่านจากฉบับที่ผู้เขียนเขียนขึ้น ใหม่ โดยใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อทำความเข้าใจในเบื้องต้น สำหรับงานวิจัยที่สมบูรณ์ ผู้ที่จะอ่าน เข้าใจโดยตลอดคือ นักวิจัยที่เป็นผู้ศึกษาค้นคว้าตรงตามเนื้อหา แนวการอ่านมีดังนี้ (มาลี ลำสกุล, 2551 : 360-361)

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

1. ชื่องานวิจัยบอกให้รู้วิธีศึกษาวิจัย และขอบเขตวิธีศึกษา รายละเอียดของรายงาน การวิจัยและวิทยานิพนธ์โดยย่อ จะเขียนสรุปในบทคัดย่อ ในประเด็นสำคัญขอบเขตงานวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ประชากร และสรุปผลการวิจัย
 2. การอ่านบทนำ เพื่อทราบความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ในการวิจัย และเหตุผล ขอบเขต การวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย
- การอ่านวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ช่วยให้รู้ข้อมูลที่เป็นทฤษฎี ความรู้เกี่ยวกับงานวิจัยที่เคยมีผู้ทำไว้ในเรื่อง ทำนองเดียวกันได้ ที่นำมาเรียบเรียงไว้ ละเอียด งานวิจัยเชิงทดลองจะอธิบายขั้นตอนวิธีการในการทดลอง ผู้วิจัยมีการทดสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยว่า หรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือได้ ผู้อ่านควรศึกษาว่า มีความเที่ยงตรง และตรงตามที่ต้องการวัด

**หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

1. การอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้อ่านควรศึกษาการนำเสนอผลการวิจัย โดยใช้ เครื่องมือวิธีวิจัยที่แตกต่างกันไป มีวิธีเสนอผลวิจัยในรูปแบบตามความเหมาะสม รวมทั้งการตรวจสอบข้อมูล สอดคล้อง สอดคล้อง
2. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ส่วนนี้จะให้ข้อมูลในส่วนแรกทั้งหมดอย่าง คร่าว ๆ และสรุปผลการวิจัย โดยดึงประเด็นที่น่าสนใจออกมา นอกจากนี้ ยังเป็นส่วนที่ ผู้อ่านจะได้รับความรู้ ความคิดเห็นของผู้วิจัย ตลอดจนข้อเสนอแนะในการแก้ไข ปัญหาที่ พบจากการวิจัย
3. บรรณานุกรมและภาคผนวก บรรณานุกรมเป็นรายชื่อเอกสาร และแหล่งอ้างอิง ที่เป็นแหล่งข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ซึ่งผู้อ่านจะได้รับประโยชน์เพื่อใช้เป็นข้อมูลค้นคว้า ต่อได้ สำหรับภาคผนวกจะเป็นรายละเอียดที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ การคำนวณค่าสถิติ และประวัติผู้ดำเนินการวิจัย เพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจ เนื้อหาชัดเจนขึ้น รายงานการวิจัยเป็นงานวิชาการที่มีเนื้อหามุ่งเน้นเจาะลึกเฉพาะด้าน หรือสาขาวิชา ซึ่ง ใช้ศัพท์วิชาการ โดยเฉพาะศัพท์ในการวิจัย ซึ่งผู้อ่านที่ไม่ใช่ผู้ศึกษาค้นคว้าหรือผู้รู้ในศาสตร์ นั้น ๆ อาจจะอ่านรายงานการวิจัยได้ค่อนข้างเข้าใจยาก ดังนั้น ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้ความละเอียดรอบคอบในการอ่าน

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

สรุปท้ายบทที่ 8

ลักษณะของงานเขียนเชิงวิชาการ มีการพิจารณาการอ่านตามรูปแบบของงานวิชาการ นั้น ๆ กล่าวคือ ตามประเภทของงานเขียนวิชาการ เช่น ตำรา บทความวิจัย รายวิชาการ ล้วน เป็นงานเขียนวิชาการที่มุ่งให้ความรู้ ดังนั้น การอ่านและพิจารณางานเขียนเชิงวิชาการ จึงควร พิจารณาตามองค์ประกอบของงานวิชาการนั้น ๆ ที่ละหัวข้อ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์

<https://so05.tci-thaijo.org/index.php/suedureasearchjournal/article/view/28334/24363>

<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/APBJ/article/view/249170/168173>

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 8

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. ตำรามีส่วนประกอบอะไรบ้าง
2. อธิบายบทความมีอะไรบ้าง ยกตัวอย่างประกอบ และมีแนวทางอ่านอย่างไร
3. อธิบายแนวทางการอ่านรายงานวิจัย

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เอกสารอ้างอิง

ประภาศรี สีหอำไพ. (2545). “การอ่านเพื่อปริทัศน์และวิจารณ์วรรณคดี” ใน เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5 - การอ่าน หน่วยที่ 6-10. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บทที่ 9 การอ่านงานเขียนสารคดี

- ลักษณะของงานเขียน สารคดี
- การอ่านและพิจารณางานเขียนสารคดี

**หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การอ่านสารคดี

หลักการอ่านสารคดี การอ่านสารคดีมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้สาระความรู้และความเพลิดเพลิน ดังนั้นผู้อ่านควรอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ศึกษาความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระ การใช้ภาษา และเจตคติของผู้เขียน การอ่านสารคดีมีหลักการดังนี้

1.จับใจความสำคัญของเรื่อง วิเคราะห์ความหมายของถ้อยคำเพื่อหาคำสำคัญที่แฝงอยู่ และสรุปใจความสำคัญของเนื้อหานั้นโดยจัดลำดับประเด็นต่างๆให้เหมาะสม

2.วิเคราะห์ความเห็นของผู้เขียน ผู้อ่านควรแยกข้อเท็จจริงและความคิดเห็นของผู้เขียนออกจากกันโดยใช้วิจารณญาณของตนเองว่าเห็นด้วยกับทรรศนะของผู้เขียนหรือไม่ และวิเคราะห์ตัวผู้เขียน โดยศึกษาจากลีลาการเขียน การใช้ภาษา วิธีการบรรยายข้อมูล การเล่าเรื่อง เล่าประสบการณ์ รวมทั้งอารมณ์ที่แสดงออกมาในเรื่อง

3.วิเคราะห์กลวิธีการเขียน ตั้งแต่การตั้งชื่อเรื่องว่าดึงดูดความสนใจของผู้อ่านหรือไม่ การวางโครงเรื่อง วิธีการดำเนินเรื่อง และผู้เขียนได้สรุปโดยเสนอแนวคิดอะไรแก่ผู้อ่านบ้าง

4.วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเนื้อหาสาระกับการใช้ภาษา ควรคิดว่าสารคดีเรื่องนั้นเสนอข้อมูลต่างๆ ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นกลมกลืนกันหรือไม่ มีการใช้ภาษาและโวหารเหมาะสมกับเนื้อเรื่องหรือไม่ การอ่านสารคดีโดยใช้วิจารณญาณดังกล่าว จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง ได้แนวคิดจากการอ่าน สามารถนำความรู้ ความคิดเห็นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลักษณะของสารคดี

ความคิดสร้างสรรค์ (creativity) ในการเขียนสารคดี ผู้เขียนมีอิสระที่จะใช้ความสามารถในการผูกเรื่อง ลำดับความตามที่ต้องการ

ความเป็นอัตวิสัย (subjectivity) ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความนึกคิดของตนให้ผู้อื่นได้ทราบ โดยเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสม

ความมีสาระ (informativeness) สารคดีเป็นงานเขียนที่นำเสนอข้อมูล เรื่องราวที่เป็นเรื่องจริง ข้อเท็จจริง ซึ่งความจริงบางเรื่องไม่มีคุณสมบัติพอที่จะเขียนเป็นข่าว แต่สามารถนำมาเขียนเป็นสารคดี ที่ให้สาระและแง่คิดได้

ความบันเทิง (entertainment) ผู้เขียนมุ่งให้ความรู้ที่น่าสนใจ และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ซึ่งเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากการอ่านข่าว

ความไม่ล้าสมัย (unperishable) สารคดีนั้นเป็นงานเขียนที่ไม่ต้องคำนึงถึงข้อจำกัดด้านเวลา ซึ่งแตกต่างจากข่าวที่ต้องสด รวดเร็วต่อเหตุการณ์

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

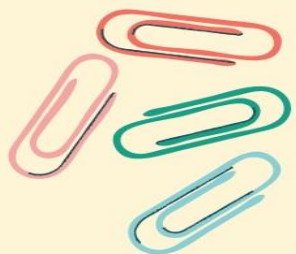
ลาวัณย์ สังขพันธ์านนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

แนวทางการอ่านสารคดี

1. เปิดใจให้กว้างไม่จำเป็นว่าเรื่องราวชีวประวัติของบุคคลที่มีประวัติที่ดีเพียบพร้อมทุกด้าน จึงจะเป็นเรื่องที่ดี จงให้ความสำคัญเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของผู้ที่น่าสนใจหรือไม่

2. จับใจความสำคัญของเรื่องราวเรื่องราวชีวิตของใคร มีความเป็นมาอย่างไร ประสพการณ์ที่ผ่านมาไม่ว่าจะเป็นความรุ่งเรืองหรือตกต่ำ

3. แยกแยะทัศนคติของผู้เขียนออกจากข้อเท็จจริง

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

การอ่านสารคดี สารคดีนั้นเป็นเรื่องจริงไม่ใช่เรื่องที่สมมุติหรือจินตนาการขึ้นได้ ผู้เขียนสารคดีต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูล การสำรวจข้อมูล การออกภาคสนามหรือการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริง และสารคดีควรที่จะมีวิธีการเรียบเรียงที่สร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับอรรถรส ในการอ่านสารคดีนั้นเป็นเรื่องที่เน้นให้สาระความรู้เป็นหลักและให้ความเพลิดเพลินเป็นรอง ดังนั้น ความสำคัญของสารคดีจึงควรเน้นไปที่สาระความรู้ที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอมากกว่า ความสนุกสนานเพลิดเพลินอย่างเช่นบันเทิงคดี

ธีรภาพ โลหิตกุล (2544: 152) ได้อธิบายความหมายของสารคดีว่า สารคดี คือ การนำเอาข้อมูลหรือข้อเท็จจริงมาเสนอโดยผ่านกระบวนการสร้างสรรค์... สารคดีมีอาจปั้นแต่งเรื่องราวหรือตัวละครขึ้นเองตามจินตนาการของผู้เขียน เช่น บทละคร นิยาย หรือเรื่องสั้น แต่สารคดีมิใช่ “แบบเรียน” ที่จะต้องนำเสนอข้อมูลอย่างเป็นแบบแผน ตรงไป ตรงมา เป็นลำดับขั้นตอนทุกกระบวนการ สารคดีเป็นสื่อหนึ่งของความบันเทิง หากแต่เป็นความ บันเทิงที่สอดแทรกสาระความรู้ควบคู่กันไป

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ชลอ รอดลอย (2544: 3) สารคดี หมายถึง งานประพันธ์ร้อยแก้วที่ผู้เขียนมุ่งที่จะเสนอความรู้และความจริงเกี่ยวกับเรื่องต่างๆเป็นหลัก เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน

ชลอ รอดลอย (2544: 5) ลักษณะเด่นของสารคดี คือ ต้องเป็นงานเขียนร้อยแก้วที่ผู้แต่งมุ่งเสนอความรู้ เรื่องราวความเป็นจริงแก่ผู้อ่าน แต่การที่ต้องการให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินอาจจะมีสอดแทรกจินตนาการไปด้วยก็ได้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ัญญา สังขพันธานนท์ (2548 : 18) สารคดีในความหมายใหม่นั้นเป็นงานที่อยู่กึ่งกลางของงานเขียนวิชาการกับวรรณกรรม กล่าวคือ มีคุณลักษณะของงานเขียนทั้งสองประเภทผสมผสานกันอยู่ในแง่ของงานวิชาการ หมายความว่า การเขียนสารคดีจะต้องอาศัยข้อมูลจริง ผู้เขียนจะต้องทำการศึกษาค้นคว้า เก็บรวบรวมตีความ ข้อมูลเพื่อให้ได้รายละเอียดที่ถูกต้องมาเป็นวัตถุดิบ

ส่วนที่ว่า มีลักษณะของวรรณกรรมรวมอยู่ด้วยก็คือ นักเขียนสารคดีแนวใหม่พยายามหาวิธีการเขียนเพื่อนำเสนอเนื้อหาทางวิชาการให้ชวนอ่าน และสร้างความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ด้วยการหยิบยืมวิธีการเขียนของนวนิยายและเรื่องสั้นมาใช้ เป็นต้นว่า มีการกำหนดโครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละครให้มีชีวิตโลดแล่นอยู่ในสารคดี มีลีลาที่น่าติดตาม ขณะเดียวกันก็เน้นบรรยายพรรณนาที่ก่อให้เกิดอารมณ์และจินตนาการแก่ผู้อ่าน ให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึก “เหมือนดังได้ไปเห็นมา” ร่วมกับคนเขียน การผสมผสานระหว่างงานวิชาการกับวรรณกรรมทำให้สารคดีแนวใหม่เป็นงานเขียนที่อ่านได้ทั้ง “อ่านเอาเรื่องและเอารส”

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ัญญา สังขพันธานนท์ (2548 : 24-27) ได้แบ่งสารคดีแนวใหม่ไว้ ดังนี้

1. สารคดีรายงานเหตุการณ์ เป็นสารคดีที่มุ่งเสนอเรื่องราวซึ่งเป็นการรายงานเหตุการณ์ หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้น ณ ที่ใดที่หนึ่ง และเหตุการณ์หรือกิจกรรมนั้นมีสาระน่ารู้ที่เป็นประโยชน์ กับสาธารณชนหรือบุคคลในแวดวงที่เกี่ยวข้องอย่างไร
2. สารคดีชีวิตบุคคล เป็นสารคดีที่มุ่งเสนอเรื่องราวหรือแง่มุมในชีวิตของบุคคลใด บุคคลหนึ่ง ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นคนเด่นคนที่มีชื่อเสียง แต่ชีวิตของบุคคลธรรมดาสามัญก็สามารถ นำมาเขียนเป็นสารคดีชีวิตประเภทนี้ได้ ขึ้นอยู่กับการเลือกและการจับประเด็นที่จะนำเสนอลักษณะ การนำเสนออาจจะเป็นชีวประวัติ อาชีพการงาน การต่อสู้ชีวิต ความสำเร็จหรือความล้มเหลวก็ได้
3. สารคดีเด็ก เป็นสารคดีที่มุ่งนำเสนอเรื่องราวของเด็กๆ ทั้งในด้านความบริสุทธิ์ น่ารักความไร้เดียงสาและความใฝ่ฝัน หรืออาจนำเสนอหรือตีแผ่ให้เห็นถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น กับเด็กก็ได้
4. สารคดีท่องเที่ยว เป็นสารคดีที่ได้รับความนิยมตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน อาจเป็น การบันทึกและถ่ายทอดประสบการณ์ ความประทับใจเกี่ยวกับสถานที่ ผู้คนที่พบเห็นและวัฒนธรรม ที่ไปสัมผัสมา

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

6. สารคดีวิถีชีวิต เป็นสารคดีที่มุ่งนำเสนอเรื่องราวการดำเนินชีวิตของกลุ่มคนกลุ่มใด กลุ่มหนึ่งที่เราเห็นว่า มีลักษณะพิเศษเฉพาะที่น่าสนใจ เพื่อนำเสนอและเปิดเผยให้คนอ่านรับรู้ นอกจากนี้ยังหมายถึงวิถีชีวิตของกลุ่มคน ในบางสิ่งแวดล้อม

7. สารคดีเกี่ยวกับสตรี เป็นสารคดีที่มุ่งนำเสนอเรื่องราวของสตรีซึ่งมักมีประเด็นที่ นำเสนอเกี่ยวกับ ความสนใจ รสนิยม ชีวิตการทำงานในแต่ละอาชีพ ตลอดจนปัญหาของสตรีในด้าน ต่างๆ

8. สารคดีรายงานพิเศษ หรือที่เรียกกันว่า “สื่ूपพิเศษ” เป็นสารคดีที่มีขนาดยาว และ มักจะนำเสนอ เรื่องราวที่มีลักษณะท้าทายความสามารถในการเก็บข้อมูล หรือเป็นประเด็นที่ต้อง ใช้ความเสี่ยง อาจเป็นเรื่องที่ ผู้เกี่ยวข้องไม่ยอมเปิดเผยเพราะผิดกฎหมายหรือไม่ถูกต้องตามประเพณี อันติงามของสังคม

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

9. สารคดีเชิงวิจารณ์ เป็นสารคดีที่มุ่งแสดงความคิดเห็นติชมหรือวิพากษ์วิจารณ์ใน เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้ผู้อ่านได้มีมุมมองได้กว้างขึ้นหรือมีมุมมองที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น การ แบ่งประเภทสารคดีข้างต้นเป็นการแบ่งสารคดีตามความหมายของแนวสารคดีแนวใหม่ แต่ใน ความหมายของสารคดีแนวเก่าที่ได้อธิบายความหมายของสารคดีอย่างกว้างว่า สารคดี (non-fiction) คือ วรรณกรรมที่มุ่งให้สาระความรู้ ความคิด มากกว่าให้ความสนุกสนานรื่นรมย์ งานเขียน ประเภทนี้จะมีลักษณะตรงข้ามกับบันเทิงคดี

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

สารคดีในความหมายกว้าง ได้แบ่งประเภทของสารคดีไว้

1. **ความเรียง** เป็นงานเขียนที่ต้องการนำเสนอความคิด ความรู้และความจริงที่มีหลักฐาน 8ประเภท ได้แก่

ความเรียง เป็นงานเขียนที่นำเสนอความคิด ความรู้ ความจริง ที่มีหลักฐาน อาจเป็นข้อคิดหรือสิ่งที่ให้คติ
เตือนใจ

2. **บทความ** เป็นงานเขียนที่มุ่งเสนอความรู้ หรือความคิด และบางครั้งอาจเสนอแนวทาง เพื่อชี้แนะทางที่พึงปฏิบัติซึ่งมี
ลักษณะดังนี้

- 1) เขียนจากเรื่องจริง มีหลักฐานเชื่อถือได้ ให้สาระแก่ผู้อ่าน
- 2) เขียนเรื่องที่กำลังอยู่ในความสนใจของประชาชน
- 3) ให้แนวคิดที่แปลก น่าสนใจ ชวนคิดตามหรือให้คิดต่อ บางครั้งอาจเป็นการ วิเคราะห์ข้อขัดแย้งหรือ
ปัญหาต่างๆ
- 4) มีวิธีการนำเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ประเภทของบทความ แบ่งได้ 6 ประเภท ได้แก่

2.1 บทความบรรยาย เป็นบทความที่เขียนเพื่อให้ความรู้อย่างสั้นๆ ไม่มีการวิเคราะห์ วิจัยหรือชี้ประเด็นทางออกใดๆ และเป็นบทความที่เขียนเพื่อให้ความรู้อย่างสั้นๆ

2.2 บทความวิชาการ เป็นบทความที่มุ่งแสดงความรู้ ลักษณะการเขียนมีแบบแผน เป็นทางการ มีความถูกต้องแม่นยำตามข้อเท็จจริงต่างๆ มีหลักฐานอ้างอิงได้ เช่น บทความที่เขียน เพื่อเสนอในที่ประชุมทางวิชาการ

2.3 บทความแสดงความคิดเห็น เป็นบทความที่มุ่งแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน ที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ข้อคิดเห็นที่ได้นี้มาจากการวิเคราะห์ วิจัยญาณของผู้เขียนเป็นหลัก ซึ่งผ่านการสำรวจปัญหา ที่มาของเรื่องราว และข้อมูลต่างๆ อย่างละเอียด ความคิดเห็นที่นำเสนอ นั้นอาจจะเห็นด้วยหรือแย้งกับความคิดของผู้อื่นก็ได้ นอกจากนี้บทความประเภทนี้ควรมีการแสดง ทรรศนะที่แปลกใหม่หรือเสนอทรรศนะที่สร้างสรรค์ในแก่ผู้อ่าน

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

2.4 บทความวิเคราะห์ เป็นบทความวิเคราะห์หรือพิจารณาแยกแยะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงทรรศนะของตนเองที่มีต่อเรื่องนั้นๆ ลงไป การวิเคราะห์นี้ต้องใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และ ไม่น้อมเอียงไปทางหนึ่งทางใด และควรแยกแยะประเด็นปัญหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน เช่น บทความ วิเคราะห์ปัญหาการเมือง ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสังคม

2.5 บทความเชิงวิจารณ์ เป็นการวิจารณ์เรื่องต่างๆ หรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยอาศัย ข้อเท็จจริงหรือกฎเกณฑ์บางอย่าง หรือหาเหตุผลบางสิ่งบางอย่างมาสนับสนุนข้อวิจารณ์ของตน เช่น บทความวิจารณ์หนังสืออาจเป็นบทแนะนำหนังสือ เพื่อเป็นการแนะนำหนังสือที่ออกใหม่ให้ ผู้อ่านได้รู้จัก โดยแสดงความรู้ ความคิดเห็น และประเมินค่าหนังสือหรือบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ต่างๆ อาจมีการวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีทางการสร้างภาพยนตร์มาประเมินค่าภาพยนตร์เรื่องนั้นๆ

2.6 บทความเชิงวิพากษ์ มีลักษณะคล้ายกับบทความเชิงวิจารณ์แต่บทความวิพากษ์ จะแสดงความคิดเห็นและทรรศนะส่วนตัวลงไปถึงเกี่ยวกับเรื่องที่เขียนถึง จะชี้แนะทางออกหรือหา ทางแก้ปัญหามิใช่เพียงแสดงความคิดเห็นไว้ด้วยเหตุผลที่มีความเป็นไปได้

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

3. สารคดีท่องเที่ยว เป็นงานเขียนที่บันทึกเรื่องราวที่ผู้เขียนได้เดินทางไปยังสถานที่ต่างๆ ผู้เขียนจะเขียนถึงข้อเท็จจริงทุกด้าน อาจกล่าวถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานที่นั้น ตำนานของสถานที่ และจะเขียนถึงเรื่องราวของชีวิตความเป็นอยู่ ในสถานที่นั้นๆ สารคดีประเภทนี้มุ่งให้ความรู้ กล่าวถึงเกร็ด และการดำรงชีวิตของชาวบ้าน

4. สารคดีชีวประวัติและอัตชีวประวัติ จะเล่าประวัติของผู้ที่เขียนถึงหรือบางครั้งเจ้าของ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องชีวิตครอบครัว ประวัติเขียนเอง ผู้เขียนอาจเขียนถึงเรื่องราวของบุคคลเหล่านั้น การศึกษา การทำงาน เหตุการณ์ พหุติกรรม อุปนิสัย ความผิดพลาด ความสำเร็จ เป็นต้น ซึ่ง มีประเด็นและสาระที่น่าสนใจสำหรับผู้อ่านทั่วไป เพราะสารคดีประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายว่าจะให้ ผู้อ่านยึดถือเป็นแบบอย่างหรือเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

5. สารคดีวิชาการ เป็นงานเขียนสารคดีประเภทหนึ่งที่มีมุ่งให้ความรู้เชิงวิชาการแก่ผู้อ่าน ศึกษาเล่าเรียนจนเป็นเพียง ความรู้ที่น่าเสนอในงานเขียนสารคดีประเภทนี้เป็นความรู้ทั่วไป เพียงอย่างเดียว แต่ไม่ได้มุ่งให้เป็นตำราหรือแบบ หนังสือส่งเสริมความรู้เพิ่มเติม ซึ่งไม่ยากนัก ส่วน สำนวนภาษาที่ใช้ในงานเขียนนั้นจะใช้สำนวนภาษาไม่เป็นภาษาวิชาการมากนัก

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

6. **จดหมายเหตุ** เป็นบันทึกเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ จะบันทึกเรื่องราวที่ น่ารู้ โดยเฉพาะข้อเท็จจริง ทั้งด้านธุรกิจ การค้า วงศ์ตระกูล เรื่องราวทางสังคม เหตุการณ์ บ้านเมือง เรื่องของสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เศรษฐกิจ การศึกษาเป็นการ บันทึกอดีตไว้ศึกษาในอนาคต
7. **อนุทิน** เป็นบันทึกเรื่องราวของบุคคลเฉพาะตนหรือเรียกว่าบันทึกส่วนตัว
8. **ปกิณกคดี** เป็นบทความหรือความเรียงเชิงสาระที่ผู้เขียนต้องการให้ความรู้ความคิด แก่ผู้อ่าน โดยแทรกความเพลิดเพลินลงไปด้วย โดยจะต้องมีวิธีการนำเสนอให้อ่านสนใจ

****หากพบว่ามีการค้าลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ลักษณะของสารคดี สารคดีควรมีลักษณะสำคัญ ต่อไปนี้

1. มีเนื้อหาให้ความรู้และความคิด ข้อมูลที่ผู้เขียนนำมาเขียนนั้นเป็นข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์ การสังเกต ความรอบรู้หรือความคิดเห็นของผู้เขียนเองหรือเขียนจากการค้นคว้า การอ้างอิงจากหนังสือหรือจากการสัมภาษณ์ การเขียนสารคดีนั้นต้องเป็นเรื่องจริงเท่านั้น จะแต่ง ขึ้นจากจินตนาการหรือแต่งเสริมข้อมูลทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนบิดเบือนไปจากความเป็นจริงนั้น ไม่ได้
2. ต้องเป็นงานเขียนที่สร้างสรรค์ มีส่วนที่ผู้เขียนเป็นความคิดเห็นของผู้เขียนเองที่นำเสนอแก่ผู้อ่าน ความคิดเห็นนี้อาจจะเหมือนหรือต่างกับผู้อื่นก็ได้ การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

****หากพบว่ามีการค้าลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

3. มีเนื้อหาที่คนทั่วไปสนใจ ทันทัยหรืออาจเป็นเรื่องในอดีตที่ผู้คนละเลย การ นำ แล่นเรื่อง ที่เนื้อหาที่คนทั่วไปแต่เองเห็นว่าน่าจะหยิบยกประเด็นใดขึ้นมาเพื่อสร้างความสนใจ ในแง่มุมใหม่ให้ เกิดขึ้นแก่ผู้อ่านได้

4. มีกลวิธีการเขียนที่ชวนอ่านน่าติดตาม สารคดีนอกจากมุ่งให้ความรู้หรือให้ข้อเท็จจริง แล้ว ยังต้องให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านด้วย นับตั้งแต่การตั้งชื่อเรื่อง การลำดับความ สำนวน โวหารที่ใช้ การเปิดเรื่องและการปิดเรื่องต้องสัมพันธ์และผสมกลมกลืนเป็นอันหนึ่งเดียว อาจ จะมีภาพประกอบ เพื่อทำให้สารคดีน่าอ่านมากยิ่งขึ้น ผู้อ่านสามารถอ่านสารคดีได้อย่างเพลิดเพลิน โดยไม่รู้ตัวว่ากำลังถูก บังคับให้อ่านงานเขียนที่มุ่งให้ความรู้เป็นหลัก

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

แนวทางการอ่านสารคดี ดังนี้

1. จับใจความสำคัญหรือประเด็นสำคัญของสารคดี การอ่านสารคดีแต่ละเรื่องหรือ แต่ละครั้ง ผู้อ่านต้องจับประเด็นของเรื่องให้ได้ว่าผู้เขียน ต้องการนำเสนอประเด็นอะไรให้แก่ ผู้อ่านหรือผู้อ่านสามารถสรุปสาระสำคัญของเรื่องราวนั้นได้ novel,
2. ต้องแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นของผู้เขียน สารคดีนั้นต้องมีเนื้อหาที่ดี ซึ่ง ผู้เขียนนั้นต้องเน้นแหล่งข้อมูลจากเอกสาร ข้อมูลภาคสนาม และมีการสัมภาษณ์เพื่อให้ข้อมูลที่ นำมาเขียนนั้นครอบคลุมประเด็นของเรื่องทั้งหมด เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้รอบในเรื่องนั้นๆ การ อ่านสารคดีผู้อ่านจึงได้รับความรู้อย่างรอบด้าน นอกจากนี้ผู้เขียนสารคดียังต้องสอดแทรกข้อ คิดเห็นลงไปด้วย เพื่อเป็นการนำเสนอความคิดแก่ผู้อ่านในมุมมองต่างๆ ซึ่งผู้อ่านไม่ควรด่วน สรุปหรือตัดสินตามสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอมา ดังนั้น ผู้อ่านจึงควรแยกให้ได้ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริง และส่วนใดเป็นข้อคิดเห็น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

3. แนวคิดที่ได้จากสารคดี ผู้อ่านต้องได้รับแง่คิดหรือมุมมองที่ใหม่ๆ ซึ่งผู้อ่านนั้นต้องพิจารณาเองว่าสารคดีเรื่องนั้นผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านได้แนวคิดเรื่องใด

4. การใช้ภาษากับการนำเสนอเนื้อหา การนำเสนอสารคดีนั้นต้องมีรูปแบบและวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ เช่น อาจมีการสมมุติตัวละคร การใช้ประโยคสนทนากัน เพื่อให้การ ปิดเรื่องนั้นดึงดูดความสนใจและสะดุดใจต่อผู้อ่านได้ ทั้งนี้ยังต้องสังเกตภาษาที่ใช้ด้วยว่ามีการ

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ปราณี สุรสิทธิ์ (2549) กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนสารคดีมีขั้นตอนเหมือนๆกับการเขียนบทความ แต่เพิ่มลักษณะพิเศษที่ผู้เขียนต้องแสดงความสามารถในการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการมีอารมณ์ร่วมกับผู้เขียน จึงกล่าวได้ว่าการเขียนสารคดีเป็นงานเขียนสร้างสรรค์อย่างหนึ่ง

ขั้นตอนสำคัญของการเขียนสารคดีก็คือ การเลือกเรื่อง การรวบรวมข้อมูล และชั้นลงมือเขียน ชั้นลงมือเขียน คือการวางรูปแบบโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

- ส่วนความนำ
- ส่วนเนื้อเรื่อง
- และส่วนความจบ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

วิธีเขียนสารคดีตามโครงสร้าง

ดังได้กล่าวแล้วว่าโครงสร้างสำคัญของสารคดีมี 3 ส่วน คือ ความนำ เนื้อเรื่อง และความจบ จึงขอให้รายละเอียดวิธีเขียนในแต่ละส่วน ดังนี้

1.วิธีเขียนความนำ ความนำคือส่วนเริ่มต้นของข้อเขียน เช่นเดียวกับอารัมภบทในการพูดความนำของสารคดีมีหน้าที่เช่นเดียวกับความนำในบทความ และความเรียงทั่วไป คือ สร้างความสนใจและดึงดูดใจผู้อ่านให้ติดตามเรื่องราวจนจบ วิธีเขียนความนำมีหลายวิธี ดังนี้

1.1. ความนำประเภทสรุปประเด็น เป็นการนำสาระสำคัญมากล่าวสรุปแต่ตอนต้น เพื่อให้ผู้อ่านตัดสินใจได้ว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในสนใจของตนหรือไม่ ความนำประเภทนี้ควรใช้กับเรื่องที่มีความน่าสนใจอยู่แล้ว หรือเป็นเรื่องที่ใกล้ชิดกับผู้อ่านจนทำให้อยากทราบรายละเอียดสารคดีที่ขึ้นต้นด้วยคำนำแบบสรุปประเด็น ส่วนมากจะเป็นการตอบคำถามหลัก เช่น ใคร ทำอะไรที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร ส่วนจะเลือกให้ข้อมูลใดเป็นพิเศษก็ขึ้นอยู่กับสาระสำคัญของเรื่อง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ปราณี สุรสิทธิ์ (2549)

เช่น

“เย็นวันที่ 14 มิถุนายน 2535 ข้าพเจ้าเดินทางกลับจากพักผ่อน
สนุกสนานกับเพื่อนๆ นักเขียนที่เขื่อนศรีนครินทร์ กาญจนบุรี
พบพาดหัวหนังสือพิมพ์ “พุ่มพวงตายแล้ว” ก็เหมือนกับถูกช็อคไปทีเดียว
ต่อจากนั้นจึงไล่อ่านทุกข่าวทุกฉบับให้แน่ใจว่า พุ่มพวง ดวงจันทร์ ราชนิรุตถ์
ผู้อยู่ในความชื่นชมของข้าพเจ้าตลอดมา ได้ตายไปแล้วชั่วนิรันดร์จริงๆ”

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ปราณี สุรสิทธิ์ (2549)

1.2 ความน่าประเทพรรยา

คือความน่าที่มีลักษณะสร้างบรรยากาศของเรื่องราวให้ตื่นใจ

ซึ่งเป็นวิธีที่นักเขียนนวนิยายนิยมใช้

โดยมีวัตถุประสงค์จะให้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์อย่างละเอียดประจักษ์ตัวเองร่วม

อยู่ในเหตุการณ์ด้วย การเขียนความน่าแบบนี้ควรใช้กับสารคดีประเภทตื่นเต้น

เร้าใจ หรือผจญภัย เช่น

“กระแสน้ำเชี่ยวกรากสีน้ำตายพุ่งชน พัดกอสวะผ่านไปเป็นสายๆ

ล่องจากทิศใต้สู่ทิศเหนือ ลำน้ำค่อนข้างลึก ฤดูน้ำหลากน้ำปริ่มล้นฝั่ง

แม่น้ำตองยिनนั้นลึกนักหน้าแล้งน้ำเป็นร่องลึกใจกลางแม่น้ำ

บัดนี้เห็นแต่ผิวสีน้ำตาลเป็นผืนแผ่ความกว้างของแม่น้ำไม่ต่ำกว่าสองร้อยเมตร

ใครที่ว่ายน้ำแข่งใครที่ว่ายน้ำเก่งหากลองมาว่ายน้ำที่แม่น้ำตองยिनในฤดูน้ำหลาก

ไม่แน่อาจจะเอาชีวิตรมาทั้ง ณ แม่น้ำแห่งนี้”

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

1.3 ความนำประเภทพรรณนา หรืออธิบาย

เป็นการเขียนอธิบายให้ผู้อ่านมองเห็นภาพ

โดยไม่จำเป็นต้องตั้งผู้อ่านหามีความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์แบบความ
นำประเภทบรรยาย โดยมากใช้ในการเขียนเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สิ่งของ

หรือสถานที่ อย่างไรก็ตามความนำประเภทนี้

ยังมีลักษณะมุ่งให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการตามที่ได้พบเห็นมากกว่าจะเป็นเพียง
การเล่าให้เห็นรายละเอียดของเรื่องอย่างเดียว

ตัวอย่าง

“ลำแสงของดวงอาทิตย์เหนือเกาะสุรินทร์ส่องผ่านไม้ยืนต้นที่แผ่กิ่งก้านเป็นร่ม
พุ่มพฤษภีเขียวชอุ่ม

ก่อให้เกิดเงาเหมือนศิลปินได้บรรจงลวดลายอันงดงามไว้ ณ
ผืนทรายของชายหาดนี้”

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

1.4 ความนำประเภทคำพูด การยกคำพูดมาเป็นความนำ นิยมใช้กันมากเมื่อจะเขียนถึงบุคคลที่คนทั่วไปรู้จักดี และเป็นคำพูดที่กินใจ มีคุณค่าแก่การนำมาเริ่มเรื่อง มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง บางครั้งอาจเป็นคำพูดที่ผู้เขียนจงใจใช้ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเข้าสู่เรื่อง อาจไม่ใช่คำพูดของบุคคลสำคัญก็ได้ ดังตัวอย่าง

“เคยมีสุภาชิตเก่าแก่กล่าวไว้ว่า
สถานที่เพื่อทุกสิ่งทุกอย่างและทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่สถานที่
จากสุภาชิตดังกล่าวเพื่อพูดถึงเวลา เราอาจจะเปลี่ยนแปลงใหม่ว่า
เวลาเพื่อทุกสิ่งทุกอย่าง และทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในเวลาก็ได้
ซึ่งเหมาะกับที่จะเตือนใจเราในการผลักดันชีวิตของเราให้ก้าวหน้าประสบความสำเร็จ”

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

1.5. ความนำแบบพูดคุยกับผู้อ่านโดยตรง

ความนำประเภทนี้ผู้เขียนจะใช้สรรพนามบุรุษที่สองแทนตัวเอง และผู้อ่านเหมือนกับกำลังคุยกัน เช่น “ผม” “คุณ” เพื่อสร้างความเป็นกันเองระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่ายู่ร่วมในเหตุการณ์เดียวกับผู้เขียน เช่น “ผมรู้ข่าวพุ่มพวง ดวงจันทร์ เสียชีวิตตอนดึกๆของวันที่เธอเสีย เด็กคนหนึ่งซึ่งเคยอยู่ด้วยกันที่บ้าน และเป็นแฟนเพลงของพุ่มพวงเข้ามาถามผมขณะกำลังนั่งทำงานอยู่ว่า พุ่มพวงตายเมื่อไร...ผมจึงขลุกขจี้ที่เดียวที่ได้บอกได้ว่าอินโหมะกวิทย์พูดว่า ขอแสดงความไว้อาลัยให้กับพุ่มพวง ดวงจันทร์ ผมนั่งซึมคิดถึงเธออยู่นานเชียว ใจคอห่อเหี่ยวเป็นอย่างมาก”

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

1.6 ความนำแบบกระทบความรู้สึก

เป็นความนำที่ใช้ถาหรืร่นร่งเพื่อให้กระทบความรู้สึกของผู้อ่านทันทีโดยใช้ภาษาสั้นกระชับและมีพลัง ส่วนใหญ่จะใช้กับเรื่องสะเทือนอารมณ์ ในสารคดีเคียงข้าวและสารคดีสนองปณัฐชนวิสัย เช่น

“เปรี้ยว!! กัมปนาทของเสียงป็นดังสนั่นขึ้นยามเที่ยงของวันที่ 15 เมษายน

กลางบ้านเลขที่48หมู่ที่ 2บ้านหนองแวง อ.ละหานทราย จ.บุรีรัมย์

ซึ่งขณะนั้นผู้คนกำลังรื่นเริงอยู่กับงานพิธีมงคลสมรส”

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

1.7 ความนำประเภทสร้างความฉงนสนเท่ห์ เป็นความนำที่สะดุดตามีลักษณะแปลก อาจใช้คำคล้องจอง หรืออาจใช้คำหรือพยางค์เพียง 1-2 พยางค์ เช่น

“มาสุรินทร์ต้องกินสุรา ถ้ามาสุรินทร์แล้วไม่กินสุรา ก็เป็นหมาสุรินทร์”

คำกล่าวติดปากที่ได้ยินได้ฟังบ่อยๆ เมื่อกล่าวถึงจังหวัดสุรินทร์”

บางครั้งก็สร้างความฉงนสงสัยว่าจะเกี่ยวกับเรื่องอย่างไร เช่น

“เมื่อมานหมอกของภาพลงตาจางหายไป จุดจบของยุคสมัยก็เวียนมาถึง”

ความนำประเภทนี้ไม่พบบ่อยนัก เพราะเหมือนเป็นการพูดเรื่องเล่นๆ ไร้สาระอาจทำให้ข้อเท็จจริงลดความน่าเชื่อถือ

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

1.8 ความนำประเภทคำถาม การตั้งคำถามเป็นความนำ เป็นการสร้างความสนใจผู้อ่านให้ติดตามเรื่องราวได้ดี ขณะเดียวกันก็ท้าทายว่าผู้เขียนจะเขียนอย่างไร จึงจะตอบคำถามที่ตนถามนำไว้ ดังนั้น คำถามที่ใช้จึงควรมีประเด็นที่ชัดเจนไม่ได้ตั้งขึ้นลอยๆควรเป็นคำถามที่สอดคล้องกับเรื่องราว และเป็นคำถามที่ผู้อ่านเองก็เคยคิดสงสัยอยู่เหมือนกัน ดังตัวอย่างเรื่องตาลปัตร ผู้เขียนตั้งความเป็นความนำ ดังนี้

“...เคยสงสัยไหมว่า พัดที่พระใช้บังหน้าเวลาสวดมนต์ เหตุใดจึงเรียกว่าตาลปัตร เกี่ยวอะไรกับต้นตาล? และทำไมต้องใช้ตาลปัตรบังหน้าเวลาสวดมนต์ด้วย?”

****หากพบว่ามีกรัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

1.9 ความนำประเภทยั่วล้อ เป็นความนำที่มีลักษณะยั่วเย้าผู้อ่าน หรือใครบางคนใช้ภาษาเบาๆ ไม่เคร่งเครียด เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ขัน และพาผู้อ่านเข้าสู่เนื้อเรื่องอย่างสบายๆ ตัวอย่างเช่น

สารคดีเรื่องพิพิธภัณฑสถานต่างเมือง ซึ่งดูเหมือนจะเป็นเรื่องหนัก แต่ผู้เขียนได้ใช้บทสนทนาเป็นความนำแบบยั่วล้อ ดังนี้
“นี่คุณ ผมจะพาคุณไปชมศิลป์ฯ จะไปไหม” สามีถามภรรยา
“ไปทำไมชมศิลป์” ภรรยาถามแบบพาซื้อ “ก็พาคุณไปเก็บพิพิธภัณฑสถาน”

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

1.10 ความนำประเภทกลอน-สุภาพิต เป็นการยกเอาคำกลอน สุภาพิต หรือคำคม ที่เป็นที่ยอมรับแล้วหรืออาจแต่งขึ้นใหม่ถ้าเห็นว่าดีกว่าการพรรณนาหรือการอธิบาย ข้อสำคัญของผู้เขียนต้องเลือกคำประพันธ์หรือคำคมให้ตรงกับเนื้อเรื่อง เช่น

จะเขียนถึงการบริหารจัดการจิตอาจขึ้นต้นด้วยกลอนง่ายๆว่า

“จิตสบายกายเป็นสุข จิตเป็นทุกข์กลายอ่อนเปลี้ย

จิตสลายกายก็เพลี้ย จิตละเหี่ยกายมลาย”

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ชื่อเรื่องที่ดีควรบอกบรรยากาศของเรื่องได้ชัดเจนและสามารถกำหนดทิศทางและขอบข่ายของเนื้อหาอย่างแน่นนอน เมื่อผู้อ่านเห็นชื่อเรื่องแล้วสามารถมองเห็นภาพคร่าวๆของเรื่องได้หลักการตั้งชื่อสารคดี ก็คล้ายกับการตั้งชื่อบทความและความเรียง คือ ควรครอบคลุมเนื้อหาที่สำคัญของเรื่อง มีความแปลกสะดุดตา ใช้ถ้อยคำสั้นๆตรงไปตรงมา หรืออาจใช้คำที่มีความหมายตรงข้าม หรือใช้คำคล้องจอง หรือใช้คำคมสุภาพหรือใช้คำที่สื่อไปในทางฉงนสนเท่ห์ เพื่อให้ผู้อ่านสะดุดความรู้สึก ทั้งนี้แล้วแต่ผู้เขียนจะเห็นเหมาะสม โดยทั่วไปชื่อเรื่องสารคดี

ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์และนิตยสารมักมีลักษณะต่อไปนี้

1. ชื่อเรื่องบอกเนื้อหา เป็นการตั้งชื่อโดยกล่าวถึงสาระสำคัญของเรื่อง จะใช้ข้อความที่กระชับตรงไปตรงมา การตั้งชื่อเรื่องโดยวิธีนี้นิยมมากที่สุด เช่น “สิมิรันสุดยอดทะเลไทย” “ละครเมืองเพชร”

2. ชื่อเรื่องแบบเล่นคำเล่นสำนวน เป็นลีลาการใช้ภาษาให้พลิกแพลง เต็มสีสนให้เรื่องสะดุดตา บางครั้งจะมีความหมายแฝง เช่น “ฉลาม...ผู้สง่างามแห่งห้วงสมุทร” “เสือดาวตายเพราะหาง”

****หากพบว่ามีกรัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

3. ชื่อเรื่องแบบฉงนสนเท่ห์ เรื่องบางเรื่องยังหาคำตอบไม่ได้หรือยังไม่กระจ่าง
ผู้เขียนจึงตั้งชื่อเรื่อง เช่น “คำสาปสวรรค์อาถรรพ์เพชร”

4. ชื่อเรื่องแบบคำถาม คำถามเป็นตัวกระตุ้นความสนใจให้ผู้อ่านอยากรู้
ดังนั้นผู้เขียนหลายคนจึงนิยมตั้งชื่อเรื่องโดยตั้งคำถาม เพื่อที่ตัวเองจะได้เขียนตอบตามประเด็นที่ตั้งไว้ด้วย เช่น
“ลายเซ็นกำหนดชีวิตได้จริงหรือ”

5. ชื่อเรื่องที่ใช้คำรุนแรง การใช้คำรุนแรงเกินจริงบ้าง
แต่มีพลังเร้าความสนใจได้ดี เช่น “ปล้นนครวัด” โศกนาฏกรรมของมนุษยชาติ

6. ชื่อเรื่องประเภทเรียกร้อง เช่น “มาเรียนดำน้ำกันเถอะ”

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

สรุปท้ายบทที่ 9

การอ่านสารคดีเป็นการตีความและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจที่เป็นระบบและลึกซึ้ง เริ่มตั้งแต่การสรุปเหตุการณ์เบื้องต้นไปจนถึงการวิเคราะห์อย่างละเอียด เมื่ออ่านสารคดีควรมีการตระหนักถึงแหล่งที่มาของข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลอย่างมีวิจารณญาณและเป็นระบบ การอ่านสารคดีมักจะมุ่งเน้นการศึกษาและเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจในด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย เช่น ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และอื่น ๆ การอ่านสารคดีช่วยเสริมสร้างทักษะในการวิเคราะห์ การตีความ และการเขียนให้มีความรู้สึกลึกและเข้าใจเฉพาะทางในเรื่องที่เราอ่านเข้าไปในรายละเอียดมากขึ้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์

<https://www.sarakadee.com/>

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 9

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. อธิบายสารคดีชีวประวัติและอัตชีวประวัติต่างกันอย่างไร
2. อธิบายว่านักศึกษามีแนวทางอ่านสารคดีอย่างไร
3. สารคดีมีกี่ประเภท

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เอกสารอ้างอิง

ชลอ รอดลอย (2544) การเขียนสารคดี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปราณี สุรสิทธิ์ 2549 การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

สำนักพิมพ์แสงดาว

ธัญญา สังขพันธานนท์ (2548) การเขียนสารคดีภาคปฏิบัติ มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2.

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บทที่ 10 การอ่านงานเขียนบันเทิงคดี และการอ่านงานเขียนสร้างสรรค์

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

องค์ประกอบเรื่องสั้น

1. โครงเรื่อง ง่ายไม่ซับซ้อน โดยต้องมีอุปสรรค ความขัดแย้ง การต่อสู้ และการแก้ปัญหาของตัวละคร
2. แก่นเรื่อง มักเน้นเป็นนามธรรมโดยมันจะแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน หรือ ซ่อนไว้บอกผ่านตัวละคร เช่น ความซื่อสัตย์
3. ตัวละคร มีตัวละครเอกเพียง 1-2 คน ไม่จำเป็นต้องเป็นมนุษย์ก็ได้
4. บทสนทนา เป็นการเล่าเรื่องของผู้แต่ง โดยอาจจะมีการบรรยายลักษณะบุคลิกตัวละครผ่านบทสนทนา
5. ฉาก สถานที่ เวลา บรรยายในเรื่อง ผู้เขียนต้องบรรยายภาพในเรื่องให้ผู้อ่านสามารถจินตนาการภาพตามได้
6. การปิดหรือเปิดเรื่อง อาจมีหลายลักษณะ เช่น จบแบบสมหวัง จบแบบผิดหวัง จบแบบเป็นจริงในชีวิต จบแบบหักมุม จบแบบทิ้งท้ายให้ผู้อ่านหาคำตอบ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัณย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

องค์ประกอบของนวนิยาย

1. โครงเรื่อง แนวทางที่ผู้แต่งใช้กำหนดบทบาท ลักษณะ และพฤติกรรมของตัวละคร
2. แก่นเรื่อง สารสำคัญที่ผู้แต่งต้องการสื่อให้ผู้อ่านรับทราบเพื่อให้ผู้อ่านหยั่งรู้และรวมกันได้ข้อคิด
3. บทสนทนา บทพูดบางครั้งก็อาจจะเป็นบทพูดคุยกัน หรือพูดกับตัวเอง
4. ฉากและบรรยายฉาก ฉาก สถานที่ เวลา ล้วนมีผลกับตัวละครและอารมณ์ของเรื่องด้วย
5. ทักษะคติของผู้แต่ง
6. ท่วงทำนองการแต่ง
7. ตัวละคร ไม่จำเป็นต้องเป็นมนุษย์เสมอไป แต่พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะเทียบเคียงกับมนุษย์
8. กลวิธีการแต่งและกลวิธีการนำเสนอ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ยกตัวอย่างการตีความวรรณกรรมเรื่องสั้นจากหนังสือที่ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน หรือวรรณกรรมซีไรต์ (S.E.A. Writ) ประจำปี 2524 เรื่อง “ขุนทอง... เจ้าจะกลับเมื่อฟ้าสว่าง” ของ อิศศิริ ธรรมโชติ ดังนี้

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

รำลึกกันมาตั้งแต่ต้นเข้าพรรษา ว่าเจ้าขุนทองมันจะได้กลับมาบ้าน มาเป็นผู้นคนพลเมืองอย่างถูกต้องอย่างเพื่อนบ้านคนอื่นได้ก็เห็นจะคราวนี้แหละ! ถึงแม้ฝนจะยังไม่มา ทุ่งนาจะยังแล้ง น้ำในหัวใจของแม่อันเคยเหือดแห้งก็กลับฉ่ำชุ่มขึ้นอย่างประหลาดล้นเหลือ...

แม่กระวีกระวาดตระเตรียมตัวไปรอการกลับมาของเจ้าขุนทอง...

เจ้าขุนทอง มันสะพายย่าม ทิ้งเรือนหายลับไปนับแต่กลางฤดูฝนปีที่แล้ว โดยไม่ล่ำลาอาลัย และโดยไม่บอกให้ใครแม้แต่แม่รู้ ข้าว่ามีคนเห็นมันกลั้นสะอื้น ไปคนเดียวด้วยสองมือเปล่าเข้าไปปากกว้างอันอ้างว้าง-มืดมน

“ดาบล่ะ! เอ็งไม่เอาไปด้วยหรือ” คนสวนทางทักถาม

“ไม่ต้อง ข้าไปหาเอาข้างหน้าได้”

เจ้าขุนทองมันว่าอย่างนั้น ก่อนจะสะบัดหน้าแล้วเดินหายเข้าป่าไป!

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แม่ลงเรือพาย ทวนกระแสน้ำในลำคลองที่ไหลระเรื่ออ่อนราด้วยน้ำน้อยฝนแล้งนั้นไปอย่างช้า ๆ เมื่อฟ้าสาง ตรงข้ามกับหัวใจที่ร้อนรนรีบเร่ง ล่องไปแล้วข้างหน้าคือศาลากลางเมืองที่เขาจัดไว้ รอรับให้เจ้าขุนทองมันกลับมา... ไยจะไม่ดีใจ ไยจะไม่อยากเห็นหน้า ก็มันร่วมปีแล้วละนี่ ที่มันได้จากบ้านไป แม่วาดภาพลูกชายในห้วงคิดคำนึง พลาทหันหน้าบอกว่าให้เร่งฝีพายมันเร็วขึ้น

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

“ถ้าขุนทองไม่กลับมาละ แม่เฒ่า” บ่าวผีพายเอ๋ยถาม

“กลับซี! มันต้องกลับ...มันต้องคิดถึงแม่ ขำรู้ใจ”

แม่ยืนยันถ้อยคำกับบ่าวในบ้านอย่างแข็งขัน แต่สีหน้าปีติผันแปรเปลี่ยนเป็นสลด
ซัดลงอย่างสังเกตเห็นได้ชัด

‘ถ้าขุนทองไม่กลับมา!’ คำนี้สะดุดหัวใจนักแล้ว

ยิ่งนึกถึงตอนที่ขุนทองมันร้องไห้ในวันเกิดเหตุใหญ่แล้วแม่ยิ่งใจหายหนัก! ยังจำ
ได้ว่าก่อนมันจะหายหน้าไป มันนอนร้องไห้รำพันอยู่ในเรือนจนตีก้น

แม่รู้ว่า ขุนทองมันโกรธ มันน้อยใจ-แต่มันน้อยใจใคร โกรธใคร จนปานนี้แม่ไม่รู้

**หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

อดนึกย้อนสะท้อนใจ สงสัยไปถึงความโกรธความน้อยใจของเจ้าขุนทองมันไม่ได้อะไร ทำไม่หนอมันถึงได้มากมาย ถึงกับมันต้องตัดใจทิ้งถิ่นฐานบ้านช่อง และทิ้งแม่ไปได้-ทิ้งความสุขในชายคาบ้านไป เคว้งคว้างอยู่กลางป่า เป็นปฏิปักษ์ต่อบ้านเมืองให้กฎหมายลงทัณฑ์

และนี่ขุนทองมันจะแลกบ้านแลกแม่ เพียงเท่านั้นแหละหรือ...ไม่น่าเป็นไปได้! แม่ร้องค้ำนอยู่ในใจ...

แสงเรือรางสว่างสลัวผ่านขอบฟ้าเหนือเวียงคลองเห็นรำไรข้างหน้าสุมทุมพุ่มไม้สองฟากฝั่ง มองอับเฉามัวหม่นอยู่ในความวิเวก กระทมกระทบ โรงนา และเรือนไม้ที่เรือพายผ่านไป ซ่อนอยู่ในเงาไม้เป็นเงาตะคุ่มแลทะมึนเปล่าเปลี่ยวและเหงาเหมือนกับเรือนร้าง ในฉับพลันช่วงนั้นและในเรือนหัวใจที่หวั่นไหวไม่เป็นสำ แม่แว่วเสียงขุนทองมันเจื้อยแจ้วขึ้นเหนือสุมทุมพุ่มไม้รายคลองอันวิเวกนั้น

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

“ฉันมั่นใจนะแม่ ว่าสองมือเปล่า ๆ นี่จะเอาชนะมันได้”

“มันนะใครล่ะ”

ขุนทองไม่ตอบแม่ในตอนนั้น แต่ออกท่าทางเกรี้ยวกราดเหมือนโกรธแค้นใครมา เมื่อรำคาญนัก แม่ก็ว่า “เออเถอะ! อย่าฆ่าฟันกันก็แล้วกัน” ขุนทองมันได้ยินดังนั้นก็หัวเราะ ประกายตาสดใส อยู่ด้วยร่ำรอยของวัยเด็ก

แม่ไม่เคยคิดสักนิดว่า ในกาลต่อมามันจะไปถูดาบเทียมคลุกอยู่กับเลือดและความตาย ท่องอยู่ตามป่าเขาและดงดิบกันดารไกล ทั้งที่ไม่เคยเห็นมันจับดาบ นอกจากหนังสือหนังหาที่มันรักของมัน!

นกสองฝั่งคลองส่งเสียงเพรียกเหมือนเรียกภวังค์อันหวนไหวของแม่ให้กลับคืนมา ฟ้าสาางอย่างเต็มทีจนแลเห็นควันไฟลอยว่อนอยู่เหนือ ณ แมกไม้ไกลลิบ-สีขามัว อ้อยอิงตัดกับแสงมล้างเมสียง ณ ขอบฟ้าโพ้นไกล

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

แม่เตรียมด้ายมาผูกข้อมือรับขวัญและเตรียมข้าวของเครื่องใช้มาให้ขุนทองแล้ววันนี้!

บ่าวเหเรือเข้าท่า เมื่อตะวันสายพราวแสงเป็นตัวเต็นระริกจับผิวน้ำในลำคลอง แล้วสองคนกับบ่าว แม่ก็เร่งฝีเท้าออกเดินดุ่ม มุ่งมันไปยังศาลากลางเมือง

“เขาตายแล้วละ!” เด็กหนุ่มคนหนึ่งบอกแม่
แม่ร้องไห้...ขุนทองตายเสียแล้ว!

“เจ้าพบศพเขารึ” แม่ถาม

“ไม่ – ไม่ใช่ศพเขา พบตัวเขานั้นแหละ เขาให้มาบอกว่าเขาตายแล้ว” เด็กหนุ่มคนนั้นว่า

“เขาอยู่กับใคร” แม่ถามอีก

“เขาอยู่กับดาบนะซี! ดาบเปื้อนเลือด...รอยคราบของความชิงชัง!” เด็กหนุ่มตอบ

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

วิเคราะห์ตัวบท

	เรื่องขุนทอง...เจ้าจะกลับเมื่อฟ้าสว่าง เป็นเรื่องสั้นแก่นของเรื่อง
โครงเรื่อง	การต่อสู้ของนักศึกษาในยุคนั้น
ตัวละครขุนทอง	แม่ คนสวนทาง บ่าวผีพาย และเด็กหนุ่มที่ส่งข่าวเรื่องขุนทองตาย
บทสนทนา	ภาษาสนทนาเข้าใจง่าย
ฉาก	บ้านเรือนที่อยู่ริมน้ำ
บรรยากาศ	ด้วยความรู้สึกหวนหาอาลัย และกังวล

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การตีความ

ตีความตามเนื้อหา

ผู้แต่งได้สะท้อนให้เห็นถึงการต่อสู้ของกลุ่มนักศึกษากับรัฐ โดยใช้ “ขุนทอง” เป็นตัวแทนของนักศึกษา แทนความถูกต้องหรือประชาธิปไตย ส่วน “แม่” เป็นตัวแทนของประชาชนที่ไม่เข้าใจดี อยู่ชนบท ห่างไกล คำว่าจะกลับเมื่อ “ฟ้าสว่าง” ความหมาย คือ ประชาธิปไตยที่แท้จริง

ตีความตามน้ำเสียง

ผู้แต่งมีเจตนาที่จะสะท้อนให้เห็นอุดมการณ์อันยิ่งใหญ่ของกลุ่มนักศึกษาในยุคนั้น ๆ และความรักของแม่ไม่เคยขัดขวางการกระทำของลูกแม้จะห่วงใยและกังวล เมื่อลูกจากไปไม่มีวันกลับ แม่ก็ยังเชื่อว่าลูกจะต้องกลับไม่วันใดก็วันหนึ่ง

พัชจิรา จันทรดำ (2554) อธิบายว่า

อ่านโครงเรื่อง เพราะ โครงเรื่องมีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการอ่านเรื่องสั้น ทั้งนี้ด้วย เหตุ
ดังต่อไปนี้

1. โครงเรื่องเปรียบเสมือนฐานรากหรือกระดูกสันหลังของ เรื่องสั้น เพราะโครงเรื่องสะท้อนถึง
จุดประสงค์หรือความสนใจของ ผู้เขียน ทั้งยังทำให้เรื่องดูสมจริงสมจังน่าเชื่อถือแก่ผู้อ่าน
2. โครงเรื่องเป็นส่วนเสริมที่สำคัญของตัวละคร แก่นของเรื่อง และสัญลักษณ์ เพราะนอกจาก
องค์ประกอบทั้งสามของเรื่องทีกล่าว มาข้างต้น จะวิวัฒนาการไปตามแผนของโครงเรื่องแล้ว โครงเรื่อง ยังเป็น
ตัวกำหนดและเผยจุดมุ่งหมายของนักประพันธ์ผ่านแบบแผน ของตัวละคร แก่นของเรื่อง และสัญลักษณ์เหล่านั้น
ดังนั้น เนื้อแท้ ของโครงเรื่อง คือ เหตุการณ์ (Incident) ที่มีการเรียบเรียงอย่าง สัมพันธ์ต่อเนื่องนั่นเอง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ดังนั้น ในการอ่านเรื่องสั้น ผู้อ่านจึงควรพิจารณาเหตุการณ์ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ (ปริญญญา เกื้อหนุน 2532, 24)

1. เหตุการณ์จะเป็นปัจจัยเสริมความคิดและอารมณ์ของ เรื่อง จุดมุ่งหมายประการหนึ่งของการเขียนเรื่องสั้นหรือนวนิยายที่นักประพันธ์ต้องการให้เกิดกับผู้อ่านก็คือ การสร้างอารมณ์และความ รู้สึกให้เกิดขึ้นจากพฤติกรรมและเหตุการณ์ที่ค่อย ๆ เปิดเผย คลี่คลายไปเป็นระยะ ๆ ในขณะที่ย่าน

2. เหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์เกิดขึ้นและพัฒนาเพราะมี ต้นเหตุ เหตุการณ์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นเนื่องจากความขัดแย้งต่อกันหรือไม่ก็อาจจะเกิดขึ้นจากแรงจูงใจบางอย่างเมื่อผู้อ่านอ่านเรื่องสั้นจะรับรู้ สาเหตุหรือต้นเหตุเหล่านั้น จากเหตุการณ์ที่เรียงลำดับอย่าง ต่อเนื่อง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนจะเป็นต้นเหตุของการเกิดเหตุการณ์ ที่ตามมาได้ เหตุการณ์ในเรื่อง เหตุการณ์ต่าง ๆ กัน จะสร้างเสริมให้ผู้อ่านรู้ต้นเหตุของ นักประพันธ์จะไม่บรรจุเหตุการณ์ที่ไม่เกี่ยวเนื่องต่อ หรือจะไม่บรรจุเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้อ่านไม่รู้ต้นเหตุโดยเด็ดขาด ผู้อ่านจึงต้องเข้าใจได้เสมอว่า เหตุการณ์ในเรื่องทุกเหตุการณ์ล้วนมี ความหมายและสำคัญต่อเนื้อเรื่องทั้งสิ้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลักษณะของโครงเรื่องที่ดี

1. จะต้องประกอบด้วยปัญหาข้อขัดแย้งหรือมีข้อคิดที่น่าสนใจ
2. มีกลวิธีในการลำดับเรื่องให้เข้าใจได้กระจ่างแจ้ง มีวิธี เปิดและปิดเรื่องอย่างน่าประทับใจ
3. สร้างความสนใจใคร่รู้เรื่องต่อไป
4. ไม่มีเหตุบังเอิญ
5. ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวเนื่องกันอย่าง มีเอกภาพจากเรื่องเล็กไปสู่เรื่องใหญ่
6. ชี้ให้เห็นผู้อ่านได้เห็นโลกหรือสังคมมนุษย์อย่างกว้างขวางลึกซึ้ง (ลาวัวฌย์ สังขพันธานนท์ 2528, 10)

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ฉาก (Setting) เรามักจะพูดถึงฉากในการแสดงภาพยนตร์ การแสดงละคร และในงานประพันธ์ประเภทเรื่องสั้น ความหมายของฉากสามารถ อธิบายได้ในรูปของสถานที่ และช่วงเวลาหรือยุคสมัยที่เกิดเหตุ การณ์ในเรื่อง อย่างไรก็ตาม ผู้อ่านไม่สามารถพิจารณาฉากเพียงแต่ ด้านบรรยากาศ (Atmosphere) และอารมณ์ความรู้สึก (Mood) ที่ ฉากได้มีส่วนประกอบสร้าง ขึ้นมา แต่ยังจะต้องเข้าใจอีกต่อไปว่า ฉากเป็นเทคนิคเชิงศิลปะการประพันธ์อย่างหนึ่งที่นักประพันธ์นำมา ใช้เพื่อสร้างแก่นเรื่อง (ปริญา เกื้อหนุน 2537, 20) อย่างไรก็ตาม ถ้ากล่าวถึงฉากในแง่ความเป็นจริงในชีวิตแล้ว ก็สามารถเข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งแวดล้อม หรือสภาพการณ์ในช่วงเวลา หรือยุคต่าง ๆ ซึ่งสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ก็มีอิทธิพลต่อมนุษย์ในด้าน ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการหาเลี้ยงชีพ ที่พัก อาศัย ประเพณี วัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนั้นแล้ว สิ่งแวดล้อมหรือฉากยังมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ การกระทำ หรือแม้แต่วิธีคิด ของตัวละครหรือต่อบุคคล

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ในการเขียนเรื่องสั้น บางทีนักประพันธ์เปิดเรื่องด้วยการ พรรณนาฉาก เอาฉากเป็นหลัก โดยถือว่า สถานที่บางแห่งมีลักษณะ ชี้ชวนให้เราเกิดความรู้สึกบางอย่างใดอย่างหนึ่ง 1 สตีเวนสัน นักเขียนนวนิยายเชิงเรื่อง เผลอใจได้กล่าวว่า “สถานที่บางแห่งบ่งตัวของมันเองอย่างชัดเจน สวนอันรกเรือขึ้น และย่อมประกาศดัง ๆ ว่า มันเป็นที่สำหรับการฆาตกรรม บ้านเก่า โบราณทำให้เรารู้สึกว่ามีผีสิง ตามฝั่งทะเลบางแห่งมีลักษณะอย่างจะเป็น ที่สำหรับเรือแตก” ที่จริงบรรดาสถานที่ต่าง ๆ ก็เป็นไปตามสภาพของมันนั่นเอง แต่ความรู้สึกของเรานั้นเมื่อได้ เห็น เช่น เห็นโบสถ์เก่าปรักหักพัง มี พระพุทธรูปพระศอขาด สถานที่ครึ้ม เราก็คิดไปว่าจะต้องมีปีศาจสิง อยู่ บรรดาสถานที่ต่าง ๆ ย่อมนำความรู้สึกของเราให้เกิดได้ต่าง ๆ และนักเขียนย่อมวาดฉากขึ้น เพื่อเตรียมอารมณ์ ของผู้อ่านให้เข้ากับ เหตุการณ์ที่จะปรากฏขึ้นในฉากนั้น ๆ (เปลื้อง ณ นคร, 2535) เกิดขึ้น

สรุป ฉาก โครงเรื่อง ก็ย่อมาหมายถึงสถานที่และเวลาที่เรื่องแต่ละเรื่อง ในบางครั้งฉากมีบทบาทเสมือน ตัวละครด้วยตัวหนึ่งใน คือมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับพฤติกรรมตัวละครในเรื่องที่ ได้ดำเนินไปตั้งแต่ต้นจนจบนั่นเอง

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ตัวละคร (Character) ตัวละครคืออะไร เพอร์รีน (Perrine) คำว่าตัวละครไว้ ๒ ประการด้วยกัน คือ ได้อธิบายความหมายของ ประการแรก ตัวละครคือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยว ข้องกันในเรื่อง (Any of the persons involved in a story) ความ ประการที่สอง คือ คุณสมบัติพิเศษทางศีลธรรมและรูปร่างหน้า หมาย ประการหนึ่งของตัวละคร (ปริญญา เกื้อหนุน, 2537) หรือคือภาพบุคคลอันมีอุปนิสัย หรือลักษณะอันใดอันหนึ่ง ซึ่งเด่น ชัดยิ่งกว่าปกติ และความที่มีอุปนิสัยและลักษณะอันนั้น นำผลอย่าง ใดอย่างหนึ่งมาสู่ตัวเองหรือคนอื่น (เปลื้อง ณ นคร 2535) ลักษณะเหล่านี้ เช่น ความเมตตา กรุณา ความเหี้ยมโหด ความ สามารถพิจารณาหา เหตุผล ความริษยา อาฆาต ความตั้งใจจริง ความ เชื่อ ความโง่ สิ่งเหล่านี้อาจมีอยู่ในตัวบุคคลหนึ่ง ๆ อย่างละเล็ก ละ น้อย แต่บางคนอาจมีประจำตัวจนเห็นชัด ตัวละครในเรื่องสั้นจะ ต้องมีอุปนิสัยอย่างใดอย่างหนึ่งแสดงออกมา โดยชัด เช่น ขี้ตระหนี่ รู้จู้ ตระหนี่ถี่เหนียวจนภรรยาอยู่ด้วยไม่ได้ คนที่รักดีต่อนายก็ถึงกับ ยอมเสี่ยงภัย สละ ความสุขให้นายได้ คนที่เต็มไปด้วยความอาฆาตก็ จะต้องอยู่เป็นสุขไม่ได้ นอกจากจะแก้แค้นให้เสร็จไป แม้ตัวจะ ได้ รับผลแห่งการกระทำนั้นอย่างไรก็ยอม

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การวิเคราะห์ตัวละคร สำหรับการวิเคราะห์ตัวละครในเรื่องสั้นนั้น มีลักษณะของตัวละครซึ่งผู้วิเคราะห์จะต้องพิจารณาและให้ความสำคัญในเบื้องต้น ดังต่อไปนี้ (ลาวัญย์ สังขพันธ์านนท์ 2525, 31)

1. ลักษณะนิสัยตัวละคร มี 2 แบบ คือ

1.1 น้อยลักษณะ (Flat Characters) คือตัวละครที่มีลักษณะ นิสัยเพียงหนึ่งหรือสองอย่าง เช่น ถ้าเป็นคนดีก็ดีตลอด ไม่มีชั่ว ปะปน หรือถ้าเป็นตัวอิจฉาก็ต้องแสดงความร้ายกาจตลอดเรื่อง จะ ไม่มีโอกาสเป็นคนดีหรือมีแง่มุมที่ดีอื่น ๆ เลย

1.2 หลายลักษณะ (Round Characters) คือตัวละครที่มี ลักษณะนิสัยคล้าย ๆ คนทั่ว ๆ ไป คือมีลักษณะหลาย ๆ อย่าง เช่น ขุนแผนเป็นชายเจ้าชู้ที่มีความรักแท้ มีอารมณ์รุนแรงแต่เยือกเย็น สุขุมเมื่อวัยสูงขึ้น เป็นนักรบที่กล้าหาญ มีอัธยาศัยดี รู้จักการควรไม่ควร เป็นข้าราชการที่มีความจงรักภักดีและซื่อสัตย์ เป็นสามีที่เลว แต่เป็นพ่อที่ดี และมีความเหี้ยมโหดมุทะลุต่อศัตรู ลักษณะดังกล่าว ทำให้ขุนแผนเป็นตัวละครที่มีชีวิตสมจริง

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

2. ความสมจริงของตัวละคร ความสมจริงของตัวละครดูได้ จากความน่าเชื่อถือ ความสมเหตุสมผล และความเป็นไปได้ ความ สมจริงหรือความมีเหตุผลของตัวละคร ไม่ได้หมายความว่าตัวละคร ในเรื่องที่คุณแต่งนำมาถ่ายทอดจะต้องถอดแบบมาจากคนจริง ๆ เท่านั้น เพราะบางทีอาจจะเป็นบุคคลที่คุณแต่งสร้างขึ้นจากจินตนาการ

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

3. การรักษาลักษณะนิสัยของตัวละคร ถ้ามีการเปลี่ยนแปลง ลักษณะนิสัยของตัวละครจะต้องมีเหตุผล ที่สมควร เพราะตัวละคร ในเรื่องสั้นมักได้มาจากบุคคลจริง ๆ ประพันธ์ต้องมาเติมเต็มให้เข้มข้น ตัวละครขึ้นเอง ไตลักษณะหนึ่ง แต่เพื่อให้แลเห็นชัดเจน นัก บางทีนักประพันธ์อาจนิรมิต โดยให้ตัวละครนั้นเป็นแบบอย่าง ของคนลักษณะ และผู้เขียนมีความปรารถนาจะแสดงความรู้สึก นึกคิดของตนเกี่ยวกับคนในแบบนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้ ตัวละครในเรื่องสั้นจึงมีบทบาทเหมือนกับคน ที่แสดงบทบาทและแสดงพฤติกรรมออกมาตามสถานการณ์ สิ่งแวดล้อม หรือภาวะที่ตัวละครต้องเผชิญในวิถีชีวิตของเรา ต่างกัน ที่ว่า ตัวละครในเรื่องสั้นจะถูกสร้างสรรค์ ขึ้นมาจากจินตนาการของ นักประพันธ์ และเรื่องสั้นจะไม่สามารถประกอบเป็นเรื่องสั้นได้ถ้า ปราศจากตัวละคร นักประพันธ์จะประสบความสำเร็จในการถ่ายทอด ความคิดของเขาได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการสร้าง ตัวละครให้น่า สนใจและมีบทบาทที่เหมาะสม การทำความเข้าใจลักษณะและความ คิดของตัวละครให้ชัดเจนจะช่วย ให้ผู้อ่านเข้าใจโครงเรื่อง แก่นของ เรื่อง เนื้อเรื่อง ธรรมชาติและธาตุแท้ของตัวละครได้เด่นชัดมากขึ้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บทสนทนา (Dialogue) การดำเนินเรื่องของเรื่องสั้นโดยทั่วไป พอจะจำแนกออกได้ เป็น 3 ลักษณะกว้าง ๆ คือ

1. การดำเนินเรื่องหรือการเล่าเรื่องด้วยความรู้สึกนึกคิดของ ตัวละครตัวใดตัวหนึ่งเป็นหลักตั้งแต่ต้นจนจบ หรือที่เรียกกันโดยทั่วไปว่า การเดินเรื่องโดยผ่านกระแสสำนึก (The Stream of Consciosness) ลักษณะการดำเนินเรื่องของเรื่องสั้นอย่างนี้จะไม่ มีบทสนทนาที่ชัดเจน ในที่นี้จะเรียกว่า เรื่องสั้นเชิงกระแสสำนึก (The Stream of Consciosness)

2. การดำเนินเรื่องหรือการเล่าเรื่องโดยผ่านตัวละครสนทนา กัน ผู้เขียนไม่เน้นที่จะบรรยายความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร เป็นหลัก แต่จะบรรยายให้เห็นถึงภาพที่มีการเคลื่อนไหวของตัวละคร และฉาก ในเรื่องคล้ายกับภาพยนตร์หรือละคร การดำเนินเรื่อง ส่วนใหญ่จะมี บทสนทนาของตัวละครที่ชัดเจน ในที่นี้จะเรียกเรื่องสั้นลักษณะนี้ว่า เรื่องสั้นไดอะล็อก (Dialogue)

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

3. การดำเนินเรื่องหรือการเล่าเรื่องประการสุดท้าย ผู้เขียนจะ ใช้วิธีการดำเนินเรื่องของทั้งสองลักษณะ ข้างต้นผสมผสานกัน คือ ดำเนินเรื่องโดยเน้นให้ตัวละครมีความรู้สึกนึกคิด และในขณะเดียวกันในเรื่องก็มีบทสนทนาของตัวละครที่ชัดเจนด้วย ในที่นี้จะเรียกว่า เรื่องสั้นคอนเซ็สเนสไดอะล็อก (Conciosness Dialogue) กล่าวสำหรับเรื่องสั้นไดอะล็อกหรือเรื่องสั้นที่มีบทสนทนา แล้วถือกันว่า การใช้บทสนทนาในเรื่องสั้นหรือนวนิยาย จะทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกสมจริงราวกับได้ร่วมฟังการสนทนาอยู่ด้วย ทำให้ผู้อ่านเกิดความเชื่อมั่นต่อเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องจริง เพราะผู้อ่าน เกิดจินตนาการว่า ตนเองเป็นผู้ประสบเหตุการณ์นั้นด้วยตัวเอง

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เข้าใจหลักการเขียนสร้างสรรค์

สุธิวศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2531)

การตั้งชื่อเรื่อง

ชื่อเรื่องที่ดีจะต้องบอกบรรยากาศของเรื่องได้ชัดเจนและสามารถกำหนดทิศทางและบ่งบอกขอบข่ายของเนื้อหาแน่นอน
ชื่อเรื่องที่มีขอบข่ายกว้างเกินไปย่อมเป็นการยากที่จะเขียนให้ได้สาระครบถ้วนและสมบูรณ์ได้ จึงควรตั้งชื่อเรื่องให้มีขอบข่ายแคบ
ที่สุดเท่าที่จะแคบได้เพื่อจะได้เขียนเจาะให้ลึก และเขียนให้ความรู้ความคิดเฉพาะด้านอย่างกว้างขวางและพิสดารที่สุด
ในกรณีที่มิใช่อื่นตั้งชื่อเรื่องให้ผู้เขียนจะต้องตีความหมายของเรื่องให้ตรงประเด็นศึกษาและทำความเข้าใจให้แก่
เห็นขอบข่ายของเรื่องเสียก่อน มิฉะนั้นอาจจะเขียนผิดเป้าหมาย หรือ
เขียนนอกนอกเรื่องได้

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

วนิดา บำรุงไทย (2545)โครงสร้างของการนำเสนออันเป็นแบบแผนที่ยึดถือกันโดยทั่วไปว่าประกอบด้วยส่วนต่างๆ ของข้อเขียน ดังนี้

1. บทนำ หรือ ความนำ
2. เนื้อเรื่อง หรือตัวเรื่อง
3. บทสรุปหรือการจบเรื่อง

บทนำ หรือ ความนำ บทนำหรือ ความนำ คือ ส่วนแรกหรือส่วนต้นของข้อเขียนที่จะเกริ่นหรือแจ้งผู้อ่านเกี่ยวกับสาระของเรื่องว่าจะมีความน่าสนใจ หรือมีแนวคิดที่สำคัญอย่างไร บทนำจึงเป็นส่วนที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเชิญชวนหรือสร้างความสนใจของผู้อ่านให้เกิดความใคร่รู้ อยากติดตามอ่านโดยตลอดเรื่อง บทนำที่ดีจึงควรเริ่มต้นอย่างสดใส มีชีวิตชีวา ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่น่าสนใจในข้อเขียนนี้ ในทางตรงกันข้าม

บทนำที่เริ่มต้นด้วยความพรัมัว สับสนหรือจืดชืด ก็จะมีผลทำให้ผู้อ่านไม่ประทับใจ ไม่สนใจติดตามอ่าน บทนำที่อ่อนด้อยจึงมีโอกาสนี้จะทำให้ข้อเขียนล้าหลังได้โดยง่าย แม้ว่าเนื้อหาสาระจะเต็มไปด้วยคุณค่าความน่าสนใจเพียงใดก็ตาม ผู้เขียนจึงต้องเขียนบทนำอย่างประณีต เอาใจใส่เป็นพิเศษ ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าส่วนอื่นๆ ของข้อเขียน

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

วนิดา บำรุงไทย (2545)

1.บอกประโยชน์ที่ผู้อ่านจะได้รับจากสาระของเรื่องคงจะกล่าวได้ว่า การนำเรื่องแบบนี้เป็นกลวิธีที่ดีมากวิธีหนึ่ง
เนื่องด้วยธรรมชาติมนุษย์ ซึ่งมักให้ความสำคัญความสนใจตนเองมากกว่าสิ่งอื่นใด
การเขียนบทนำเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าจะได้รับประโยชน์จากการอ่านเรื่องนี้
เช่น จะทราบกลวิธีการผูกมิตร สร้างไมตรี จะประสบความสำเร็จในการเรียน
ครองชีวิตรักอย่างไรให้ยั่งยืน ฯลฯ
ย่อมสามารถชักจูงให้ผู้อ่านเกิดความสนใจได้ง่ายกว่าวิธีอื่นๆ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

2. นำด้วยเรื่องซ้ำขึ้น

การเปิดบทนำด้วยเรื่องขบขัน หรือเกริ่นนำอย่างมีอารมณ์ขัน เพราะโดยทั่วไปผู้อ่านส่วนใหญ่ย่อมชอบอารมณ์ขันอยู่แล้ว

นอกจากนี้การนำเรื่องด้วยเรื่องสนุกสนานยังเป็นการสร้างบรรยากาศอันสนุกสนานรื่นเริง ทำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องด้วยความสดชื่นแจ่มใสอย่างไรก็ตาม การใช้อารมณ์ขันในบทนำ ตลอดจนส่วนอื่นๆ ของข้อเขียนนั้น ควรระมัดระวังว่าต้องเป็นอารมณ์ขันที่มีรสนิยมดีไม่ก่อผลในเชิงกระทบเสียชื่อเสียงผู้ใด ไม่หยาบคายหรือหยาบโหล่น และไม่พรวดพราดเกินไปจนทำให้สาระหรือประเด็นสำคัญดูเบาบางหรือหมดความน่าสนใจ

3. นำด้วยวาทะที่เร้าใจวาทะโวหาร คำคมต่างๆ ทั้งที่เป็นภาษาร้อยแก้ว บทประพันธ์ร้อยกรอง ซึ่งได้กลั่นกรองแล้วด้วยภาษาอันราบรื่น ไพเราะกะทัดรัดเนื้อหาหรือความคิดคมคาย หล็กแหลม ย่อมชักนำความสนใจของผู้อ่านได้ง่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นโวหารของผู้เขียนเอง ก็จะยิ่งสร้างความประทับใจยิ่งขึ้น

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ส่วนการนำเรื่องด้วยวาตะหรือโวหารของกวี นักเขียน หรือผู้นำคนสำคัญซึ่งเป็นที่ยึดจำ
รู้จักกันดีและมีผู้อ้างถึงบ่อยๆอาจมีจุดอ่อน เพราะขาดความเข้าใจเร้าอารมณ์เท่าที่ควร นอกจากนี้
ในแง่ของชาวตะวันตกการเปิดบทนำเรื่องด้วยวาตะของผู้อื่นอาจเป็นการไม่แสดงฝีมือตลอดจน
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เขียน การเปิดบทนำด้วยโวหาร คำคม คำประพันธ์ของผู้อื่น จึงเป็น
สิ่งที่ผู้เขียนต้องใช้ด้วยความระมัดระวังต้องแน่ใจว่ามีประสิทธิภาพในการเร้าใจ คือไม่ใช่โวหารที่มีผู้
กล่าวถึงบ่อยเกินไปจนจืดชืดไม่น่าสนใจ

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

4.นำด้วยการกล่าวถึงความสัมพันธ์ ความศรัทธา หรือความรู้สึกร่วมกัน การกล่าวอ้างถึงความสัมพันธ์ร่วมกันของผู้เขียนกับผู้อ่าน เช่น
ความเป็นสายเลือดไทยเช่นเดียวกันความเป็นพุทธศาสนิกชนด้วยกัน หรือการกล่าวถึงความศรัทธา ชื่นชม ในบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกันตลอดจนความรู้สึกหรือความมีอารมณ์ร่วม เช่น อารมณ์เศร้าหรือความเบิกบานยินดีในเรื่องใดเรื่องหนึ่งร่วมกันเหล่านี้เป็นการนำเรื่องอย่างมีจิตวิทยาโน้มน้าวให้อ่านเกิดความสนใจได้ดีอีกวิธีหนึ่ง
กล่าวโดยสรุป การเขียนบทนำเรื่องที่ดีก็เท่ากับว่าผู้เขียนประสบความสำเร็จไปส่วนหนึ่งเพราะจะสามารถชักจูงใจให้อ่านติดตามเรื่องด้วยความสนใจและพร้อมที่จะรับรู้ประเด็นของเรื่องได้อย่างมีทิศทาง

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

สรุปท้ายบทที่ 10

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การอ่านบันทึกคดีมีหลายประโยชน์ ดังนี้

1. พัฒนาทักษะการอ่าน การอ่านบันทึกคดีช่วยสร้างและพัฒนาทักษะการอ่านของคุณ เพื่อนำไปสู่การเข้าใจและประเมินข้อมูลอย่างมีเหตุผลในชีวิตประจำวันและการศึกษาอื่น ๆ
2. พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การอ่านคดีช่วยกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของคุณ ช่วยเรียนรู้วิธีการสร้างโลกและตัวละครในจิตของคุณเอง
3. การเรียนรู้และการเข้าใจมนุษย์สัมพันธ์ การอ่านบันทึกคดีช่วยให้คุณเข้าใจมนุษย์สัมพันธ์และความเป็นมนุษย์ของตัวละคร การอ่านเรื่องราวที่สร้างขึ้นอาจช่วยให้คุณเข้าใจมุมมองและประสบการณ์ที่แตกต่างไปจากของคุณ
4. การลดความเครียด การอ่านบันทึกคดีมักจะเป็นวิธีหนึ่งในการลดความเครียด การพักผ่อนและปล่อยตัวจากความเครียดในชีวิตประจำวัน ความตื่นเต้นในการอ่านเรื่องราวที่น่าสนใจอาจช่วยให้คุณลืมกังวลได้ชั่วคราว
5. การพัฒนาความรู้ : บางครั้งการอ่านคดีสามารถสร้างความรู้ใหม่ๆ ให้กับคุณ เช่น การเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม หรือสิ่งที่น่าสนใจทางวิทยาศาสตร์ที่ถูกบรรจุเข้าไปในเรื่องราว

การอ่านบันทึกคดีเป็นที่น่าสนใจและมีประโยชน์ในหลายด้านสำหรับการพัฒนาตนเองและการเพลิดเพลินในการอ่านเรื่องราวที่น่าสนใจและสร้างสรรค์ได้ด้วยตนเอง

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์ รายชื่อหนังสือดี 100 เล่ม ที่คนไทยควรอ่าน ประเภทบันเทิงคดี (FICTION)
<https://dpuintra.dpu.ac.th/webtemplate/lib.dpu.ac.th/page.php-id=8360.html>

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 10

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. โครงเรื่องสำคัญอย่างไร
2. อธิบายว่าการอ่านบันทึกคดีคืออะไร
3. ยกตัวอย่างองค์ประกอบของงานเขียนบันทึกคดี

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เอกสารอ้างอิง

ปราวณี สุรสิทธิ์2549 การเขียนสร้างสรรค์เชิงวารสารศาสตร์ กรุงเทพมหานคร

สำนักพิมพ์แสงดาว

ปริญญ์ เกื้อหนุน. (2537). เรื่องสั้นอเมริกันและอังกฤษ, กรุงเทพฯ : โอเดียน สโตร์

เปลื้อง ณ นคร, 2535ศิลปะแห่งการประพันธ์.กรุงเทพฯ : ข้าวฟาง

พัฒนจิรา จันทร์ดำ. (2554). การอ่านและการวิจารณ์เรื่องสั้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสถาพร

บุ๊คส์ จำกัด

ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม:

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วนิดา บำรุงไทย (2545)สารคดีกลวิธีการเขียนและแนววิจารณ์.กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น

สุธิวศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2531). การเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช

อัศศิริ ธรรมโชติ (2549). ขุนทองเจ้าจะกลับเมื่อฟ้าสาบ. พิมพ์ครั้งที่ 15. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ : แพรว

สำนักพิมพ์

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

บทที่ 11 การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ความเข้าใจของชีวิตหมายถึงอะไร?

ความเข้าใจ หมายถึง การรับรู้เรื่องราว

ความเข้าใจชีวิต หมายถึง การรู้เรื่องราวรู้ความหมาย รู้ความเป็นไป รู้การดำเนินไปของมนุษย์และสัตว์ที่ยังดำรงตนอยู่ในโลก

การอ่านเพื่อความเข้าใจชีวิต หมายถึง การรู้เรื่อง รู้ความหมายของความเป็นไป หรือ การดำเนินไปของมนุษย์และสัตว์ที่ยังดำรงตนอยู่ในโลก โดยการอ่าน ซึ่งในบทนี้จะกล่าวถึงความเข้าใจชีวิตจากการอ่านเรื่องสั้น นวนิยาย งานเขียนเชิงปรัชญาและศาสนา

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ความเข้าใจชีวิตจากเรื่องสั้น

เรื่องสั้น หมายถึง บันเทิงคดีรูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า มีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักจบแบบพลิกความคาดหมาย หรือทิ้งให้คิดต่อ

เรื่องสั้นเป็นบันเทิงคดีร้อยแก้วชนิดหนึ่งที่มีรูปแบบการเขียนเฉพาะ และที่เรียกว่าเรื่องสั้นเพราะมีการกำหนดความยาวเอาไว้ คือ กำหนดความยาวของเรื่องประมาณ 5 หน้า ถึง 8 หน้า อาจจะสั้นหรือยาวกว่านั้นก็ยังได้

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ตัวอย่าง เรื่อง คนบนต้นไม้ เขายกแขนเสื้อเช็ดเหงื่อบนหน้าผากและแขนจนกตัวหนึ่งกำลังบินคาบเหยื่อตรงไปยัง ตะวันบ่ายแผดแสงระอุ เขาออกจากบ้านแต่เช้าตรู่ ห่อข้าวกับปลาอย่างด้วยใบตองสดเป็นอาหารกลางวันในป่า เข เดินหาโพรงนกมาตลอดทางจนรู้สึกเหนื่อย และคิดว่าถ้าได้นกอีกสักตัวหรือสองตัวก็จะกลับบ้าน ในหมู่บ้านนี้ เขามีนาผืนเล็กอยู่แปลงหนึ่ง มันเป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเขา เป็นเกราะคุ้มภัย เป็นที่อยู่ที่พัก

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ก่อนหน้านี้เขาไม่ค่อยจะรู้สึก มันเป็นหลักไต่เลย แต่ระยะหลังความเชื่อมั่นในตัวเองของเขาค่อยๆ ลดลง มีหลายสิ่งหลายอย่าง เกิดขึ้นโดยที่เขาไม่เคยคาดคิดมาก่อน บางปีน้ำท่วม บางปีฝนแล้ง ข้าวที่เคยพอกินกลับขาดแคลน แรกๆ ก็ดูเป็นสิ่งที่แปลก แต่มันเกิดขึ้นบ่อยต่อมาก็เคยชิน เมื่อมีการเจ็บป่วยในครอบครัวเขาก็มีหนี้สินเพิ่มพูน เขาสองคนผิวเมียทำงานหนัก บางปีเมื่อข้าวดีพอจะเหลือขายแต่ราคาก็ตกลงมาก ในช่วงเวลานั้นเขาจะออกรับจ้างตัดฟืนจากป่า บางทีก็เผาถ่านขาย

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ขณะนี้ในช่วงปลายเดือนกรกฎาคม ซึ่งฝนควรจะตกชุกแต่อากาศกลับแห้งแล้ง ทำให้ ข้าวในนาของเขาเสียหาย เขาจึงต้องหางานอื่นทำแทน เขาเคยถูกจับครั้งหนึ่งเมื่อตำรวจพบเหล้าเถื่อนไหหนึ่งฝังอยู่ใต้ซุ้มไม้ข้างบ้านของเขาทั้งๆ ที่เขาไม่รู้เรื่องอะไรเลย และเหล้านั้นก็ไม่ใช่ของเขาด้วย ต่อมาควายตัวเดียวที่มีอยู่ของเขาก็หาย ไปอีก เขาจึงต้องเช่าควายคนอื่นมาไถนา

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

“ไม่ต้องกลัว” พ่อเฒ่าคนหนึ่งปลอบใจเขา “พวกเรามักจะเจอเรื่องเหมือนๆ กันอย่างนี้แหละ ต่างก็เอาเปรียบกันและเบียดเบียนกัน” “ฉันก็ว่าอย่างนั้น” พ่อค้าเนื้อหมูคนหนึ่งพูด “หมอควายนั่นใจเขามีหน้าที่ตรวจหมู พวกเราฆ่าหมูแต่ละวันจะต้องเตรียมเครื่องใน กับเนื้อหลายพวงไปให้เขาตรวจที่บ้าน แล้วเมียเขาก็ทำหมูสะเต๊ะขายทุกวัน”

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

“ดูอย่างอ้ายเปาซิ” พ่อเฒ่าพูด “มันไปขายของที่ตลิ่งต่ำแล้วโดนจี้หลายที่จนกลัว ไม่กล้า ไปที่นั่นอีก ตอนหลังพวกนักจี้บอกว่ายอมให้มันไปขายได้ มันจะจี้คนอื่นแทน แต่อ้ายเปาก็ไม่ กล้าไป เมื่อวานนี้เขาพบเพื่อนคนหนึ่งที่มีอาชีพเร่รับซื้อหนังสือตามหมู่บ้านต่างๆ เขาต้องการ ลูกนกสาธิตา หากหาได้จะให้ราคาดี “มีคนถามซื้อมาก” เพื่อนเขาบอก “ต้องเอาตัวเล็กๆ นะ ถึงจะสอนให้พูดได้”

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

โพรงนกอยู่บนยอดไม้สูง ถูกที่มีแค่ตึงเนื้อเปลือยขึ้นน้อยๆ เขาว่างตะกร้าลงตรงโคนต้นไม้ นั่นในตะกร้ามีลูกนก
สาธิตา มันถ้าปากร้องเบาๆ ตรงรอบจะในสะท้านมีลูกนางกาธิตา นั้นขยับขึ้นลง ขาเล็กๆ สั่นเทา เสือสีครามเปียก
เหงื่อทั่วแผ่นหลัง เขากระชับผ้าขาวม้าเคียนเอวให้แน่นแล้วป็นขึ้นต้นไม้ เปลือกไม้ดั่งเป็นจิ้งหะสะท้อนไปใน
อากาศ แม่นกและพ่อนกชะโงกหัวออกมานอกโพรงแล้ว ไปด้วยความตกใจพร้อมกับส่งเสียงร้องกังวาน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

บินออก เมื่อขึ้นได้ครึ่งต้น เขาพักเหนื่อย มือทั้งสองโอบต้นไม้วัวแน่น เมื่อมองลงไปข้างล่างรู้สึก ขาสั่น เขาสุดลม
เข้าปอดอย่างแรง เหลียวมองรอบๆ ตัว เมฆในปลายเดือนกรกฎาคมลอยเกลื่อน ท้องฟ้าแต่ไม่มีท่าว่าฝนจะตกเลย
ลมเย็นพัดโชยเขาสดชื่นขึ้นมาก รู้สึกอยากจะเป็นนกแล้วมาสร้าง รังอยู่บนยอดไม้ ข้างบนนี้น่าสุขสบาย อีสระ
สะอาด ไม่เหมือนบนพื้นดินนั้น มีแต่ฝุ่นผง และโคลน ตม เต็มไปด้วยพงหนามและเถาวัลย์ เสียงรถยนต์คันหนึ่ง
แล่นผ่านมาจากถนนสายหาดเสี้ยว-แม่เหิน เขาใช้มีดบากขึ้นบันได ต่อไป พ่อнокและแม่นกบินฉวัดเฉวียนวนเวียน
รอบตัวเขาพลางร้องเสียงดังด้วยความโกรธ แล้ว ถลาร่อนไปจับบนกิ่งไม้ต้นข้างๆ

****หากพบว่ามีกรัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เขาขึ้นไปเกือบถึงโพรงนก ลมพัดแรงจนใจหวิว ความพึงใจบางอย่างวูบขึ้น รู้สึกอิจฉา นกที่ทำรังอยู่บนนี้ มันคงมีความสุขมาก เขาคิด ไม่ต้องผูกพันกับเรื่องราวบนพื้นดิน คนเราจะเป็น อย่างนี้บ้างได้ไหมนะ เลิกเบียดเบียนกัน อยู่อย่างรักใคร่ เห็นอกเห็นใจกัน เขาคิดถึงตัวเอง ไม่ เคยคิดร้ายใครมีแต่ถูกรังแก บนพื้นดินช่างน่าเบื่อหน่ายอยากหนีไปให้พ้น เขาสงสัยว่าถ้าเขาเป็น นก และขึ้นมาทำรังอยู่บนต้นไม้ ปัญหาต่างๆ ยังจะติดตามมารบกวนได้ไหม เขาจะหนีพ้นหรือไม่หนอ เขาสลัดหัวขับไล่ความคิดที่กำลังฟุ้งซ่านแล้วปีนขึ้นไปจนถึงโพรง มีลูกนกตัวเล็กๆ สามตัวอยู่ในนั้น เขารู้สึกหัวใจเต้นแรงขณะเอื้อมมือเข้าไปแม่นกและพ่อนกร่อนกลาเข้ามาด้วยความโกรธ มันบินวนเวียนเหนือยอดไม้และส่งเสียง ร้องดังสะท้อนคล้ายหัวใจจะแตกสลาย

คนบนต้นไม้ : นิคม รายวา

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

พัฒนาคุณภาพชีวิตได้หลายด้าน ดังนี้

1. ผู้ที่แข็งแรงกว่าจะเป็นผู้ทำลาย เป็นผู้ที่ทำร้ายทำลายหรือกระทำผู้ที่อ่อนแอกว่า ซึ่งเป็นกฎธรรมชาติ เป็นการทำร้ายจิตใจพ่อแม่ลูกนก ถ้ามนุษย์ผู้ที่เหนือกว่าคิดถึงจิตใจของพ่อแม่คนที่ถูกพรากลูก เป็นและไปหาเงิน ด้วยวิธีอื่นแทนที่จะไปพรากพ่อแม่และลูก ทั้งๆ ที่นกสาธิตไม่เคยไปทุกทาน ทำร้ายมนุษย์เลยแต่กลับถูกกระทำจากมนุษย์ นั้นบ้างจะรู้สึกอย่างไร ถ้ามนุษย์รู้สำนึกหรือรู้คิดว่าถ้าตนเองถูกกระทำเช่น แม่แวนหนึ่งของความคิด มนุษย์ผู้นั้นก็ได้มองเห็นความสวยงาม ความปลอดภัยจากปัญหาทั้งหมดเมื่อเขาขึ้นไปอยู่บนยอดไม้ แต่ที่สุดแล้ว มนุษย์ก็ยังกระทำเช่นเดิม

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

2. มนุษย์ต้องพึงพาธรรมชาติแต่ขณะเดียวกันมนุษย์ก็ทำลายธรรมชาติ มนุษย์ ทำเกษตรกรรมโดยพึ่งพาธรรมชาติ แต่เมื่อมนุษย์ทำลายด้วยการตัดไม้ทำลายป่า ก็ทำให้ธรรมชาติ เสื่อมดุล เกิดภัยแล้ง ฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล ทำให้ส่งผลกับการทำเกษตรกรรมและ สุดท้ายมนุษย์ผู้ที่ทำลายธรรมชาติก็ต้องไปทำร้ายผู้ที่อ่อนแอกว่า (นกสาธิต) มนุษย์ผู้ที่เข้มแข็ง ที่สุดก็ทำร้ายมนุษย์ที่อ่อนแอกว่าอีกทอดหนึ่ง

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

3. สถานที่ที่มนุษย์คิดว่าน่าจะสวยงามและมีความสุข ปลอดภัย กลับกลายเป็นสถานที่ที่มีภัยอันตราย มีความทุกข์โศกมากที่สุดด้วยฝีมือมนุษย์คนเดียวกันนั่นเอง

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ตัวอย่าง เรื่อง นักเรียน-นักสิง ลูกศิษย์ลูกหาหาลานเหลนให้พากันสร้างตัวนะ สร้างอะไรก็สร้างแต่การสร้างตัวนั้น เป็น ของสำคัญมาก สร้างกายวาจาใจ สร้างความประพฤติของตน โดยเอาศีลธรรมเป็นแนวทางเป็น แบบเป็นฉบับ เป็นแม่พิมพ์ แล้วดำเนินตามแม่พิมพ์ที่ถูกต้องดีงามนั้น ตามแบบตามฉบับที่ ถูกต้องดีงามนั้นให้กายวาจาใจของเราหมุ่นเข้าสู่ความดีงาม ความดีงามท่านเรียกว่าศีลธรรม ศีลธรรมคือความถูกต้องดีงาม เป็นแบบเป็นฉบับของโลกมานานแสนนานแล้ว

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

โลกถ้ามีศีลธรรมแล้วจะเป็นโลกที่มีความสงบร่มเย็น ไม่ว่าเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่จะน่าดูน่าชมไป ด้วยกัน ผู้ใหญ่ก็น่ากราบไหว้บูชา เด็กก็น่าเมตตาสงสาร ถ้ามีศีลธรรมต่างคนต่างมีศีลธรรม ถ้า ปราศจากศีลธรรมเสียเท่านั้น ไม่มีใครที่จะเลวร้ายยิ่งกว่ามนุษย์เรา เพราะมนุษย์เราเป็นสัตว์ ฉลาดคิดได้ทำได้ในสิ่งที่สัตว์ทั่วๆ ไปคิดไม่ได้ทำไม่ได้ แต่ทำตัวให้เหลวแหลกแหวกแนวยิ่งกว่า สัตว์ทั้งหลายนั้น จึงไม่น่าดูและดูไม่ได้เลย

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

นี่เราเป็นเด็กจะเริ่มเป็นผู้ใหญ่ เรานี้แหละต่อไปจะเป็นผู้รักษาชาติบ้านเมือง ก่อนอื่นเรา ต้องรักษาตัวของเราให้ดี ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป การเรียนนี่เรียนเพื่อรักษาตัว การอาชีพทุกอย่าง ก็เพื่อตัวของเรา ความประพฤติให้ถูกต้องดีงามก็เพื่อรักษาตัวของเรา ตัวของเราแต่ละคนๆ นี่มี ความเกี่ยวข้องกันทั่วประเทศชาติบ้านเมืองของเรา เพราะฉะนั้นจงพากันประพฤติปฏิบัติตัวให้เป็น หลักเกณฑ์ต่อตัวของเรา จะเป็นที่แน่ใจอบอุ่นและมั่นคงในตัวของเรา เชื่อตัวของเราได้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ถ้าความประพฤติของเราไม่ดี เฉพาะอย่างยิ่งจิตใจที่ไม่ได้รับการอบรมเลยนั้น เป็น จิตใจที่เต็มไปด้วยยาพิษแสดงอาการอะไรมีแต่ช่องทางเป็นพิษเป็นภัยแก่ตัวของเรา ถ้าว่าอยาก อยากอะไรส่วนมากใจเรามักจะอยากในสิ่งพาให้เสียหาย อยากดูอยากเห็นอยากได้ยินได้ฟัง ทุกอย่างส่วนมากมีแต่ความเสียหาย ถ้ามีธรรมแล้วก็มีเครื่องกลั่นกรอง ความอยากนี้ควรหรือไม่ควร ดีหรือไม่ดี ถ้าไม่ดีให้คัดเลือกแล้วก็ไม่ทำตามความอยากนั้น เช่น อยากทำในสิ่งต่างๆ

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

อยากไปอยากเที่ยวอยากเตร็ดเตร่ร่ำร้อน อยากคบค้าสมาคมกับเพื่อนทั้งหญิงทั้งชายไม่มีกำหนด
กฎเกณฑ์ ไม่หักห้ามตัวเองนั้นเป็นคนที่เริ่มทำลายตัวเองทำให้ใจแตก ถ้าใจแตกแล้ว เราดูซิหม้อ
แตกเป็นยังไง หม้อดีๆ เอามาใช้ได้ แล้วหม้อแตกเอามาใช้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ได้ไหม ใช้ไม่ได้ เพียงชั่วเท่านั้นก็เสียคุณภาพของมันไปมากมายแล้วยิ่งแตกหมดทั้งลูกเลยแล้ว
หม้อทั้งลูกนั้นหมดความหมาย ของเราไม่ดีจากใจของเรา ถ้ายิ่งใจแตกด้วยแล้วแหวกแนวเลย คน
คนนั้นหาคุณค่าไม่ได้ หมด นั่นแหละเรียกว่าคนใจแตก เหมือนกับหม้อแตก พวกนั้นจำเอนนะ ให้ทำ
ตัวเป็นคนหม้อดี เอาไปใช้อะไรๆ ดีทั้งนั้น ให้ตั้งใจ คนหาคุณค่าในตัวไม่มีเลย อย่าทำตัวเป็นคนหม้อ
แตกหม้อร้าว ปฏิบัติ (หลวงตาสอนเด็ก : พระธรรมวิสุทธิวงมศล (หลวงตามหาบัว))

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แนวคิดที่ได้จากการอ่านเรื่องนี้ คือ เราต้องรู้จักสร้างตัว ด้วยการสร้างกายวาจาใจ สร้าง ความดีงามเรียกว่า ศีลธรรม สงบร่มเย็น ศีลธรรมคือความถูกต้องดีงาม ถ้ามนุษย์มีศีลธรรมโลกก็จะมี ความ ดีก็คือผู้ที่ จะเติบโตเป็น ผู้ใหญ่ และต่อไปจะเป็นผู้รักษาบ้านเมือง ดังนั้นเราจะต้องรักษา ตัวเราให้ดีด้วยการเรียน การประพฤติในสิ่งที่ ถูกต้องดีงามเพื่อตัวเราและเพื่อประเทศชาติ ถ้าเรา ประพฤติตัวไม่ดีไม่ได้รับการอบรมบ่มนิสัย ไม่รู้จักควบคุม ความอยากของตนเอง อยากทำใน สิ่งที่ไม่ดีให้เสียหาย หากเรามีธรรมะในใจก็เสมือนมีเครื่องกลั่นกรอง มีสติคิดได้ ว่าสิ่งใดควรหรือไม่ ควรทำดีหรือไม่ดี ถ้าไม่ดีก็ไม่ควรทำตามความอยากนั้น เช่น อยากเที่ยวเตร็ดเตร่เที่ยวกลางคืน อยากคบเพื่อนหญิงชายจนเกินเลย ไม่หักห้ามใจตัวเอง เริ่มทำลายตนเองจนกลายเป็นคนใจแตก ถ้าใจแตกแล้ว ก็ เหมือนกับหม้อแตก หม้อดีๆ เอามาใช้ได้ หม้อแตกแล้วเอามาใช้ไม่ได้ เพียง แค่ว่าเท่านั้นก็เสียคุณภาพของมัน แล้ว ยิ่งแตกหมดลูกหม้อทั้งลูกนั้นก็หมดความหมาย คนเรา ก็เหมือนกัน ถ้าใจร้าวต้องรีบซ่อมแซม ใจร้าวก็คือ ความ ประพฤติของเราไม่ดีซึ่งมาจากใจของเรา ยิ่งถ้าใจแตกด้วยแล้วคนๆ นั้นก็จะหาคุณค่าไม่ได้เลย

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ความเข้าใจชีวิตของนวนิยาย

นวนิยาย คือ บันเทิงคดีร้อยแก้วขนาดยาวรูปแบบหนึ่ง มีตัวละคร
โครงเรื่องเหตุการณ์ในเรื่อง และสถานที่ที่ทำให้เรื่องเกิดความ
สมจริง

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ความเข้าใจชีวิตจากงานเขียนเชิงปรัชญาศาสนา

ปรัชญา หมายถึง วิชาว่าด้วยหลักแห่งความรู้และความหวัง
งานเขียนเชิงปรัชญาเป็นงานเขียนที่เอาแนวคิดเชิงปรัชญามาใส่ในงานเขียน
ผู้ที่เขียนเก่งสามารถเขียนให้อ่านเข้าใจง่าย ใช้เวลาไม่มากก็สามารถนำ
แนวคิด

จากงานเขียนเชิงปรัชญาไปใช้ทำความเข้าใจง่าย ใช้งานไม่มากก็สามารถนำ
แนวคิดจากงานเขียนเชิงปรัชญาไปใช้ทำความเข้าใจชีวิตหรือเป็นแนวทางใน
การดำเนินชีวิตได้

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ความหมายของการอ่านเพื่อสร้างอุดมคติ และจินตนาการ

การอ่านเพื่อสร้างอุดมคติคือการอ่านเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความคิดความต้องการสร้างอุดมคติโดยผู้อ่านจะได้แง่คิดหรือแรงบันดาลใจในการสร้างอุดมคติในชีวิต

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ความเรียง

ความเรียง หมายถึง

รูปแบบงานเขียนสารคดีประเภทหนึ่งมุ่งเสนอแนวคิดเชิงปรัชญาเกี่ยวกับโลกและชีวิตที่มีคุณค่าต่อผู้อ่าน ผู้เขียนเขียนขึ้นจากความรู้สึกลึกซึ้ง ประสพการณ์ และจินตนาการ นำเสนอด้วยลีลาการใช้ภาษาที่ประณีต สวยงาม มีวรรณศิลป์เสนอความรู้และความคิดแก่ผู้อ่าน ไม่มีการจำกัดเรื่องจะเขียนเรื่องอะไรก็ได้ ขอให้เป็นเรื่องที่แสดงความคิดแก่ผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องมีการเตรียมการที่ดีทั้งทางด้านข้อมูลรวมทั้งวิธีการนำเสนอความคิดความรู้ต่อผู้อ่านความเรียงจะมีขนาดไม่ยาว ภาษาที่ใช้จะเป็นภาษาที่สละสลวยและอ่านเข้าใจง่าย

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ลักษณะความเรียง

- 1.เป็นงานเขียนที่เน้นคุณค่าด้านแนวคิดมากกว่าความรู้
- 2.แง่คิดของความเรียงจะเป็นแง่คิดเชิงปรัชญาเกี่ยวกับโลกและชีวิต
- 3.เป็นงานเขียนที่มีวรรณศิลป์
- 4.มีเนื้อหาไม่ยาวนานนัก

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ประเภทความเรียง

- ความเรียงเน้นข้อคิด
- ความเรียงเบาสมอง

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

กวีนิพนธ์

กวีนิพนธ์ หมายถึง

รูปแบบต่างๆของการเรียบเรียงถ้อยคำมีจังหวะและมีระเบียบแบบแผนตาม
บัญญัติแห่งฉันทลักษณ์มีเนื้อหาว่าด้วยเรื่องความรู้สึกและอารมณ์สะท้อนใจ
อันเกิดจากสถานที่ประสบการณ์และความรู้สึกเป็นศิลปะที่มีความงดงามจาก
การเลือกสรรถ้อยคำให้สอดคล้องกับเสียงและจังหวะมนุษย์ใช้แสดงออกถึง
จินตนาการความคิดความเข้าใจอันลึกซึ้งในเรื่องที่เกี่ยวกับโลกและความสัมพันธ์
ระหว่างโลกกลับมนุษย์การอ่านกวีนิพนธ์จึงทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดได้รับแง่คิด
หรือแรงบันดาลใจในการสร้างอุดมคติในชีวิตนำไปเป็นแนวทางดำเนินชีวิตได้

**หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ลักษณะกวีนิพนธ์ในปัจจุบัน

1.การเปลี่ยนแปลงด้านฉันทลักษณ์

- ใช้รูปแบบฉันทลักษณ์น้อยกว่าอดีต
- การไม่เคร่งในฉันทลักษณ์ตามแบบแผน
- นำบทเพลงพื้นบ้านมาประยุกต์และสร้างสรรค์เป็นกวีนิพนธ์

****หากพบที่มีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ลักษณะกวีนิพนธ์ในปัจจุบัน

2.ความนิยมในกลอนเปล่าและบทร้อยกรองอิสระ

ลักษณะสำคัญของกลอนเปล่าหรือบทร้อยกรองอิสระคือการให้มีข้อบังคับใดๆในการเขียน แบ่งจำนวนคำออกเป็นช่วงหรือวรรคที่ได้จังหวะงดงามขนาดสั้นยาวแล้วแต่เนื้อความการแบ่งจำนวนคำหรือข้อความออกเป็นวรรคทำให้มีลักษณะเหมือนบทร้อยกรองแต่ก็มีอิสระหลักเกณฑ์ชนิดใดชนิดหนึ่งในขณะเดียวกันก็ไม่ใช้การเขียนความเรียงติดกันไปอย่างร้อยแก้ว มักใช้เป็นรูปแบบคำประพันธ์ที่บรรยายอารมณ์ความคิดและความรู้สึก กลอนเปล่าหรือบทร้อยกรองอิสระเป็นรูปแบบคำประพันธ์ที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบันไม่มีข้อบังคับหรือการไม่ถูกจำกัดด้วยกฎเกณฑ์ใดๆ ทำให้กวีสามารถสร้างสรรค์ผลงานได้ง่าย

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ลาวัญย์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (2550). อธิบายว่า

ลักษณะกวีนิพนธ์ในปัจจุบัน

3.ความเรียบง่ายในการใช้ภาษาของกวี

การใช้ภาษาพูดมากกว่าภาษาเขียน เล่าเรื่องการสนทนาเพื่อสื่อความหมายเลือก ใช้คำที่แสดงสุนทรียภาพด้านความไพเราะหรือภาษาที่เน้นการพรรณนาหรือบรรยายความเหมือนในอดีต ภาษาที่ใช้สื่อถึงความหมายได้ตรงเป้าชัดเจนอาจแสดงความรุนแรงเพื่อสัมพันธ์กับแนวคิดที่นำเสนอออกมาอาจมีการใช้คำแสลงถ้อยคำที่กำกวมจนถึงคำไม่สุภาพ

ลักษณะกวีนิพนธ์ในปัจจุบัน

4.ลักษณะเด่นด้านเนื้อหา

- เนื้อหาเกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว
- เนื้อหาที่เกี่ยวกับการแสดงแนวคิดเพื่อสังคม

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การอ่านและพิจารณาประเมินค่ากวีนิพนธ์

1.การวิเคราะห์แบบอัตวิสัย คือการวิเคราะห์อย่างคร่าวๆโดยอาศัยความรู้ความสามารถเฉพาะตัวของผู้อวิเคราะห์เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน ว่ากวีนิพนธ์บทนี้ดีหรือไม่ดีอย่างไรเพราะหรือไม่ได้รับสารประโยชน์จากการอ่านมากนักน้อยเพียงใด

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

การอ่านและพิจารณาประเมินค่ากวีนิพนธ์

2.การวิเคราะห์แบบปรนัย

- การศึกษาจุดมุ่งหมายในการแต่ง
- การศึกษารูปแบบของกวีนิพนธ์
- การวิเคราะห์กลวิธีการแต่ง
- การวิจารณ์เนื้อหาสาระของกวีนิพนธ์หรือบทร้อยกรอง
- วิเคราะห์คุณค่าของกวีนิพนธ์

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม เป็นการอ่านที่เน้นให้ผู้อ่านนำสารที่ได้ไปพัฒนาตนเองจิตใจ และอาชีพ หากแต่ละบุคคลได้รับการพัฒนาให้มีชีวิตที่ดีในทุกด้านที่ได้ไป ความหมายของการอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม กุสุมา รัชชมนี และคณะ (ม.ป.ป. : 223) ให้คำอธิบายว่าการอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิตและสังคมนั้น คือ การอ่านที่ผู้อ่านนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาพัฒนาตนเอง เพื่อช่วยให้ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีความสุข มีความก้าวหน้าในการทำงานตามอัตภาพ รู้วิธีดำเนิน ชีวิตให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมเทคโนโลยี กัลยา ยวนมาลัย (2539 : 140) กล่าวว่า การพัฒนาการอ่าน หมายถึง ความพยายาม ที่จะฝึกฝนตนเองให้อ่านได้ “แตกฉาน” และ “อ่านเป็น” อ่านได้คล่องแคล่ว รวดเร็ว... รู้จัก นำการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ...

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม เป็นการอ่านที่ให้ ผู้อ่านนำสารที่ได้ไปพัฒนาตนเอง และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

ความสำคัญของการอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ประภัสสร เสวิกุล (2552 : 282) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านไว้ สรุปได้ว่า การอ่านเป็นบ่อเกิดแห่งความรู้ความเข้าใจที่สำคัญยิ่ง เป็นไปอย่างกว้างขวางและมั่นคง และเป็นรากฐานให้การเรียนรู้ต่างๆ ھرรษา ผลาทร (2542 : 131) กล่าวว่า การดำรงชีวิตยุคสังคมข่าวสารในปัจจุบัน จำเป็นต้องอาศัยการอ่านหนังสือ... เพราะการอ่านหนังสือคือการเปิดประตูทองไปสู่โลกกว้าง อันหาขอบเขตที่สุดไม่ได้อย่างแท้จริง ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ (2545 : 92-93) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ สรุปได้ว่า การอ่านหนังสือจะช่วยสร้างความรู้และความคิด ช่วยกำหนดแนวทางการปฏิบัติตน และการดำเนินชีวิตที่ดี... การอ่านหนังสือที่หลากหลายและมีปริมาณมากพอ จะทำให้ผู้อ่าน ได้ตัวอย่างแนวคิดหลายรูปแบบ และสามารถนำมาประยุกต์เป็นแนวคิดที่แปลกใหม่ของตนได้

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

การอ่านหนังสือนอกจากจะทำให้ผู้อ่านมีความรู้ความคิด มีข้อเตือนใจ การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนทุกเพศ ทุกวัย ผู้ที่อ่านหนังสือย่อมได้รับประโยชน์ อย่างกว้างขวาง ช่วยพัฒนาตนเองและสังคมให้ดีขึ้น เราควรฝึกฝนการอ่านสม่ำเสมอ และ หากพบว่าการอ่านของตนเองยังบกพร่อง ควรพยายามปรับปรุง เพื่อจะได้ใช้การอ่านเป็นพื้นฐานในการเสริมสร้างชีวิตของตนต่อไป

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

แนวการอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม การจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ ผู้อ่านต้องรู้จักเลือกอ่าน รู้วิธีการอ่าน และประยุกต์สิ่งที่อ่านมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม มีแนวทางที่ผู้รู้และนักวิชาการด้านการอ่านหลายท่าน อาทิ อัมพร ทองใบ (2540 : 145-147); ھرรษา ผลาทร (2542: 134- 137); ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ (2545 : 88) และกุสุมา รัชฌณี (ม.ป.ป. : 223- 237) ได้ให้คำแนะนำไว้ที่ไม่แตกต่างกันนัก พอประมวลได้ดังนี้

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิวา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

1. การเลือกเรื่องที่จะอ่านและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ผู้อ่านจำเป็นจะต้อง รู้จักเลือกเรื่องที่จะอ่าน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตน โดยพิจารณาหลักเกณฑ์ กว้างๆ ดังนี้

1.1 พยายามอ่านให้มากที่สุด พยายามใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่โดย อ่านนั้นอาจจะให้ประโยชน์โดยตรงให้มากไว้ก่อนจึงเป็นกำไรชีวิต อ่าน อ่าน และอ่าน เพราะสิ่งที่ หรืออาจจะให้ประโยชน์ทางอ้อม ก็เป็น ได้ ดังนั้นการอ่าน

1.2 อ่านงานเขียนและวัสดุการอ่านทุกประเภท และสังคมที่ดีต้องอ่านงานเขียนทุกชนิด นักอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และ และอ่านวัสดุการอ่านทุกประเภทได้ อ่านเฉพาะงานเขียนหรือวัสดุบางประเภทเท่านั้น โดยไม่เลือก เพื่อไม่ให้จำกัดตนเองให้แคบลง ยิ่งหาก ต้องการจะอ่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์กับชีวิตและสังคมของตนเอง ก็จะได้มองโลกในแง่มุมที่กว้างขึ้น พัฒนาในที่สุด สังคมของตนเอง ควรจะต้องอ่านทุกอย่าง พร้อมทั้งจะเข้าใจชีวิต เข้าใจสังคม อันจะนำไปสู่การ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

1.3 เริ่มอ่านตามความสนใจก่อน ควรเริ่มอ่านในสิ่งที่ตนชอบก่อน แล้วขยาย ขอบเขต การอ่านของตนให้กว้างออกไป โดยการอ่านให้ได้ประเภทต่าง ๆ มากขึ้นจนกระทั่ง อ่านได้ทุกประเภท จึงจะได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่

1.4 รู้วิธีใช้ประโยชน์จากวัสดุการอ่านแต่ละประเภท สิ่งสำคัญในการเลือกอ่าน ประการหนึ่งคือ รู้ว่าวัสดุการอ่านแต่ละประเภท ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านอย่างไร เช่น หนังสือพิมพ์ ให้ข้อมูลที่เป็นข่าวสารปัจจุบันได้รวดเร็วทันเหตุการณ์ และพิมพ์เผยแพร่ ทุกวัน แต่ข้อมูลบางอย่างอาจคลาดเคลื่อนบ้าง เพราะต้องทำงานแข่งกับเวลาหรือนิตยสาร วารสาร ให้ข้อมูลที่ได้รับการกลั่นกรองมาแล้วพอสมควร มีลักษณะกึ่งทางการ เสนอเรื่อง ทั่วไปและบันเทิงคดี อาจมีวิชาการแทรกบ้าง ส่วนวารสาร มีการเสนอความรู้ใหม่ ๆ ทางด้าน วิชาการ เป็นต้น

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

1.5 อ่านแล้วต้องรู้จักเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ไว้ เพื่อความสะดวกในการนำมาใช้เมื่ออ่านแล้วพบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ควรจะบันทึกเก็บไว้อย่างมีระบบ เพื่อที่จะได้ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ตามที่ต้องการ

1.6 อ่านในสิ่งที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตและสังคมของตนให้มาก วัสดุการอ่านจะเสนอสาระที่หลากหลาย สาระจากข้อเขียนบางประเภทก็มีประโยชน์มาก บางประเภทก็มีประโยชน์น้อย จึงควรเลือกอ่านเรื่องตามความจำเป็นของตน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

1.7 อ่านและเลือกปฏิบัติในสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของตน เมื่อได้อ่าน แต่ควรจะเลือกข้อมูลที่เห็นว่าตนเองพอจะปฏิบัติได้มาลงมือทำอย่างจริงจัง ประโยชน์อย่างแท้จริง ก็ควรมีการประเมินเป็นระยะๆ ด้วย

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

2. การอ่านเพื่อพัฒนาตนเอง การจะพัฒนาคุณภาพชีวิตได้นั้น จะต้องเริ่มต้นที่การ พัฒนาตนเองเสียก่อน การหมั่นพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของเรา ดีขึ้น และมีพลังความคิดที่จะผลักดันให้เกิดความก้าวหน้าในชีวิต และเพื่อพัฒนาตนเองนี้ เป็นการอ่านที่จะนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบ เพื่อให้ผู้อ่าน ตระหนักถึงการหาแนวทางหรือวิธีการที่จะปรับปรุงตนเอง หรือวิธีการดำเนินชีวิตของตนเอง ให้ดีขึ้น และสามารถจะอยู่ร่วมกับทุกคนในสังคมได้อย่างเป็นสุข สาระที่ได้จากการอ่านในลักษณะนี้ จะช่วยพัฒนาสติปัญญาร่างกาย ลักษณะนิสัย และบุคลิกภาพ รวมถึงสาระอื่นอันจะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ดังนี้ (กุสุมา รักชมณี และคณะ, ม.ป.ป.: 226)

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

2.1 ช่วยพัฒนาสติปัญญา ที่กล่าวว่าการอ่านจะช่วยพัฒนาสติปัญญานั้น เนื่องจากยิ่งอ่านมากเท่าไร ผู้อ่านก็ยิ่งได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นเท่านั้น เมื่อมีความรู้เพิ่มขึ้น ก็ส่งผลให้มีสติปัญญาที่เฉียบคม ลึกซึ้ง สามารถถกเถียง แยกแยะสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น ความรู้ จะมี 2 ลักษณะ คือ ความรู้ทางวิชาการด้านใดด้านหนึ่งโดยตรง และความรู้ทั่วไปที่ ควรทราบ เพื่อจะได้ “รู้รอบ”

2.1.1 ความรู้ที่เป็นวิชาการด้านใดด้านหนึ่งโดยตรง เราจะหาอ่านได้ จากตำรา วารสารทางวิชาการ และบทความทางวิชาการเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ยังอยู่ใน วัยเล่าเรียนก็ควรสนใจความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาที่เราศึกษาอยู่ เพื่อจะได้มีความรู้ที่กว้างขวาง ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทำให้เข้าใจ เรื่องที่กำลังศึกษาอยู่ได้ดี ทั้งจะช่วยให้สามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้ และเมื่อสำเร็จการศึกษาทั้งมีงานทำแล้ว การอ่าน ลักษณะนี้จะช่วย ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 2.1.2 ความรู้ทั่วไปที่ควรทราบ ความรู้ลักษณะนี้จะมีปรากฏในงานเขียน ทั่วไป หากใครได้อ่านมากเท่าไร ก็ยังมีประโยชน์ในการเสริมสติปัญญาให้เฉลียวฉลาด ทันเหตุการณ์ สามารถร่วมสนทนากับคนทุกระดับได้ทุกเรื่อง อันจะช่วยให้ดำรงชีวิตได้ อย่างดี เรียนหรือทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

2.2 ช่วยพัฒนาร่างกาย เมื่อมีสติปัญญาที่ดีแล้ว ก็ควรมีร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์ เราควรอ่านข้อเขียนที่ให้สาระเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ เช่น การรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย การป้องกันโรคภัยไข้เจ็บ การดูแลสุขภาพตนเองให้แข็งแรงอยู่เสมอ เป็นต้น และคอยติดตามข่าวเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างใกล้ชิด เพราะสุขภาพร่างกายเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อได้ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาก็ควรลงมือปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อจะได้มีร่างกายที่แข็งแรงพร้อม ที่จะพัฒนาตนเองและสังคมต่อไป

2.3 ช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพ

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

3. การอ่าน เพื่อพัฒนาจิตใจ เมื่อมีสติปัญญาดี สุขภาพทางกายดี มีลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพที่ดีแล้ว ต้องมีสุขภาพจิตหรือสภาพจิตใจที่ดีด้วย ควร จึงจะมีชีวิตที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง มีบุคคลเป็น คำนวนมากที่มีทุกอย่างพร้อม แต่ไม่มีความสุขในชีวิตเพราะว่าสุขภาพจิตไม่ดี ซึ่งเป็นเมืองที่น่าเสียดายอย่างยิ่งโดยเฉพาะในสังคมปัจจุบันที่มีความซับซ้อนและสับสน เนื่องจากเรากำลัง อยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมอุตสาหกรรมมีวิทยาการและ เทคโนโลยีใหม่เกิดขึ้นตลอดเวลาประชากรในโลกเพิ่มมากขึ้นในขณะที่ทรัพยากรลดลงเรื่อยๆ ในสภาพเช่นนี้ การมีจิตใจที่มั่นคงเข้มแข็ง รู้เท่าทันเหตุการณ์ในชีวิต มีสมาธิ รู้จักแสวงหาความสุขสงบ มีเหตุมีผล เมื่อเผชิญกับปัญหาใดก็สามารถที่จะแก้ปัญหานั้นได้อย่างมีระบบ

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

การที่จะมีจิตใจเช่นนี้ได้เราต้องตระหนักถึงคุณค่าของสิ่งที่อ่าน และใช้สิ่งที่อ่านมา พัฒนาจิตใจของตน ซึ่งเรื่องของจิตใจนี้เป็นนามธรรมย่อมจะต้องใช้เวลาและไม่อาจพิสูจน์ให้เห็นได้ทันที แต่ต้องสำรวจตนเองว่า เรามีสภาพจิตใจที่ดีแล้วหรือไม่ หากยังไม่มีก็ต้อง พยายามพัฒนาขึ้นมาให้ได้ สิ่งที่เราควรเลือกอ่าน เพื่อช่วยพัฒนาจิตใจ ได้แก่ วัสดุการอ่านที่มีสาระเกี่ยวกับธรรมะ ซึ่งมีใช้ยาหม้อใหญ่หรือล้าสมัยเลย ความจริงแล้วธรรมะคือสิ่งที่ช่วยให้ชีวิตดำเนินไปได้อย่างราบรื่น เป็นยาขนานเอกที่จะช่วยบำรุงและพัฒนาจิตใจได้อย่างดีที่สุด นอกจากนั้นแล้ววัสดุ การอ่านที่มีสาระในทำนองจรรโลงใจหรืออ่านแล้วทำให้จิตใจเป็นสุข เกิดการผ่อนคลายก็จะ ช่วยให้เรามีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

4. การอ่านเพื่อพัฒนาอาชีพ

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

ในชีวิตของแต่ละคนเมื่อลองพิจารณาดูแล้วจะพบว่า เราใช้เวลาถึง 2 ใน 3 เพื่อการ ประกอบอาชีพ และทุกคนก็มุ่งหวังที่จะประสบความสำเร็จในการทำงาน ทั้งยังต้องการจะก้าว ไปถึงจุดสูงสุดของงานตามความสามารถของแต่ละคน การอ่านจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญใน การพัฒนาอาชีพด้วยสาเหตุที่พอสรุปได้ดังนี้ (กุสุมา รักษาภรณ์ และคณะ, ม.ป.ป. : 231 – 232) 4.1 การอ่านทำให้ทราบข้อมูลความเคลื่อนไหว เกี่ยวกับสาขาวิชาชีพของตน

ในปัจจุบันวัสดุการอ่านบางประเภท เช่น ตำรา นิตยสาร วารสาร หรือแม้แต่บทความใน

หนังสือพิมพ์ต่างก็เสนอข้อความที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานหรือการค้นพบใหม่ๆ

รวมถึงความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านทราบข้อมูลใหม่ ๆ ในเส้นทาง

อาชีพของตนและอาชีพอื่น ๆ ทั้งยังสามารถประยุกต์ความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

4.2 การอ่านทำให้รู้วิธีทำงานให้ประสบความสำเร็จในอาชีพของตน วัสดุการ อ่านบางประเภทให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการทำงาน ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของหนังสือหรือบทความ ที่สัมภาษณ์คนที่ประกอบอาชีพแล้วประสบความสำเร็จ เมื่อได้อ่านก็จะทราบว่าความสำเร็จ ที่เขาได้รับนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุใด เราจะสามารถพัฒนาคุณสมบัตินั้นให้เกิดขึ้นกับตัวเราได้ หรือไม่ หรือเราจะประยุกต์ วิธีการของเขาให้สอดคล้องกับการประกอบอาชีพของเราได้หรือไม่ การติดตามอ่านความสำเร็จ ในชีวิตของผู้อื่นเช่นนี้ จะช่วยให้เราเกิดความมานะพยายาม ที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จได้บ้าง

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

4.3 การอ่านทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์การทำงาน เมื่อได้อ่านข้อความ เกี่ยวกับการทำงานและอาชีพ ที่ตนเองทำอยู่รวมถึงอาชีพอื่น ๆ เป็นประจำ จะช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ทำงานของแต่ละคน ได้หลาย ลักษณะ ในการทำงานที่ตนรับผิดชอบอยู่ ทำให้มีความคิดกว้างขวาง ทำให้เข้าใจกระบวนการทำงานได้ดียิ่งขึ้น เพราะได้ศึกษาแง่มุมต่าง ใน มองเห็นภาพของการทำน่าย

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

4.4 การอ่านทำให้เป็นผู้มีจิตใจกว้าง กล่าวคือเป็นผู้มองเห็นทุกอาชีพสำคัญ และมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพอื่นนอกเหนือจากงานที่รับผิดชอบ การติดตามอ่านความเ มรับว่าทุกอาชีพด และต่างต้องพึ่งพาอาศัยซึ่ง านของอาชีพต่างๆ จะทำให้เป็นผู้ที่ใจกว้าง กับสังคม เช่นเดียวกัน มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ละกัน ได้ประสานงานกันอย่างมีประสิทธิภาพยิ่ง

สิ่งที่สำคัญในการอ่านข้อเขียนที่จะช่วยพัฒนาอาชีพ ก็คือ เมื่ออ่านแล้วไม่ควรอ่าน ผ่านๆ ควรจะจดประเด็นสำคัญเก็บไว้แล้วนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ให้ได้ หรืออย่างน้อย ก็เป็นกำลังใจในการที่ได้มองเห็นลู่ทางในการประสบความสำเร็จของการประกอบอาชีพ ทำให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่าสามารถจะประสบความสำเร็จได้เช่นกัน เ

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

การอ่านเพื่อพัฒนาอาชีพ โดยเลือกอ่าน

ที่มีสาระดัง

- 1) สาระเกี่ยวกับอาชีพที่ตนต้องประกอบโดยตรง ซึ่งควรจะอ่านและติดตาม อย่างสม่ำเสมอ
- 2) สาระที่เกี่ยวกับอาชีพอื่น ๆ สาระลักษณะนี้ควรจะอ่านและติดตามบ้างตาม สาทบใหญ่ๆ ความสนใจ ซึ่งช่วยให้สามารถประยุกต์แนวทางมาใช้พัฒนางานของตนได้
- 3) สาระที่เกี่ยวกับวิธีการทำงานหรือวิธีที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต เนื้อหาลักษณะนี้หากได้อ่านมากและสม่ำเสมอจะช่วยให้ได้ข้อคิดในการทำงาน และหากนำ นาทาย ไปใช้ปฏิบัติด้วยก็จะยิ่งเกิดประโยชน์แก่ตนเองเป็นอย่างยิ่ง

****หากพบว่ามีการค้าลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

4) สารที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่อาจเกี่ยวข้อง ความสำเร็จ โดยตรงกับงาน หรือเกี่ยวข้องทางอ้อมกับงานของตน ข้อเขียนลักษณะนี้ควรต้องติดตาม อ่านให้มากและสม่ำเสมอเช่นกัน เพื่อประโยชน์ในการทำงาน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

5. การอ่านเพื่อพัฒนาสังคม

การดำเนินชีวิตในปัจจุบันเรามีได้อยู่เพียงลำพัง เราต้องอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคมด้วย แต่ละคนต่างก็มีส่วนที่จะทำ
ให้สังคมมีความสุข และอยู่ร่วมกันได้อย่างราบรื่น สร้างความ เจริญให้แก่สังคมเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคน

ในฐานะที่เป็นบุคคลหนึ่งในสังคม เราควรจะศึกษาสภาพสังคมของเราให้เข้าใจปัญหา สาเหตุ และหาวิธีการ
แก้ปัญหา รวมทั้งหาแนวทางในการดำเนินชีวิตในสภาพสังคมดังกล่าว ได้อย่างเป็นสุขตามอัตภาพ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

การที่จะพัฒนาสังคมได้นั้นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญ โดยอ่านเพื่อติดตาม ความเป็นไปในสังคมของเราอย่างต่อเนื่อง เพราะข้อมูลเกี่ยวกับสังคมนั้นจะปรากฏใน ข้อเขียนที่ได้รับการพิมพ์ลงในวัสดุการอ่านต่าง ๆ และถ้าเป็นข้อมูลปัจจุบันด้วยแล้ว ส่วนใหญ่จะนิยมตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตามนิตยสารและวารสารก็มีเรื่องเหล่านี้ เผยแพร่อยู่พอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งระยะใดที่มีปัญหากระทบกระเทือนต่อคนส่วนใหญ่ ก็พิมพ์เผยแพร่มากและให้รายละเอียดอย่างต่อเนื่อง และหากเป็นปัญหาบางปัญหาซึ่ง เป็นเรื่องใหญ่ และทำให้เกิดผลเสียแก่สังคมเป็นอย่างมาก ก็มักจะมีการพิมพ์เป็นหนังสือเพื่อ เสนอข้อมูลที่มีลักษณะน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

การที่จะพัฒนาสังคมได้นั้นต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญ โดยอ่านเพื่อติดตาม ความเป็นไปในสังคมของเราอย่างต่อเนื่อง เพราะข้อมูลเกี่ยวกับสังคมนั้นจะปรากฏใน ข้อเขียนที่ได้รับการพิมพ์ลงในวัสดุการอ่านต่าง ๆ และถ้าเป็นข้อมูลปัจจุบันด้วยแล้ว ส่วนใหญ่จะนิยมตีพิมพ์ลงในหนังสือพิมพ์ อย่างไรก็ตามนิตยสารและวารสารก็มีเรื่องเหล่านี้ เผยแพร่อยู่พอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งระยะใดที่มีปัญหากระทบกระเทือนต่อคนส่วนใหญ่ ก็พิมพ์เผยแพร่มากและให้รายละเอียดอย่างต่อเนื่อง และหากเป็นปัญหาบางปัญหาซึ่ง เป็นเรื่องใหญ่ และทำให้เกิดผลเสียแก่สังคมเป็นอย่างมาก ก็มักจะมีการพิมพ์เป็นหนังสือเพื่อ เสนอข้อมูลที่มีลักษณะน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

กุสุมา รักขมณี และคณะ (ม.ป.ป. : 234-235) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านเพื่อพัฒนา สังคมนั้น ผู้อ่านควรมีหลักการอ่าน ที่สรุปได้ ดังนี้

5.1 พยายามติดตามความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในสังคม ด้วยการอ่านข่าวสาร เป็นประจำและทุกรูปแบบ การทำเช่นนี้จะช่วยให้รู้ข้อมูลที่เกิดขึ้นในสังคมของตลอดเวลา เพราะเราต้องถือว่าสังคมเป็นของทุกคน อยู่ได้ด้วยพวกเราทุกคน ในเมื่อเราเป็นส่วนหนึ่ง ของสังคม เราจึงควรเอาใจใส่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสังคมของเรา

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

5.2 ควรอ่านวัสดุการอ่านหลาย ๆ ประเภท เพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลในหลายลักษณะ และครอบคลุม เมื่ออ่านวัสดุการอ่านทุกประเภทเพื่อจะได้ข้อมูลให้มากแล้ว หากเป็นไปได้ ควรสนใจอ่านวัสดุการอ่านประเภทเดียวกันแต่มีแหล่งผลิตต่างกัน เช่น หนังสือพิมพ์มีหลาย ฉบับก็ควรที่จะอ่านทุกฉบับหรืออย่างน้อยก็มากกว่า 2 ฉบับ แล้วเปรียบเทียบข้อมูลและความ คิดเห็นที่ผู้เขียนเสนอไว้ เพื่อทำความเข้าใจกับสภาพที่แท้จริงของสังคม

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

5.3 ควรอ่านข้อเขียนประเภทบทความให้มาก การติดตามสภาพในสังคม นอกจากอ่านจากข่าวหรือสาระที่ให้อรรถาธิบายจริงเป็นส่วนใหญ่มากแล้ว ควรหันมาสนใจข้อเขียนนี้ เป็นบทความให้มากขึ้น เพราะบทความจะมีการแสดงความคิดเห็นกับปัญหาที่เกิดขึ้น บวกและลบ ผู้อ่านจึงควรอ่านบทความที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เกิดขึ้นจา แล้วไตร่ตรองอย่างละเอียด ใช้วิจารณ์ญาณประมวลและแยกแยะว่า ผู้เขียนหลาย ๆ คน ควรเชื่อถือความคิดเห็นนั้นมากน้อยเพียงใด รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสังคม

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556).

5.4 แล้วนำมาวิเคราะห์ว่า เหตุการณ์ จริง ๆ ควรเป็นอย่างไร เมื่ออ่านและศึกษาข้อมูลมามากแล้ว ควรรวบรวมข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ จัดลำดับให้ดี แล้ววิเคราะห์ดูว่าเหตุการณ์นั้นเป็นอย่างไร ความเห็นว่าปัญหานี้ควรจะมีการแก้ไขอย่างไร จะช่วยได้อย่างไร พร้อมทั้งลองเขียนแสดง ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมตนเอง โดยต้องลงมือทำอย่างจริงจังด้วย เช่น ปัญหาเรื่องการตัดไม้ทำลายป่า พวกเราอาจจะช่วยได้โดยการปลูกต้นไม้ชดเชย อาจปลูกที่บ้านของเรา หรือทราบว่ามีการโครงการ ปลูกป่ากันที่ใด หากเราสามารถไปร่วมได้ก็ควรไปช่วยกัน การขอความร่วมมือในเรื่องการปลูก หรืออย่างน้อยในโรงเรียนหากมี หรือดูแลต้นไม้ก็ควรจะทำอย่างเต็มที่ หากมีการชักชวน ให้เขียนคำขวัญ ก็ควรให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใด ๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

5.5 ควรหาทางรณรงค์ให้ทุกคนในสังคมร่วมกันแก้ปัญหา นอกจากตนเอง จะ ปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือสังคมแล้ว ควรชักชวนหรือหาทางรณรงค์ให้ผู้ใกล้ชิด ผู้ที่รู้จักคุ้นเคย ตระหนักถึงปัญหาและช่วยกันหาทางแก้ไข เพราะปัญหาสังคมต้องการความร่วมมือร่วมใจ กันของทุกคน จึงจะสามารถช่วยให้สังคมดีขึ้นได้ ปัญหาสังคมที่เรากำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบันมีหลายประการที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ปัญหาสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นปัญหาที่ใหญ่มาก เพราะไม่เพียงแต่จะเกิดกับประเทศไทยของเราเท่านั้น ยังเกิดกับทุกประเทศในโลก ส่งผลกระทบถึงมนุษยชาติทุกคน เพราะสภาพธรรมชาติกำลัง - ถูกทำลายไปอย่างรวดเร็วจนขาดความสมดุลทางธรรมชาติ อันเนื่องมาจากความเจริญทาง เทคโนโลยีที่กำลังก้าวไปอย่างไม่หยุดยั้ง นอกจากนั้นยังมีปัญหายาเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาการจราจรติดขัด และปัญหาอื่น ๆ อันอาจจะเกิดในอนาคต การเกิดปัญหาขึ้นเป็น 4 เรื่องที่มีอาจห้ามได้ แต่สิ่งที่ทำได้คือการหาทางแก้ไขปัญหานี้กันอย่างเหมาะสมและร่วมมือ กัน ซึ่งเราต้องใช้ทักษะการอ่าน เข้ามาช่วยเพื่อพัฒนาสังคมของเราให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ตัวอย่างหนังสือร่างวัลซีไรต์

ร่างวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน หรือ
เรียกสั้นๆ ว่า ร่างวัลซีไรต์ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ถึงปัจจุบัน

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ลูกอีสาน

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2522

ผู้แต่ง คำพูน บุญทวี

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์บรรณกิจ

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ไพบยเขียน

นวนิยายเรื่องลูกอีสาน เป็นหนังสือซีไรต์ที่ สะท้อนภาพชีวิตของชาวอีสาน ผ่านเรื่องเล่าคล้ายสารคดีชีวิตผสมนวนิยายที่แพรวพราวไปด้วยชั้นเชิงวรรณศิลป์ งดงามด้วยสร้อยอักษร ฉายภาพวิถีชีวิตอันเร้นแค้นของชาวอีสานได้อย่างโปร่งใสบริสุทธิ์ ปราศจากน้ำเสียงที่แสดงความขมขื่น และไม่ได้พยายามตีแผ่ความชั่วร้ายของสังคม แต่ปลุกจิตสำนึกให้กับผู้อ่านโดยชี้ให้เห็นถึงแนวทางการเปลี่ยนแปลงของสังคม คุณค่าของเรื่องลูกอีสาน คือการเรียนรู้ที่จะอยู่กับความยากลำบาก เพื่อก้าวผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ ในชีวิต นักวิจารณ์วรรณกรรมมีความเห็นตรงกันว่าเรื่องนี้มิได้แฝงปรัชญา ไม่ได้แสดงวิจิตรศิลป์ตระการตาหรือตีแผ่สังคมแต่อย่างใด หากแต่ได้เล่าถึงวิถีชนบทอันเรียบง่าย ฉากต่างๆ ในท้องถิ่นของชาวอีสาน คำพูนเก็บมาร้อยเรียงได้อย่างออกรส ใช้ชนบของนิยายการเรียนรู้เสนอภาพลักษณ์ของอีสานแตกต่างจากนิยายสัจนิยมแสดงคุณค่าของความเป็นอีสานอย่างสมศักดิ์ศรี การอยู่ได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องการความสงสารซึ่งมักมาพร้อมคำดูถูก ทำให้ลูกอีสานเป็นนวนิยายที่ยืนยงมาถึงทุกวันนี้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

เพียงความเคลื่อนไหว

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2523

ผู้แต่ง เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์เจ้าพระยา

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ผจญภัย

เพียงความเคลื่อนไหว เป็นกวีนิพนธ์มุ่งนำเสนอความคิดทางการเมือง ต่อเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 เรื่อยมาจนถึง 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 มีลีลาและเนื้อหาสะทกสะท้านใจ ปลุกเร้าอารมณ์ ชี้ให้เห็นถึงความตื่นตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของบ้านเมือง แฝงวิถีชีวิตพื้นบ้านเอาไว้มาก เป็นกวีนิพนธ์ที่มีคุณค่าทางภาษาอันงดงาม เปี่ยมไปด้วยพลัง ประกอบด้วยฉันทลักษณ์อันไพเราะ และทัศนคติอันงดงามเรียบง่าย ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวและความตื่นตัวทางความคิด คำประกาศของคณะกรรมการตัดสินเป็นเอกฉันท์ว่า เพียงความเคลื่อนไหว เป็นงานร่วมสมัย ซึ่งแสดงจิตสำนึกของชาติไทยยุคปัจจุบันได้ชัดเจนที่สุด มีเอกลักษณ์ในแง่ที่ว่า ได้รวมเรื่องเฉพาะยุคหรือเฉพาะแห่ง กับเรื่องของสากลเข้าไว้ด้วยกัน เสมือนเป็นบันทึกทางความคิด มุมมอง อารมณ์ ความรู้สึก ต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏขึ้น และด้วยความเป็นสากลของผลงาน แม้เวลาจะเปลี่ยนไป เนื้อหาก็ก็นคงทันสมัย น่าอ่าน น่าพิจารณาบทกวีพร้อมๆ ไปด้วยสังคม

****หากพบว่ามีการค้าลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ขุนทอง...เจ้าจะกลับเมื่อฟ้าสว่าง

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2524

ผู้แต่ง อัครศิริ ธรรมโชติ

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ พี.พี.

พิมพ์ครั้งล่าสุด แพรวสำนักพิมพ์

อัครศิริได้นำเค้าโครงบทกวีชื่อ “เพลงขลุ่ยเหนือทุ่งข้าว” ในหนังสือชุด “เพียงความเคลื่อนไหว” ของเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ มาจินตนาการกับเหตุการณ์ต่อสู้ทางการเมืองยุค 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 ซึ่งคำว่า “ขุนทอง” หมายถึง เหล่าปัญญาชนคนหนุ่มสาว ซึ่งบ้างก็สูญหาย บ้างเสียชีวิต บ้างก็กลับมาพร้อมกับอุดมการณ์เต็มย่ำม ขณะที่อีกไม่น้อยกลับมาเป็น “คนใหม่” แต่ในห้วงที่อัครศิริเขียนนั้น สถานการณ์ยังไม่คลี่คลาย ยังไม่รู้ว่าปัญญาชนคนหนุ่มสาวส่วนหนึ่งหายไปไหน สิ่งที่ฟุ้งร้องออกมาย่อมพุ่งเป้าไปหาผู้กุมอำนาจทางการเมืองไว้นั้นเอง เรื่องสั้นของอัครศิริมีเนื้อความกระชับ ลักษณะเด่นคือการใช้ภาษาที่รัดกุมไพเราะ บางช่วงบางตอนราวกับบทกวี เป็นเหตุการณ์ทางการเมือง ประวัติศาสตร์และสังคม งานของอัครศิริไม่ใช่งานฝันหวาน แต่เป็นงานก่อให้เกิดความคิด ความรู้สึกใหม่ๆ ความจริง ความปลอม ความเจ็บ ความสงสัย ซึ่งล้วนเป็นพลังในอาณาจักรวรรณกรรมของเรา ถือเป็นงานเขียนที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่ง

****หากพบว่ามีคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

คำพิพากษา

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2525

ผู้แต่ง ชชาติ กอบจิตติ

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ต้นหมาก

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์หอน

ตัวเอกของเรื่องคือ ฟัก ลูกของตาฟู สัปเหร่อ เมื่อตาฟูตาย สมทรงเมียตาฟู แม่เลี้ยงของฟักกลายเป็นแม่ม้ายังสาวที่ไม่ค่อยจะเต็มเต็ง ฟักเลยต้องดูแลแทนพ่อ จนถูกกล่าวหาว่าฟักได้กับแม่เลี้ยง ทั้งที่ฟักเป็นคนดีมีศีลธรรม ไม่ได้ทำชั่วดังที่ถูกกล่าวหา แต่ด้วยความที่ฟักเป็นคนต่ำต้อยไม่ได้มีหน้ามีตาในสังคม ส่งผลให้ฟัก ต้องติดคุก ถูกสังคมรังเกียจ สุดท้ายเขาต้องการจะเป็นอิสระจากข้อกล่าวหาของสังคม อิสระที่ว่ำนั่นก็คือความตายนั่นเอง “คำพิพากษา” เป็นการส่งสารที่รุนแรงมายังผู้อ่าน ทำให้สถานะความเป็นมนุษย์สั่นคลอน เป็นงานที่แสดงถึงภาวะของมนุษย์ในสภาพจนตรอกต่อสิ่งต่างๆ ได้ดีที่สุดในเหมือนตัวละครที่ตกเป็นเบี้ยล่าง เป็นผู้แพ้ และถูกกดทับด้วยตัวละครที่เป็นกลไกทางสังคม ไม่ว่าเรื่องนั้นจะมีมูลความจริงหรือไม่ก็ตาม ทำให้ผู้ได้รับคำตัดสินต้องพบกับความทุกข์ทรมานทั้งร่างกายและจิตใจ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

นาฏกรรมบนลานกว้าง
หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2526
ผู้แต่ง คมทวน คันธนู
พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ดอกหญ้า
พิมพ์ล่าสุด สำนักพิมพ์พญายักษ์

กวีนิพนธ์เนื้อหาเกาะเกี่ยวกับอยู่กับเหตุการณ์ทางการเมืองในช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 ถึง 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 บทกวีของคมทวนมีทั้งปลุกเร้า เรียกร้อง ตีแผ่ ให้กำลังใจ วิพากษ์วิจารณ์สังคมอย่างรุนแรง ดุดัน เสนอทรรศนะของตนเองต่อเหตุการณ์ทางการเมืองในสมัยนั้นด้วยบทกวีนาฏกรรมบนลานกว้าง เป็นการรวมบทกวีการเมืองโดยแท้ ไม่ว่าจะอ่านสำนวนใด จะได้สัมผัสทรรศนะอันแผ่ร้อนของผู้เขียน ผ่านลีลาการเขียนที่ดุดัน ดุเดือด กระตุกกระตุ้นความฮึกเหิม ด้วยสำนวนอันเป็นเอกลักษณ์และแพรวพราวไปด้วยชั้นเชิงทางวรรณศิลป์

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ชอยเดียวก้น

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2527

ผู้แต่ง วาณิช จรุงกิจอนันต์

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์อุเพกา

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์บุรพาสาน

รวมเรื่องสั้น 15 เรื่องของ และบทกวี 1 ชุด ของ วาณิช จรุงกิจอนันต์ มีเนื้อหาสะท้อนสังคมอย่างชัดเจนตรงไปตรงมา มีการเสียดชีวิตในเมืองหลวง ทั้งผู้คนที่เห็นแก่ตัว การดูถูกเหยียดหยามซึ่งกันและกัน ความวุ่นวายต่างๆ ชอยเดียวก้นเป็นหนังสือที่วาณิชตั้งใจเขียนขึ้นมาเป็นอย่างมาก เขาเคยกล่าวว่า **“ผมเขียนหนังสือรวมพิมพ์เป็นเล่มมาแล้วหลายเล่ม แต่กล่าวได้ว่าเล่มที่ทำให้ผมรู้สึกว่าเป็นนักเขียนโดยสมบูรณ์คือเล่มนี้ เล่มที่ให้ชื่อว่าชอยเดียวก้นนี้”**

ชอยเดียวก้นได้รับความนิยมจากคนอ่าน ไม่ว่าจะเป็น นักเรียน นักศึกษา ครูอาจารย์ และนักเขียน ในบางทศวรรษของนักเขียนรุ่นใหม่ถึงกับยอมรับชอยเดียวก้นว่าเปรียบเสมือนครูบาอาจารย์ของการสร้างสรรค์ผลงานในสมัยนั้น เนื่องจากมีกลวิธีการเขียนที่แปลกใหม่ มีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง มีคุณค่าทางวรรณศิลป์อย่างแท้จริง

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ปูนปิดทอง

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2528

ผู้แต่ง กฤษณา อโศกสิน

พิมพ์ครั้งแรก ดับเบิลนายย์

พิมพ์ครั้งล่าสุด เพื่อนดี

นวนิยายปูนปิดทองกล่าวถึงคนสองคน สองเมืองและบาป ทั้งคู่เกิดมาในครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้าง เมื่อทั้งคู่โตเป็นผู้ใหญ่ บาปได้ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก และชักจูงให้สองเมืองลืมความขมขื่นใจที่เคยเกิดขึ้น ทำให้สองเมืองเกิดความรักต่อบาป และทั้งคู่ก็มั่นใจว่าชีวิตพวกเขาทั้งสองจะไม่เหมือนกับที่พ่อกับแม่ของตนเคยเป็นทั้งคู่สามารถเป็นพ่อแม่ที่เป็นตัวอย่างที่ดีได้ ไม่ใช่เป็นเพียงรูปหล่อปูนที่ปิดด้วยทอง ซึ่งไม่ได้มีค่าอะไร “ปูนปิดทอง” นวนิยายที่กฤษณา อโศกสิน กระแทะคราบทองของผู้เป็นพ่อแม่ เกี่ยวกับปัญหาของครอบครัวไทยในสังคมใหญ่ การเลี้ยงดูที่ขาดความอบอุ่น ขาดความรัก ส่งผลต่อเด็กที่เติบโตมา เป็นนวนิยายที่สร้างสรรค์เนื้อเรื่องให้เห็นคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ด้วยความงดงามของชีวิตโดยใช้ความเลวร้ายมาเปรียบเทียบกับ ทำให้เกิดความเข้าใจที่ดีร่วมกัน

**หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ปณิธานกวี

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2529

ผู้แต่ง อังคาร กัลยาณพงศ์

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์กะรัต

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์สยาม

ปณิธานกวี เป็นหนังสือรวมกวีนิพนธ์ของ อังคาร กัลยาณพงศ์ เป็นบทกวีที่มีเอกลักษณ์สวยงาม มีลักษณะเฉพาะตัวเหมือนกับตัวผู้เขียนที่มีนิสัย รักธรรมชาติ รักอิสระเสรี ศรัทธาในพระธรรม บทประพันธ์ทุกบท จะสะท้อนชีวิตวิญญูญาณ คติชีวิตปรัชญาและสัจธรรม ด้วยกลวิธีศิลปะการร้อยกรองอันงดงามชาญฉลาดปณิธานกวีของอังคาร กัลยาณพงศ์ เป็นกวีนิพนธ์ที่มีลักษณะแต่งเป็นโคลงกลอนและกาพย์ เป็นงานที่เต็มไปด้วยคุณค่าทางวรรณศิลป์ เพราะมีความเด่นในการสรรใช้คำ ทำให้เกิดจินตนาการลึกซึ้งและกว้างขวาง กลวิธีการประพันธ์มีลักษณะเฉพาะตัวประสานขนบเก่ากับทัศนคติที่มีต่อสังคมในยุคสมัยนั้นได้อย่างแนบเนียน

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ก่อกองทราย

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2530

ผู้แต่ง ไพฑูรย์ ธัญญา

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์สุภาพใจ

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์นาค

เรื่องสั้นชุด ก่อกองทราย สะท้อนปัญหาและแง่มุมต่างๆ ของชีวิตในหลายเรื่อง แสดงให้เห็นถึงชีวิตและธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสากล ดังเช่นมนุษย์ทั่วไปในโลกพึงจะเป็น และในขณะเดียวกันก็มีสีสันของท้องถิ่นและความเป็นไทย ทั้งในด้านถ้อยคำและการใช้ฉากอันเป็นท้องเรื่องอย่างความเชื่อท้องถิ่นของชาวบ้าน การเล่าเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงสัจธรรมชีวิตอย่างชัดเจนผลงานของไพฑูรย์โดดเด่นด้านการใช้ภาษา ภาษามีความงดงาม ไม่ว่าจะเป็นบรรยายอารมณ์ความรู้สึก ฉากหลังหรือตัวละคร สามารถเรียบเรียงออกมาให้ผู้อ่านเห็นภาพจน เห็นถึงความประณีตบรรจง ซึ่งไพฑูรย์ใช้พื้นฐานมาจากการเป็นครูสอนภาษาไทย และเคยผ่านงานบทกวีมาก่อน

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ตลิ่งสูงซุงหนัก

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2531

ผู้แต่ง นิคม รายยวา

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ต้นหมาก

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์รุปรวี

ตัวเอกของเรื่องคือ ค่างาย หนุ่มใหญ่ที่มีความรักและผูกพันกับช้างชื่อ พรายสุด ซึ่งเติบโตและเล่นด้วยกันมาตั้งแต่เด็กๆ พอเติบโตขึ้นมาทั้งสองจึงเปรียบเสมือนคนๆ เดียวกัน จนชาวบ้านถึงกับเอ่ยปากว่า “เห็นค่างายที่ไหน ก็เห็นปลายสุดที่นั่นแหละ” ตลิ่งสูง ซุงหนัก เป็นเรื่องของคนผู้แสวงหาความหมายและคุณค่าของการมีชีวิต เราต้องหาเอง ในขบวนการแสวงหา นั้น คนเรามัวแต่รักษาซากที่ไม่มีชีวิต ไม่เคยรักษาชีวิตที่อยู่ในซากเลย คนเราเกิดครั้งเดียวตายครั้งเดียว ดังนั้นความหมายที่แท้จริงของชีวิตอยู่ที่การดำรงอยู่ ความเข้าใจต่อธรรมชาติ มิใช่เงินตราหรือวัตถุ ที่คนในสมัยนี้มักสะสมไว้เต็มบ้านเต็มเมือง

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ใบไม้ที่หายไป

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2532

ผู้แต่ง จิระนันท์ พิตรปรีชา

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์อ่านไทย

พิมพ์ครั้งล่าสุด แพรวสำนักพิมพ์

สั่งซื้อหนังสือ [คลิกที่นี่](#)

จิระนันท์ พิตรปรีชา เคยเป็นอดีตแกนนำนักศึกษา ร่วมโครงการส่งเสริมประชาธิปไตยของศูนย์ส่งเสริมประชาธิปไตย (ศสป.) ในช่วงเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 เธอได้มีบทบาทในการแต่งคำประพันธ์เพื่ออ่านบนเวทีการชุมนุมเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้แรงงานและกลุ่มสตรีต่างๆ ในยุคที่ประชาธิปไตยแบ่งบาน และหลังจากเกิด 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ต้องหนีเข้าป่าไปเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย โดย จิระนันท์ พิตรปรีชา มีชื่อที่ใช้เรียกในป่าว่า สหายใบไม้ หลังจากออกจากป่ามา เธอได้เขียนบันทึกชีวิตของเธอตั้งแต่สมัยที่เธอยังเป็นนักศึกษาเป็นเชิงกวีนิพนธ์รวมเล่ม ออกมาจนกลายเป็นชื่อ ใบไม้ที่หายไป สารของบันทึกนี้มีทั้งความใฝ่ฝัน ปรัชญาชีวิต และอุดมการณ์ของคนหนุ่มสาว และตัวผู้เขียนเองได้ปฏิบัติตามอุดมการณ์นั้นอย่างถึงที่สุด จึงได้พบว่าทุกชีวิตเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของธรรมชาติ ดังเช่น ชีวิตของผู้เป็นแม่นั้น ไม่เพียงแต่กำหนดอนาคตของลูกเท่านั้น หากรวมทั้งชีวิตของตนเองและผู้ใกล้ชิดอีกด้วย นอกจากนั้นแล้วบทกวีเหล่านี้ยังมีคุณค่าในด้านการปลูกสำนึกของสังคมเกี่ยวกับฐานะและบทบาทใหม่ของผู้หญิงอีกด้วย

****หากพบว่ามีารคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

อัญมณีแห่งชีวิต

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2533

ผู้แต่ง อัญชัน

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ภูเขา

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ภูเขา

อัญมณีแห่งชีวิต เป็นหนังสือรวมเรื่องสั้นที่ผู้เขียนได้มาจากประสบการณ์ของตนเอง จากคำบอกเล่า เพื่อให้ทราบถึงมนุษย์ที่มีชีวิตจิตใจ กิเลส อารมณ์ ความรัก ความกลัวและความชิงชัง สิ่งเหล่านี้จะจมอยู่กับตัวละคร ในเรื่องที่ต้องเผชิญกับความทุกข์ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น แต่ละเรื่องสะท้อนภาพสังคม ปัญหาสังคม ครอบครัวและปัญหาอันเป็นเรื่องของแต่ละคน คนใดคนหนึ่ง ซึ่งอาจล้มเหลว ผิดหวัง หรือสมหวังก็ได้ อัญชัน เสนอแนวคิดเหล่านี้โดยใช้กลประพันธ์ที่แยบยลสอดคล้องกับเนื้อหา มีลีลาเฉพาะตัวที่ละเอียด ประณีต ลึกซึ้ง และละเอียดละไม ภาษาที่ใช้ให้จินตนาการชัดเจน สร้างบรรยากาศและอารมณ์หลากหลาย ทั้งอ่อนหวาน เศร้า กร้าวแกร่ง โหดร้าย แม้กระทั่งสยอง และให้เห็นถึงวัฏจักรแห่งชีวิตอันเป็นสัจธรรม

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

เจ้าจันทร์หม่อม นิราศพระธาตุอินทร์แขวน

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2534

ผู้แต่ง มาลา คำจันทร์

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์คนธารบุ๊ค

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์เคล็ดไทย

นวนิยายพูดถึงเจ้าหญิงล้านนา ภาษาที่ใช้ส่วนมากเป็นภาษาล้านนาเพื่อให้เข้ากับเนื้อเรื่อง แต่ผู้เขียนได้บอกความหมายของคำเหล่านั้นไว้ด้วย โครงเรื่องเป็น เรื่องของเจ้าหญิงที่ถูกบังคับให้แต่งงานกับชายที่ไม่ได้รัก แต่นางมีความศรัทธาในองค์พระธาตุอินทร์แขวน นางจึงเดินทางไปนมัสการและอธิษฐานว่าจะสมหวัง หรือไม่สมหวังขอให้พระธาตุแสดงเหตุให้จนกระทั่งนางถึงที่หมาย นางจึงประจักษ์ถึงสัจธรรมของชีวิต เห็นความแตกต่างระหว่างความจริงแท้กับภาพมายา ก่อนจะตัดสินใจครั้งสุดท้าย จุดเด่นของเรื่องนี้อยู่ที่มาลา คำจันทร์ สามารถเล่าเรื่องด้วยกลการประพันธ์หลากหลาย เช่น การประยุกต์ขนบวรรณกรรมทั้งเก่า และใหม่ได้อย่างผสมกลมกลืน การดำเนินเรื่องโดยใช้ขนบของนิราศและวรรณคดีเก่าของล้านนามาสานสอดเหตุการณ์ในเรื่อง ได้อย่างลงตัวและสวยงามแบบ ล้านนา เร็วๆ นี้มาลา คำจันทร์กำลังจะมีผลงานใหม่ล่าสุดกับแพรวสำนักพิมพ์ ชื่อว่า “กงฟ้าลี”

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

มือนั้นสีขาว

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2535

ผู้แต่ง ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ยามหนังสือสีขาว

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์สามัญชน

หนังสือ มือนั้นสีขาว รวบรวมบทกวีนิพนธ์ไทยสมัยใหม่ของศักดิ์ศิริ มีสมสืบ ที่มีลักษณะสร้างสรรค์ทั้งความคิดและวิธีการนำเสนอที่โดดเด่น มุ่งแสดงอุดมคติอันเชิดชูคุณค่าความบริสุทธิ์และความมีน้ำใจของมนุษย์ผ่านบทกวีที่พูดถึงบุคคลสมมุติ ระหว่างวัยเด็กอันไร้เดียงสากับผู้ใหญ่ที่ถูกครอบงำจากกฎเกณฑ์ในสังคม แต่ละบทสามารถตีความได้กว้างขวาง ลึกซึ้งด้วยกลการประพันธ์ที่เรียบง่าย เข้ากับผู้อ่านได้ทุกเพศทุกวัย ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ สร้างฉันทลักษณ์ขึ้นมาใหม่ จากความรู้ร่ำรวยของฉันทลักษณ์ไทยแต่เดิม มีรูปแบบเป็นธรรมชาติสอดคล้องกับเนื้อหา คำที่สรรใช้เป็นคำง่าย เรียงร้อยอย่างมีจังหวะ สร้างลำนํ้าอันทรงพลัง ให้จินตภาพที่ชัดเจน สื่อความคิดของกวี กระทบอารมณ์และเร้าความคิดของผู้อ่าน ให้ผู้อ่านเห็นว่า โลกอาจสงบงดงามได้ด้วยน้ำใจอันบริสุทธิ์ของมนุษย์ด้วยกันเอง

****หากพบว่ามีการค้าลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ครอบครัวกลางถนน

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2536

ผู้แต่ง ศิลา โคมฉาย

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์มิ่งมิตร

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์พญญักษ์

รวมเรื่องสั้นสะท้อนชีวิตของชนชั้นกลางในเมืองกรุง ที่ต้องพยายามดิ้นรนต่อสู้กับสภาพความเป็นอยู่แบบปากกัดตีนถีบ ดิ้นรนจากการบีบคั้นในการทำมาหากิน การแข่งขันในชั้นเชิงธุรกิจ ไปจนถึงการจลาจลที่แสนติดขัด ฉายภาพกว้างให้เห็นถึงชะตากรรมที่คนในเมืองจะต้องเผชิญร่วมกัน พร้อมกับถ่ายทอดความคิดประชดประชันสังคมอย่างรุนแรงศิลา โคมฉาย ใช้ความหลักแหลมแยบยล สรรค์สร้างผลงานขึ้นมาจากความเข้าใจชีวิตและสังคมรอบตัว โดยมีลีลาการเขียนที่สมบูรณ์ ด้วยกลวิธีทางวรรณศิลป์ ใช้สำนวนโวหารในการสร้างบรรยากาศและจินตภาพ ทำให้ผู้อ่านสามารถสัมผัสอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง

****หากพบว่ามีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

เวลา

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2537

ผู้แต่ง ชชาติ กอบจิตติ

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์หอน

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์หอน

เรื่อง “เวลา” นำเสนอเรื่องราวของคนแก่ในสถานสงเคราะห์คนชรา โดยหยิบเอาธรรมชาติของคนชราลงซีลิมและซีเหงามาบอกกล่าวด้วยกลวิธีการเขียนแบบใหม่คือเทคนิคของภาพยนตร์ ผสมกับการนำเสนอแบบละครเวที ซึ่งแรงบันดาลใจในการเขียนเรื่องนี้ของชชาติ มาจากตอนที่ไปดูละครเวทีของนักศึกษากลุ่มหนึ่งที่กำลังลาโรง โดยนักวิจารณ์ในสมัยนั้นกล่าวว่า เป็นละครเวทีที่น่าเบื่อที่สุดในรอบปี และเป็นละครเวทีที่เกี่ยวกับคนแก่ในบ้านพักคนชรา ทั้งๆ ที่กลุ่มผู้สร้างเป็นเพียงนักศึกษาที่ยังเรียนไม่จบด้วยซ้ำ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ม้ำก้านกล้วย

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2538

ผู้แต่ง ไพวรินทร์ ขาวงาม

พิมพ์ครั้งแรก แพรวสำนักพิมพ์

พิมพ์ครั้งล่าสุด แพรวสำนักพิมพ์

สั่งซื้อหนังสือ [คลิกที่นี่](#)

“ม้ำก้านกล้วย” เป็นนิราศแรมร้างจากฝันของมนุษย์ร่วมสมัยที่ต้องผจญกับความเปลี่ยนแปลงอันรวดเร็วหลากหลาย มนุษย์ผู้ต้องรับสภาพความเสื่อมสลายของอุดมคติเดิม แต่มนุษย์ย่อมมีปัญญาอันเข้มแข็งพอที่จะผ่านวันเวลาอันเจ็บปวดเหล่านี้ และใช้ความฝันของตนสร้าง “อุดมคติ” ใหม่อันงดงามกว่าเดิมขึ้นมา บทกวีนิพนธ์ไทยร่วมสมัยในม้ำก้านกล้วยยังสะท้อนให้เห็นถึงพลังชีวิตและจิตใจของคนชนบทเข้าสู่เมือง ด้วยความใฝ่ฝันและความหวังถึงชีวิตที่ดีกว่า และได้กลายเป็นพลังอันสำคัญสร้างสรรค์สังคม ซึ่งแม้คนชนบทจะพบกับชีวิตแปลกแยกในสังคม แต่ความผูกพันโหยหาชีวิตในถิ่นเดิมก็เป็นพลังให้คนชนบทมีชีวิตยืนหยัดอยู่ได้

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

แผ่นดินอื่น

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2539

ผู้แต่ง กนกพงศ์ สงสมพันธุ์

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์นาคร

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์นาคร

เรื่องสั้นมีเนื้อหาเข้มข้น เต็มไปด้วยเลือดเนื้อ จิตวิญญาณ มีกลิ่นอายบรรยากาศของท้องถิ่น สะท้อนปัญหาชีวิตสังคมถึงในระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัวและสังคม นำเสนอวิถีชีวิตที่หลากหลายด้วยแนวชาตินิยม สะท้อนชีวิต ความเชื่อ คุณค่าและคตินิยมพื้นถิ่นอย่างลึกซึ้งและแหลมคม ให้เห็นว่าแม้ในสังคมต่างวัฒนธรรม ต่างความเชื่อ มนุษย์ก็สามารถอยู่ร่วมกันได้ด้วยไมตรีสัมพันธ์ กนกพงศ์ สงสมพันธุ์ ดำเนินเรื่องด้วยกลวิธีการเขียนที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ให้ใคร่รู้ใคร่ติดตาม และนำไปสู่จุดหมายที่เป็นเอกภาพ โดยไม่ละเลยที่จะสอดแทรกปัญหาและแง่มุมของชีวิต แผ่นดินอื่นเป็นการบันทึกความขัดแย้งของสังคมในอดีต ทั้งในแง่การเมือง เศรษฐกิจและวัฒนธรรม รวมถึงปัญหาของสังคมร่วมสมัย

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2540

ผู้แต่ง วินทร์ เลียววาริณ

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ดอกหญ้า

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ 113

นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ โดยมีท้องเรื่องและเหตุการณ์ในช่วงเวลา 60 ปี ของระบอบการเมืองการปกครองที่เรียกกันว่า “ประชาธิปไตย” วินทร์ เลียววาริณ ใช้จินตนาการสร้างตัวละครเอกขึ้นสองตัว โดยกำหนดให้ตัวละครตัวหนึ่งอยู่ในระบบและตัวละครอีกตัวอยู่นอกระบบ ซึ่งตัวละครทั้งสองต่างต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยตามอุดมการณ์ของตน ภายในกรอบจำกัดและเงื่อนไขของสังคมวินทร์ เลียววาริณ ใช้ชั้นเชิงทางวรรณศิลป์ เรียงร้อยเหตุการณ์และบุคคลจริงอย่างผสมผสานกลมกลืน ผ่านความคิดคำนึงและบทสนทนาของสองตัวละครเอก ผู้เป็นเสมือนตัวแทนของคนในชาติ ที่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนทางการเมือง ตั้งแต่เริ่มการเปลี่ยนแปลงการปกครองจนถึงปัจจุบัน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ในเวลา

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2541

ผู้แต่ง แร่คำ ประโยคคำ

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์รุปรังสรรค์

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์พญานกยูง

เนื้อหาของบทกวี บรรยายถึงภาวะภายในของคนเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้ารอบๆ ตัวแล้วมีการตอบสนอง “ในเวลา” เริ่มต้นด้วยเวลาค่ำ ตามมาด้วยเวลาดึก สาย บ่าย เย็น แล้วจบลงด้วยเวลาพลบค่ำอีกครั้ง เทียบเวลาวันหนึ่งเปรียบเทียบกับช่วงชีวิตของคนที่ผ่านมา ช่วงเวลาต่างๆ ร้อนหนาวเช่นกับดวงอาทิตย์ เริ่มตอนรุ่งอรุณสู่เที่ยงจนถึงเวลาเย็นแล้ว “ดับแล้วลาสารพัด” ในเวลาค่ำหนังสือรวม บทกวีนิพนธ์ ในเวลา แสดงความคิดเห็นได้อย่างหลักแหลม ด้วยเนื้อหาหลากหลาย โดยกวีสามารถจับจังหวะลีลาของโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่ายมาเรียงร้อยให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของกวีอย่างชำชอง สร้างจินตภาพกระทบอารมณ์และให้ความรู้สึกลึกซึ้งแก่ผู้อ่าน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2542

ผู้แต่ง วินทร์ เลียววาริณ

พิมพ์ครั้งแรก ดับเบิลยูไนน์พรินต์

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ 113

รวมเรื่องสั้น สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน ของ วินทร์ เลียววาริณ เขียนเชิงวิเคราะห์ถึงความเป็นมนุษย์ที่มีพฤติกรรมและสัญชาตญาณที่แตกต่างกัน ทั้งในแง่ความรู้สึก อุปนิสัย ความต้องการ โดย วินทร์ เลียววาริณ ต้องการจะสื่อให้เห็นถึงสิ่งที่หล่อหลอมคนเรามาตั้งแต่เด็ก และส่งผลมาจนถึงตอนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ทั้งจากปัจจัยภายนอกและภายในตามสถานะของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางสังคม งานเขียนชุดนี้มีสองส่วนคือ บทความและเรื่องสั้น ซึ่งต่างเสริมซึ่งกันและกันอย่างกลมกลืนมีเอกภาพ นับเป็นมิติใหม่ของการเขียนร่วมสมัย แต่ยังคงเป็นศิลปะของความเป็นเรื่องสั้นที่สามารถสื่อเรื่องราวและความคิดที่ซับซ้อนลึกซึ้ง ด้วยอรรถรสที่สร้างอารมณ์และความรู้สึกให้กับผู้อ่านได้ชัดเจน

****หากพบว่ามีการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

อมตะ

หนังสือซีไรต์ (นวนิยายซีไรต์) ปี 2543

ผู้แต่ง วิมล ไทรนิมิต

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์สยามประเทศ

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์สามัญชน

“อมตะ” เป็นนวนิยายที่นำเสนอประเด็นวิาทะระหว่างศาสนากับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ศีลธรรมกับสัญญาญาณเถื่อน เป็นแก่นหรือแกนหลัก และยังมีประเด็นรองๆ อีกหลายเรื่อง เช่นความรักกับความแค้น ธุรกิจการค้ากับความเป็นมนุษย์ การต่อสู้กับการยอมจำนน อิสรภาพกับการจองจำ ทั้งในระดับกายและจิตวิญญาณ ตลอดจนอีกหลายประเด็นที่ล้วนท้าทายความคิดอย่างยิ่งจุดเด่นของนวนิยายอมตะ คือ การที่ผู้เขียนสามารถนำประเด็น ที่คาดการณ์ว่าจะเป็นปัญหาความขัดแย้งในอนาคต มาผูกเรื่องและสร้างตัวละครที่เปรียบเสมือนตัวแทนทางความคิดความเชื่อได้อย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม เพิ่มสีสันด้วยกลวิธีเสียดสีและวิพากษ์วิจารณ์สังคม สร้างความสะเทือนใจและกระตุ้นให้ตระหนักถึงปัญหาที่มนุษยชาติเผชิญร่วมกัน ท้าทายให้ขบคิดว่า อะไรคือความเป็นมนุษย์ อะไรคือความเป็นอมตะ

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

บ้านเก่า

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2544

ผู้แต่ง โชคชัย บัณฑิต

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์รูปจันทร์

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ผจญภัย

รวมบทกวี บ้านเก่า ของ โชคชัย บัณฑิต’ เรียงร้อยจากประสบการณ์และสิ่งธรรมดาสามัญรอบตัวซึ่งคนทั่วไปอาจมองข้าม ด้วยสัมผัสที่ละเอียดอ่อน จากมุมมองเฉพาะตัวที่โดดเด่น โดยมีภาพ “บ้านเก่า” ซึ่งแสดงถึงวิถีชีวิตดั้งเดิมเป็นพื้นฉาก เกี่ยวกับกระแสบริโภคนิยมและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ที่รุกเข้ามาลบภาพ “บ้านเก่า” ไปทีละน้อยบทกวีนิพนธ์ “บ้านเก่า” มีความโดดเด่นในกลวิธีทางวรรณศิลป์ โดยเฉพาะการนำสิ่งตรงกันข้าม รื้อคล้ายคลึงมาเชื่อมโยงหาบเทียบกัน และด้วยน้ำเสียงที่อ่อนโยนกับท่าทีที่ท้าทายความคิดของผู้อ่าน สามารถสื่อสิ่งที่กวีต้องการจะถ่ายทอดได้อย่างชัดเจน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ความน่าจะเป็น

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2545

ผู้แต่ง ปราปดา หยุ่น

พิมพ์ครั้งแรก แพรวสุตสัปดาห์

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ไต้ฝุ่น

ความน่าจะเป็น รวมเรื่องสั้นที่แสดงความคิดของคนรุ่นใหม่ที่มีมุมมองต่อโลกแตกต่างจากคนทั่วไป ซึ่งปราปดาใช้หลักการ ทางคณิตศาสตร์ สถิติศาสตร์ การเงิน การพนัน วิทยาศาสตร์ มารวมกับความสร้างสรรค์ทางการเขียนของเขาจนกลายมาเป็นเรื่องสั้นที่ตั้งคำถามต่อสังคมในหลายแง่มุม ซึ่งคนส่วนมากมักไม่สามารถหาคำตอบได้ หนังสือของปราปดาจึงเปรียบเสมือนตัวแทนทางความคิดของคนรุ่นใหม่ในสังคมความน่าจะเป็น สามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ในการนำเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นเรื่อง มาเขียนให้เป็นเรื่องที่น่าขบคิดหรือตั้งคำถามโดยไม่ให้คำตอบ เรื่องสั้นในหนังสือความน่าจะเป็นนี้ มีลีลาและกลวิธีการเขียนเฉพาะตัวและมีความหลากหลายแปลกใหม่ในด้านกลวิธีและขนบวรรณศิลป์ นอกจากนี้ยังมีความโดดเด่นในด้านการเล่นกับภาษาอย่างมีรากฐานทางวัฒนธรรม

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ช่างสำราญ

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2546

ผู้แต่ง เตือนวาท พิมานา

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์สามัญชน

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์สามัญชน

นวนิยายแสดงภาพชีวิตของเด็กบ้านแตกคือเด็กชาย กำพล ช่างสำราญ ที่ถูกทอดทิ้งให้อยู่ในชุมชนห้องแถวคุณแม่ทองจันทร์เพราะแม่มีไข้ พ่อหอบน้องหนีเจ็บหายไ้ไป กำพลต้องกลายเป็นเด็กจรจัด อยู่อย่างไร้สาระและไร้ความหวัง แต่เพราะความเอื้ออาทรของชาวบ้าน เขาจึงไม่ต้องเร่ร่อนไปไหน คอยอาศัยเข้าบ้านโน้นออกบ้านนี้ มีผู้ปกครองหลายคน เปรียบเสมือนภาพจำลองของชุมชนมนุษย์บนโลกกลมๆ ผ่านชีวิตของเด็กชายธรรมดาคนหนึ่งเส้นหนึ่งของเรื่องช่างสำราญอยู่ที่ความช่างคิดช่างค้นของผู้เขียน นำเอาเหลี่ยมมุมต่างๆ มาร้อยเรียงใหม่ ทำให้น่าอ่านน่าติดตาม ความเป็นเรื่องเป็นราวของสังคมไทย ที่แสดงออกถึงความไม่แล้งน้ำใจ และความเอื้ออาทรที่มีต่อกัน เพราะแท้จริงแล้วมนุษย์มีความดีความงามซ่อนอยู่ และไม่ใช่ว่าเรื่องยาก ที่มนุษย์จะทำให้โลกเกิดสันติสุข เกิดสังคมอุดมคติได้สักวันหนึ่ง

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิพา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

แม่น้ำรำลึก

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2547

ผู้แต่ง เรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ดวงใจ

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ผจญภัย

กวีนิพนธ์ แม่น้ำรำลึก รำลึกความหลังของชายชรา ที่รำลึกถึงชีวิตในวัยเยาว์ ซึ่งรำลึกย้อนผ่านสถานที่ ผู้คน สรรพสิ่งรอบตัว สามารถให้ภาพของการฟื้นความหลังได้อย่างงดงาม มีทั้งสิ่งที่สร้างขึ้นมาจากจินตนาการและจากประสบการณ์ของตนเอง โดยในหนังสือประกอบด้วยบทกวีที่เล่าถึง ความฝัน ความสุข ความทุกข์ ในช่วงเวลาต่างๆ เหมือนนำชิ้นส่วนภาพของชีวิตมาประติดประต่อกันอย่างสวยงามด้วยศิลปะการประพันธ์แต่ละบทมีความสมบูรณ์ในตัวเองและเรียงร้อยเป็นโครงเรื่องที่มีเอกภาพ มีภาพชีวิตวัยเยาว์เป็นบทนำ ต่อด้วยวัยชราเป็นบทส่งท้าย ใช้วิธีหลากหลายในการนำเสนอ สื่อให้เห็นว่ามนุษย์ล้วนมีความฝันต้องไขว่คว้า แต่ความหมายที่แท้จริง ของชีวิตกลับอยู่ที่ประสบการณ์วัยเยาว์อันเป็นพลังหล่อเลี้ยงชีวิตในปัจจุบัน

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

เจ้าหญิง

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2548

ผู้แต่ง บินหลา สันกาลาคีรี

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์มติชน

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ไรต์เตอร์

เจ้าหญิง เป็นการนำโลกในจินตนาการมาผสมกับโลกความเป็นจริงได้อย่างลงตัวในรูปแบบนิทาน โดยในเรื่องจะพูดถึงคุณค่าและการแสวงหาความสุขในชีวิต แต่ด้วยความเขลาของมนุษย์จึงดิ้นรนและตกอยู่ในห้วงมายา ในที่สุด ผู้อ่านจะได้รับรู้ว่าในโลกของความเป็นจริงนั้น มีหลายทางเลือกที่จะไปสู่วิถีชีวิตที่เรียบง่ายและพอดีรวมเรื่องสั้น 8 เรื่องในเจ้าหญิงอาจอ่านแยกกันเป็นเรื่องๆ แต่ด้วยการเรียงร้อยเข้าด้วยกัน ทำให้เรื่องสั้นแต่ละเรื่องกลายเป็นเรื่องสั้นในเรื่องยาว เป็นนิทานซ้อนนิทานที่เรื่องต้นกับเรื่องท้ายมาบรรจบกันอย่างแนบเนียน ด้วยการประพันธ์สร้างตัวละครหลากหลาย ทั้งคน สัตว์ สิ่งของ แบบนิทานเปรียบเทียบที่อุดมด้วยสีสันรวมทั้งการเล่นคำ โดยเฉพาะชื่อ “เจ้าหญิง” ที่สื่อความหมายนัยและอารมณ์ขัน มีลีลาภาษาที่รุ่มรวยด้วยโวหาร เราจินตนาการและความคิด

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ความสุขของกะทิ

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2549

ผู้แต่ง งามพรรณ เวชชาชีวะ

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์แพรวเยาวชน

พิมพ์ครั้งล่าสุด แพรวสำนักพิมพ์

สั่งซื้อออนไลน์ [คลิกที่นี่](#)

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

นวนิยาย [ความสุขของกะทิ](#) เป็นเรื่องของเด็กหญิงคนหนึ่งที่ใช้ชีวิตอยู่กับคนรอบข้าง กับ ย่า ตา ยาย น้ำและลุง แม้จะขาดพ่อแม่เลี้ยงดูใกล้ชิดเหมือนเด็กอื่นๆ แต่เธอก็อยู่กับคนรอบข้างที่มีความรัก ความเมตตาให้อย่างบริสุทธิ์ใจ ลักษณะความเป็นอยู่ของกะทิเหมือนกับชีวิตชาวไทยสมัยก่อน เด็กๆ และคนเฒ่าคนแก่ไม่รู้สึกละอาย ไม่รู้สึกเหงามา เพราะมีกิจกรรมต่างๆ ให้ทำอยู่ตลอดเวลา ต่างกับวิถีชีวิตของคนสมัยนี้ ความสุขของกะทิ เป็นงานศิลปะที่สร้างสรรค์องค์ประกอบอย่างหมดจดงดงาม สื่อแนวคิดซึ่งเป็นที่เข้าใจได้สำหรับคนอ่านหลากหลายไม่ว่าอยู่ในวัยและวัฒนธรรมใด เสน่ห์ของนวนิยายเรื่องนี้อยู่ที่กลวิธีการเล่าเรื่องที่ค่อยๆ เผยปมปัญหาทีละน้อยๆ ผ่านมุมมองของตัวละครเอก ด้วยภาษารื่นรมย์ แผ่กระจายอารมณ์ขัน สอดแทรกความเข้าใจชีวิตที่ตัวละครได้เรียนรู้ไปตามประสบการณ์ ความสะท้อนอารมณ์จะค่อยๆ พัฒนาและดิ่งลึกในห้วงนึกคิดของผู้อ่าน

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

โลกในดวงตาข้าพเจ้า

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2550

ผู้แต่ง มนตรี ศรียงค์

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์สามัญชน

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์สามัญชน

โลกในดวงตาข้าพเจ้า เป็นกวีนิพนธ์ที่เล่าเรื่องราวของชุมชนเล็กๆ ด้วยภาษาแบบนักกวี ด้วยการเล่าเรื่องสลับไปมา ผ่าน ความรู้สึก ความนึกคิด และความรัก เพื่อให้บทกวีมีครบทุกอารมณ์ เอกลักษณ์ของกวีเล่มนี้อยู่ที่การปล่อยวางต่อความเป็นไปของโลกใบนี้ ซึ่ง มนตรี ศรียงค์ เขียนด้วยมุมมองที่ปราศจากการตัดสิน จึงมีความเคลื่อนไหวแบบนิ่งๆ และเป็นเอกภาพ พลาทอนผู้อ่านให้ติดตาม ด้วยว่า โลกในดวงตาข้าพเจ้า เป็นเช่นนี้ แล้วของผู้อ่านละเป็นเช่นไร มนตรี ศรียงค์ ประจักษ์ในสาระของชีวิตจากการทำงานและผู้คน รายล้อม แล้วนำมาถ่ายทอดไว้ในบทกวีได้อย่างกลมกลืน มีชีวิตชีวา มีศิลปะการนำเสนอการเลือกใช้คำ และการเรียบเรียงลำดับภาพ ความคิดชั้นเชิงทางวรรณศิลป์ ก่อให้เกิดความสะเทือนอารมณ์และชวนคิด

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

เราหลงลืมอะไรบางอย่าง

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2551

ผู้แต่ง วังวระ สัจจะสารสิน

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์นาคร

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์นาครรวมเรื่องสั้น

เราหลงลืมอะไรบางอย่าง พูดถึงความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ของสังคมเรา โดยเฉพาะสังคมชนบท ที่ถูก สังคมเมืองเข้ามาแทนที่ มีการนำเสนอภาพของการเมืองที่สกปรก เต็มไปด้วยปัญหาและความขัดแย้ง ในเนื้อหา วังวระ สัจจะสารสิน ได้ตั้งคำถามในฐานะปัญญาชนคนรุ่นใหม่ถึงสิ่งที่ว่า ทุกวันนี้เราหลงลืมอะไรบางอย่างไปหรือเปล่าเป็นงานเขียนสะท้อนชีวิตและสังคมในยุคที่โลกกำลังเปลี่ยนแปลง ผู้เขียนชี้ให้เห็นว่าสังคมปัจจุบัน มนุษย์มีความขัดแย้งต่อสู้และแข่งขันในทางการเมือง สังคมและวัฒนธรรม มนุษย์เปลี่ยนไปตามโลก โดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว จากความละเมียดละไมไปสู่ความหยาบกระด้าง จากคนที่มีน้ำใจไปสู่ความเพิกเฉยเย็นชา จากคนสังคมเรียบง่ายไปสู่สังคมที่ซับซ้อนขึ้น ในสภาพดังกล่าว มนุษย์จึงตกอยู่ในวังวนแห่งความสับสน

****หากพบว่ามีกรคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ลับแล,แก่งคอย

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2552

ผู้แต่ง อุทิศ เหมะมูล

พิมพ์ครั้งแรก แพรวสำนักพิมพ์

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์จุติ

ลับแล,แก่งคอย เป็นเรื่องที่เขียนจากความทรงจำของ อุทิศ เหมะมูล เขาเกิดที่ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ในนวนิยายเล่าผ่านตัวละครเด็กชาย วงศ์จุเจือ เด็กหนุ่มที่คึกคะนอง มีนิสัยต่อต้านพ่อแม่เลี้ยงของตัวเอง จนพ่อแม่เลี้ยงทนไม่ไหว ตัดสินใจพา วงศ์จุเจือ ไปตัดนิสัยในวัดกลางป่าแห่งหนึ่ง ให้อยู่ในความดูแลของเจ้าอาวาสนวนิยายเรื่อง ลับแล,แก่งคอย ของ อุทิศ เหมะมูล เสนอมิติอันซับซ้อนของตัวมนุษย์ที่แยกไม่ออกจากรากเหง้า ชชาติพันธุ์ ชุมชน ความเชื่อและเรื่องเล่า ซึ่งอุทิศเล่าเรื่องชีวิตมนุษย์ที่ต้องเผชิญความคาดหวังซึ่งไม่อาจต้านทานได้และพยายามดิ้นรนหาทางออก โดยอุทิศใช้กลวิธีการเล่าเรื่องอันแยบยล สร้างตัวละครที่มีเลือดเนื้อและอารมณ์ราวกับมีตัวตนจริง สร้างแก่นและบรรยากาศได้อย่างมีชีวิตชีวา และใช้ภาษาเรียบง่ายแต่ทรงพลัง แสดงจินตภาพกระจ่างและงดงาม

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ไม่มีหญิงสาวในบทกวี

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2553

ผู้แต่ง ชะการีย์ยา อมตยา

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ 1001 ราตรี

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ 1001ราตรี

ไม่มีหญิงสาวในบทกวี เป็นกวีนิพนธ์นำเสนอภาพและแนวคิดเพื่อการดำรงและดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขตามมุมมองของ ชะการีย์ยา อมตยา ประกอบด้วยการใช้เนื้อหาและภาษาที่หลากหลาย มีมิติ เนื้อหาไม่ได้ผูกอยู่กับยุคสมัยใดสมัยหนึ่ง ด้วยลักษณะคำประพันธ์กลอนเปล่า ไม่จำเป็นต้องมีสัมผัสสระ แต่ชวนให้คิด ปลุกเร้าอารมณ์และเสริมสร้างจินตนาการเป็นบทร้อยกรองอิสระ มีความสอดคล้องระหว่างรูปแบบกับเนื้อหาที่มีความหลากหลาย แม้ไม่ค่อยมีจังหวะของฉันทลักษณ์ แต่ผู้เขียนสามารถวางจังหวะคำกวีได้อย่างทรงพลัง และสามารถใช้ภาษาที่ทำให้เกิดจินตภาพ มีการสร้างภาพพจน์ที่ลุ่มลึกกระตุ้นให้เกิดจินตนาการ ขบคิดและคิดต่อ

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

แดดเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2554

ผู้แต่ง จเด็จ กำจรเดช

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ผจญภัย

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ผจญภัย

รวมเรื่องสั้น แดดเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ ของจเด็จ กำจรเดช บอกให้เราลองสิ่งรอบตัวให้ไม่เหมือนเดิม จเด็จเขียนเนื้อหาที่มีการเสียดสีความตกต่ำของสังคม ตลกขบขัน ล้อเลียน แต่เต็มไปด้วยสาระและแง่คิด มีภาษาที่อ่านง่าย สนุกสนาน ไม่ซับซ้อนจนเกินไป มีความโดดเด่นน่าติดตามชวนให้ผู้อ่านตั้งคำถามตลอดเวลาเป็นงานเขียนที่มีพลังกระทบใจ นำเสนอประเด็นอันหลากหลายเกี่ยวกับมนุษย์ในสังคมที่มีความซับซ้อน นำเสนอการปะทะกันระหว่างความจริงกับความจริงเสมือน ความรู้กับความเชื่อ ตลอดจนความเป็นเรากับความเป็นเขา โดยจเด็จได้สร้างสรรค์กลวิธีการเล่าเรื่องหลายวิธีที่ทำทลายการตีความ เช่น การตัดต่อ การซ้ำ การใช้มุมมอง การเสียดสี การสร้างสัมพันธ์บท ตลอดจนการสร้างตัวละครที่อยู่ในภาวะความรู้และความไม่รู้ ซึ่งสร้างความคลุมเครือและความลวง กลวิธีเหล่านี้เปิดพื้นที่ให้ผู้อ่านสร้างความหมายได้หลายระดับ

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

คนแคระ

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2555

ผู้แต่ง วิภาส ศรีทอง

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์สมมติ

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์สมมติ

เรื่องราวสุดวิกลจริต เนื้อหาประหลาด ของคนสามคน ที่เปรียบเสมือนเป็นตัวแทนร่วมสมัยกับสิ่งที่พวกเขากระทำต่อคนแคระราวกับว่ามีค่าต่ำกว่ามนุษย์ ที่ฉีกทุกกฎเกณฑ์แนวที่คนส่วนมากเข้าใจ เพราะเนื้อหาการกระทำต่างๆ ของตัวละครมีความไร้เหตุผล แต่ถูกขับเคลื่อนโดยจิตสำนึกเพียงอย่างเดียว ซึ่ง วิภาส ศรีทอง ตั้งใจจะให้นวนิยายเรื่องนี้แสดงถึงการขาดความตระหนักถึงคุณค่าของการเป็นมนุษย์ การหมกมุ่น การสร้างความชอบธรรมจอมปลอมขึ้นมาเพียงเพื่อรองรับการกระทำที่ไร้เหตุผล เพื่อให้บรรลุถึงความต้องการของตัวเองนวนิยายมีการเล่าเรื่องที่ทรงพลัง มีการสร้างจินตภาพที่ชวนให้เกิดการตีความหลากหลาย มีตัวละครซับซ้อน แปลกแยก และท้าทายกฎเกณฑ์ของสังคม คุณค่าของนวนิยายนี้จึงอยู่ที่การกระตุ้นให้เกิดการสำรวจภาวะความเป็นมนุษย์ในโลกร่วมสมัย ในขณะเดียวกันก็ตั้งคำถามกับมโนสำนึก ความรับผิดชอบชั่วดีและสัจธรรมของชีวิต

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

หัวใจห้องที่ห้า

หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2556

ผู้แต่ง อังคาร จันทาทิพย์

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์ผจญภัย

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์ผจญภัย

กวีนิพนธ์ที่เต็มไปด้วยสาระความรู้ บอกเล่าเรื่องราวของมนุษย์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ถึงยุคสังคมร่วมสมัย โดยเน้นไปที่สังคมในเมืองหลวงที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม กล่าวถึงคนยากจน คนไร้บ้าน ชนกลุ่มน้อย ซึ่งต่างต้องทนทุกข์ทรมานกับสังคมที่แออัดในเมืองใหญ่ จากมุมมองของ อังคาร จันทาทิพย์ ที่มักมองโลกย้อนแย้งต่างจากคนอื่น นำเสนอความขัดแย้งท่ามกลางความยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงกวีนิพนธ์นำเสนอแนวคิด ปัญหาสังคมชนบท สังคมเมืองในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ เพื่อให้ผู้อ่านนำไปคิดเอง โดยเล่าเรื่องในอดีต เชื่อมโยงกับปัญหาสังคมในยุคปัจจุบันได้อย่างมีสัมพันธภาพ เนื้อหาสาระและรูปแบบสอดคล้องกันอย่างเหมาะสมกลมกลืน มองเห็นอัตลักษณ์ของตัวผู้ประพันธ์ แม้ว่าจะมีภาษาถิ่นปรากฏอยู่บ้าง อังคารได้อธิบายเป็นเชิงอรรถไว้เพื่อช่วยเสริมสร้างให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาสาระของกวี

****หากพบว่ามีคำคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

อสรพิษและเรื่องอื่นๆ

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2557

ผู้แต่ง แदनอรัญ แสงทอง

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์สามัญชน

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์สามัญชน

รวมเรื่องสั้นที่ว่าด้วยเรื่องของการต่อสู้กับปัญหาต่างๆ ภายในจิตใจมนุษย์ การต่อสู้กับสังคม ด้วยการเล่าเรื่องที่ชาญฉลาด มีความหลากหลาย แสดงให้เห็นถึงความมีศรัทธาอันแน่วแน่ของผู้เขียน และเรื่องนี่ยังได้รับการแปลเป็นภาษาฝรั่งเศส คาตาลัน กรีก โปรตุเกส สเปน อิตาลี เยอรมัน และญี่ปุ่น ทำให้ชื่อเสียงของแदनอรัญ แสงทอง เป็นที่รู้จักในระดับสากลอย่างรวดเร็วแदनอรัญได้นำเรื่องจากเทพปกรณัม ชาดก ตำนาน เรื่องย้อนอดีต ฯลฯ มานำเสนออย่างมีสัมพันธ์ ด้วยลีลาภาษาอันวิจิตร เน้นใช้คำโบราณและภาษาถิ่นที่มีความหมายชัดเจน สร้างพลังอันเข้มข้นเร้าใจให้อ่านได้ถึงอารมณ์

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิวา สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

ที่มา <https://amarinbooks.com/41--ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

ไล่เดือนตาบอดในเขาวงกต

หนังสือซีไรต์ (นวนิยาย) ปี 2558

ผู้แต่ง วีรพร นิติประภา

พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์มติชน

พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์มติชน

นวนิยายรักสามเส้า กล่าวถึงตัวละครที่กำลังหลงทางอยู่ในวังวนของความคิดตัวเอง เหมือนกับไล่เดือนตาบอดที่พยายามหาทางออกจากเขาวงกต โครงเรื่องถูกวางไว้เป็นนิยายรักน้ำเน่ามาตรฐาน เจอกัน จากกัน พบกันใหม่ ผิดใจ รักกัน สามเส้า ความจำเสื่อม แต่เล่าอีกแบบเพื่อบอกว่ามายาคติเป็นอย่างไร ความจริงอาจเป็นอีกหลายอย่างวีรพร นิติประภา ใช้ลีลาการเขียนด้วยการ ใส่กลืน เสน่ห์ ภาษาเชิงสัญลักษณ์ ที่ให้เห็นถึงชะตาชีวิตของผู้คนแต่ละคนได้อย่างถึงอารมณ์ ด้วยการใช้คำพูดและภาษาที่กระชับรัด อ่านง่าย ให้ความสนุก ให้แง่คิด เกี่ยวกับความรัก ความผิดหวัง การแสวงหา ทำให้นักอ่านได้ทั้งรสชาติและข้อคิดไปพร้อมกัน

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

สิงโตนอกคอก

หนังสือซีไรต์ (รวมเรื่องสั้น) ปี 2560

ผู้แต่ง จิดานันท์ เหลืองเพียรสมุท

พิมพ์ครั้งแรก แพรวสำนักพิมพ์

พิมพ์ครั้งล่าสุด แพรวสำนักพิมพ์

สั่งซื้อออนไลน์ [คลิกที่นี่](#)

รวมเรื่องสั้นของ จิดานันท์ เหลืองเพียรสมุท นักเขียนอายุน้อยที่สุดที่ได้รับรางวัลซีไรต์ปีล่าสุด เนื้อหาทุกเรื่องเป็นการ สะท้อนแง่มุมต่างๆ ของการใช้ชีวิต ตั้งคำถามถึงความเป็นมนุษย์ ความดี ความชั่ว ความเป็นธรรมของระบอบการปกครอง อำนาจนิยม มายาคติ ความเชื่อ ทำลายความคิดของผู้อ่าน ผ่านโลกสมมุติในแบบแฟนตาซีผสมไซไฟ ที่จิดานันท์สร้างขึ้นมาเอง “สิงโตนอกคอก” มีกลวิธีเล่าเรื่องแบบอุปมาอุปไมย มีโครงสร้างเรื่องหลายชั้นอย่างสัมพันธ์กัน โดยเชื่อมโยงด้วยบทอื่นๆ เช่น ตำนานและเรื่องเล่าที่ผู้อ่านคุ้นเคย การสร้างตัวละครและฉากสมมุติที่ไม่มีอยู่ในบริบทสังคมไทย เป็นการเล่าเรื่องในแบบสากล จิดานันท์ ใช้ภาษาในการเล่าเรื่องอย่างเรียบง่าย แต่ลุ่มลึกคมคาย

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

นครคนนอก**หนังสือซีไรต์ (กวีนิพนธ์) ปี 2559****ผู้แต่ง พลัง เพียงพิรุฬห์****พิมพ์ครั้งแรก สำนักพิมพ์นิดาจะศิลป์****พิมพ์ครั้งล่าสุด สำนักพิมพ์นิดาจะศิลป์**

รวมบทกวีเรื่อง “นครคนนอก” ของ “พลัง เพียงพิรุฬห์” มีความโดดเด่นด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเป็นสากล วิธีการนำเสนอจากมุมมองที่เปลี่ยนใหม่ ให้ภาพของผู้คนที่สังคมมองข้ามเนื้อหาครอบคลุมสังคมร่วมสมัย ชีวิตในเมือง ชีวิตชนบท และเทคโนโลยีสมัยใหม่ แสดงให้เห็นถึงคนกลุ่มหนึ่งที่มีทัศนคติกับโลกโซเชียลไม่เหมือนกับคนอื่น คือสามารถใช้ชีวิตอย่างมีความสุข โดยไม่ต้องพึ่งเครื่องมือที่เรียกว่าโซเชียลเน็ตเวิร์กที่กำลังเข้ามามีบทบาทเพิ่มมากขึ้นในชีวิตประจำวันของคนทุกสังคม”นครคนนอก” ของ “พลัง เพียงพิรุฬห์” มีความโดดเด่นด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเป็นสากล วิธีการนำเสนอจากมุมมองที่เปลี่ยนใหม่ การใช้ภาษาที่สั้น กระชับ มีพลัง คมชัดทั้งเสียงและความหมาย ใช้รูปแบบฉันทลักษณ์ตามชนบและไร้ฉันทลักษณ์ ผสมผสานกัน ใช้วรรณูป ภาษาวาด และสัญลักษณ์แสดงอารมณ์ สื่อเสริม เน้นความหมายให้ขบคิดและตีความ จินตภาพ และน้ำเสียงบ่งบอกว่าชีวิตเป็นทุกข์ มีปัญหา และต้องดิ้นรน แต่ในท้ายที่สุดให้ความหวังและกำลังใจ

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อสารสอนนี้**

ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว**

สรุปท้ายบทที่ 11

****หากพบว่ามี การคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

การอ่านเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการพัฒนาชีวิตเพราะเป็นแหล่งรวบรวมความรู้และประสบการณ์จากผู้เขียน
หลายๆ คนที่มีความรู้และประสบการณ์ที่ต่างกันมาแบ่งปันให้ได้เรียนรู้

เมื่ออ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับพัฒนาตนเอง ผู้อ่านสามารถเรียนรู้เทคนิคและแนวคิดใหม่ๆ ที่
สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การอ่านยังสามารถเสริมสร้างทักษะการอ่านและความเข้าใจในหัวข้อ
ต่างๆ ที่สนใจ เช่น การเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร ทักษะการแก้ปัญหา เพื่อช่วยให้คุณเติบโตและพัฒนาเป็นคนที่มีความ
ความคิดที่ก้าวไกลสืบต่อไป

การศึกษาด้วยตนเอง มีช่องทางสืบค้นต่าง ๆ แนะนำ ดังนี้

เว็บไซต์ <https://fliphtml5.com/jawcx/bfke/basic>

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

แบบฝึกหัดท้ายบทที่ 11

ให้นักศึกษาตอบคำถามต่อไปนี้

1. การอ่านพัฒนาชีวิตอย่างไร
2. อธิบายว่าการอ่านพัฒนาด้านการประกอบอาชีพคืออะไร
3. ยกตัวอย่างหนังสือซีไรต์ 1 เรื่อง ที่อธิบายว่ามีส่วนช่วยพัฒนาชีวิตอย่างไร

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****

เอกสารอ้างอิง

จิรวัฒน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

ลาวัณย์ สังขพันธ์านนท์ และคณะ. (2550). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

แพรวสำนักพิมพ์. 41 ปี 41 เล่ม รวมหนังสือซีไรต์ ปี 2522 – 2562.

<https://amarinbooks.com/41-ปี-41-เล่ม-หนังสือซีไรต์-ปี-2>

****หากพบว่าการคัดลอกผลงานจากที่ใดๆ โดยไม่มีการอ้างอิงในการสื่อการสอนนี้
ข้าพเจ้านางสาวรุ่งทิwa สุภานันท์ ขอรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว****